ZENTAI MONOGRÁFIA FÜZETEK

Dobos János

A zentai gimnázium száz éve

(1876-1976)

Dobos János

A zentai gimnázium száz éve

(1876-1976)

Dobos János

A zentai gimnázium száz éve

(1876-1976)

„Ut ager, quamvis fertilis, sine cultura fructuosus esse non potest: sic sine doctrina animus."
(„Valamint a szántóföld, bár termékeny, megművelés nélkül termést nem hozhat: úgy a lélek sem hozhat oktatás nélkül")

A gimnázium első évkönyvéből

Édesanyám emlékének

Dudás Gyula Múzeum- és Levéltárbarátok Köre
Zenta, 1998

A kötet megjelenését a Magyar Köztársaság Művelődési és Közoktatási Minisztériuma támogatta.

Előszó

Ezernyolcszázhetvenhat október ötödikén, ünnepélyes megnyitó nélkül, szinte észrevétlenül kezdődött meg a tanítás a Zenta Városi Községi Gymnasium négy osztályában. A szabadkai, bajai, újvidéki és zombori után ez lett Bács-Bodrog vármegye ötödik gimnáziuma, amelyet egyelőre négyosztályos algimnáziumként saját erejéből nyitott meg a Tisza menti mezőváros.

Az első évek a létért való küzdelem jegyében teltek: az iskola fennmaradásáért vívott küzdelem beleszövődött a községi közlegelők felosztásáért vívott késhegyre menő helyi társadalmi harcba. E mozgalmak kapcsán jut a gimnázium saját épülethez, majd az iskolai kormányzat is felfigyel a délvidéki, nemzetiségek által is lakott területen állandó magyar többséggel működő algimnáziumra, és helyt ad fejlesztési törekvéseinek. A századfordulón fejlődik fel az iskola főgimnáziummá, államilag segélyezett községi intézménnyé. Az első világháború után teljesen államosítják, bevezetik a koedukációt – beolvasztván a gimnáziumba a korábbi polgári leányiskolát –, majd 1929-ben négy osztályú algimnáziummá fokozzák le. A második világháború idején ismét súlyos károk érik: a tanulók és tanerők deportálása, besorozása, elmenekülése, gyűjteményeinek, tanszereinek, könyvtárának megtizedelése, az épület katonai célú felhasználása stb.

A háború utáni demokratikus iskolapolitika idején a gimnázium erőre kap, rövidesen tannyelvi alapon két iskolává osztódik. A reformok első hulláma az ötvenes években éri el a gimnáziumot: a kötelező nyolcosztályos általános iskola bevezetése megszünteti a gimnázium alsó osztályait. Ezután rövidesen ismét egyesül a magyar és a szerb tannyelvű gimnázium, de az iskolapolitika most a szakiskolák fejlesztését szorgalmazza. Ekkor a gimnázium válik az új középiskolák bázisává, belőle nőnek ki a szakiskolák, az egészségügyi, a közgazdasági és a vegyészeti technikum, amelyeknek épületet, felszerelést és tanerőket biztosít az induláshoz. Közben a gimnáziumok reformja is permanens jelleget ölt: csűrik-csavarják a gimnáziumi tantervet, a rendtartást, az igazgatást, mígnem teljesen leépítik, és végül – éppen a zentai gimnázium centenáriumán – meg is szüntetik a jobb sorsra érdemes iskolát.

A gimnázium egy évszázados hasznos tevékenysége nem csupán Zenta várost érintette: regionális jellegét már alakulásakor hangsúlyozták, és figyelembe vették. Akkor a zentai az alsó Tisza-vidék egyetlen gimnáziuma volt. A húszas években alapított óbecsei, majd a hatvanas években megnyílt törökkanizsai gimnázium a zentai vonzáskörét főként a három szomszédos községre: Adára, Csókára és Magyarkanizsára szűkítette le.

Habár a zentai gimnázium társadalom-történeti jelentősége csupán helyi és regionális jellegű, mégis kétségtelen, hogy tanárai és tanulói tevékenysége által döntően befolyásolta Zenta, de a szélesebb értelemben vett vidék társadalmi fejlődésének irányát és ütemét is.

Zentán, 1976. július 15-én.

Az iskola alapítója

A reformkori Magyarország polgári fejlődése már a múlt század negyvenes éveiben napirendre tűzte az országos középiskolai hálózat kiépítését. E törekvések keretében Bács-Bodrog megye városaiban – Újvidéken, Zomborban és Szabadkán – gimnáziumok nyíltak. Példájukat a tiszai kiváltságos koronakerület városiasodó helységei – elsősorban Zenta és Óbecse – is követni kívánták, és 1842-ben gimnázium alapítását javasolták a kerületi úriszéknek, de az – nem óhajtván a két mezőváros versengését – korainak ítélte, és elvetette javaslatukat. Így a gimnázium megnyitására még egy teljes emberöltőt kellett várni, mígnem Zenta, akkor már mint rendezett tanácsú város, 1876-ban gimnáziumot alapított.

Zentát városi múltja és földrajzi helyzete is egy kisebb tájegység gazdasági és művelődési központjának rendelte. Viszonylag korai említése a történeti kútfőkben (1216), valamint az a tény, hogy a megye első szabadalmas városa volt (1506), de legfőképp az itt 1697. szeptember 11-én lefolyt európai jelentőségű csata nagy vonzerőt és érdeklődést biztosított a Tiszára települt kisvárosnak. A török hódoltság után, 1751-ig határőrvidéki katonai helység, majd mezőváros a szerb lakosság katonai érdemeiért nyert kiváltságos koronakerületben. Lassú fejlődés után, a XIX. század közepén nyer ismét városi státust, de a magyar polgári forradalom és szabadságharc idején elszenvedett vérveszteségek miatt ismét évtizedekre visszaesik, és csupán a kiegyezés után gyorsul fel fejlődése.

„Mi volt Zenta még csak fél századdal ezelőtt?" – kérdi **Szűcs Lajos**, a Gimnázium igazgatója 1895-ben. Majd így válaszol: „*Néhány intelligens családot számláló nagy parasztfalu. A nép földmíveléssel és baromtenyésztéssel foglalkozott. A földmívelés a gépek teljes hiánya miatt kezdetleges volt. Csekély számú iparosai, mivel a gyáripar még a jövő méhében pihent, jobban boldogultak, mint manapság. A kereskedést jóformán néhány szatócsüzlet képviselte, mert a mai nagy forgalmú gabonakereskedés csak a gőzhajózás életbelépésével kezdődött Zentán.*"[1]

A lemaradások és visszaesések ellenére a Bach-korszakban Zenta 14 987 lakosával a Szerb Vajdaság és Temesi Bánság hatodik városa; lakosai számával megelőzi Baját (14 507), Nagykikindát (14 557), Pancsovát (11 043) és Újvidéket (10 126), rendezett tanácsát mégis megszünteti a reakció.[2] De már az októberi diploma kiadása után (1860) Zentán is addig nem tapasztalt lendülettel indult meg a polgári fejlődés: egyletek és körök alakulnak – mint például a Casino vagy a Népkör, ahol a város polgári és gazdaparaszti rétege találkozik, tájékozódik országos és megyei ügyekben, véleményt cserél és állást foglal a megyei és a városi közügyek kérdésében, helyesli vagy bírálja a képviseleti vagy a közigazgatási szervek munkáját. Ilyen közüggyé, megoldásra váró kérdéssé nőtte ki magát Zenta iskolaügye is.

Zenta iskoláinak története, annak kezdetei az Árpád-házi királyok uralkodásának idejére nyúlnak vissza. Ezek történetét pedig éppen Zenta szülötte – és a gimnázium egykori tanulója – ***Dudás Gyula*** írta meg az egész Bács-Bodrog vármegye iskolatörténete keretében. A törökök kitakarodása után az első iskolát 1697-ből említik a későbbi források. Ez az iskola a szerb határőrök gyermekeinek nyitott görögkeleti egyházi iskola volt.[3] A határőrvidék felszámolása után, a magyarok újbóli betelepülését követőleg, 1755-ben létesült a római katolikus, majd közel száz év múlva, 1845-ben a zsidó iskola.[4] Ezek a felekezeti iskolák kezdetben egyosztályos, egytanítós „tanodá"-k voltak. A lakosság számának növekedésével azonban az iskolák száma is növekedett.

Az iskolák azután *Mária Terézia* királynő rendeletével (Ratio educationis, 1777) állandósultak. A XIX. század elején még az összes iskolák a mai Fő-téren vagy annak közelében álltak. Az első távolabbi iskola - a Bakay-féle - 1845-ben az Alvégen nyílt meg, majd csak 1861-ben követte a Gombos-féle iskola a mai Ady és V. Ilić utcák kereszteződésénél. A város határában kialakult falvak közül pedig először Felsőhegy kapott iskolát 1865-ben.

A hatvanas évek elején a községi képviselő-testület a beltéren megnyitotta *„Zenta koronai szabadalmas város négyosztályú elemi főtanodá"*-ját és két leányosztályt; a Tisza-parton egy vegyes, a Tóparton szintén egy vegyes, a Bakay- (később: Újtemplomtéri) iskolában pedig egy leányosztály nyílt. Ebben az időben egy-egy osztályban a 200-250 tanuló sem volt ritkaság, és 6-15 éves gyerekek is járhattak egy osztályba. Így előfordult, hogy a tankötelesek fele sem járt iskolába. A római katolikus lakosságból 1863-ban például 2500 tankötelest

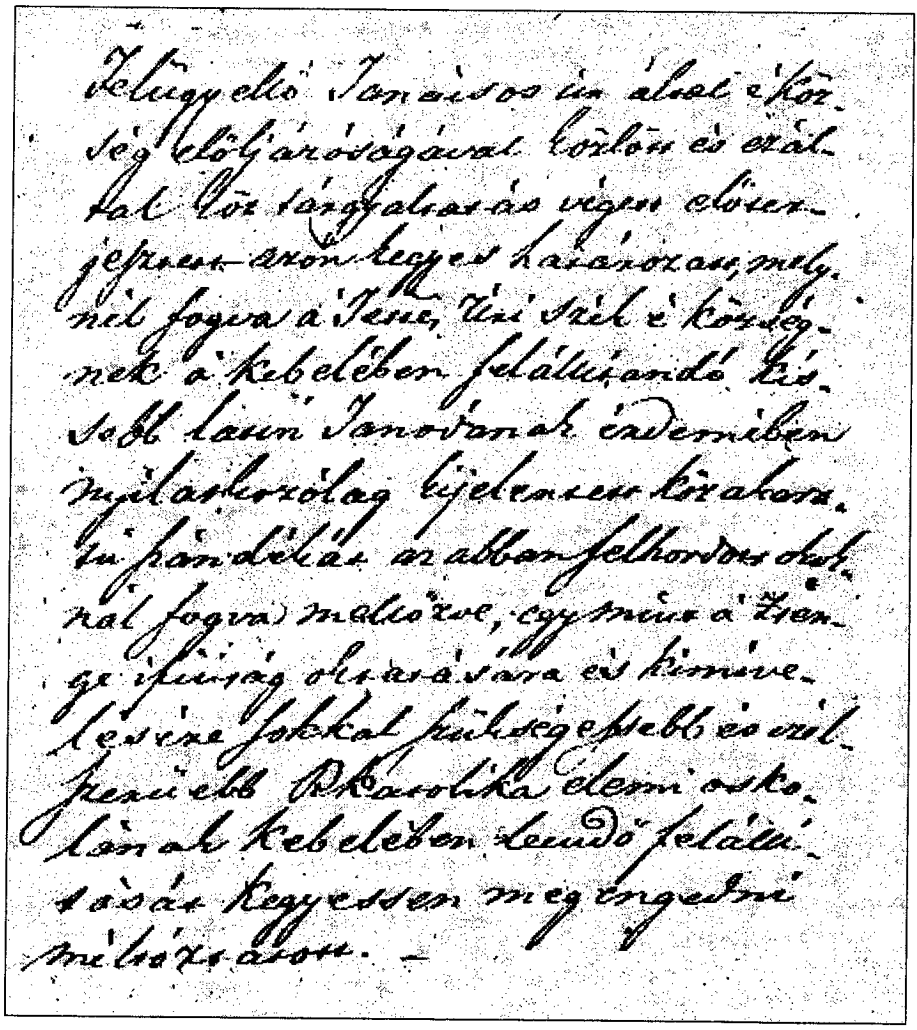

írtak össze, de csak 1314-et írtak be, míg a vizsgát kiállott tanulók száma 1864-ben 960 volt, azaz ennyien léphettek „felsőbb osztályba". Különösen siralmas volt a helyzet a tanyavilágban: itt legfeljebb ha zugiskola működött.[5]

A hatvanas években a népoktatás országos hálózatának teljes kiépítése az 1848 után elodázott polgári átalakulás halaszthatatlan feladatává vált. Ugyanebben az időben – mint láttuk – Zenta város is jelentősen kiszélesítette népiskolai hálózatát. De a népiskola befejezése után a polgári vagy gazdaparaszti családok gyermekei – ha volt tehetségük – csak vidéken folytathatták iskoláikat. Így találkoztak Zenta esetében az országos és a helyi törekvések egy, a népiskola utáni – ma középfokúnak mondható – iskolai intézmény létrehozását illetőleg.

Az országos törekvéseket az ***Eötvös József*** kultuszminiszter által 1848-ban már beterjesztett, de csak két évtized múltán és módosítva törvényerőre emelt iskolapolitikai koncepciók képviselték. Ezt a koncepciót leghívebben a hivatkozott 1868. évi XXXVIII. törvénycikk fejezi ki: lényege a kötelező, állami felügyelet alatt álló községi, esetleg felekezeti fenntartásra épülő, négy- (vagy hat-) osztályos alapszintű (elemi) oktatás. A nagyobb lélekszámú községekben és városokban innen a további képesítés felé nyit utat az osztrák „Bürgerschule" mintájára alkotott „polgári iskola". Ennek megnyitására a törvény eleve kötelezte a községet, ha történetesen ott nem működne már valamely más, magasabb fokozatú tanintézmény. Ilyen más iskola lehetett az akkor már nagyobb városokban működő gimnázium is. Zentán azonban ilyen magasabb fokozatú iskola nem volt, tehát azt kellett eldönteni, hogy polgári iskolát nyit-e a város vagy pedig gimnáziumot. E kérdésben az előterjesztés joga az 1867. november 17-én megalakult Községi Iskolaszéket, a határozati jog pedig Zenta község Képviselő-testületét illette meg. [6]

A polgári iskolától az algimnáziumig

Zenta város Iskolaszéke kompromisszumos megoldást javasolt: nyisson a város egyelőre polgári iskolát, mert azt a törvény szerint is nyitnia kell, aztán ha a helyzet úgy alakul, később változtathat is határozatán. A városi képviselet 1870. június 10-én határozatot is hozott egy hatosztályos polgári iskola fokozatos megnyitásáról.

Az előmunkálatokat az Iskolaszék rekordidő alatt elvégezte: 1870. október elsején 34 beírt tanulóval ünnepélyes külsőségek mellett megnyitották a polgári iskola első osztályát. A következő évben megnyílt a második osztály: ekkor a város megvásárolta a Majoros József által felajánlott házat (ez a későbbi, ún. „Központi" iskola épülete). Még a harmadik osztály is rendben megnyílt, de a negyedik megnyitása után a közhangulat teljesen a polgári iskola ellen fordult.

„Sok történt olyan, mely a tanügy fejlődését gátolta s az előbbi években tapasztalt érdekeltséget lankasztotta. Ehhez járult még az országszerte fájdalmasan érzett pénzhiány, amelyet nagyban fokozott a szűk termés és mint kemény csapás városunkat se hagyta érintetlenül, s ezt a tanügynek is meg kellett éreznie."[7]

Samu József, a zentai községi iskolák igazgatója vetette papírra e sorokat. De a legnyomósabb ok az volt, amit Samu igazgató úr sem írt le: a polgári iskola kegyvesztett lett. Nézzük: miért?

A polgári iskolát károsan érintő fordulat, ha váratlanul is következett be, nem volt véletlen, és nem magyarázható a világgazdasági krízissel, sem a rossz terméssel, mert ezek negatívan hatottak a tanügy egészére. A polgári iskola esetében ehhez azt is hozzá kell adnunk, hogy ez az iskolatípus az akkori Magyarországon korainak bizonyult, mert még igencsak hiányzott a fenntartásában érdekelt polgári középosztály. Ez hatványozottan vonatkozott Zentára, ahol még két évtizeddel később, 1890-ben sem volt nagyobb az iparban, a kereskedelemben és a hitelügyekben foglalkoztatottak száma 1876-nál, azaz a község összlakosságának (25 725) mindössze 7,3%-ánál![8]

Zenta város hangadó, közéletét irányító rétegét a földbirtokos-gazdák, az állami és községi tisztviselők, ügyvédek, orvosok, tanárok, tanítók alkották, akik gyorsan felismerték, hogy a polgári iskola csak a szatócsok és kézművesek fiainak távlat, míg az ő gyermekeiknek – zsákutca! A polgári iskola befejező osztályából ugyanis nem lehetett különbözeti vizsga nélkül felsőbb tanintézetbe iratkozni, azaz az értelmiségi pályák felé inkább akadályt jelentett, mintsem utat. Olyan iskolát akartak, amely a gyermekeik számára helyben biztosítja a középfokú képesítést, de egyben lehetővé teszi a további felső szintű tanulmányok folytatását is. Ilyen középiskola volt abban az időben a gimnázium.

A múlt század hatvanas éveitől kezdve az alföldi mezővárosok a gyors polgárosodás útjára léptek. Ez a folyamat Zentán is megfigyelhető. Ebben a folyamatban akárcsak másutt, úgy itt is igen fontos szerepet játszott a helyi értelmiség, amelynek jelentősen megnövekedett a társadalmi szerepe és befolyása. A Tisza menti mezővárosok polgársága megszabadult a Magyar Kamara és a koronakerületi úriszék terhes gyámkodásától, és a városok teljesebb önállóságának kiépítésére törekedett Óbecsén, Ókanizsán és Zentán is. Első lépésként a volt kamarai-koronai kerület tíz községe – Martonostól Bácsföldvárig – „megváltotta" magát, azaz megfizette a földhasználat jobbágyi kötelezettségéből eredő földbér „váltságdíját", az 1 300 000 forintot.[9] Ezután a zentaiak Ókanizsáról Zentára édesgették a tiszai felső járás szolgabíráját, és így Zenta lett a járási székhely. De a vármegye iránti függőségen is igyekeztek lazítani: 1873-ban kiharcolták a rendezett tanácsú város státusát, azaz a város szélesebb önkormányzatát. Ugyancsak ekkor a Tiszán fahidat építtettek, ami jelentős mértékben fokozta a város gazdasági szerepét és áruforgalmát. De talán még ezeknél is nagyobb fontossága volt az 1870-ben „megváltott" közterület – a város hatalmas határa – felosztásának, amit a helytörténet „járásosztás" néven említ.[10]

A zentai közbirtokosokat képviselő ***Újházi Menyhért*** szerint az a földbirtok, amelyet 1870-ben az egykori tiszai uradalom birtokosának – a Koronának – jogutódjától, a Magyar Királyi Pénzügyminisztériumtól 1 300 000 forinton a tíz község megváltott, az nem a községeket mint jogi személyeket, hanem a községben lakó földbirtokosokat illeti. Mária Terézia 1751-ben kiadott kiváltságlevele ugyanis az akkor létesített kamarai kerület területét nem a községeknek, hanem a **kerület lakosainak** engedte át használatra, tehát a még fel nem osztott földeknek (amelyeket eddig a község lakosai legelők formájában osztatlan birtokként használtak) tulajdonosai e lakosok utódai

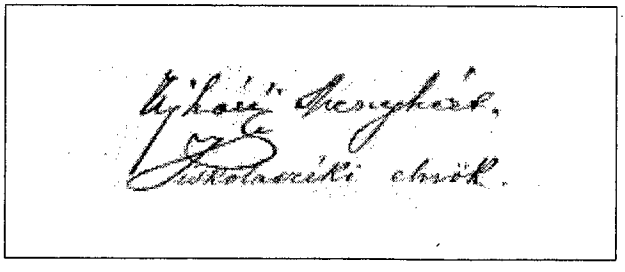

– az akkori földbirtokosok. Ezek a közbirtokosok Újházi vezetésével 1874-ben a szabadkai törvényszék előtt pert indítottak a község mint jogi személy ellen a közlegelők, illetve ahogyan akkor nevezték: a „járás" felosztásáért az egyes birtokosok között. Ezzel kezdetét vette a zentai „úrbéri per", vagy másképpen a „járás-osztási per", ami közel két évtizeden keresztül osztotta két táborra, és tartotta folyamatos belpolitikai hadiállapotban Zenta polgárait.

A fentebb érintett folyamatok és események messzemenően kihatottak Zenta város iskolapolitikájára is. Ezt a politikát a város polgársága az iskolaszék és a képviselő-testület ülésein alakította az oda beválasztott képviselői által. Ezek az értelmiségi képviselők fiaikból nem iparost, boltost vagy más, keze után élőt, hanem ügyvédet, mérnököt, bankárt, de legalább tanárt vagy hivatalnokot akartak nevelni. Végső soron ez volt az oka annak, hogy a zentai közhangulat a polgári iskolát illetőleg megváltozott, és hogy már 1874-ben ismét felmerült a polgári iskola beszüntetésének, illetve a gimnázium megnyitásának gondolata.[11] Az első konkrét javaslatot Zenta város iskolaszékének 1874. február 5-i ülésén **Spitzer Ignác** képviselő tette: kérte, hogy a már létező polgári iskola alakíttassék át gimnáziummá. Ez az indítvány *„kellő alapossággal megvitatván elfogadtatott, s Újházy Menyhért* (aki a 'járásosztók' vezéralakja is – D. J.) *iskolaszéki elnök elnöklete alatt... bizottság küldetett ki, hogy a polgári iskola átalakítását, ... valamint a községre ezen átalakításból származó előnyöket felölelő javaslatot készítsen."*[12]

Az írásbeli „okadatolt" javaslat elég sokáig készült, és csak 1875. május 19-én került az Iskolaszék napirendjére:

„Mennyi pénz maradna meg városunkban – így a javaslat –, *sőt, a vidék ifjainak szülei is mennyi pénzt hagynának itt, ha jól szervezett reál-gymnasiumunk volna! A jelenlegi állapot mellett még a hozzánk legközelebb fekvő községek intelligentiája, sőt, saját városunk azon osztálya is, mely gyermekeit tovább tanítani óhajtja, idejekorán siet őket Szegedre, Szabadkára, Zomborba, Temesvárra stb. küldeni, mert nincs biztonságban a felől, hogy a gyermek annak idejében a főgymnasium, vagy főreáltanodára kívánt vizsgálatot, mint volt polgári iskolai tanuló, eredménnyel kiállandja-e?"*[13]

A továbbiakban a javaslat rámutat, hogy a gimnázium fenntartása évi 2440 forinttal kerülne többe a városnak, mint a polgári iskola. Ez az összeg a városnak a vidékiek behozatalából – értsd: a városban hagyott pénzükből –, esetleg közvetlenül tandíj bevezetéséből könnyen megtérülne. Az Iskolaszék alapos megvitatás után elfogadta a tervezetet, és hivatalos formában a képviselő-testület elé terjesztette.

A városi képviselő-testület 1875. június 7-én tárgyalta, és még ezen az ülésen el is fogadta a tervezetet, hogy a gimnázium már azon az őszön megnyílhassék. Erre azonban mégsem került sor, mert a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium engedélye csak 1876. április 12-én érkezett meg, és a kívánt átalakítást is szigorú feltételekhez kötötte:

„...felszólítom Czímet, hogy azon épületet, amelyben a nyitandó gymnasium elhelyezendő leszen, tüzetesen jelölje meg, annak tervét és a tantermeket, úgyszinte azoknak térfogatát mutassa ki; egyúttal értésére adom, miszerint az esetlegesen nyitandó gymnasiumban ugyan azon tanterv leszen követendő, és azon fegyelmi szabályok és ügyrendtartás megtartandók, amelyek az államgymnasiumokra nézve fennállanak... Ha tehát az épület terve és a tantermek száma és térfogata a szabályoknak meg fog felelni, és Zenta város közönsége egy jogérvényes okmánnyal a fentebbi pontozatoknak pontos követésére magát kötelezi s tüzetesen kijelölvén a fenntartási eszkö-

zöket e tanodának fennállását anyagilag teljesen biztosítja –, hajlandó a m. kir. vallás- és közoktatásügyi ministerium a kért gymnasiumnak megnyittatását megengedni s azt egyelőre azonban **csak két év tartamára** *ideiglenes nyilvánossági joggal felruházni; ezen jognak végleges megadása a tanintézet kezelésénél tapasztalandó eredményektől tétetvén függővé."*[14] (Kiemelés: D. J.)

A képviselő-testület lelkes ovációval fogadta a miniszteri engedélyt, nem is gondolva a szabatosan megfogalmazott követelmények súlyosságára és a két év viszonylagos rövidségére: 1876. április 27-én véghatározatban kimondta, hogy

„1. a helybeli polgári iskola helyébe engedélyezendő gymnasium helyiségeül a jelenlegi polgári tanodai épület fog szolgálni,

2. a gymnasium fennállása anyagilag mindenkorra biztosíttatik: fenntartási alapul pedig a városi közjövedelmek jelöltetnek ki,

3. kötelezi magát városunk közönsége az elől jelzett leiratban foglalt összes követelményeknek a legpontosabban megfelelni, megbízatván a Városi Tanács, miszerint a tanodai épület tervét, a tantermek száma és térfogatának megjelölése mellett elkészítvén, azt a jelen határozattal együtt a tekintetes megyei alispán úrnak beterjessze."[15]

A képviselő-testület felterjesztett véghatározatára augusztus 30-án érkezett válasz az illetékes minisztériumtól. Ebben a miniszter engedélyezte, hogy a polgári iskola négyosztályú **algimnáziummá alakíttassék át**, s azt a szegedi határvidéki tankerület főigazgatósága alá rendelte – egyelőre kétévi nyilvánossági joggal. Az örvendetes hírről az Iskolaszék azonnal körlevélben értesítette a szomszédos községeket, és rögtön meghirdette a pályázatokat a tanári állásokra. A tanév közelsége miatt azonban már okleveles tanárok nem pályáztak, így az összes tanári állásokat helyettes tanárokkal töltötték be. Az egyetlen okleveles, képesített tanerő ***Kuthy József*** okleveles mérnök és tanár volt, akit az Iskolaszék korábban, már 1875. április 8-án – de akkor még az összes városi népiskolák igazgatójának – választott meg; most ugyanőt a gimnázium igazgatójának is kinevezte. A tanulókat szeptember folyamán írták be, mégpedig egyszerre mind a négy osztályba. Azokat a tanulókat, akik a latin

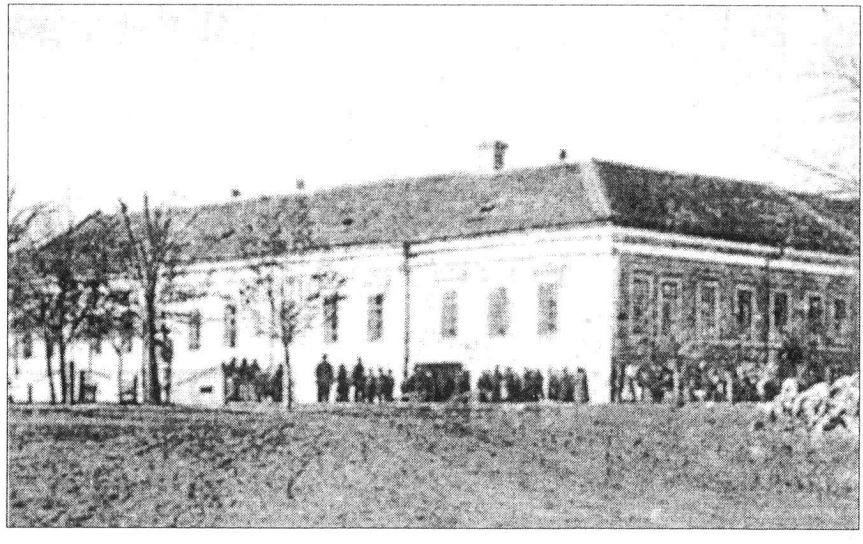

nyelvet a polgári iskolában mint rendkívüli tárgyat tanulták, vagy abból felvételi vizsgát tettek, beírták a gimnázium megfelelő osztályába, például a 2. polgáriból a 3. gimnáziumba. Így mind a négy osztályban egyszerre, 1876. október 5-én – az ünnepélyes megnyitás mellőzésével – megkezdődött a tanítás.[16]

Az algimnázium viszontagságai

Zenta város két évre kapott nyilvánossági jogot algimnáziumának; ez a két év elröppent, és az új iskola sem fenntartása alapjául kijelölt ingatlannal, sem okleveles tanárokkal, sem a megkövetelt tanszerek kellő mennyiségével nem rendelkezett. Ezért a mulasztásért a felelősség nem Kuthy igazgatót, hanem a városi képviseletet, tágabb értelemben pedig az egész birtokos osztályt terhelte. A városban ugyanis kitört a „járásosztás", az 1870-ben megváltott községi közlegelők felosztásáért vívott politikai belháború, amelybe akaratlanul, de sajátos módon – szenvedő alanyként – az algimnázium is belesodródott. Ennek megértéséhez részletesebben kell bemutatnunk a „járásosztás" történeti előzményeit.

A törökök kitakarodása után, a XVII. század végén Zentára szerbek, majd 1751 után magyarok települtek. A betelepülők mint a Kamara jobbágyai telket kaptak; ez állt az ún. „beltelek"-ből (intravilan: házhely és udvar, kb. 1 hold a település belterületén), szántóból (amelyet a vetésforgó szerint két „nyomás" területén sorshúzással osztottak ki, ez lehetett egész, fél, negyed vagy nyolcad „sessio", azaz 32-16-8-4 hold, már aszerint, hogy a jobbágy milyen iga- és munkaerővel rendelkezett) és legelőből, amelyet egy egész telek után ideálisan 24 holdnak vettek, de csak ideálisan, mert valójában a legelőt az egész település közösen, tehát osztatlan birtokként használta legeltetésre, csupán az állatok fajtája szerint felosztva. A beltelek és a szántó tehát fokozatosan teljesen egyéni használatba került azzal, hogy a birtokos elismerte az uradalom járadékszedési jogát („salvo iure Dominali" = az uradalmi jog fenntartásával – adták-vették a telkeket), a legelő azonban a jobbágyok és az uradalom osztatlan birtoka maradt. Amikor az 1848-as forradalom megszüntette a jobbágyságot, gyakorlatilag a jobbágy tulajdonába adta az általa eddig is birtokolt telket azzal, hogy e telek részét képező legelőt az érdekelt birtokosok egymás között felosztották. Ennek első lépését képezte a községek határának 1870-ben végrehajtott „megváltása", amivel tulajdonképpen az egykori uradalomtól, a Kamara jogutódjától „megvásárolták" az őt megillető „uradalmi jogokat". Amikor ez megtörtént, a „közös birtok" immár csak a község szántóbirtokosait illette. Természetes volt tehát, hogy ezek a birtokosok Zentán is a közlegelők teljes felosztását kívánták, méghozzá a felosztás méltányos kulcsa szerint: a már tulajdonba vett szántóterület arányában. Aki tehát nagyobb szántóval rendelkezett, annak többet, aki kisebbel, annak kevesebbet kellett kapnia a közlegelőkből.

Zenta község lakóinak az a része, akiknek nem volt szántóbirtokuk, azt szerették volna, hogy a közlegelők maradjanak a város mint politikai testület birtokában, mert a legelők használatáért a város díjat szedett, és az így begyűlt jövedelemből fedezte a közköltségeket. A „közbirtokosság" tehát az osztásért, a többség viszont a járás fenntartásáért szállt síkra. A városi képviselő-testületben is a „nem osztók" voltak többségben, akik a gimnázium fenntartására megkívánt vagyonalapként a városi közjövedelmeket kívánták biztosítékul az alapítási nyilatkozatba beiktatni. Az alapítólevél ily megfogalmazását az „osztók" – kö-

zöttük Újházy Menyhért, az Iskolaszék elnöke és a járásosztás legmarkánsabb vezéralakja – megtámadták. Szerintük ugyanis a község nem rendelkezik olyan kijelölhető ingatlannal, amelynek jövedelméből a gimnázium folyamatos fenntartását biztosíthatná; a város a járásper lezártáig nem is jelölhet ki kihasítható birtoktestet abból a földingatlanból, amely nem az övé. A képviselő-testületben ugyan a „nem osztók" többségben lévén az alapítólevelet a fenti megfogalmazásban kiállították, de ezt ***Trefort Ágoston*** vallás- és közoktatásügyi miniszter nem fogadta el, és csupán „a tanulóifjúságra való tekintetből" hosszabbította meg 1878-ban még egy évre a zentai gimnázium nyilvánossági jogát.[17]

Nem volt jobb a helyzet a szükséges tanszerek biztosítása terén sem. Kuthy igazgató körültekintő alapossággal összeállított ugyan egy tanszer- és tankönyvjegyzéket, ezt azonban a fösvény városatyák simán elvetették. A következő évben azonban, a nyilvánossági jogot mentendő, ugyanezt a jegyzéket ugyanazon összegre – 2238 forintban – megszavazták.[18]

Biztosítva volt tehát immár a minimális felszerelés, a polgári iskola épülete és tantermei ellen sem merült fel kifogás, de a legfontosabbat, a fenntartás alapjául szolgáló ingatlant a városi képviselő-testület képtelen volt biztosítani. Az „osztók" ugyanis azt kívánták, hogy a fenntartás alapjául szolgáló 200 láncnyi földet abból a birtoktestből jelölje ki a képviselet, ami a város számára a járásosztás után megmarad, míg a „nem osztók" – többségben lévén a képviselő-testületben – az alapítólevelet a következőképpen szavazták meg:

„1. A gymnasium fennállása anyagilag mindenkorra biztosíttatik: fenntartási alapul egyelőre a közjövedelmek, a város birtokviszonyainak rendezése alkalmával pedig ***az egész most meglévő közvagyonból*** *kijelölendő ingatlan – alap fognak szolgálni."*[19]

Ezt a határozatot az „osztók" a vármegyénél megfellebbezték, és keresztülvitték annak megsemmisítését. Trefort megelégelte a huzavonát: 1879. május 28-án értesítette a vármegyét, hogy a zentai algimnázium nyilvánossági jogát az 1878/79. tanév befejeztével megvonja. Erre már felbolydult Zenta város iskolapártoló közönsége: petíció érkezett a képviselő-testülethez, az Iskolaszék szinte megszakítás nélkül ülésezett, majd végül a képviselő-testület ült össze július 20-án, és most már késlekedés nélkül elfogadta a kijavított alapítási okiratot:

„A nm. vall. és közokt. m. kir. ministeriumnak 13.602 sz.a. gymnasiumunk ügyében kibocsájtott rendelete tisztelettel tudomásul vétetik ugyan, de mivel Zenta város közönsége a gymnasiumi intézménynek minden áron való fenntartását óhajtja... ugyanezért a gymnasium fenntartási alapjára még a folyó évben 30 ezer, a jövő 1880-ik évben ismét 30 ezer forintot, s így összesen 60 ezer forintot tesz le a városi közjövedelmekből alap-tőkéül..."[20]

Az új alapítási okmányt maga ***Jankovich Aurél*** polgármester vitte tisztelgő küldöttség élén Budapestre Trefort miniszter úrhoz, aki a látogatást követő napon, augusztus 2-án kiadott írásbeli végzésében meghagyta, hogy az iskola – amennyiben tanképesített rendes tanárokat alkalmaz – ismét csupán egy tanévre, 1879/80-ra, **ideiglenesen megnyitható** lesz. A lefolyt három év alatt ugyanis csupán egy fővel szaporodott a képesített tanárok száma, azaz legalább még négy képesített tanár hiányzott. Nem volt mit tenni, a helyettes tanároknak fel kellett mondani, és a négy tanári állásra pályázatot kellett hirdetni. A pályázat sikeresen zárult, s ez lehetővé tette a nyilvánossági jog meghosszabbítását, de csak egy esztendőre.[21]

A szerencse azonban még most sem szegődött tartósan a fiatal intézményhez, mert szinte ugyanazon a napon, amikor a kívánt személyi feltételek az új, képesített tanárok kinevezésével megvalósultak, 1879. szeptember 5-én a szabadkai törvényszék a járásperből kifolyólag zárolta a város jövedelmeit. A zárlat feloldása az úrbéri per befejezéséhez kötődött, annak végét azonban senki meg nem jósolhatta, így az alapítólevél ismét hitelét vesztette. A város a legelőkből befolyt bérleti jövedelmekkel többé nem rendelkezhetett, abból egy forintot el nem vehetett semmilyen célra, még a gimnázium fenntartására sem. Új megoldást kellett ismét találni, még mielőtt kitelne az esztendő. És megint kezdetüket vették a végeláthatatlan képviselő-testületi viták, a javaslatok és ellenjavaslatok. Megint szinte az utolsó percben, 1880. június 13-án szavazta meg a képviselő-testület a legújabb alapító oklevél szövegét, amelyben az iskola fenntartására 60 000 forint tőke „gymnasiumi alap" néven nem földingatlanból, hanem a községi nagyvendéglő jövedelméből lesz kiválasztandó. És ha a gimnázium költségeit még ez sem fedezné, úgy a többlet a városi költségvetést terheli.[22]

Az újonnan szerkesztett alapító oklevelet most már a vármegye, a belügyminiszter és a legilletékesebb: a vallás- és közoktatásügyi miniszter is elfogadta. Így a nyilvánossági jogot a zentai algimnázium az 1881/82. tanév kezdetétől véglegesen elnyerte.[23]

A járáspernek azonban nem csak káros, hanem jótékony, hasznos következménye is volt a gimnázium további sorsát illetőleg. Annak köszönhette ugyanis, hogy rövidesen saját épületet kapott.

Az algimnázium – mint láttuk – 1876-ban a polgári iskola épületében – az akkori Árpád és Deák utca sarkán – kezdte meg működését. Ebben az épületben azonban tovább működött a polgári iskola két leányosztálya is. A két iskola kezdetben nem zavarta egymást, mivel a polgári iskola leányosztályainak létszáma kevés volt. De az évek múltával, ahogy a gimnázium egyre erőteljesebben fejlesztette tanszergyűjteményét, könyvtárát és múzeumát, úgy vált az épület egyre szűkebbé a két tanintézmény számára. Kuthy igazgató – lévén nem csupán tanár, hanem egyben építészmérnök is – látta az adaptált Majoros-féle épület hiányosságait és távlattalanságát; de arra, hogy a járásosztáson civódó városatyáktól egy új épület építésére pénzt kérjen, talán még gondolni sem mert. Azaz mégis! Méghozzá pontosan akkor, amikor ez a merész gondolat a járásperben bekövetkezett fejlemények megfelelő alakulása folytán valóra is válhatott.

A járásperben 1881 decemberében fordulat állt be: az „osztók" – belátván a további pereskedés céltalanságát – kiegyeztek a „nem osztókkal", és 1882. január 31-én aláírták az egyezségi okiratot. Az egyezség szerint a város mint jogi személy mégiscsak részesedett a járásföldekből, kapott 2308 lánc (2200 négyszögölös) birtokot a közköltségek fedezésére. De még ennél is fontosabb volt a kiegyezés az „osztók" és a „nem osztók" között amiatt, hogy ezzel feloldották a községi földingatlan-jövedelmek zárlatát, amelyek a két év alatt (1879. IX. 5-től) 250 000 forintra nőttek! Ezzel az összeggel az egyezség szerint a politikai község rendelkezhetett, de csak oly módon, hogy azt a közjót szolgáló ingatlanba, célirányos középület építésébe fektetheti. A város vezető köreiben természetesen több középület építésének a gondolata is felmerült, ezért a képviselő-testület bizottságot alakított a javaslatokat tanulmányozandó. Éppen ekkor az Iskolaszék is kezdeményezte a községi iskolaépületek szaporítását és a meglévők bővítését. Ekkor Kuthy igazgató a községi bizottságban egy olyan javaslattal állt elő, hogy a polgári leányiskola épületét részben adják át a népisko-

láknak, a gimnáziumnak pedig a piacon lévő régi csendőrlaktanya telkén építtessenek egy teljesen új, emeletes épületet. Javaslatát előbb a bizottság, majd később a képviselő-testület is elfogadta, és meghozta a következő határozatot:

„A gymnasiumi osztályok, rajzterem, igazgatói, tanári helyiségekkel, könyvtár-, muzeummal, tornateremmel együtt, továbbá a helyi posta és távirda hivatalok főnökeinek lakásaival, a piaczi régi csendőrlaktanyai épület helyén létesítendő **új emeletes épületben** *nyerendenek kellő elhelyezést akként, hogy a posta és távirda a földszinten, a gymnasium pedig az emeleten lesz – elkülönített bejárással és udvarral – elhelyezendő..."*[24]

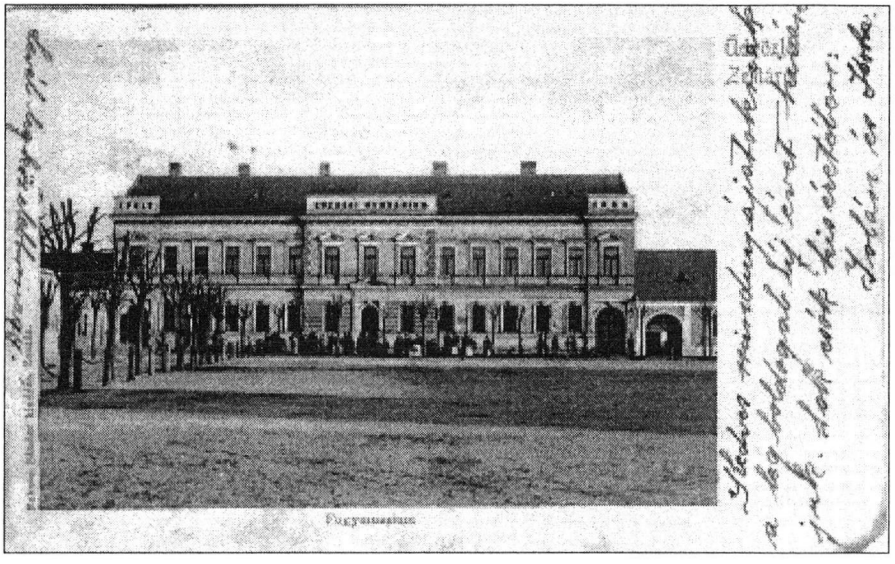

A gimnáziumi épület tervrajzának elkészítésével Kuthy igazgatót bízták meg, aki azt 1883 augusztusában nyújtotta be a Városi Tanácshoz. A költség-előirányzat igen mérsékelt volt – 33 537 forint – így szinte simán, ellenvetés nélkül nyert jóváhagyást a képviselő-testületben, majd a megye építészeti bizottságánál is. Ezután a város pályázatot hirdetett az építkezés felvállalására. Többen is jelentkeztek, közülük a legkedvezőbb ajánlatot özvegy Freund Ernesztin és Fia helybeli cég nyújtotta be, és a pályázatot meg is nyerte.

A vállalkozó 1884 júliusában kezdte el a munkát. Az alapfalak a talaj vizenyőssége miatt a tervezettnél mélyebbre, általában 2,50 méternyire kerültek. A munkálatok az alapok biztosítása után oly gyorsan haladtak, hogy a nyár folyamán a falakat teljesen felhúzták, és szeptemberben már a tetőt lécezték. Ősszel került sor a lakatos-, asztalos- és üvegezőmunkákra. A teljesen elkészült épületbe 1885. április 27-én kezdődött meg a beköltözés, ami szintén rövid idő alatt végbement, úgyhogy április 30-án az új épületben a tanítás is megkezdődött.

A gimnázium új épületének telke 4780 m^2-t foglalt el. Maga az épület az utcai fronton egy-, az udvari szárnyban (amely az utcai fronthoz „T" alakban csatlakozott) félemeletes volt. Az utcai frontra nézett az épület 15 ablaktengelye és 2 szárnybejárata. Ennek hossza

41,38 – a félemeleti szárnyé pedig 24,50 méter volt. A folyosókon kívül az épület 16 tágas helyiséggel rendelkezett, amelyekhez az udvarban az 1260 négyzetméteres tornaterem csatlakozott. A földszinti részen a hivatalos helyiségek és a hivatalnoki lakások kaptak elhelyezést, míg az udvart akácfasor és egy gyümölcsfákkal beültetett kert határolta.[25]

Az új épületben a gimnázium kezdetben a polgári iskolától örökölt – a régi épületből átköltöztetett – bútorokat és tanszereket használta. Ezek festetlen, ácsolt padok, egyszerű asztalok és székek, kopott táblák és nyikorgó szekrények, mindent összevetve: elnyűtt bútorok és tanszerek voltak. A tanszerek felújítására és pótlására vezették be az 1885/86. tanévtől kezdve a tandíjat: a helybeli tanuló 4, a vidéki pedig 6 forintot fizetett egy évre. De a város is juttatott a költségvetésből már 1885-ben 967 forintot tanszerek beszerzésére. A befolyt jövedelmekből 1885-ben legelőbb a tantermek bútorzatát újították fel, majd 1886-ban a tanári szoba, a könyvtár és az iskolai múzeum kapott új berendezést – bútorokat. A tanári könyvtárnak ekkor már tíz könyvszekrénye volt, mert könyvállománya az első mecénások adományaiból impozánsan gyarapodott. Így Sinkay János becskereki ügyvéd hagyatékából végrendeletileg 857 kötet került a gimnázium könyvtárába. A múzeumi teremben pedig nagyméretű, üvegezett szekrények álltak, bennük a tanszerek és gyűjtemények: ásványok és kőzetek, kitömött állatok, fizikai tanszerek, az emberi csontváz és különféle vegyszerek voltak elhelyezve. A tantermeken kívül külön terme volt még a fizikai földrajznak és a rajznak is. Ez utóbbiban háromszemélyes rajzasztalok, gipszmintatartók és rajzszekrények álltak. Ide kerültek a kottaállványok is, mivel az énekórákat is itt tartották. A tantermek bútorzatához tartozott a 20 cm magas, 2,50 x 1,60 méteres dobogó, ezen állt az oldalán barnássárgára, lapján pedig zöldre festett katedra. Ennek két fiókja ugyanazon kulcsra nyílt; a zárhoz minden tanárnak volt kulcsa, hogy a fiókba zárt osztálynaplóhoz és tanmenethez hozzáférhessen. A katedra mellett két szék állt: egyik a tanárnak, másik az esetleges óralátogatónak. A katedra mögött a falon a berámázott órarend függött. Az ablak felőli oldalon állt a háromlábú táblatartó, rajta az évente újrafestett, fekete táblával. A padok kétszemélyesek voltak, és miként a katedra, ezek is barnára, illetve lapjuk zöldre volt festve. A tornaterem berendezésével, a folyosók beüvegezésével és az 1600 négyzetméteres kert parkosításával az új épület berendezése az 1886/87. tanév végére befejeződött.

Az új épület és berendezése még a szigoráról ismert tankerületi főigazgatónak, Fehér Ipolynak a tetszését is megnyerte. Az első iskolalátogatása alkalmával így nyilatkozott:

„...a bútorzás, felszerelés akár czélszerűségre, akár csín-, ízlés- és tisztaságra nézve nem hagy fenn semmi kívánni valót, annyira, hogy az intézet képe már most is mintául szolgálhat egy modern középiskolának."

A hivatalos bejárást végző minisztériumi kiküldött, ***dr. Klamarik János*** pedig a tiszteletére rendezett banketten a 120 meghívott vendég előtt a következőket mondta:

„Az ezen intézetbe fektetett minden egyes krajczár a czélszerű felhasználás által aranynyá változott.[26]

Vessünk most még egy pillantást a zentai algimnázium hétköznapjaira: irányítására, rendtartására, oktató-nevelő munkájára.

Az algimnázium megnyitásának egyik feltétele az volt, hogy az az állami gimnáziumok tanterve szerint működjék. Az állami gimnáziumok tantervét a m. kir. Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium 1871-ben rendeletileg írta elő, majd 1879-ben, illetve 1883-ban módosította. E rendelet szerint a tanterv rendes és melléktantárgyakra oszlott. Rendes tan-

tárgy volt a **vallás-** vagy **hittan** (felekezeti hovatartozás szerint, Zentán a római katolikus, a pravoszláv és az izraelita), a **latin**, a **magyar** és a **német nyelv**, a **földrajz**, a **történelem**, a **mennyiségtan**, a **természetrajz**, a **vegytan és természettan** (ma: fizika), a **rajz**, a **szépírás** és a **testgyakorlat**. Ez a tanterv 1879-ben a **rajzoló geometria** beiktatásával bővült. A tantárgyak száma a harmadik osztályig nyolc, illetve a harmadik és negyedik osztályban kilenc azzal, hogy a heti óraszám minden osztályban 28 volt. Melléktantárgyak az ***ének*** és az ***idegen nyelvek*** voltak. A tanterv előírta a tantárgy tanításának célját, és tartalmazta a tananyag felosztását az előírt heti óraszám szerint, azaz osztályonként. A tantervhez az illetékes miniszter ugyancsak rendeletileg 1880-ban és 1887-ben részletes utasítást is kiadott.[27]

A közvetlen tanügyi irányítás és ellenőrzés szempontjából a zentai gimnázium a szegedi Határőrvidéki Tankerületi Főigazgatóság alá volt rendelve; ennek hatáskörét az 1883. évi XXX. törvénycikk írta elő. Az intézet fenntartása Zenta város közönségére hárult, azaz a városi képviselő-testületre, amelynek ugyancsak volt egy iskolaügyi szerve: a Községi Iskolaszék. Nos, ha a gimnázium fenntartásával kapcsolatos ügyeket kellett intézni, akkor az Iskolaszék csak a nevét változtatta meg: „Tanügyi Bizottság" lett belőle. A Tanügyi Bizottság nem mindig állt feladata magaslatán: előfordult, hogy saját hatáskörében sem járt el (a gimnázium fenntartása, ellátása), máskor meg hatáskörét túllépve felügyelőket nevezett ki az iskolai órák látogatására. Amikor ezért az igazgató panaszt tett a szegedi tankerületi főigazgatónál, a Tanügyi Bizottság rosszallását fejezte ki eljárása miatt. A felajzott kedélyeket csillapítandó, a főigazgató szabályrendelet alkotására hívta fel a várost. Persze ismét csak okos főre kellett bízni a dolgot, kire másra, mint Kuthy igazgatóra. Az általa elkészített tervezetet a képviselő-testület 1886. március 15-én elfogadta. E szabályrendelet szerint az intézet neve: **Zenta Községi Gymnasium**, fenntartója Zenta város közönsége. Az intézet közegei: a **Községi Gimnáziumi Bizottság**, az **Igazgató** és a **Tanári Kar**. A bizottság 16 tagú; 14 tagját a városi képviselő-testület választja saját kebeléből, míg hivatalból tagja az igazgató és egy, a tanári kar által megválasztott tanár, aki egyben a Bizottság jegyzője is. A Bizottság hatásköre kiterjed a gimnázium gazdasági ügyeire, az igazgató és a tanárok megválasztására, de feladata még „a tanári kar társadalmi szerepének szemmel tartása", továbbá „bizonyítvány kiállítása a tanári kar bármelyik tagja részére ennek társadalmi magatartásáról". Meghatározza a tandíj összegét, és gyakorolja a felmentési jogot, dönt a tandíjból befolyt pénzek hovafordításáról, és ellenőrzi az intézetet a tisztaság szempontjából. A beruházások és a költségvetés elfogadása a városi képviselet hatáskörében maradt: a Bizottság itt csupán javaslati joggal rendelkezett. Az iskola közvetlen irányítása „tanügyi és erkölcsi tekintetben" az igazgató feladata, aki ezért a tankerületi főhatóságnak felel, míg gazdasági ügyekben a Gimnáziumi Bizottságnak. Az igazgató az iskolai törvények és a hatósági rendeletek végrehajtója, a tantestület elnöke, a tanintézet képviselője, irodájának vezetője, pecsétjének és irattárának őre. Emellett köteles szaktantárgyát tanítani, és a tanári kar bármely tagját hatheti időtartamon belül díjtalanul helyettesíteni; köteles továbbá a „tanári kar tagjainak pontossága, didaktikai és pedagógiai eljárása felett őrködni", valamint „a tanári kar tagjainak erkölcsi magatartását, a könyv- és szertárak kezelésével megbízott tagok működését ellenőrizni". A szabályrendelet külön fejezete tárgyalja a tanári kar, illetve a tanszemélyzet kollektív és egyedi jogait és kötelességeit, a tanerők választását és díjazását, valamint a fegyelmi eljárást.[28]

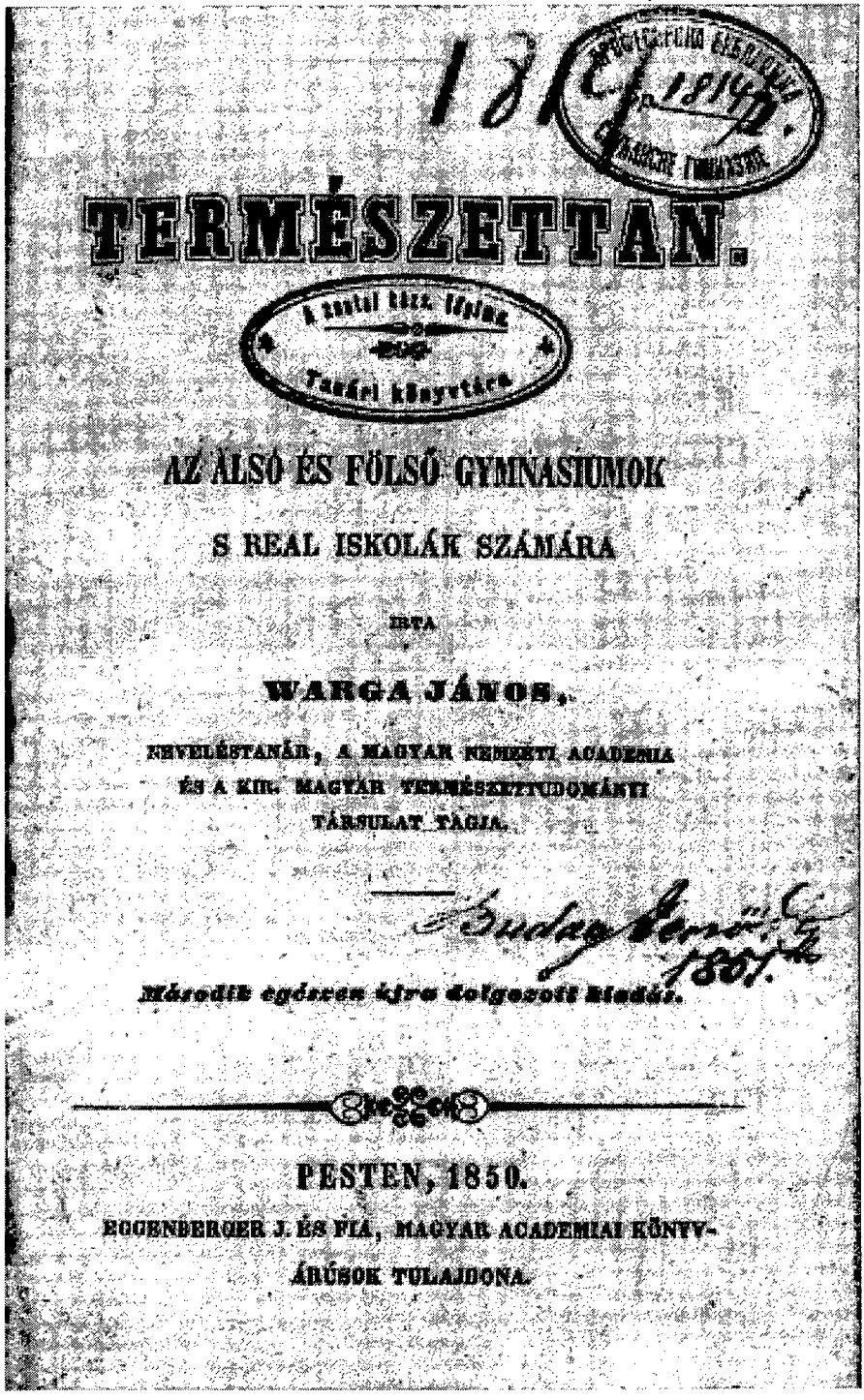

TERMÉSZETTAN.

AZ ALSÓ ÉS FÖLSŐ GYMNASIUMOK

S REAL ISKOLÁK SZÁMÁRA

IRTA

WARGA JÁNOS,

NEVELÉSTANÁR, A MAGYAR NEMZETI ACADEMIA ÉS A KIR. MAGYAR TERMÉSZETTUDOMÁNYI TÁRSULAT TAGJA.

Második egészen újra dolgozott kiadás.

PESTEN, 1850.

EGGENBERGER J. ÉS FIA, MAGYAR ACADEMIAI KÖNYV-ÁRUSOK TULAJDONA.

A tanév hivatalosan szeptember elsején, az iratkozással kezdődött, illetve a gyakorlatban már augusztus 28-án, a tantestület „alakuló conferentiá"-jával. Ezt követték a pótvizsgák 29-én és 30-án. Az első osztályba felvehető tanulók létszámát miniszteri rendelet határozta meg: általában 65-70 tanuló felvételére kapott az iskola engedélyt. Az iratkozás szigorú menetrendhez igazodott: a beiratkozni kívánó tanuló szülőjével vagy gyámjával először az igazgatói irodában jelentkezett. Ilyenkor a vidéki gyermek szülei kötelesek voltak az igazgatónak olyan helyettest bemutatni, „kire a házi nevelést és felügyeletet, valamint az iskolai követelmények tekintetéből is reájuk háramló kötelességeket átruházták". A tanuló okmányainak tüzetes vizsgálata után az igazgató a szülővel közölte az eredményt, a tanulót pedig osztálya tantermébe vezettette a pedellussal, ahol az osztályfőnöke várta, és a naplóba beírta. Az első osztályba 12 évesnél idősebb tanulót csak kivételes esetben vettek fel.

A tanítás ünnepi egyházi szertartással, közös istentisztelettel – „Veni Sancte"-val – kezdődött a főtéri római katolikus templomban. A szentmise után a tanulók osztályfőnökeik vezetésével visszatértek az iskola épületébe, ahol az igazgató – jó idő esetében az udvaron, ha esett, a tornateremben – a tanári kar jelenlétében felolvasta és megmagyarázta az iskolai rendszabályokat, majd „az ifjúságot a tanulói kötelességek lelkiismeretes, pontos teljesítésére inté, s az iskolai évet megnyitottnak nyilvánítá." Ezután a város hivatalos közege, a rendőrkapitány jelenlétében kijelölte azokat a szegény tanulókat, akik ingyenes tankönyveket kaptak. Végül az osztályfőnökök a tantermekbe vezették az osztályokat, és ott közölték velük az órarendet, a magaviseletre vonatkozó kötelmeket és szorgalmi intelmeket.

A rendszeres, órarend szerinti tanítás a következő munkanapon vette kezdetét. Az évi „szorgalomidőt" a törvény tíz hónapban szabta meg, míg az évközi szüneteket a középiskolai rendtartás szabályozta. A hosszabb szünetek a római katolikus egyházi ünnepekhez igazodtak (karácsony, húsvét), míg az igazgató által engedélyezhető három szabadnap között rendszerint ott volt szeptember 11-e, a zentai csata évfordulója, amelyet ezekben az évtizedekben rendszeresen a csata színhelyén, az „Eugen-szigeten" kirándulással és ünnepi rendezvénnyel ültek meg.

A tanítás minden hétköznap reggel nyolckor és délután kettőkor kezdődött. Rendszerint délután tartották meg a

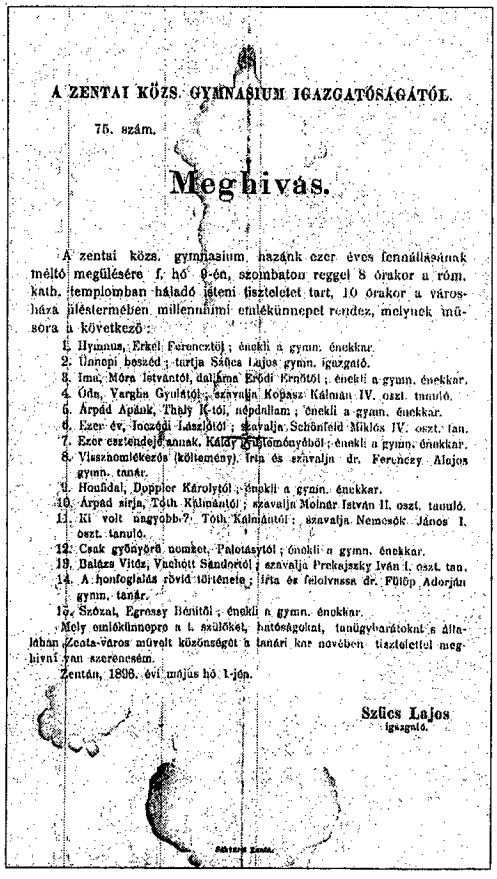

A ZENTAI KÖZS. GYMNASIUM IGAZGATÓSÁGÁTÓL.

75. szám.

Meghivás.

A zentai közs. gymnasium hazánk ezer éves fennállásának méltó megülésére f. hó 9-én, szombaton reggel 8 órakor a róm. kath. templomban háladó isteni tiszteletet tart, 10 órakor a városháza üléstermében millennimi emlékünnepet rendez, melynek műsora a következő:

1. Hymnus, Erkel Ferencztől; énekli a gymn. énekkar.
2. Ünnepi beszéd; tartja Szűcs Lajos gymn. igazgató.
3. Ima, Móra Istvántól, dallama Erődi Ernőtől; énekli a gymn. énekkar.
4. Óda, Vargha Gyulától; szavalja Kopasz Kálmán IV. oszt. tanuló.
5. Árpád Apánk, Thaly K-tól, népdallam; énekli a gymn. énekkar.
6. Ezer év, Inczédi Lászlótól; szavalja Schönfeld Miklós IV. oszt. tan.
7. Ezer esztendejé annak, Kálay Gyűjteményéből; énekli a gymn. énekkar.
8. Visszaemlékezés (költemény). Írta és szavalja dr. Ferenczy Alajos gymn. tanár.
9. Honfidal, Doppler Károlytól; énekli a gymn. énekkar.
10. Árpád sirja, Tóth Kálmántól; szavalja Molnár István II. oszt. tanuló.
11. Ki volt nagyobb? Tóth Kálmántól; szavalja Nemesók János I. oszt. tanuló.
12. Csak gyönyörű nemzet, Palotásytól; énekli a gymn. énekkar.
13. Balázs Vitéz, Vachott Sándortól; szavalja Prekajszky Iván I. oszt. tan.
14. A honfoglalás rövid története; írta és felolvassa dr. Fülöp Adorján gymn. tanár.
15. Szózat, Egressy Bénitől; énekli a gymn. énekkar.

Mely emlékünnepre a t. szülőket, hatóságokat, tanügybarátokat s általában Zenta-város művelt közönségét a tanári kar nevében tisztelettel meghivni van szerencsém.

Zentán, 1896. évi május hó 1-jén.

Szűcs Lajos
igazgató.

hittan, a testnevelés, az ének és a választott idegen nyelv (pl. a francia) óráit. Az órák kezdetét és végét kézi haranggal az ügyeletes altiszt – a „pedellus" – jelezte. A tanároknak átlag heti 16-18, az igazgatónak 8 órája volt. Vasárnaponként tanítás nem volt ugyan, de a tanulók kötelesek voltak az iskolában megjelenni, ahol hitoktatóik szentbeszédet tartottak. Innen tanáraik felügyeletével a templomba mentek, és szertartáson – misén – vettek részt. A pravoszláv és zsidó vallású tanulók saját egyházi ünnepeiket tartották, és saját szertartásaikon voltak kötelesek részt venni, amiről hitoktatóik tartoztak gondot viselni és egyben ellenőrzést gyakorolni; ilyen esetekben ők igazolták a mulasztott tanórákat is. A római katolikus tanulók köréből a hitoktató közreműködésével kórust is szerveztek, amely a mise alatt két szólamban egyházi énekeket énekelt. A tanárok a tanulókat – ahogy a források említik – „atyai szigorral" nevelték, következetesen alkalmazva a dicséretet, a jutalmazást és a büntetést – ha szükséges volt, akkor a testi fenyítést (pálca, pofon) is. Így a legszigorúbb büntetések, a „consilium abeundi" (eltanácsolás, kizárás) viszonylag ritkán fordultak elő. A dicséretet és a jutalmazást az iskolai ünnepélyek idején gyakorolták, leginkább az évzáró ünnepélyen.

Az iskola nevelőmunkáját az igazgató a **tantestülettel** közösen irányította. A tantestület évente 10-16 értekezletet tartott, de szükség esetén többet is. Értekezleteit azok tartalma szerint **szervezési, módszertani, ellenőrző** és **fegyelmi tanácskozmányoknak** nevezték. Az első rendes tanácskozmány a tanévet közvetlenül megelőző napokra esett (augusztus 28-31.), ezen az igazgató ismertette a tantárgyak felosztását, javasolta az intézeti hivatalok (könyvtár, szertárak és gyűjtemények őrei stb.) elosztását, felolvasta a hatósági rendeleteket, utasítást adott a tanévnyitó teendők elvégzésére, amit a tanárok tudomásul vettek. Ezt az értekezletet követte – rendszerint augusztus 31-én – az első módszertani tanácskozmány, amelyen a tanárok is véleményezték a tantárgy- és hivatalok felosztását, a városi hatóságok felhívásait és átiratait (pl. taneszközökre pénzt kértek, tandíjak megállapítását, jóváhagyását tudomásul vették stb.). A tantárgyfelosztás megtárgyalása és jóváhagyása után tárgyalás alá vették **a tanévben használandó tankönyveket osztályok és tantárgyak szerint, határozatokat hoztak a fegyelem fenntartására** vonatkozólag, megállapították és jegyzőkönyvezték **az általános módszertani elveket**, majd részletesen megtárgyalták és jegyzőkönyvezték az első időszakban az I-IV. osztályban **elvégzendő tananyagot**. Végül megvitatták és jóváhagyták a tanévben **járatni kívánt folyóiratok** jegyzékét.

Az első ellenőrző tanácskozmányra október utolsó hetében került sor. Ezen – és minden értekezleten ezentúl – először felolvasták az intézethez érkezett hivatalos iratokat, majd sorban, osztályonként és személyenként megvizsgálták a **növendékek szorgalmát és előmenetelét.** Itt azt jegyzőkönyvezték, hogy kik estek **megrovás** alá, kiket **intettek nagyobb szorgalomra, valamint hogy magaviseletből** kik rovattak meg. December közepén – a karácsonyi téli iskolaszünet előtt – volt a rend szerinti második ellenőrző, és egyben **classificaló** vagy osztályozó értekezlet, amelyen a szokáshoz híven ismét osztályok szerint a növendékek osztályzatait lezárták, jutalmazásról és szünidei feladatok, gyakorlatok kirovásáról döntöttek. A karácsonyi szünidő végén tartotta a tantestület a második módszertani értekezletét, amelyen összegezték az első időszak fegyelmi és módszertani tapasztalatait. Ezen a tanári **példamutatást** mindig kiemelték. Az első évtizedben különösen hangsúlyozta a tankerületi főigazgató a tanároknak az intézetben való **pontos megjelenését**, mint a fegyelemtartás legfontosabb tényezőjét:

„Erre nézve minden melléktekintet félretételével a legszigorúbb lelkiismeretességet kíván. A fegyelemtartás egy másik fontos eszköze a vallásgyakorlat ellenőrzése. Erre való tekintetből óhajtja, hogy a róm. kath. vallású tanárok ne csak a templomi isteni tiszteletben vegyenek részt, hanem az ezt megelőző szentbeszédet is meghallgassák, s felhívja dr. Fülöp Adorján tanárt, ki ezt eddig nem tette, hogy tanítványaink előtt való példaadás czéljából ezentúl a prédikáczión s a gyónás és áldozáson is megjelenjék...[29]

A tanév második időszakában – amely a karácsonyi szünettől a római katolikus húsvétig tartott –, egy ellenőrző tanácskozmányra került sor február végén és egy módszertanira április végén; az előbbin „az intézet növendékeinek szorgalom s magaviselet tekintetében való állapota vétetett szigorú vizsgálat alá", míg az utóbbin meghatározták az elkövetkező tanévben használandó „tankönyvek sorozatát" és a tanév harmadik időszakára előirányzott tananyagot ismét osztályok és tantárgyak szerint.

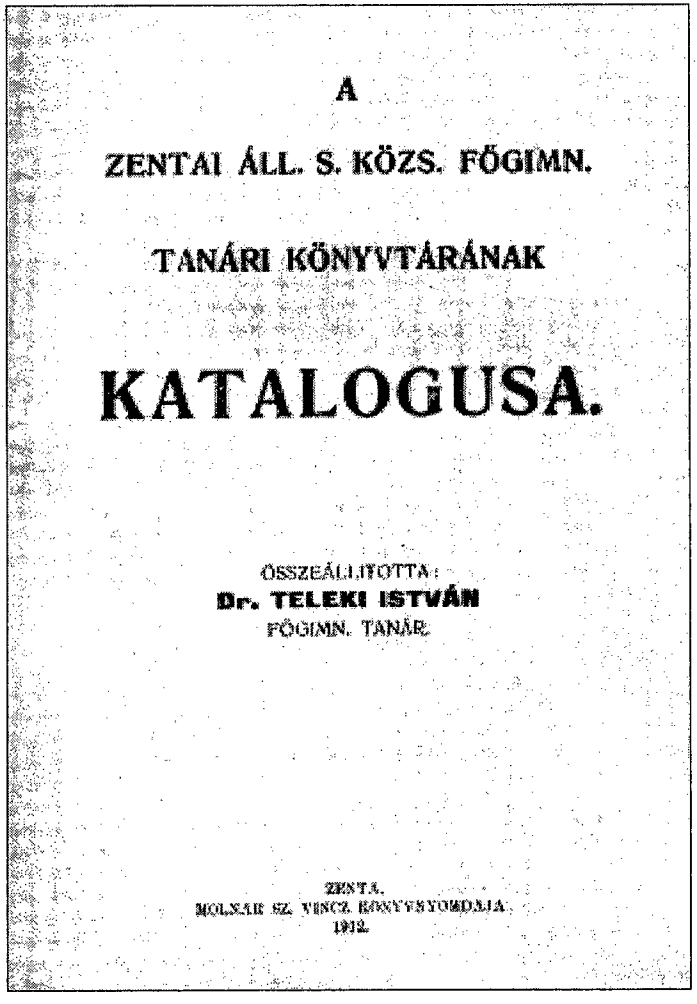
A

ZENTAI ÁLL. S. KÖZS. FŐGIMN.

TANÁRI KÖNYVTÁRÁNAK

KATALOGUSA.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA:
Dr. TELEKI ISTVÁN
FŐGIMN. TANÁR.

ZENTA.
MOLNÁR SZ. VINCZ KÖNYVNYOMDÁJA.
1912.

A tanév harmadik időszaka a húsvéti ünnepek elmúltától, tehát áprilistól június végéig tartott. Ebben az időszakban minden hónap végén tartottak egy ellenőrző értekezletet azzal, hogy most már a májusin csak a megrovásokat jegyzőkönyvezték, a júniusin pedig a teljes tanévi osztályozást véglegesítették minden tantárgyból, és megtárgyalták a növendékek évvégi jutalmazását. Itt döntöttek a vizsgák idejéről és helyéről, a tanári és osztályfőnöki írásbeli jelentések elkészítésének módjáról és határidejéről, a pótvizsgák és magánvizsgák lebonyolításáról stb. Az utolsó, az ún. „évzáró" értekezletet a nyilvános záróvizsgák és a záróünnepségek előtt, június utolsó napjaiban tartották. Ezen a tanárok elolvasták évi szakjelentéseiket, és előzetesen meghozták a következő tanévi tantárgy- és óra-, valamint az osztályfőnökségek felosztását. A fegyelmi tanácskozmányokon a növendékek kirívó fegyelmi ügyeit intézték – például 1885-ben ***Kiss Dezső*** tanuló ügyét tárgyalták, aki a tanulók között olvasókört alakított! –, amelynek véghatározata rendszerint a büntetés valamelyik fokozatának kimondása volt.

Rendkívüli és ünnepi értekezletek is előfordultak, ezek valamely közéleti személyiség látogatásával vagy a neki rendezett tisztelgő célzatú szónoklatok, ajándékok átnyújtásával kapcsolatosak. Ilyen rendkívüli ülés határozott például arról is, hogy a tantestület tanári adakozásból megfesteti ***Gombos Gábor*** polgármester, ***Zsarkó Antal*** városi főjegyző és ***Mikosevits József*** járási főszolgabíró portréját, és ezekkel ajándékozza meg az illető urakat – a gimnázium támogatása körüli érdemeikért.

A tanítás június utolsó hetében nyilvános vizsgálatokkal fejeződött be. A vizsgák idejét és sorrendjét kinyomtatva meghívóként megküldték a felsőbb tanügyi és a városi hatóságoknak, a szülőknek és az iskolai alapítványt létesítő „tanügy-barátoknak". A nyilvános vizsgálat a tanulók szóbeli feleltetéséből állott az osztály, az igazgató, a megjelent hatósági képviselők, gyakran a tanfelügyelő, az alapítványt tevő mecénások és a szülők előtt. A vizsgálatok idején az osztálytermekben és a folyosókon kiállították a tanulók írásbeli dolgozatait, szabadkézi és mértani rajzait, amelyeket a tanév folyamán készítettek. A vizsgán minden tanuló köteles volt megjelenni. Azt a tanulót, aki a vizsgán nem jelent meg – ha elmaradását igazolta –, augusztus végén minden tantárgyból pótoló vizsgára engedték. Aki viszont a tanév folyamán és a nyilvános vizsgálaton több tantárgyból nem szerzett legalább elégséges osztályzatot, osztályismétlésre utasították. Ha csak egy tárgyból bukott a tanuló, abból augusztus végén javítóvizsgát tehetett. A tanév folyamán és az évvégi vizsgálaton a tanulókat előmenetelre nézve jeles (1), jó (2), elégséges (3) és elégtelen (4) osztályzatokkal osztályozták, míg magaviseletüket a jó (1), szabályszerű (2) és a kevésbé szabályszerű(3) osztályzatokkal minősítették. Az évzárón 1892-től kezdve miniszteri rendeletre tornaversenyt is tartottak:

„A tanuló ifjúság ***Klazsik Rókus*** *tornatanár vezénylete mellett, zászló alatt s dobszóval, kettős rendekben a Népkertből vonult az intézet tornaterére... A felvonulás után az egyes csapatok katonai rendgyakorlatokat végeztek. Ezek után következtek a szabadgyakorlatok, majd különböző tornaszereken való tornázás s az iskolai év közben gyakorolt játékok. Végül versenyek voltak egyes szereken, azután mászásban, magas- és távolra ugrásban s futásban."*

A tanév végén, június hónap utolsó napjaiban tartották meg a tantestület évzáró tanácskozását, a rákövetkező napon pedig az évzáró ünnepélyt. Ez reggel hálaadó istentisztelettel – „Te Deum"-mal – kezdődött, majd az iskolában alkalmi műsorral folytatódott, amelyben az iskola tanulói szavaltak és énekeltek.

„Végül az igazgató intézett a jelenvolt nagyszámú és díszes közönséghez és a tanuló ifjúsághoz alkalmi beszédet; ezen kihirdeté azon tanulók neveit, kik közt az intézeti alapítványok kamatai s a... szépszámú jutalmak kiosztattak, mire az iskolaévet bezártnak nyilvánítá."[30]

A főgimnázium és épülete

A zentai gimnázium történetének első évtizedét a fönnmaradásért vívott viharos küzdelmek töltötték ki. E küzdelmek során az intézmény helyzete fokozatosan megszilárdult, belső viszonyai konszolidálódtak, felszerelése gazdagodott, és ami a legfontosabb: saját épületet kapott. A város haladó polgári körei maradéktalanul támogatták az iskolát és annak minden tekintetben elismerésre méltó igazgatóját, Kuthy József mérnök-tanárt. De minden érdeme mellett sem tudott megszabadulni néhány szűk látókörű iskolaszéki tag szakadatlan áskálódásaitól, amit végül megunván, s 1887 októberében a székesfehérvári főreáltanoda igazgatói állását pályázaton elnyervén, Zentán leköszönt, és Székesfehérvárra költözött. Helyére 1888. június 21-én a Gimnáziumi Bizottság ***Szűcs Lajos*** magyar-latin szakos képesített tanárt választotta meg, aki 1880 óta dolgozott a zentai gimnáziumban. Az intézmény főgimnáziummá való kiegészítéséért folytatott küzdelem legnagyobbrészt az ő nevéhez fűződik.[31]

A főgimnázium létesítésének gondolata azonban jóval korábbi. A városi képviselet már az algimnázium alapításakor, 1876-ban kimondta, hogy alkalomadtán fenntartja magának a jogot *„a tanintézetet saját erejéből, ha a szükség kívánja, egy teljes főgymnasiumra kiegészíteni"*. A kiegészítési törekvések 1881-ben jelentkeztek: a tanári kar kezdeményezte az ötödik és a hatodik osztály megnyitását. Ez a terv azonban ekkor kivihetetlen volt, mert hiszen maga az algimnázium sem nyerte még el a nyilvánossági jogot. Mindemellett mégis sikerült a tervnek megnyerni a képviselő-testületet, úgyhogy a következő évben már maga a város kért engedélyt a felső osztályok megnyitására. A kérvényt az illetékes minisztérium azzal az indoklással utasította el, hogy a tanulók száma az algimnáziumban nem növekszik, hanem stagnál, ezért Zentán főgimnáziumot létesíteni szükségtelen.

Az első kísérlet sikertelensége azonban nem törte le a zentaiak elszántságát: Zsarko Antal, a Tanügyi Bizottság elnöke röpiratot bocsátott ki ***„Alapítsunk főgymnasiumot!"*** címmel, amelyben a főgimnázium költségeit és várható előnyeit tárta a város közönsége elé.[32] A főgimnázium létesítésének gondolatát a helyi sajtó is támogatta: a helyi lapokban az egyre erősödő mozgalomhoz újabbnál újabb cikkekkel járult hozzá Dudás Gyula, az algimnázium korábbi tanulója, ezekben az években már helyettes tanára.[33] A kezdeti eredmények mindezek ellenére igen szerények voltak, mert a közfigyelmet a gimnázium ügyéről a város más, égetőbb fontosságú problémái elterelték. A főgimnázium létrehozásához újabb ötletet adott ***Boromisza János*** polgármester, ki nevét cáfolandó olyan előterjesztést tett, hogy a város a szeszes italok fogyasztási adóját literenként két krajcárral emelje fel; így évente 12 000 forint bevételhez jut, ami éppen elegendő lenne az al- és főgimnázium közötti évi költségkülönbözet fedezésére. De hiába! A jó ötlet – talán a borkedvelők nagy száma miatt? – elsikkadt. Ezután ***Rezsny Aurél***, a városi rendőrkapitány indított újabb akciót: 1894. december 2-án a főgimnázium megnyitását célzó kérvényét 625 tekintélyes szülővel aláíratván, petíciót terjesztett a képviselő-testület elé. A városi képviselet a főgim-

názium ügyét elvben most is támogatta, de a megvalósításra nézve a Gimnáziumi Bizottságtól részletekbe menő javaslatot kért.[34]

A főgimnázium ügye most már nagyobb társadalmi támogatást kapott: a Gimnáziumi Bizottság okadatolt javaslatát több száz példányban kinyomtattatták, és a városban röpiratként terjesztették. A helyi sajtó méltatta a főgimnázium várható előnyeit, az ügy legbuzgóbb szószólói pedig előadásokat tartottak a zentai politikai pártok és egyesületek híveinek a fejlesztés indokoltságáról, célozván itt arra is, hogy a már létező főgimnáziumot később az állam is hajlandó lesz átvenni, azaz pénzelni. A Bizottság javaslata a kellő történeti motivációról sem feledkezett meg: a millenniumot (a magyar honfoglalás 1000. évfordulóját 1896-ban ünnepelték) és a zentai csata 200 éves jubileumát (1897. szeptember 11-ét) Zenta csakis egy méltó tettel – a főgimnázium megnyitásával – teheti emlékezetessé. Végül a javaslat arra is kitért, hogy Zenta az államnak – ha az saját kezébe veszi és felfejleszti a gimnáziumot – biztosítja az algimnázium épületét, teljes leltárát, és ad még 40 000 forintot az épület kibővítésére, valamint a költségvetésből még évi 12 298 forintot is biztosít, azaz annyit, amennyit a folyó évben az algimnáziumra költ. Ezt a javaslatot a város képviselő-testülete 1895. április 22-én nagy szótöbbséggel elfogadta annak ellenére, hogy azt a város országgyűlési képviselője, ***Szabó László*** minden lehető eszközzel meghiúsítani törekedett.[35]

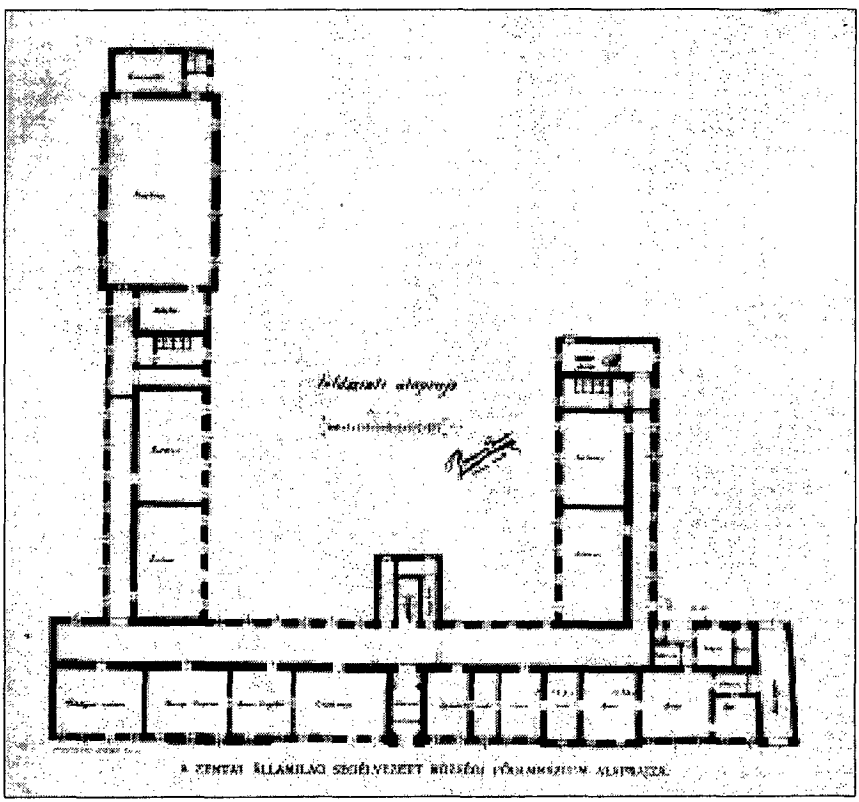

A zentaiak memoranduma a budapesti minisztériumokban tartózkodó, mondhatni hideg fogadtatásra talált: a felajánlott feltételeket nem találták elfogadhatóknak, és különösen a tandíj tervezett növelését ellenezték. Most ismét a személyes kapcsolatok, a protekció segített a gimnázium megfeneklett ügyét a holtpontról elmozdítani: közbenjárásra a kérelmet egyenesen nem utasították el, hanem a válaszban értesítették a várost, hogy kérelmét a gimnáziumi felsőbb osztályok megnyitása tárgyában „nyilvántartásba vették", s amint arra az idő kedvezőbb lesz, felülvizsgálják.[36]

A felcsillanó reménysugár a Gimnáziumi Bizottságot új lépésre serkentette: azt javasolta a képviselő-testületnek, hogy engedély nélkül is – úgymond: „saját felelősségére" – nyissa meg az ötödik és a hatodik osztályt, de ugyanakkor készítsen új memorandumot, és azt tisztelgő küldöttség révén juttassa el közvetlenül a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez. Ez a javaslat határozati erőre emelkedett:

„Tekintettel városunk culturális érdekeire – mely a jelenlegi algymnasiummal kielégítve nincsen – s melynek kielégítése nélkül városunk szellemi előrehaladásában akadályozva van; tekintettel továbbá azon körülményre, hogy gymnasiumunkat ez idő szerint 224 tanuló látogatja, s így ezen intézet az országban a legnépesebb; tekintettel arra, hogy a IV-ik osztályba 47 tanuló jár, akik közül 26 helybeli, tehát ugyanannyi szülő van érdekelve; figyelembe véve végül, hogy a VI-ik osztályból már igen sok világi s majdnem minden egyházi pályára nyitva van az út, és nem jut annyi jóravaló tehetség az elzüllés útjára a szegény gyermekek közül: mindezeknél fogva elhatároztatik, hogy a gymnasium V-ik osztálya a folyó tanévben, a VI-ik osztály pedig folytatólag a jövő tanévben felállíttatik és megnyittatik..."[37]

A tisztelgő küldöttség és a memorandum – úgy látszik – megtette a kellő hatást: a miniszteri engedély, sőt még a vármegye jóváhagyása is megérkezett, s azt a városi képviselő-testület július 27-i ülésén ismertették:

„Zenta város képviselő-testületének azon határozata, mellyel kimondatott, hogy az ottani községi négy osztályú algymnasium két osztállyal a jövő tanévvel, vagyis 1897. évi szeptember 1-én az V., a VI. osztály pedig a jövő tanévvel megnyittassék... tekintettel arra, hogy az intézetnek a város culturális érdekeinek kielégítését czélzó eme kibővítése és a tandíjak felemelése... engedélyeztetett... ezennel jóváhagyatik..."[38]

A zentai csata kétszázadik évfordulóján, 1897 szeptemberében megnyílt a gimnázium **ötödik osztálya**, majd a következő években fokozatosan a magasabb osztályok. A XX. század fordulóján Zentának már teljes főgimnáziuma volt: **az első nyolcadikosok** 1900 szeptemberében iratkoztak be, és 1901 júniusában kaptak érettségi bizonyítványt. De a város is kitett magáért: négy év alatt a képesített tanárok létszámát hétről tizenháromra emelte, nem számítva a vallásoktatókat. A nyolcadik osztályt **1901-ben** 19 tanuló fejezte be; közülük **16 sikeres érettségi vizsgát tett** május utolsó harmadában a következő tárgyakból: **magyar nyelv és irodalom, latin, görög és német nyelv, valamint mennyiségtan.** Az írás- és szóbeli vizsgák befejeztével, június 25-én bensőséges ünnepség keretében emlékeztek meg az intézet fennállásának negyedszázados évfordulójáról.[39]

Az ünnepség június 23-án, vasárnap reggel lobogós felvonulással kezdődött. *„... a teljes tanári kar és roppant közönség kocsikon vonult ki a pályaudvarra, hogy a Zomborból érkező* ***dr. Platz Bonifácz*** *tankerületi királyi főigazgatót s az övele épen ünnepségünk czimén jövő* ***Kovács Pál*** *országgyűlési képviselőt üdvözölje."* Az érkezőket harsogó éljenzés, lelkes üdvözlő beszédek és felköszöntők után zászlós díszmenetben kísérték a városházára, ahol egyesületek és társulatok tisztelgő küldöttségeit fogadták. Ez után következtek a díszlakomák, pohárkö-

szöntők... – az öröm és lelkesedés határtalan volt. De a valódi, gimnáziumi ünnepély még csak ez után, 25-én, kedden következett: a hagyományokhoz híven volt csendes és méltóságteljes egyházi hálaadás – „Te Deum" –, majd a gimnázium tornatermében egymást váltották a helybeli és a vidéki szónokok, az ifjúsági énekkar és a szavaló tanulók. Még Kovács Pál is felszólalt: *„A nemes és önérzetes szerénység hangján hárította el magáról a dicséretet: hiszen ő csak a haza és szülővárosa iránt érzett szeretetének, hálájának köteles adóját rótta le, midőn a zentai főgymnasium ügyében kezdettől fogva éjjel és nappal, akadályt nem ismerő kitartással fáradozott."* Tehát Szabó Lászlóval ellentétben Kovács Pál képviselő Budapesten közbenjárt a főgimnáziumért. Végül Szűcs Lajos igazgató beszélt az intézet nevében, utána pedig *„a zentai főgymnasium legelső érett ifjai nevében* ***Horovitz Dénes****, jelesen érett ifjú beszélt; a szavaiból kiáradó ifjúi lángolás, nemes hév és fennkölt érzés belopta magát a szívekbe, könyűt varázsolt a szemekbe."* Az ünnepséget este százterítékes bankett zárta, *„hol is egymást érték a szebbnél szebb s az ünnep fényéhez, szelleméhez egyaránt illő pohárköszöntők."*[40]

Az ünnepi mámor azonban gyorsan elillant, és jöttek a gondokkal teli hétköznapok. A főgimnázium megnyitása, annak megnövekedett költségei súlyos terhet róttak a város háztartására. A megoldást a zentaiak – titkon már a fejlesztés kérelmezése idején is – az államosításban, de legalább az államsegély elnyerésében látták. Az elkövetkező évek folyamán szinte szakadatlanul ostromolták a kormányt; de a segélyezésről folytatott megbeszélések évről évre egy helyben topogtak. Az égető pénzhiányon a Gimnáziumi Bizottság a tandíjak emelésével próbált enyhíteni; a korábbi 2, illetve 4 forintról 25, a vidékieknek 30 forintra emelték. A magas tandíj pedig éppen a szegényebb tanulók előtt csapta be a gimnázium kapuját, így az immár kimondottan a módosabb középosztály iskolája lett. A képviselő-testület végül 1900-ban „demokratikusan" 60 koronában szabta meg a tandíjat (ami a korábbi 30 forinttal volt egyenértékű). Az értesítőkben rendszeresen közölt szociális statisztikai adatok mutatják, hogy a századfordulótól kezdve a szegény tanulók száma fokozatosan csökkent, és ezt a tendenciát sem az ingyen tankönyvek, sem az alapítványi juttatások, sem az ingyen ebédek és segélyek nem tudták megállítani.[41]

Az állami szervekkel folytatott tárgyalások a zentai főgimnázium államosítása érdekében a város céljait illetőleg féleredményt hoztak: az állam nem kívánta átvenni a főgimnáziumot, és csupán a segélyezésről volt hajlandó tárgyalni. A tárgyalások első eredményeként az állam a várossal 1900. február 13-án szerződést kötött, amely 1902. október 20-án vált jogerőssé. A szerződés alapján a főgimnázium státusa módosult, ezután **államilag segélyezett községi főgymnasium** lett, azaz fenntartásához 1899-től kezdődően tartósan (meghatározatlan időre) az állam járult hozzá. A segély évi összege 1899-re 8000 koronát tett ki, majd évenként növekedvén, 1909-ben elérte a szerződésbe foglalt maximumot, a 26 000 koronát. Viszont a szerződésben a puszta fenntartáson kívül a város arra is kötelezte magát, hogy a gimnázium épületét a megnövekedett szükségletnek megfelelően kibővíti, vagy teljesen új épületet emel.[42]

A felfejlesztés idején az algimnáziumi épület földszintjén a nem iskolai célokra épített helyiségeket (lakást, irodákat) fokozatosan tantermekké kellett átalakítani; sőt a korábbi szakoktatási tantermeket (pl. a rajztermet) is el kellett foglalni tantermek számára. Mindezt a tanügyi felsőbbség csak ideig-óráig volt hajlandó eltűrni, és sürgős intézkedésekre utasította a városi hatóságot. A szaporodó felszólításokra azután a városi képviselő-testület 1900. október 22-én határozatot hozott, hogy az 1884-ben emelt algimnázium egyemeletes épületére még egy emeletet építtet.[43]

A továbbiak során az állam és a város szerződése folytán megváltoztak a körülmények, s emiatt a képviselet 1904. május 6-án újra tárgyalta a gimnázium épületének ügyét. Az ekkor meghozott határozat már teljesen új épület felépíttetését irányozta elő 160 000 korona költségtervezettel. Már az új épület terve is elkészült, amikor újabb pénzügyi problémák merültek fel, s az októberi képviselő-testületi ülésen ismét a régi megoldás – a hozzáépítés a meglévő épülethez 80 000 koronás költségkerettel – jutott határozati erőre.[44]

A képviselő-testületi huzavona a telekvásárlás körül is megismétlődött, mert az első határozattal elégedetlen képviselők előbb a vármegyéhez, majd a minisztériumhoz fellebbeztek; közben az építési tervezet is megváltozott, és mindezek miatt a kivitelezés is **1906 tavaszáig** tolódott. Amikor végre minden engedély megérkezett, és a kivitelező cég kiválasztása is megtörtént, sőt már az építőhelyet is megnyitották, akkor meg az **építőmunkások léptek sztrájkba május 5-én.** Teljes öt hétig szünetelt a munka, míg végre az egyezkedések megállapodáshoz vezettek a munkáltatók, a munkások és a város között. Amikor végre elkezdődött az alapok kiásása, akkor meg megint csak a laza talaj és a nedvesség okozott gondokat, ami módosításokat igényelt a kivitelezés folyamán. Mindez az alapozó munkálatok elhúzódásához vezetett. Mire ***Holtzspach Aurél*** és ***Saile Antal*** budapesti építővállalkozóknak sikerült a munkálatok menetét folyamatos mederbe terelni, már másfél hónapnál is nagyobb volt a lemaradás. Így a megszabott határidőre, október elsejére a vállalkozó már nem fejezhette be az épületet, hanem teljes egy hónapot csúszott: az átadásra **november elsején** került sor.[45]

Az **új főgimnáziumi épület** Zenta város főterének délkeleti sarkán állt, és elkészülése idején – ekkor még nem állt a mai városháza! – a legimpozánsabb városi középület volt. Úgy tervezték meg, hogy a régi épületből kiindulva és azt a keleti oldalon – a Tisza felé – kibővítve egy egységes, „U" alaprajzú tömböt hozzanak létre. Ez a terv teljes egészében megvalósult. Az utcai front a korábbi 41,38 méterrel szemben most 74,89 méterre növekedett, a korábbi klasszicista homlokzatot pedig az új stílus, a szecesszió váltotta fel. Az épü-

let alapterülete 976-ról 1800 m^2-re, helyiségeinek száma pedig 25-ről 63-ra növekedett. Az épület főfolyosójára nyílt a földszinten balra a könyvtár, a tanári szoba, a szülők fogadószobája és a filológiai múzeum. A jobb oldalon az igazgatói fogadószoba és iroda ajtajai nyíltak a főfolyosóra; ez utóbbival volt belső ajtóval összekötve az igazgatói lakás öt szobája és mellékhelyiségei. Mindkét szárnyfolyosóra két-két nagy tanterem nyílott, amelyek ablakai a kertre néztek. A bal oldali szárnyfolyosó végén volt a tornaterem az öltözővel. Az emeleten a főfolyosóra nyílt a rajzterem, a rajzszertár, a természetrajzi szertár és dolgozószoba, egy kisebb tanári szoba és négy-négy tanterem: a jobb oldali szárnyfolyosóra két tanterem, a bal oldalira pedig a fizikai szertár és dolgozószoba, valamint a természetrajzi előadóterem. Minden helyiség korszerű villanyvilágítást kapott. Az épület tervét *Berzenczey Domokos* városi mérnök és *Szabó Mihály* építőmester készítették: felépítését a kivitelező cég 131 000 koronáért vállalta. Az épület terve, tantermeinek és berendezéseinek fényképei eljutottak az 1908-ban Londonban rendezett kiállításra, ahol a tervet, mint legjobbat, aranyéremmel jutalmazták.[46] A végelszámolásnál azonban kiderült, hogy az építkezés a tervezettnél jóval drágább, több mint 200 000 koronába került, de a város most már ismerte a kitaposott utat: államsegélyt kért – és kapott is, nem kevesebbet, mint 123 000 koronát! Az épület felszerelése és bebútorozása további 15 000 koronába került, de ezt már a város a költségvetésből biztosította három egymást követő esztendő folyamán. Végül, amikor minden szeg a helyére került, az új épületet 1910. május 7-én az illetékes minisztérium, a vármegye és a város képviselőinek jelenlétében az intézmény belépőjében elhelyezett emléktábla ünnepélyes leleplezésével – amit este pohárköszöntőkben és fogásokban bővelkedő ünnepi vacsora követett – átadták rendeltetésének.[47]

A századfordulótól az első világháború végéig

A huszadik század második évtizedének kezdetére a zentai gimnázium a rendszeres érettségi vizsgálatokkal, a modern, új épülettel kialakította saját jellegzetes arculatát és társadalmi tekintélyét. Ennek az arculatnak meghatározó tényezői voltak a tanárok és a tanulók, a folyamatos, tervszerű nevelő-oktatómunka, amelynek tengelyében az intézmény tanári testülete állt. A gimnázium tantestületét az igazgató és 13 rendes, képesített tanár alkotta; ők irányították, koordinálták és közvetlenül is ellátták azt az eredményes nevelő-, oktató- és közművelődési tevékenységet, amelynek alapját a becsületesség, a tehetség és a munka tisztelete képezte. Ezek a princípiumok adták meg a tanári kar működésének alapépítményét, és ezek feleltek meg egyben a kor uralkodó osztálya, a polgárság eszméinek és érdekeinek, amelyekkel a gimnázium szinte együtt élt és lélegzett. A főgimnázium biztosította a jól szituált polgári szülők gyermekeinek – fiainak – előkészítését a magasabb

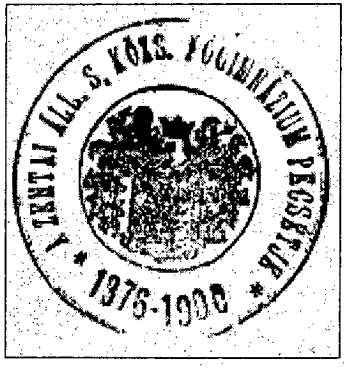

iskolai tanulmányok folytatására, de ugyanakkor alapítványai és ösztöndíjai révén lehetővé tette a szegény származású, de tehetséges és szorgalmas tanulók felemelkedését ebbe az osztályba – vagy legalább a lehetőséget az értelmiségi pálya betöltésére. Ez a pozitív szelekció tette lehetővé, hogy a lakosság 63%-át – a nincstelen napszámosokat, ipari munkásokat – a gimnáziumban évente átlag 12 tanuló – az összes tanulók 8%-a – képviselte.[48] Tény, hogy a tandíj nemcsak a legszegényebb proletárgyermekeket, hanem a kispolgárság gyermekeit is távol tartotta a gimnáziumtól; ennek volt érezhető következménye a tanulólétszám stagnálása a XX. század első évtizedében.[49]

A polgári neveléselmélet ebben az időszakban kifejezetten laikus, világias szemléletű, Magyarországon azonban az átlagosnál nagyobb volt az egyház befolyása a nevelésre. Ez a tény a zentai gimnázium oktató-nevelő tevékenységében is kifejezésre jutott. A tantárgyak között a **vallástan,** azaz ahogy akkor nevezték: a hittan állott az első helyen. A hittan oktatása a vallásfelekezetek tanterve szerint folyt. A beiratkozásnál tett szülői nyilatkozat alapján minden tanuló köteles volt vagy római katolikus, vagy pravoszláv, vagy izraelita, vagy (az 1902/03. tanévtől kezdődőleg) protestáns vallásoktatáson részt venni. A választás tehát nem csupán jog, hanem kötelesség is volt; a hitoktatás heti két órát vett igénybe minden osztályban. A vallások között a tanulók számában és az állami támogatás tekintetében is a római katolikus vallásé volt az elsőbbség. Vallási türelmetlenségről, hátrányos vallási megkülönböztetésről ebből az időből nincs adatunk, de mondhatjuk nyugodtan, hogy nem is volt, mert az ilyet csírájában fojtotta el a tanári kar. Mondani sem kell, hogy vallástalan tanuló sem volt – és nem is lehetett – a gimnáziumban. A vallásosságra úgy tekintettek, mint a gimnáziumi nevelés eszmei bázisára, a jó erkölcsök biztosítékára, a család és az állam tartópillérére.[50]

Azt eddig még nem is említettük – vagy csak érintőlegesen –, hogy a zentai gimnázium **fiúiskola** volt: a nő társadalmi szerepéről vallott korabeli társadalmi felfogás következtében a zentai leányifjúságnak csupán a polgári iskola elvégzésére volt lehetősége. A zentai gimnáziumban a koedukáció – a fiúk és leányok egy intézményben, ne adj' Isten: egy osztályban történő oktatása ismeretlen fogalom volt. Leány a zentai főgimnáziumba be sem iratkozhatott rendes, legfeljebb magántanulóként, vagyis az iskolahatóság engedélyével osztályvizsgát tehetett mint magántanuló. De elég egy pillantást vetnünk a tanári kar névsorára: abban sem volt egyetlen egy nő sem!

Az első világháború előtt a magyar társadalom uralkodó jelszava az „Isten, haza, király", amiből az is következik, hogy a gimnáziumi nevelőmunka második legfontosabb pillére a **hazafias nevelés** volt. A hazafiasság ekkor már teljesen összeötvöződött a magyar politikai nemzet, valójában annak uralkodó osztálya történelmi szerepére alapozott politikai és kulturális szupremációjának, felsőbbrendűségének kritikátlan elfogadásával. Az eötvösi iskolapolitika bölcsességével és nemzeti toleranciájával szemben az 1883. évi XXX. törvénycikk már félreérthetetlenül kimondja a középiskolai nevelés nemzeti jellegét:

„E törvény korszakalkotó nevezetessége az, hogy középiskoláinkat, melyek előbb czél, eszközök és működés tekintetében annyira divergáltak egymástól, egyesítette egy közös czélban, melynél **a magyar állam érdeke először nyer határozott törvényes biztosítékokat, s mert e törvény valamennyi, még nem magyar ajkú középiskolában is megköveteli a magyar nemzeti cultúra feltételeit."**[51] (Kiemelés: D. J.)

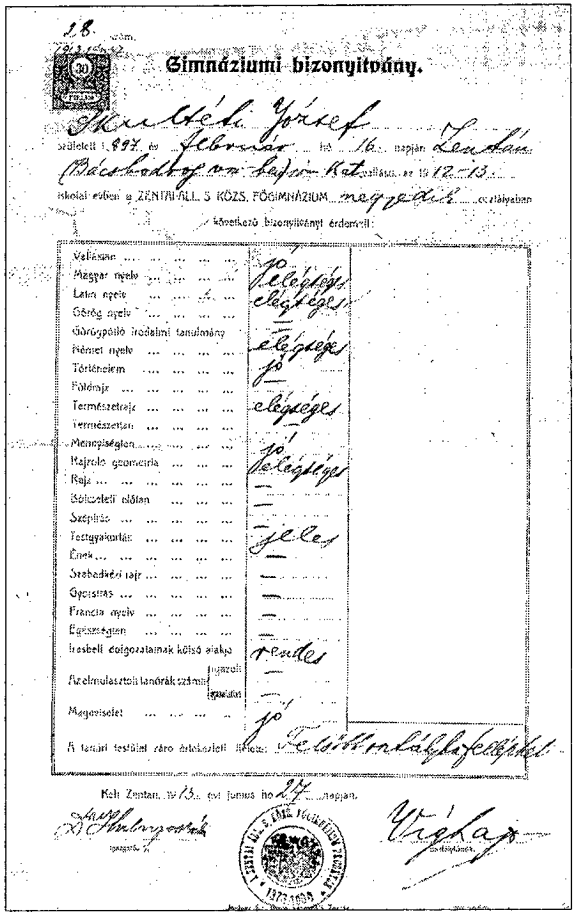

18. szám.

Gimnáziumi bizonyítvány.

Skerlecz József született 1897. év Február hó 16. napján Zentán (Bácsbodrogvármegye) lakos r. kath. vallású, az 19 12–13. iskolai évben a ZENTAI ÁLL. S. KÖZS. FŐGIMNÁZIUM magyar párhuzamos osztályában következő bizonyítványt érdemelt:

Vallástan	jó
Magyar nyelv	jeles
Latin nyelv	jeles
Görög nyelv	—
Görögpótló irodalmi tanulmány	—
Német nyelv	jeles
Történelem	jó
Földrajz	—
Természetrajz	jeles
Természettan	—
Mennyiségtan	jó
Rajzoló geometria	jeles
Rajz	—
Stilisztikai olvlan	—
Szépírás	—
Testgyakorlat	jeles
Ének	—
Szabadkézi rajz	—
Gyorsírás	—
Francia nyelv	—
Egészségtan	—
Iroslbeli dolgozatainak közös aránya	1 Példás
Az elmulasztott tanórák száma: igazolt	—
igazolatlan	—
Magaviselet	jó

A tanári testület záró értekezlete illetve: Tanúvá rendelhető képességű

Kelt Zentán, 19 13. évi Junius hó 27. napján.

Igazgató: Dr. Antunovics

Osztályfőnök: Virágh

A nemzeti jelleg és az államérdek hangsúlyozása minden óvatosság és tapintat ellenére sem kerülte el a közfigyelmet, s e célok megvalósításában a zentai gimnáziumnak is meghatározott szerepet szántak. Erre közvetve a történeti források is rávilágítanak, kiemelve, hogy az intézmény azért kapott jelentősebb pénzügyi támogatást a kormánytól, mert már maga a város is nemzeti struktúrájával (nem számítva a tanári kar nemzeti összetételét) elősegítette a **tervszerű nemzeti nevelőmunka** céljait – értsd: a nem magyar tanulók elmagyarosodását. Ez akkor tűnik ki teljes valóságában, ha nemcsak Zenta, hanem az iskolai vonzáskörébe tartozó falvak és kisvárosok nemzeti összetételét is figyelembe vesszük. Zenta a két szomszédos községgel – Adával és Ókanizsával – együtt eleve biztosította a főgimnáziumban a magyar nemzetiségű tanulók többségét. Viszont a szomszédos Torontál megyei Csókán, Szanádon, Törökkanizsán, Tiszaszentmiklóson és Padén, de még a bács-bodrogi Martonoson és Moholon is a szerb nemzetiségű lakosok részaránya e települések összlakosságában sokkal nagyobb volt. Ezekből a helységekből **a zentai gimnázium volt hivatva felkarolni a szerb nemzetiségű birtokosréteg gyermekeit, és biztosítani számukra a magyar nyelv és kultúra elsajátítását,** a szinte észrevétlen, békés beolvadást, a nemzeti asszimilációt. De lássunk néhány markáns statisztikai adatot: 1876-tól 1918-ig a magyar tanulók száma az összes tanulók létszámában 42,5%-ról 69,0%-ra növekedett, a szerbeké 7,5%-ról 12,3%-ra, míg a zsidóké (a zsidókat nem nemzetiségként, hanem felekezetként tartották nyilván) 35,0%-ról 16,9%-ra, a németeké pedig 15,0%-ról 1,8%-ra csökkent. Ezekből az adatokból az is kitűnik, hogy a kezdeti időszakban, egészen a századfordulóig a régió összlakosságában legalacsonyabb részarányban képviselt zsidóság (Zentán pl. 1890-ben az összlakosságnak csupán 4,5%-a) a gimnázium tanulói között a legnagyobb részarányban volt képviselve. Ez megengedi azt a következtetést, hogy a gimnáziumnak és általában az iskolának, a tudásnak a jelentőségét éppen a zsidó polgári körök ismerték fel a legkorábban.

Ennek a fordítottja áll a gimnáziumban a magyar tanulók részarányára: ők, bár a lakosság létszámában nagyobb arányban voltak képviselve, az összes tanulók létszámában részvételük kisebb, legalábbis a kezdeti években; később azonban részarányuk gyorsabban nő az összes többi nemzetiségekénél, és a századfordulón eléri a reális arányt a régió nemzetiségi arányához viszonyítva, ami azután meg is marad az első világháború végéig. Az értesítők minden tanév végén táblázatosan közölték a nemzetiségre vonatkozó statisztikai adatokat; itt közlünk szemléltetésül néhány évet:

tanév:	magyar	szerb	zsidó	német	egyéb	összes
1876/7	34	6	27	13	-	80
1881/2	45	5	28	11	-	89
1886/7	62	19	47	17	3	148
1891/2	61	11	51	15	2	140
1896/7	106	27	62	16	2	213
1901/2	129	22	89	13	-	253
1906/7	116	20	66	11	2	215
1911/2	171	31	62	5	-	269
1916/7	232	41	57	6	-	336

A szerbek aránya ugyancsak növekszik, bár hullámzó; az átlagosan évi 43 fős létszámban mintegy 10%-ban vannak képviselve, és csak a háború végén érik el a maximumot: a 12,3%-ot.[52]

A kor szellemének teljesen megfelelő eszmei és politikai nevelés az uralkodó iránti tiszteletadásban is megnyilvánult: a gimnáziumban rendszeresen megünnepelték június 8-át, a koronázás (1868) évfordulóját és október 4-ét, ***Ferenc József*** király nevenapját. Ezek az iskolai ünnepélyek *„rendesen énekből, az igazgatónak vagy valamelyik tanárnak a haza és a király iránti szeretetre, hűségre buzdító beszédéből állnak, melyek végezetével a tanulók s a tanári kar ismét isteni tiszteletre mennek."*[53] **A király ünneplésében** – ez a források hangvételéből is kiérezhető – **a legkevesebb volt az átérzett lelkesedés**, annál is inkább, mert a tanári kar színe-java a 48-as függetlenségi, tehát az ellenzéki párthoz tartozott. Sokkal bensőségesebb és átérzettebb ünnepélyek voltak **március 15-én**, a magyar polgári forradalom kitörésének évfordulóján és **október 6-án**, a magyar szabadságharc mártírjainak, az aradi vértanúknak a gyászünnepén.

A gimnázium tanári testülete nem csupán a gimnáziumi ifjúság oktatásában és nevelésében, hanem **a város és a vidék politikai és kulturális mozgalmaiban** és társadalmi életében is jelentős, mondhatni **vezető szerepet játszott.** Az ország és a vidék, de Zenta város társadalmi életében is mind nagyobb méreteket öltő gazdasági és társadalmi megoszlás – járásosztás, a kisipar hanyatlása, az agrárproletariátus szervezkedése és az ebből folyó, 1897. évi, emberéletet követelő zentai aratósztrájk és zendülés – értelmiségi körökben fokozták az érdeklődést a társadalomtudományok új útjai és eszméi iránt. Zentán elsősorban a gimnázium tanárai jutottak kapcsolatba a koreszméket taglaló és kifejező folyóiratokkal – így például a tanári könyvtár számára járatták a „Huszadik Század" és a „Köztársaság" című folyóiratot –, és ezek révén megismerték a haladó liberális európai koreszméket, környezetükben is megfigyelték, tanulmányozták a szociális, egészségügyi – és általában a

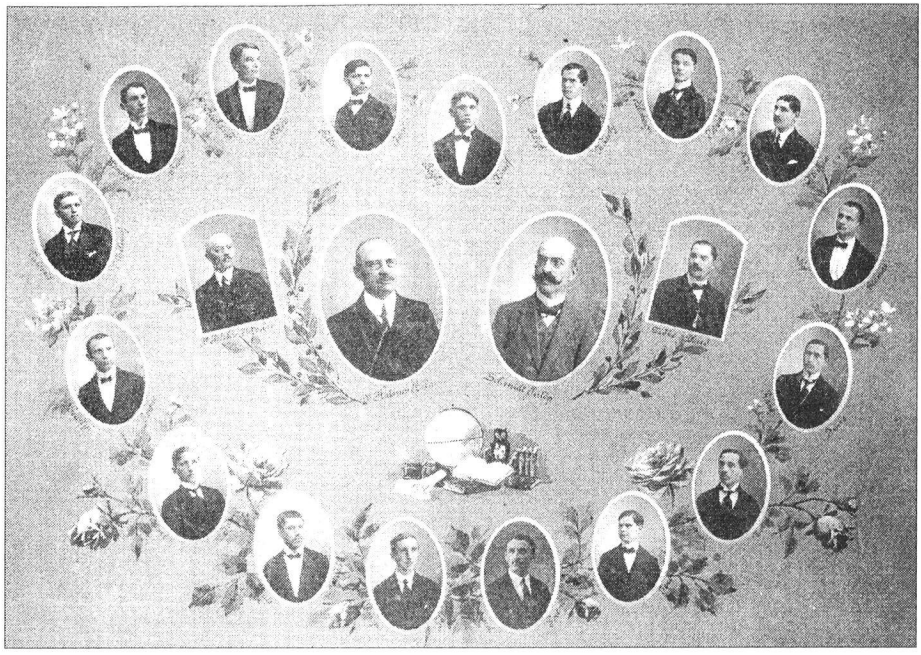

társadalmi viszonyokat. A Nyugaton elterjedt világnézeti felfogásokat azután Zentán is **terjesztették:** az egyletekben és körökben, amelyeknek tagjai voltak, előadásokat tartottak a közgazdaságtan és a filozófia köréből, így például a szocializmusról, a materializmusról stb. De tanulmányozták és a gimnázium évente megjelenő értesítőiben bemutatták például a zentai nincstelenek – napszámosok, részesek, béresek – nyomorult munka-, lakás-, kulturális és egészségügyi viszonyait is. Tudományos ismeretterjesztő tevékenységük hangsúlyozott motívuma **a keresztényi emberszeretet** volt, az elesettek és kitaszítottak felkarolása, az egyszerű, becsületes és törvénytisztelő emberek támogatása a „hit, remény és szeretet" jegyében. Nem álltak meg azonban a puszta propagandatevékenységnél, nemcsak előadásokat tartottak, hanem gyűjtő- és támogató-akciókat is szerveztek, **karitatív szervezeteket** alakítottak a szegény tanulók támogatására, és nem egy esetben maguk a tanárok is **pénzalapítványokat létesítettek** a szegény, de tehetséges és szorgalmas tanulók segélyezésére. Mindebből az is érthetővé válik, hogy miért jegyezték és nyomtatták ki oly kicsinyesnek tűnő pedantériával a filléres adományozók – köztük a közismerten gazdag, de fösvény polgárok, gazdák nevét is – az intézet évi értesítőiben.[54] De a századforduló éveiben a tanári testületben is tudatosodik, hogy harcuk a régi ideálokért szélmalomharc:

„...Nem okolom e sivár állapot létrehozásáért egyedül azt a ma lábrakapott hisztérikus világnézetet, a mely homlokterébe állítja a gyönyört, cselekszik hiúságból s alig-alig törődik az erkölcsi tartalommal: kivéve amit a látszat kedvéért tesz. A gyermek-ifjú ebben a felfogásban él, amint elhagyja az iskola épületét; elébe tolakodik a köznapi élet ezer fonáksága, visszaélése. Az utczai élet világából, vagy akár csak az újsághírekből is **kiabál a vagyon mindenhatósága.** *Példákat hall a szülői házban, amelyek bizonyítják a léhaság boldogulását, a haszontalanok győzelmét, a*

becsületesek, a szerények és a munkások rovására. Példát lát a saját szemével, amelyet most függeszt először a közélet mechanizmusára, **hogy a pénz milyen gigászi módon uralkodik; látja a protekció szennyes hullámaival úszni előre a tolakodó törpéket, s látja a klikkek és pártok kapzsiságának érvényesülését...**"

– állapítja meg keserű rezignáltsággal *Veress Árpád* tanár, a gimnázium későbbi igazgatója.[55]

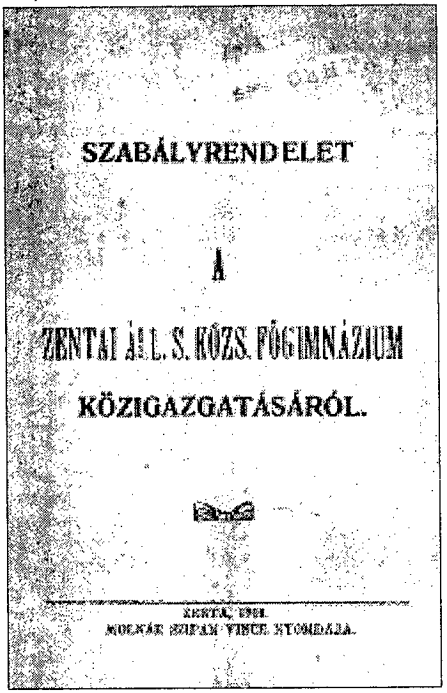
SZABÁLYRENDELET

A

ZENTAI ÁLL. S. KÖZS. FŐGIMNÁZIUM

KÖZIGAZGATÁSÁRÓL.

A huszadik század első évtizedében a gimnázium nevelő-oktató tevékenységében, a tanári kar társadalomértékelésében egyre gyakoribb az ilyen pesszimista reflexió. A tanárok az értesítőkben és a helyi lapokban mind gyakrabban emlékeznek vissza „a régi szép idők"-re: hol van a kereszténi türelem, jámborság, a felebaráti szeretet, az atyai egyszerű, de példás jellemet tisztelő utókor? O tempora, o mores! Hol vannak ma már a szófogadó cselédek, béresek, inasok, segédek, – és hol az emberséges ispánok, mesterek, a cselédeikkel atyákként bánó gazdák? A gimnázium tanárai tapasztalják, hogy őszinte igyekezetük és minden áldozatkészségük ellenére a múltat nem tudják visszahozni, a polgári középosztály hanyatlását és válságát nem képesek megállítani. Nosztalgiájuk, panaszaik tulajdonképpen a zentai kis- és középpolgárság, a nagyiparral és a tőkekoncentrációval szembeni harcban alulmaradt, a nincstelenség és a proletárnyomor rémképével fenyegetett kisgazda, kisiparos, hivatalnok és kereskedő jövőképének távlattalanságát jelzi. Ebbe a kor- és kórképbe tartozik az az eset is, amikor a gimnázium egyik tanulója – az akkori polgármester, *Dudás Lajos* rokona – a gimnáziumi sportjáték hevében letört, ápolt körméért az elkövető osztálytársán pisztollyal vesz elégtételt.[56]

A szellemi képességek kibontakoztatása mellett a zentai gimnáziumban a kezdetektől fogva **a test nevelését is alapvető fontosságúnak tartották,** s a tanterv szerint minden osztályban heti két órát testgyakorlatokra fordítottak. A testnevelés oktatását szaktanító látta el kezdetben az erre a célra kijelölt udvari részen, majd 1884-től kezdve a felépült **tornateremben** is a fokozatosan beszerzett tornaszereken. A labdajátékokra a gimnázium 1889-ben a városi Népkertben is kapott kijelölt területet, míg az úszástanításra és -gyakorlatokra nyáron ingyenesen használhatta a tiszai fürdőházat. Télen szánkázásra a tiszai töltést, korcsolyázásra pedig a népkerti korcsolyapályát vette igénybe a gimnázium. Amint már említettük, 1892-ben bevezették az **évvégi tornaversenyeket** szertornából és atlétikából, ezek később bemutató jelleget kaptak. A századfordulón a testnevelés oktatásában helyet kapnak a **katonai rendgyakorlatok,** majd 1903-ban mint választható tantárgyat a vívást is bevezették. Végül, 1908 decemberétől – a szabadkai magyar királyi 86. honvéd gyalogezred parancsnokságának rendelete alapján – a hetedik és a nyolcadik osztályban kötelezővé

tették a katonai kiképzést és a céllövészetet is havi két órával. E tantárgy záróvizsgáját a katonai személyi fegyverekkel végzett céllövészet képezte, amelyet rendszerint a tanév végén Szabadkán tartottak meg.

A szarajevói merénylet ürügyén 1914. július 28-án kitört az **első világháború:** Zenta beleesett a Szerbia elleni felvonulási területbe, lakosságát a mozgósítás is érintette. Rövidesen a gimnázium is megérezte a háború következményeit: augusztus 12-én **épületét katonakórházi célokra** át kellett engednie a Vöröskeresztnek. A tanítás az 1914/5. tanévben a régi polgári iskolai épületben kezdődött meg. Itt a szűkös hely- és teremviszonyok között a testnevelést nem lehetett megtartani; mindemellett a gimnázium még a nehezebb körülmények között is a tantervek szerint folytatta tevékenységét. Az érettségi vizsgálatokat azonban miniszteri rendeletre már március 29-én megtartották, és a tanévet 1915. május 22-én befejezték. A tanév végén kiadott értesítőből megtudjuk a sietős érettségi vizsgák okát: az már az intézet öt volt tanulójának harctéri elestéről tudósít.[57]

A háború kitörésével a gimnázium fejlesztése megtorpant. A könyvtár, a gyűjtemények és szertárak gyarapítása elmaradt, sőt a károsodások is jelentkeztek, persze nem a háborús rombolásból eredően, hanem mivel az épületet egy hadikórház használta. „*A felszerelésen esett kár ma még nem becsülhető fel. De mértékéről fogalmat adhat az, hogy az ifjúsági könyvtárunkból 150 kötet elveszett*" – írja az igazgató az intézmény 1915/6. évi értesítőjében.[58] A háború első évében az iskolának 30, a másodikban 17, a harmadikban 7 és a negyedikben 15 tanulója vonult be. Rövidebb-hosszabb időre a tanárokat is behívták tartalékba, ha nem is frontszolgálatra. A háború a tanulmányi eredményeken is éreztette hatását:

„*A háború éppen nem előnyös hatással volt a tanulmányi előmenetelre. A fiúk figyelmét nem csak a hadiesemények kötötték le, de zavarták őket a családban a háború miatt beállt változások, nehézségek is. A szorgalom hanyatlott; a szülői felügyelet hiánya miatt itt-ott a magaviselet is hátrányosan alakult.*"[59]

A háború elhúzódásával a kezdeti lelkesedés gyorsan lelohadt: önkéntes katonai szolgálatra a hatóságok ismételt felhívására sem jelentkezett senki a gimnázium végzős tanulói közül. A harmadik háborús évben a férfikéz nélkül műveletlenül maradt vagy silányan megművelt földek, a gyakori rekvirálások és a fokozódó nélkülözések, a hadikölcsönök erőltetése egyre erősbödő háborúellenes közhangulatot keltettek. Jellemzően tükrözik ezt a hangulatot még az írásbeli dolgozatok címei is, amelyeket a tanulókkal az iskola tanárai írattak 1917-ben:

– „*Gondolatok a világháború negyedik esztendejének elején*" (az V. osztályban),
– „*Mivel tartozunk hőseinknek, azok özvegyeinek és árváinak?*" (a VI. osztályban),
– „*A magyarság történeti szerepe hajdan és most*" (a VII. osztályban), és
– „*Magyarország, a Habsburgok hatalmának fenntartója*" (a VIII. osztályban).

De a háború következményeit az intézmény évi jelentései sem rejtették véka alá:

„*Az oktatásra e tanévben* (1917/8 – D. J.) *hármas veszedelmet jelentett a háború. Ezek: az ideiglenes épület céltalan volta, a szénhiány miatti januári szünet s a szülői ház apátlansága. Ezek valósággal mint csapások nehezedtek ránk s a tanítási eredmény visszaesését eredményezték. A bukottak százaléka 31,1%, soha sem volt ilyen magas ennél az intézménynél.*"[60]

Mindezen hátrányok és veszedelmek ellenére **a tanulók létszáma éppen a háború éveiben mutatott gyors növekedést:** a béke utolsó évében a gimnáziumnak 287, a háborúéban (1918) pedig már 394 tanulója volt, ami 37,2%-os növekedés öt esztendő alatt! E növekedésben is szembeötlő a vidékiek és azok között is a szerb nemzetiségű tanulók szá-

mának növekedése: 29, 33, 41 és 1917/8-ban már 46 tanuló! Ennek magyarázatát már maguk a kortársak is keresték. Veress Árpád, a gimnázium akkori igazgatója szerint a létszámnövekedés *„kétségtelen oka az, hogy a harctéren küzdő apák utasításul adják az itthon maradottaknak, hogy a gyermekeket iskolába járassák"* – de érezvén e magyarázat elégtelenségét, hozzáfűzi: *„A háború kulturális hatása már most kétségen kívül felismerhető abban a körülményben, hogy az iskolák látogatottabbak már ma is, mert mindenki előtt szembetűnő a középiskolai végzettség folytán a gyakorlati életben való érvényesülés könnyebb lehetősége."*[61]

A háború utolsó évében – 1918. június 20-án – feloszlatták a Vöröskereszt zentai hadikórházát. Négy év alatt ez a kórház tetemes kárt okozott az épületen, bútorzaton és a könyvtárban: *„És amíg mi a rossz levegőjű, szűk és egészségtelen épületbe, serdülő ifjúságunk pedig 6-8 éves gyermekeknek készült padokba volt kényszerítve, az alatt pompás palotánk semmi megbecsülésben sem részesült. Több mint 100 ablakát kitörték, vakolata, festése tönkrement, élősdiek hurcoltattak be, stb."*[62] A gimnázium most ismét birtokba vette épületét, de kitűnt, hogy csak rövid időre, mert alighogy megkezdődött a tanítás, 1918 őszén bekövetkezett az őszirózsás forradalom és az Osztrák-magyar Monarchia felbomlása. Ezt követte a belgrádi fegyverszüneti egyezmény, amelynek alapján november 16-án a Szerb Királyság katonai alakulatai Zentára is bevonultak. A polgári hatóságok továbbra is a helyükön maradtak, de a képviseleti, önkormányzati szervek nem ülhettek össze. Így a Gimnáziumi Bizottság sem.

A gimnázium működését azonban nem annyira a katonai és a politikai változások befolyásolták, mint amennyire a közegészségügyiek: *„A világszerte fellépett spanyol járvány iskolánkat sem kímélte meg. Alispáni rendeletre szeptember 27-től november 4-ig bezártuk az iskolát"* – írja a gimnáziumi értesítő; arról nem hoz adatot, hogy a gimnázium hány tanulója lett a járvány áldozata. Alig kezdődött meg a nagy járvány után a tanítás, amikor a gimnáziumnak ismét ki kellett költöznie saját épületéből:

„A szerb megszálló csapatok parancsnoksága november 29-én lefoglalta az épületet, és intézetünket a központi iskolába utalta. Ezt a helyiséget január 20-án el kellett hagynunk, mert oda francia katonaságot szállásoltak be. Miután alkalmas helyiség nem volt található, 6 osztályt az alsóvárosi népiskolában, 3-at a Boros-féle óvodában helyeztünk el, míg a görögpótlót és a felekezeti hittant a tüzoltó-laktanyában tanítottuk. Végre az újvidéki főigazgatóság közbenjárására visszakaptuk a főgimnázium épületét. A katonaság rendkívül sok kárt tett az épületben, az ifjúsági könyvtárban, a természetrajzi és fizikai szertárban, bútorzatban stb. Július 13-tól 20-ig újra elfoglalva tartották a katonák az épületet, most már azonban újra a tanítás szolgálatára áll" – írta **Veress Árpád** a gimnázium 1918/9. évi értesítőjében.

A magyar közoktatásügyi szervezet szakigazgatási vonalainak szétszaggatása már 1918 novemberében elkezdődött: az újvidéki Népigazgatóság (Narodna uprava) a zentai gimnáziumot távirati úton a szegedi főigazgatóság hatásköréből kivonta, és az újvidéki főigazgatóság alá rendelte. A rendelet nélkülözött minden jogi alapot, sőt egyenesen a belgrádi fegyverszüneti egyezmény megszegését jelentette, de ki gondolt akkor erre? Hallgatólagosan napirendre tértek afelett, hogy az intézmény mindkét főigazgatóságtól kapott átiratokat. Decemberben, a Szerb-Horvát-Szlovén Királyság kikiáltása után a másik főhatóság immár a Népigazgatóság fölé rendelt Szerb-Horvát-Szlovén Királyság Közoktatásügyi Minisztériuma, illetve annak Bánát-Bácska-Baranyai Osztálya lett. Így most **a gimnázium kettős igazgatás alatt állt:** megkapta és iktatta a szerb és a magyar szakigazgatási szervek leiratait egyaránt. Így a magyar közoktatásügyi minisztérium egyik rendelete – eső után köpönyeg – éppen a szerb nyelv kötelező tantárgyként való bevezetésére vonatkozott: 1919

márciusától kezdve az első és második osztályban heti két órával kötelező idegen nyelvként vezették be a szerb nyelvet, míg a harmadik osztálytól felfelé fakultatívan. A következő tanévben – most már Újvidék, illetve Belgrád rendeletére – március 22-étől minden osztály kötelező tárgyként tanulta a szerb nyelvet. Az államjogi változást – bár az de jure még nem is történt meg – az iskolai ünnepek megváltozása érzékeltette a legkézzelfoghatóbban: 1919-ben már november 25-ét ünnepli a gimnázium, azt a napot, amelyen egy évvel korábban Dél-Magyarország szláv nemzetiségei kimondták elszakadásukat a Magyar Királyságtól, és csatlakozásukat a Szerb Királysághoz. Ugyancsak ünnepelték december elsejét, a Szerb-Horvát-Szlovén Királyság kikiáltásának évfordulóját, majd december 17-ét, Karađorđević Sándor trónörökös születésnapját; június 28-át pedig 1920-tól kezdve ünnepelték – ez volt a rigómezei csata emlékünnepe, és július 12-ét, az öreg Péter király nevenapját.[63]

A trianoni béke aláírása után ***Sándor* trónörökös 1920. június 26-án átutazott Zentán.** *„Zentára érkezvén a tanári kar testületileg jelent meg a fogadásnál. Őfelsége megszólította az igazgatót, s megkérdezte tőle, hogy hány gimnázium van Zentán, hány osztály és hány tanuló van, s milyen a gimnázium tannyelve"* – írta az utolsó magyar nyelvű gimnáziumi értesítő 1920-ban. Az igazgató udvariasan referált, hogy az intézet 11 tagozatán 449 tanuló tett vizsgálatot – magyar nyelven. A régens válaszát ugyan nem jegyezte fel a krónikás, tény azonban, hogy az új államban ez volt az utolsó magyar nyelvű értesítő.

Az első világháború befejezésével, a trianoni békével a zentai gimnázium történetében lezárult a majd fél évszázados fejlődési időszak. A polgári iskolából algimnáziummá, majd 1901-ben főgimnáziummá fejlesztett humán tanintézményt jellegzetesen magyar szellemisége miatt az új állam uralkodó nemzeti körei természetszerűen nemzetidegennek tekintették, s ez döntően befolyásolta a gimnázium sorsának további alakulását.

Az új államban

A trianoni békeszerződés megkötése nyilvánvalóvá tette, hogy a zentai gimnázium új állam keretébe került. Ezután az sem volt többé kétséges, hogy az új délszláv állam nemzeti érdekeivel összehangolt közoktatási rendszert, illetve ennek megfelelő iskolapolitikát, tanterveket, programot és iskolahálózatot fog szorgalmazni. Ennek az iskolapolitikának nyilvánosan is hangoztatott célja a fél évszázados (1868-1918) magyarosítási folyamat megállítása, visszafordítása, a magyarosítás támpilléreinek, a magyar iskoláknak a felszámolása volt. Ez a program természetesen nem volt egyik napról a másikra megvalósítható, de nem csupán a békeszerződésben vállalt kötelezettségek miatt, hanem azért is, mert számolni kellett a magyarok – de a többi nemzeti kisebbségek: németek, románok – lakta területek ellenállásával is. Ezért a kezdeti szakaszban a magyar, a német és a román nemzeti kisebbségnek „meghagyandó" volt egy-két közép-, illetve polgári iskola, amelyekben számukra az állam anyanyelvű oktatást biztosít.[64] Természetesnek tűnt, hogy ezek az iskolák a nemzeti kisebbségek által sűrűn lakott területek gócaiban maradjanak meg. Ezért a zentaiak is bíztak abban, hogy a Tisza menti magyar régióban a zentai gimnázium lesz a meghagyandó magyar középiskola. Erre közvetve már 1920-ban utal a gimnázium igazgatója: „*Növelni fogja létszámukat* (ti. a tanulókét – D. J.) *az a körülmény is, hogy a magyar gimnáziumokat körülöttünk – a hír szerint – megszüntetik.*"[65]

A zentai gimnázium valóban fennmaradt, és még az igazgató prognózisa is bevált. Egyrészt a demarkációs vonal lezárása, majd országhatárrá szilárdulása, másrészt a magyar iskolák felszámolásának kezdete – így például Zentán a polgári iskola bezárása – gyorsan felduzzasztották a gimnáziumba íratkozott tanulók létszámát. A háború alatt elkezdődött létszámnövekedés tehát tovább tartott: míg 1918/19-ben 395, az 1919/20. tanévben 501, majd az 1920/21.-ben 656, és az 1921/22. tanévben már 756 beírt tanulója volt a gimnáziumnak, azaz a háború előtti létszám két és félszerese. Közben a kormányzat iskolapolitikáját érvényesítendő, ***Svetozar Pribićević*** közoktatásügyi miniszter feladatul tűzte ki a középiskolák nemzeti jellegének kialakítását, s ezt a célt csak a helyi tényezők teljes kizárásával, az államosítással lehetett megvalósítani. Még a tinta sem száradhatott meg a trianoni békeszerződésen, július 20-án már megszületett a határozat a községi és felekezeti iskolák államosításáról, s ezt a zentai gimnázium esetében november 9-éig végre is hajtották. Az államosítással megszűnt a magyar közoktatás és iskolarendszer jogfolytonossága annak

1919—1920. ISKOLAI ÉV.

A ZENTAI KÖZSÉGI

FŐGIMNÁZIUM

LXIV.

ÉRTESÍTŐJE.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA:

VERESS ÁRPÁD

minden vonatkozásában, mivel ezentúl a Szerb Királyság korábbi iskolaügyi és közoktatási törvényei léptek életbe, és a tanügyi szerveknek ezeket kellett betartaniok és értelemszerűen alkalmazniok.

De nem csupán a tanügyi hatóság, hanem a tantestület és a tanulók nemzetiségi összetétele is megváltozott: 1920/21-ben megnyílt a szerb tannyelvű első és második osztály, majd minden évben a következő, így 1926/27-ben a nyolcadik osztály is. Az „államnyelvű" osztályok tanulóinak létszáma az 1920/21. tanévi 87-ről 1921/22-ben 211-e, majd 1922/23-ban 287-re, 1923/24-ben 367-re, 1924/25-ben 469-re és 1925/26-ban 501-re növekedett.[66] Az államnyelvű osztályok felfejlesztésével évről évre újabb szláv ajkú tanárokat helyeztek át, illetve neveztek ki Zentára, míg a magyarokat fokozatosan nyugdíjazták, illetve elhelyezték Zentáról.

A Pribićević-féle utasítások más irányból is csökkentették a magyar osztályok tanulóinak létszámát: a nem magyar tanuló magyar tagozatra nem íratkozhatott, lett légyen az akár zsidó, vagy német, vagy más nemzetiségű, hanem kizárólag az „államnyelvű" tagozatra járhatott. A békeszerződés megkötése után – de már előbb is – a magyar állami hivatalnokok, de sok városi önkormányzati és magántisztviselő is elhagyta Zentát, nem ritkán zaklatások következményeként. Ugyanakkor Magyarországról délszlávok optáltak és települtek le a Tisza menti helységekben. A délszláv földreform végrehajtása pedig egyenesen új délszláv lakosság betelepítésével (a szerb terminus egyértelmű: „kolonizacija", azaz: „betelepítés", gyarmatosítás) gyarapította az itt elég gyéren képviselt „államalkotó" nemzeteket. Így amilyen arányban nőtt a szerb tagozatok tanulóinak létszáma, szinte azonos ütemben csökkent a magyaroké; míg 1920/21-ben a magyar tagozatoknak 569 tanulója volt, a következő tanévben már elkezdődött a csökkenés: 545, majd 1922/23-ban 429, azután 378, majd a következő tanévben 374, 1925/26-ban pedig már csak 343, kevesebb, mint a világháború utolsó évében az akkori szerb nemzetiségű tanulók beszámítása nélkül a gimnázium tanulóinak létszámába.[67]

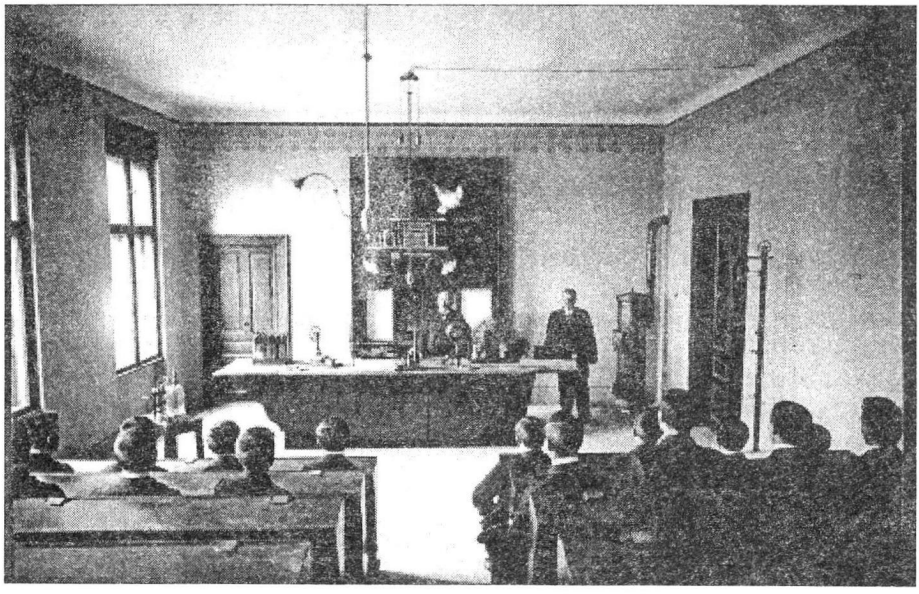

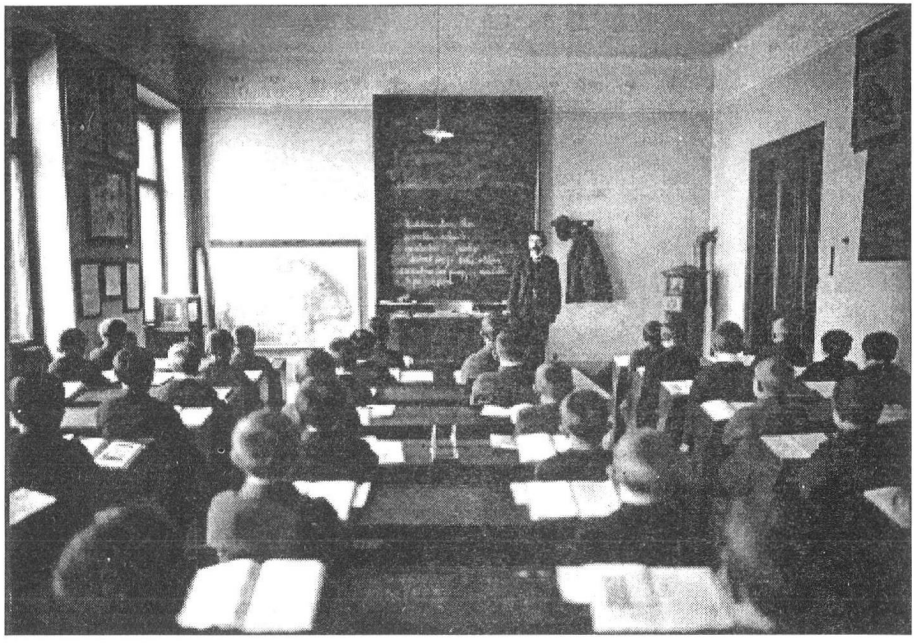

A szerb tannyelvű tagozatok megnyitásával egyidejűleg a magyar tagozatokon is új tanterv lépett életbe. Ezt a tantervet az újvidéki tanügyi osztály dolgozta ki a nem államnyelvű, tehát a kisebbségi, nemzetiségi iskolák számára. Lényege a „nemzeti tantárgyak csoportjá"-nak bevezetése volt. E tantárgyak csoportját a szerb nyelv és irodalom, a szerb nemzeti történelem és a Szerb-Horvát-Szlovén Királyság földrajza képezte. A nemzetiségi iskolákban, illetve tagozatokon előbb ezeket, majd később a többi tantárgyat is államnyelven kellett volna oktatni. Ezt azonban csak a szerb nyelvet korrektül beszélő tanerőkkel lehetett volna elérni. Ezért az általános nemzeti iskolapolitika keretében a tanügyi kormányzat elsődleges törekvése arra irányult, hogy a szerbül jól beszélő tanszemélyzet, majd később a szerb anyanyelvű tanárok számát növelje, végül hogy a nem szerb anyanyelvűekét csökkentse. E cél megvalósítását elősegítette az államosítás, mivel ez után a helyi hatóságnak – és ezáltal a polgárságnak – nem volt befolyása a tanárok kinevezésébe, mint korábban, a Monarchia idején a Tanügyi, illetve Gimnáziumi Bizottság útján. Ezért tapasztaljuk e politika zavartalan megvalósulását: 1920-ban egy, 1921-ben hat, 1922-ben nyolc, 1923-ban pedig már 13 délszláv tanerő működött a zentai főgimnáziumban. A főgimnázium lefokozása előtti évben pedig már hét rendes és hét helyettes tanár, valamint három tanító – valamennyi délszláv nemzetiségű – immár nem csupán az állami, hanem a kisebbségi tagozatokon is.

Az államnyelvű tanerők számának fokozatos növelésével párhuzamosan a tanügyi kormányzat nyugdíjazás és áthelyezés útján arányosan csökkentette a magyar tanerők számát, továbbá a magyar tagozatokon az anyanyelven tanított tantárgyak számát is. Így 1924-ben még kilenc tanár és két tanítónő (a polgári iskolából), a főgimnázium utolsó évében – 1928/29-ben – pedig már csak hét tanár és egy tanítónő tanított a magyar tagozatokon.[68]

A gimnázium tanulóinak szociális összetételében is történtek változások. A betelepített délszláv lakosság az agrárreform révén földet kapott, és azt nagyobb részük a sok nehézség ellenére (eszköz- és tapasztalathiány) művelni is igyekezett. Ennek a kisbirtokos rétegnek a gyermekei a húszas évek közepétől kezdve nagyobb számban jelennek meg a gimnázium tanulói között, magukkal hozva a patriarchális család közvetlenebb, demokratikusabb légkörét. Ugyanakkor a magyar értelmiségi, köz- és magántisztviselői családok gyermekeinek száma jelentősen megfogyatkozott, de még mindig dominált a magyar osztályokban. Így a nemzeti különbözőségek szociális síkra is kivetítődtek, mintegy falat emelve az „államnyelvű" és a kisebbségi tagozatok közé.

A gimnázium anyagi bázisát illetőleg – értjük itt az épületet, a berendezést, a tanszereket és a könyvtárakat – nem történt lényeges változás. A háborús károk – főleg az épületen estek – pótolva lettek, de a gyarapítás bizony elmaradt. A tanügyi kormányzat már 1923-ban célba vette a zentai főgimnázium leépítését, visszafejlesztését, s ezért felszerelésre, az oktatás bázisának fejlesztésére nem irányzott elő költségvetésében eszközöket; ugyanakkor pénzügyi nehézségei miatt a község sem segíthette a gimnáziumot. Végeredményben az iskola fenntartása immár nem a várost terhelte, így nem is gyakorolhatott semmilyen befolyást annak sorsára. A gimnázium korábbi szabályrendeletét az államosítás hatálytalanította; az ennek alapján életre hívott „Gimnáziumi Bizottság" pedig már 1919-ben megszűnt. A község azért sem tudott iskolája segítségére lenni, mert még a községi költségvetést sem az önkormányzat, hanem a pénzügyminisztérium hagyta jóvá. Az új állam közigazgatási rendszere a centralizációra és a hierarchiára épült; amilyen mértékben szilárdult az állam, olyan mértékben nőtt vertikális irányban a személyi függőség: a tanároké az igazgatótól, az igazgatóé a tanfelügyelőtől és a felettes tanhatóságtól Újvidéken, illetve Belgrádban. Ez a merev, központosított szakigazgatási rendszer, amely a nemzeti elnyomást az

államérdek palástja alá rejtette, a túlnyomóan nemzeti kisebbségek által lakott zentai régióban a magyar nemzetiségű tanárokat a kisebbségi érdekek védelmére kényszerítette: ezért nem egy esetben Szerbia vagy Macedónia eldugott vidékeire való áthelyezés, nyugdíjazás vagy kitoloncolás és megveretés (*Orbán Károly* tanár) volt a magyar nemzeti érdekeket védő tanárok jutalma.[69]

A világháborút követő súlyos gazdasági helyzet tovább rontotta a középrétegek életszínvonalát. A gimnázium régi és új, magyar és délszláv tanárainak érdekei itt találkoztak: 1923-ban csatlakoztak a Tanári Társulat (Profesorsko društvo) belgrádi szakosztályának mozgalmához, amelynek jelmondata: ***„nem élhetünk meg tovább mai fizetésünkből"*** Zentán egyöntetű visszhangra talált. Május elsején megalakult a társulat zentai szakosztálya, és az ülésen a zentaiak úgy határoztak, hogy támogatják a belgrádi akciót, bár nem helyeselték a május 20-ra tervezett sztrájkot. Úgy vélték, hogy a tanév végének közelsége lehetővé teszi a kormánynak a sztrájk letörését: *„Szakosztályunknak az a kívánsága, hogy a sarajevói kongresszus foglalkozzon a tanárok anyagi helyzetével, és hogy az összes tanárok nevében követelje a kínkeserves tanári szolgálatnak és minősítésnek megfelelő díjazást"* – írták a zentai szakosztály tagjai a belgrádiaknak.[70]

A zentai polgárság körében a gimnáziumot négyosztályú algimnáziummá lefokozó, 1929. évi augusztus 24-én kiadott 30751. számú királyi „ukáz" (rendelet) általános megdöbbenést keltett szerb és magyar körökben egyaránt. Most került sor először arra, hogy a Trianon óta elhidegült szerb-magyar viszonyok valamelyest javuljanak, mert a helyi szerb polgárságot is mélyen sértette a gimnázium lefokozása. Ezzel magyarázható, hogy Zenta város magyarbarátnak aligha nevezhető elöljárósága a királyi diktatúra bevezetése után – amikor a király minden polgári jogot, de főképp a gyülekezési jogot felfüggesztette – megengedte a kisebbségi vezetőknek – a gimnázium magyar tanárainak –, hogy nyilvános népgyűlést tartsanak. A népgyűlésről mint a polgárok spontán kezdeményezéséről az elöljáróság a maga részéről ilyen óvatos jelentést küldött a felsőbbséghez:

„E tárgyban a magyar nemzetiségű polgárok népgyűlést tartottak, amelyen rezolúciót fogadtak el; ebben kérik őfelségét, a Királyt, hogy egy újabb leirattal méltóztassék államnyelvű főgimnáziumot felállítani, hogy gyermekeik mint jövendő lojális polgárok alkalmat nyerjenek az államnyelv elsajátítására."

A király azonban még államnyelvű főgimnáziumot sem adott a zentaiaknak – úgy látszik, még élt benne első zentai látogatásának emléke –, de nem részesült méltóbb fogadtatásban a Városi Tanács felterjesztett emlékirata sem, bár az még ennél is kevesebbel beérte volna: csupán hozzájárulást kért **egy állami tannyelvű magán-főgimnázium megnyitásához** – persze nem kapta meg. A kormányzati érzéketlenséget, amely már abban is megnyilvánult, hogy az indokolt nemzetiségi érdekeken túlmenően az önnön nemzeti érdekeit sem támogatta, még a helyi szerb polgárság is kedvetlenül fogadta.[71]

Mindezek után az 1928/29-ben végzett IV-VII. osztályos tanulóknak más nem maradt hátra, mint az átíratkozás vagy gimnáziumi tanulmányaik megszakítása. A nyolcadikba lépők nagy többsége, Zenta városi és környékbeli tehetősebb szülők fiatalabb gyermekei Szabadkára, a magyar és szerb gimnáziumba, míg a bánságiak Nagykikindára, Becskerekre, a Zentától délre eső Ada és Mohol községekből származók pedig – a magyarok is – Óbecsére, szerb tannyelvű tagozatokra iratkoztak át.

Ismét algimnázium

A zentai főgimnázium lefokozásával 212 tanuló kényszerült új iskolát keresni. A bánságiak Kikindára, a bácskaiak pedig Szabadkára és Újvidékre kényszerültek, s a 758 tanuló helyett az 1929/30. tanévben már csak 408 beírt tanulója volt a zentai (al)gimnáziumnak. A lefokozás legsúlyosabb következménye az ifjúság alkotó korosztályának a távozása volt. A gimnázium gazdag önképzőköri tevékenységét sikerült – a szerb tagozaton is – megszüntetni. Az önképzőköri mozgalom a gimnáziumokban jobbára irodalomközpontú volt, s ez alól Zenta sem volt kivétel. A gimnázium első önképzőköre 1900. szeptember 20-án alakult **Kossuth Önképzőkör** néven ismeretterjesztő és irodalompártoló tevékenységéről részletesen tájékoztatnak az iskolai értesítők. A Kossuth Önképzőkör munkáját 1921-ig lehet követni; ezután nincs adat működéséről, de megszűnéséről sem: úgy látszik, nem működött tovább. Az 1924-ben alakult **Stevan Sremac Önképzőkör** ugyancsak a felsős tanulók irodalmi önképző tevékenységére épült, a szerb önképzőkörben a korábbi magyarhoz hasonlóan a tanulók irodalmi szárnypróbálgatásait ösztönözték. De a szigorúan vett iskolai önképzés mellett ebben az önképzőkörben irodalmi hagyományápolás is folyt. Így az önképzőkör kezdeményezte Stevan Sremac zentai születésű szerb író hagyatékának feltárását és szobrának felállítását. Ennek eredménye volt az író szobrának elkészíttetése és ünnepélyes leleplezése a zentai parkban 1928. június 28-án. Most, a főgimnázium megszűnésével az önképzőkör is beszüntette tevékenységét.[72] Csak a két iskolai zenekar és a Vöröskereszt folytatta munkáját, sorait az alsós tanulókból feltöltve.[73]

A harmincas években fokozatosan újraszerveződtek a tanulók egyesületei, de immár az alsó osztályok tanulóiból. Újra megalakult a Stevan Sremac Önképzőkör, az **Országos Nyaraltató Szövetség** iskolai szervezete és a tanulók tagozata a **Soko**, ugyancsak országos tornaegylet helyi szervezetében. Most már volt elegendő hely az órán kívüli önképző csoportok munkájához: a korábbi 20 tagozatból 12 maradt. A felszabadult tantermek hasznosítására is történt komoly kezdeményezés: tervek születtek iskolai poliklinika és fürdő létesítésére, de a beruházásokra az iskola sem a Duna bánság szakigazgatási szerveitől, sem a szabadkai Egészségügyi Intézettől, sem Zenta városától nem kapott pénzt.

Az oktatásügyi viszonyok rendezéséhez jelentős mértékben hozzájárult az 1929. augusztus 31-én kihirdetett Középiskolai törvény, amely szabályozta a gimnáziumok jogállását, hatóságait, pénzelését és rendtartását. Ezt a törvényt új tantervek és tantervi utasítások követték, amelyeket már az 1929/30. tanévben bevezettek. Az új előírások teljesen megfeleltek a kor és az uralkodó politikai rendszer, a királyi diktatúra igényeinek: már egynapi szabadságolást is a belgrádi minisztérium hagyott jóvá, ha az igazgató „pártolólag" terjesztette fel. Még az iskolai gyakorlófüzeteket is az illetékes minisztérium írta elő, amelyeket csak a kijelölt állami vállalatnál volt szabad beszerezni. Azt már mondani sem kell, hogy a tankönyveket, tanári segédkönyveket, az iskolai könyvtár számára megvásárolható publikációkat is szigorú rendeletek írták elő. A közoktatásügyi minisztérium a zentai gimnáziumi könyvtár átselejtezését is elrendelte azzal a céllal, hogy abból minden, a Monarchia eszmei-politikai céljait szolgáló munkát kirostáljanak, de ennek végrehajtásáról a gimnázium irattárában nem maradt jelentés.[74]

Ejtsünk most néhány szót a gimnázium könyvtáráról is. Ez két részre tagolódott: tanári és ifjúsági könyvtárra. A tanári könyvtárat a polgári iskola alapításának évében, 1870-ben létesítették. E könyvtár alapját ***Majoros István***, Zenta országgyűlési képviselőjének könyvadománya képezte: 74, jórészt XVI-XIX. századi kiadású kötetet adományozott a polgári iskolának. Ezt a kicsiny, de értékes gyűjteményt a gimnázium örökölte, majd újabb adományokkal, vásárlásokkal gazdagította. A rendszeres beszerzés, nyilvántartás és gazdag adományok révén (ezek között külön említést érdemel ***Sinkay János*** ügyvéd 857 kötetből álló hagyatéka) a tanári könyvtár állománya állandóan gyarapodott, úgyhogy az első világháború utolsó évében már 8541 kötetből állt. A tanári könyvtár gondos és szakszerű vezetésében elévülhetetlen érdemeket szerzett ***dr. Teleki István*** tanár, aki több mint harminc esztendeig – 1940-ben bekövetkezett haláláig – volt a könyvtár őre. Ő készítette a könyvtár első szak-, illetve betűrendes katalógusát, amely 1912-ben nyomtatásban is megjelent.[75] A jugoszláv állam megalakulása után kezdődött a szerb nyelvű gyűjtemény kialakítása. A szerb könyvek 1923-tól külön állományt képeztek, amelyben a kötetek száma 1940-ig 2173-ra növekedett, míg a magyar ez idő alatt nem növekedett, hanem némileg (8347 kötetre) csökkent. Az ifjúsági könyvtárat ugyancsak két adományozás, az 1876-ban feloszlott zentai Polgári Kör, valamint a Föld- és Kézműipar Egylet 179 kötetes ajándéka alapozta meg. Ez a könyvtár is beszerzések és adományok útján gyarapodott, de ennek menete a tanári könyvtárénál lassúbb volt, mert *„hogy oda nem való könyvek be ne jussanak, az ismeretleneket egyes tanárok átnézik..."* Így volt ez már a múlt században is, az új királyságban pedig csak azok a művek voltak beszerezhetők, illetve ajándékként a könyvtár állományába felvehetők, amelyeket a minisztérium engedélyezett. Az ifjúsági könyvtár állománya 1918-ban 2551 magyar nyelvű kötet volt, ami már a háború alatt apadni kezdett, s 1940-re csak 406 kötet maradt belőle. Szerb nyelvű ifjúsági könyvtár a Monarchia idején nem létezett, csupán 1923-ban létesült, és 1940-ben 2272 kötetet számlált. A könyvtáriállomány-fejlesztés tükrözi tehát legszembeötlőbben a két állam nemzeti politikáját.[76]

Az új tanterv a kisebbségi tanulók anyanyelvét idegen nyelvnek minősítette, és csak a magyar tagozatokon lehetett oktatni heti három órán; ugyanakkor a szerb nyelvet a magyar tagozatokon heti öt órán kellett tanítani. Az államnyelvű tagozatokon a tanulók az első, illetve a harmadik osztálytól kezdve francia és német nyelvet tanultak, ezzel szemben a magyar kisebbségi tagozatok tanulói csak francia nyelvet tanulhattak a harmadik és a ne-

gyedik osztályban, németet nem, mivelhogy magyart tanultak „idegen nyelvként" az első osztálytól kezdve. A beíratkozási illeték, a tandíj, a magas vizsgadíjak és bélyegilletékek a dolgozó rétegek gyermekeinek megnehezítették a gimnázium elvégzését, így a tanulók szüleinek szociális összetételében továbbra is a tehetős középrétegek: a hivatalnokok, a földbirtokosok, a gazdagabb kereskedők és iparosok domináltak.

A középiskolai törvény egészében véve reakciós volta ellenére néhány korábban elfogadott pozitív nevelési elvet is érvényre juttatott: így például megtiltotta a tanulók testi fenyítését. Nem kegyeletsértő szándékkal, de a múlt reális bemutatása céljából el kell mondani, hogy a testi fenyítés a XX. század első felében inkább mindennapos gyakorlat volt az iskolákban, mintsem elvétve előforduló esemény. Most történt meg az iskola történetében először, hogy tanár ellen testi fenyítés miatt indítottak fegyelmi eljárást „*T. I. beismeri ugyan, hogy M. tanulót felpofozta, de mentségül hozza fel, hogy erre a tanuló kihívó illetlensége és lármája adott okot. Ezt a Minisztérium figyelembe nem veheti, mert a Középiskolai törvénnyel a tanulók testi fenyítése in abstracto a legszigorúbban tiltva van, tehát bármely esetben, bármely hibáért.*" Az ügy epilógusa: a tanárt havi fizetése 10%-ának levonásával büntették meg.[77]

A harmincas évek közepéig a gimnázium anyagi helyzete némileg javult, és a tanulók létszáma is fokozatosan növekedett. A városi elöljáróság ebben alkalmat látott arra, hogy ismételten megkeresse a kormányzatot, a város parlamenti képviselőjét és a báni hivatalt a főgimnázium visszaállítása érdekében. Azok azonban még megvizsgálni sem voltak hajlandóak a zentaiak kérelmét, vagy ha történetesen feleletre méltatták, elutasító leiratukban a költségvetési eszközök hiányára hivatkoztak, mire a város 1935. november 4-én emlékiratban arra kérte az illetékes minisztériumot, hogy engedélyezze a város és a szomszédos községek által fenntartani a főgimnáziumot. Az emlékirat Észak-Bácska és Észak-Bánát 17 községének összefogását helyezte kilátásba. Ezek gazdasági erejükhöz és Zentától való távolságukhoz képest vállalták volna a fenntartáshoz szükséges évi 190 000 dinár megállapodás szerinti részarányos fedezését. De ezt a megállapodást végül csak Magyarkanizsa támogatta, míg a többiek nehéz pénzügyi helyzetükre hivatkozva vonakodtak a fenntartáshoz hozzájárulni: „*...ennek a községnek nincs... haszna a tervezett megnyitásból... lévén, hogy az itteni középiskolások szüleinek gyermekeik iskoláztatása és kitartási költségei tekintetéből majdnem mindegy, hogy azok a zentai gimnáziumba, vagy valamely másikba akarnak-e menni*" – válaszolták a moholi elöljárók.[78] Így a minisztériumi engedélyre sem volt szükség, maradt az algimnázium **Državna realna gimnazija**, azaz Állami Reálgimnázium elnevezéssel.

A középfokú oktatás szakosítása és ezen belül a gimnáziumok bifurkációja ebben az időben általános jelenség, természetes velejárója a tudományos diszciplínák fejlődésének. A már idézett jugoszláv Középiskolai törvény koncepciója is ebből kiindulva a reálgimnáziumban a természettudományokat, a modern kultúrát és nyelveket oktatja, míg a klasszikus nyelveket – a görögöt és a latint –, valamint a társadalomtudományokat mellőzi. Zentán ugyan a humanisztikus tantárgyak oktatásához is adva voltak a személyi és dologi feltételek, mert itt volt a gazdag könyvtár és a klasszikus diszciplínák oktatására felkészült, tapasztalt idősebb tanerők, ez azonban a magyar kisebbségi oktatás előnyére vált volna, növelte volna a nemzetidegen elem társadalmi súlyát és jelentőségét, amit a korabeli szerb nemzeti oktatáspolitika éppen csökkenteni kívánt. Így viszont a magyar anyanyelvű, magyar-latin és történelem szakos tanárok nem érhették el az előírt óraszámot, ezért kénytelenek voltak nagyobbrészt a magyar tagozatokon vegytant, fizikát, természettant tanítani, azaz olyan tantárgyakat, amelyekre nem volt szakosításuk. Így egyrészt az áthelyezés, nyug-

díjazás Damoklesz kardja, másrészt a képesítés nélkül tanítani kényszerült tantárgyak színvonala miatt érzett aggodalom igen hátrányos és megalázó helyzetbe hozta a magyar nemzetiségű tanárokat. Ilyen módon továbbá áthelyezésekkel, a természetes elöregedés kihasználásával a tanügyi kormányzatnak sikerült a magyar tanárok számát húsz év alatt egy főre csökkenteni.[79]

A Jugoszláv Királyság iskolapolitikájának kétségtelenül haladó lépése volt a koedukáció bevezetése, a leányok felvétele a gimnáziumba, és ezzel a polgári iskola megszüntetése. Ez azonban nem jelentette a tanulók és tanulólányok kiegyenlítését vagy egyenjogúságuk elismerését, és a legtávolabbról sem bármiféle erkölcsi szabadosság lábrakapását az intézetben. A zentai gimnázium továbbra is a tanárok szigoráról, a tanulók tisztelettudó magaviseletéről volt közismert az egész Tisza mentén. Jól példázza ezt a nevelési tekintélytartást az a tény is, ahogyan a gimnázium igazgatója véleményezte a felsőbb tanügyi kormányzat azon szándékát, hogy engedélyezze a táncoktatás bevezetését a gimnáziumban:

„Alulírott ellenzem, hogy a középiskolai ifjúságot modern táncokra tanítsák a következő okból:

1. azok a tanulóifjak és -leányok, akik a modern táncokat meg akarják tanulni, különben is meg fogják azt tenni otthonaikban;

2. valamennyi modern táncban nagyon kevés az esztétika, kizárólag az érzékiség ébresztésére irányulnak."[80]

A zentai algimnázium mellőzöttsége, fejlesztésének leállítása mellett is jól felszerelt és tekintélyes tanintézmény maradt, még annak ellenére is, hogy a tanügyi kormányzat éppen visszafejlesztése érdekében fejlesztette az óbecsei, szenttamási, szabadkai és kikindai gimnáziumot. Ezek az intézkedések a zentai gimnázium hatósugarát Zenta városára, a zentai és a törökkanizsai járás helységeire szűkítették le. A visszafejlesztés első évében, 1930-31-ben az intézmény tanulóinak 68%-a zentai, 7%-a Zenta járási, 20%-a törökkanizsai volt; minden más helységre és járásra összesen 5% esett! Itt volt a legnagyobb – Zentán, Csókán, Magyarkanizsán, Törökkanizsán és Adán – a magyar lakosság koncentrációja is, ami részben magyarázza a tanügyi kormányzat szívós és módszeres megkülönböztető, elnemzetlenítő politikáját. Ennek a politikának a vidék nem magyar nemzetiségű lakossága, sőt maga a szerbség is megszenvedte a következményeit. Az intézmény pozitív tradíciója, impozáns épülete, gazdag felszerelése és tekintélyes tanárai olyan szellemi és dologi tőkét jelentettek, amelynek szándékos leépítését az érdekelt községek nem nézhették szenvtelen érzéketlenséggel. Már a harmincas évek közepén módot kerestek – és találtak – a gimnázium segélyezésére.

Először maga a városi elöljáróság állt a sarkára, és a leplezetlen kisajátítási szándékot megelőzendő kijelentette, hogy a gimnázium épülete a városé, felszerelése a városé, tehát a főgimnázium lefokozása után az állam innen semmit, amit nem ő adott, el nem vihet. Azután összefogtak a város és a környék legnagyobb földbirtokosai, a ***Vujić***, a ***Léderer***, a ***Rudics*** és más családok, akik maguk is érdekeltek lévén, másokat is rábírtak arra, hogy anyagilag támogassák az intézményt. Az elkötelezett polgárok azután 1933. október 8-án közgyűlést hívtak össze, amelyen megalakították az **Otthon és Iskola Közössége** (Zajednica doma i škole) nevű társadalmi egyesületet. Ez a szülők és a tanárok összefogásával létrehozott szervezet céljaiban mellőzte az állami és nemzeti érdekek hangoztatását, ehelyett az oktatás korszerűsítésére, dologi vagyonának fejlesztésére irányította a figyelmet, és ezen az alapon jelentős pénzeszközöket gyűjtött össze. Szabályzata szerint például az alapító tagok 250, a „jótevők" 500, a „kiemelkedő jótevők" pedig 1000 dinárral járultak hozzá a Közös-

ség eszközeinek növeléséhez. Ezeket a jövedelmeket tanszerek és modern vizuális taneszközök beszerzésére, tehetséges szegény tanulók támogatására használták fel, így 1937-ben például filmvetítő gépet vásároltak, amellyel évente mintegy 30 oktatófilmet mutattak be a tanulóknak, főképp a természettudományok köréből. De a gyűjteményeket is gazdagították, és külön szobát rendeztek be a gimnázium múzeumában Stevan Sremacnak.[81]

A második világháború idején

A második világháború kitörése közvetlenül nem érintette Jugoszláviát. A háborús pszichózis azonban a német agressziók nyomán fokozódott, és nyilvánvalóvá vált, hogy Hitler a világ újrafelosztására, a versailles-i béke revíziójára törekszik. Kelet-Európát destabilizálta Ausztria bekebelezése, Csehszlovákia felbomlása, majd Lengyelország elosztása. A jugoszláv állam is kritikus helyzetbe került, kormánya a békét a Hármas Szövetségbe való csatlakozással vélte megőrizni. Ez a lépés azonban igen népszerűtlen volt abban az országban, amely megalakulását az antant, főképp a franciák támogatásának köszönhette; a kormányt a baloldali és kommunista érzelmű tüntetésekre támaszkodó tiszti puccs megbuktatta. Ezek a tüntetések Zentát is elérték, bennük gimnazisták és a Szabadkán tanuló szláv középiskolások vettek részt. A két bécsi döntés, amely Magyarország trianoni határait Szlovákia és Románia felé revideálta, a jugoszláviai márciusi tüntetések után előrevetítette egy újabb határrevízió lehetőségét, ezúttal Jugoszlávia irányában. Az események azonban a vártnál gyorsabban peregtek, mivel Hitler tarsolyában volt egy tartalékolt haditerv Jugoszlávia lerohanására is. Ebben a haditervben a szomszédos államok is szerepet kaptak, így Magyarország is: a trianoni békeszerződés és a magyar-jugoszláv örök barátsági szerződés megszegésével a Jugoszláv Királyság felbomlására, a magyar nemzetiség védelmére hivatkozva a Bácskát katonai erővel visszakebelezte (restitutio in regnum). Erre jogcímet a korábbi magyar történelmi birtoklásban és a magyar lakosság nemzeti felszabadításában talált *„a 23 éves szerb megszállás alól"*.[82]

A háborús feszültségre való tekintettel a jugoszláv közoktatásügyi minisztérium a zentai gimnáziumot április elsején rendeletileg bezárta. A tanári kar férfi tagjainak egy részét mozgósították, illetve a szláv nemzetiségűek csomagoltak és menekültek. Belgrád német bombázása után a jugoszláv hadsereg visszavonult, Zentát is elhagyta, a tiszai hidat a kivonulók felrobbantották. A magyar hadsereg előőrsei április 11-én elérték Zentát, majd a következő napon, húsvét napján, a magyar lakosság részéről tömeges ünnepi fogadtatásban részesítve, ***Csatári Dániel*** ezredes egységei is díszmenetben bevonultak; a városháza előtt ***Žarko Cetina*** polgármester átadta Csatári parancsnoknak a város jelképes kulcsait (megjegyezzük: Zenta címerében két kulcs látható).

Az ünnepélyes átadás sem akadályozta meg azonban azokat az atrocitásokat, amelyeknek ártatlan emberek, gyermekek és nők is áldozatul estek. Április végéig a katonai megszállás szinte korlátlan terrort gyakorolt a szláv és zsidó lakosság felett a helybeli magyar szélsőséges soviniszta elemek támogatásával. A terrornak 65 számbavett áldozata között nem volt a gimnáziumnak sem tanára, sem tanulója.[83]

Április végén katonai közigazgatást vezettek be, ennek keretében Zentán városparancsnokság alakult. A városparancsnokság tanügyi tanácsosa felhívta a gimnázium magyar nemzetiségű tanárait[84] az intézmény munkájának folytatására. Először azonban a károkat

kellett számba venni és szanálni, a híd robbantásakor megrongálódott tetőzetet megjavítani, és csak ezután, május 6-án kerülhetett sor a tanév folytatására, de csupán a magyar osztályokban. A szerb tagozatok nem folytatták a munkát, mert sem a tanárokat, sem a tanulókat nem lehetett behívni: elmenekültek vagy kitelepítették őket. Néhányan azonban a magyar tagozatokon folytatták a tanévet.

A magyar kormány politikája a Bácskában a „Délvidék visszacsatolása" tézisére épült. Ennek keretében alakult ki a magyar királyi Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium viszonya a délvidéki iskolák, közöttük a zentai gimnázium iránt. Ez a politika „Délvidék 23 éves szerb megszállásából" indult ki, erőhatalmi diktátumnak minősítve a trianoni békeszerződést. Ezen az alapon e 23 év minden nyomát, jó vagy rossz alkotását ki akarta törölni még az emlékezetből is, és ott kívánta folytatni az életet, ahol az 1918. évi szerb katonai megszállás megszakította. Az így értelmezett folytonosság jegyében és szellemében az 1941/42. tanévtől kezdődően visszaállították a **főgimnáziumot,** és élére kinevezték ***Veress Árpádot,*** az egykori Államilag Segélyzett Községi Főgimnázium utolsó magyar igazgatóját. Reaktiválták a még élő, öreg nyugdíjas tanárokat, visszaállították az 1939-ben megszüntetett hitoktatást, az iskola múzeumából életre keltették az 1918 előtti térképeket és tanszereket, illetve most oda utalták az 1918 utániakat. Mindezek ellenére a szerb nemzetiségű tanulók száma évről évre növekedett: 1941-ben mindössze 19, 1942-ben 37, 1943-ban pedig már 48 volt a szláv tanulók létszáma.[85] A gimnázium korábbi szláv nemzetiségű tanárai közül azonban egy sem tanított, hanem az újvidéki szerb gimnáziumból helyeztek át két tanárt Zentára a szerbnek mint egyik kötelező idegen nyelvnek az oktatására.[86]

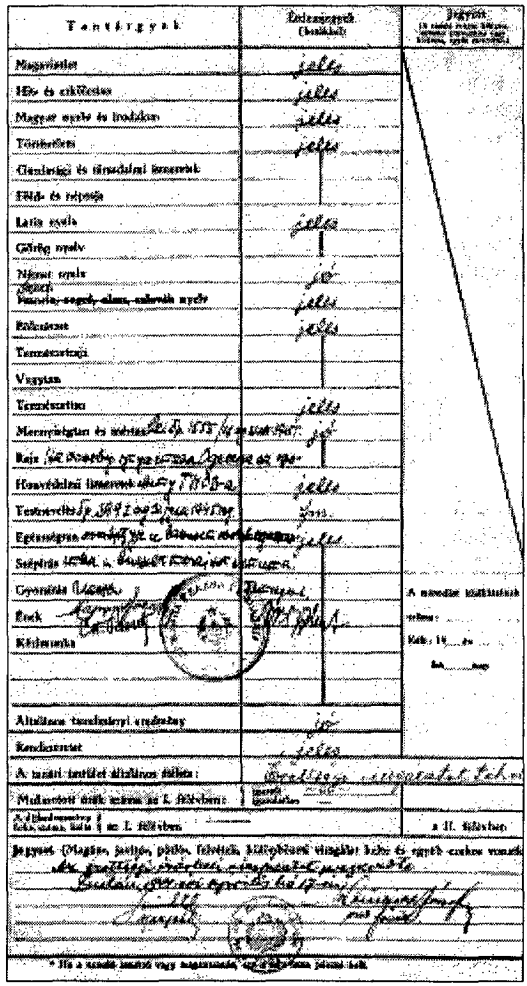

A Monarchia széthullása óta azonban Magyarországon is jelentős változások történtek. Akárcsak Jugoszláviában, úgy ott is az 1924. évi XI. törvénycikkel elválasztották a reál- és a humán gimnáziumot. Az iskolák kormányzati ellenőrzése még fokozottabban érvényesült, mint Jugoszláviában. Ezek az iskolák nevel-

ték ugyanis azt a nemzedéket, amelynek hitvallása a „*Nem! Nem! Soha!*", a trianoni igazságtalan békediktátum tagadása, a magyarnak tekintett elveszített területek visszacsatolása kellett, hogy legyen. „*Csonka Magyarország nem ország, egész Magyarország mennyország!*" – hirdette minden füzet hátsó oldala Magyarországon az első elemitől az egyetemig. A trianoni szerződés revíziója békés úton, a kisantant merev elzárkózása mellett aligha tűnt megvalósíthatónak, tehát a katonai erő bevetése is reálisan felmerült a magyar vezető körökben, természetesen a nemzetközi viszonyok kedvező alakulása esetén. Ezért a magyar neveléspolitika második összetevője a „jó magyar" után a „jó katona" lett. Ehhez kötődött a „szerb impérium" néhol jogos, néhol túlzó bírálata.

A zentai gimnáziumba 1941 nyarán áthelyezett fiatal magyarországi tanerők többségükben ezt az új szellemet képviselték: a folyamatos „éberséget", az „őrtállást", a „szerb impérium" káros hatásának, következményeinek felszámolását. „A szerb impérium eltékozolta a zentai gimnázium régi, hagyományos rendjét..." – ez volt az átszervezett tanári testület nevelőtevékenységének mottója. Ergo: ezt a régi, hagyományos rendet kellett elsősorban restaurálni. Emellett minden feladat elvégzése nem csupán tanári kötelesség, hanem egyben nemzeti feladat is volt. Általában mondható, hogy szinte elburjánzott a nevelőmunkában a „parancs" és az „alázatos odaadás". Így ***dr. Balog Ányos*** tankerületi főigazgató 1942. május 12-i látogatása alkalmával megtartott tanári értekezleten „*kiemelte a* ***katonás fegyelem*** *szükségességét, és hangoztatta, hogy a* ***nemzeti érdek*** *lankadatlan nevelői és tanítói munkát... követel...*" –, majd így folytatta:

„*Az ország vezető rétegét jellemezze igazi tudás és a nemzet céljai iránti* ***alázatos odaadás. Mindenkitől*** *teljes erőkifejtést, engedelmességet és* ***a nemzeti ügy feltétlen és önzetlen szolgálatát követelem.***"[87]

Ezek után az 1941/42. tanévről kiadott értesítő megelégedéssel állapítja meg:

„*Ma már* ***katonás rend, katonás szellem és katonás fegyelem van az intézet falai között.***" (Kiemelések: D. J.)

A tanügyi szakhatóság azonban nem a szegedi Tankerületi Főigazgatóság volt immár, hanem az újvidéki Másodfokú Igazgatósági Kirendeltség. Ennek leiratából kitűnik az is, hogy a kormányzat a jugoszláv hagyatékból még a koedukációt is fel akarta számolni. Az 1941/42. tanévben nem írták be többé a leányokat az első osztályba, aminek a négy év eltelte után a fiúgimnázium felújítása lett volna az eredménye, addigra ugyanis az utolsó leányosztály is befejezte volna az iskolát. Leányok ezután ismét csupán magántanulókként végezhették el a gimnáziumot. Felújították viszont a leánypolgári iskolát. Ugyanakkor minisztériumi engedély alapján az első világháború idején működött „munkásgimnáziumot" is újból megnyitották. Ez valójában a gimnáziumban működő esti tanfolyam volt, amelybe 20 évnél idősebb érdeklődőket írtak be; ezek a tanfolyam befejezése után magánvizsgát tehettek.[88]

Az 1941-ben magyar („anyaországi") tanerőkkel felerősített tanári testület a kormányzat általános és neveléspolitikai intencióinak megfelelő szigorral vette kezébe a gimnáziumi tanulóifjúság órán és iskolán kívüli tevékenységének irányítását és viselkedésének rendszabályozását. Rövidesen megalakultak a tanulók szervezetei: az Arany János Önképzőkör irodalmi, szociális és fotószakosztállyal, a Botond Cserkészcsapat, a Diákkaptár gimnáziumi szervezete (ez rongy-, papír-, fém-, csont- stb. hulladékok gyűjtésével foglalkozott), a Kinizsi Pál Sportkör tornász, atlétikai, labdarúgó, asztalitenisz, korcsolya és kerékpározó

szakosztállyal, a gimnáziumi leventecsapat három korcsoporttal. A leventék a hadügyminisztérium kiképzési rendelete alapján téli és nyári kiképzésben részesültek. Ez félnapos leventefoglalkozást jelentett, amit rendszerint szombaton tartottak. A kiképzés befejeztével, június közepén „leventenapot" rendeztek. A leventeoktatás folyamán az „egészséges közösségi szellem" ápolása érdekében a nemzeti és faji felsőbbség téveszméit ültették a fogékony fiatalok tudatába. Így az elvitathatatlanul több szempontból is hasznos foglalkozás és tevékenység, az annyira hangoztatott és méltányolt **rend visszaállítása** egy elvételt cél – a dolgozó rétegek és a nemzetiségek elnyomásán és kizsákmányolásán felépült kormányzati rendszer erősítése, katonai erejének fokozása irányában hatott. Ez a rendszer pedig még mindig **a magyar felsőbbség, a kultúrfölény és a Duna-völgyi vezetőszerep** balhiedelmében élt, tehát eszmei és politikai tengelye volt törött.

A zentai gimnáziumot már csak azért sem volt nehéz beilleszteni a korabeli magyar társadalmi és politikai rend kereteibe, mert a kétségtelenül tipikusnak is nevezhető alföldi magyar mezőváros közönsége igen súlyosan megszenvedte a nemzeti kisebbség hátrányos helyzetét. Ebből fakadt az a tény, hogy a kormányzat politikája, amely a magyar társadalom különböző rétegeinek összefogását hirdette az internacionalista, „judeo-bolsevista" összeesküvés ellen, annak rovására írva a magyar nemzeti érdekek feladását ***Károlyi Mihálytól*** és az 1918 novemberében aláírt belgrádi fegyverszüneti egyezménytől kezdve, Zentán és környékén igen termékeny talajra hullott. Ehhez járult még az is, hogy kezdetben valóban hathatós támogatást nyújtott a rászorulók gyermekeinek a gimnáziumi iskolázáshoz: a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium 1942-ben 18 840 pengő segélyt osztott ki 93 szegénysorsú tanulónak, 80-300 pengős tételekben, tanulmányi eredményeiktől függően. A segély összege azonban már a következő tanév végére 3000 pengőre csökkent, majd az 1943/44. tanévben 600-ra, pedig a háborús évek nyomora épp a legszegényebb rétegeket sújtotta.[89]

5. Az iskola benépesülése az 1920–21. tanévtől.

Iskolai év	Osztályozott nyilvános tanulók																Osztályozott magántanulók															
	I.		II.		III.		IV.		V.		VI.		VII.		VIII.		Összesen I.–VIII.		Együtt	I.		II.		III.		IV.		V.		VI.		VII.		VIII.		Összesen
	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.		L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	L.	
1920/21.	67	50	66	42	64	26	58	38	29	7	28	7	25	6	28	6	391	156	547	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1921/22.	67	54	55	38	49	34	55	23	31	8	24	4	25	7	19	7	357	149	506	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1922/23.	44	33	42	29	40	21	31	24	23	7	32	6	22	—	22	6	256	125	381	3	2	4	1	7	—	2	—	5	1	11	2	8	1	—	3	2	54
1923/24.	53	33	35	17	32	22	35	10	23	5	25	4	43	3	36	—	262	96	358	12	4	5	5	6	4	13	—	1	—	14	1	6	2	2	2	77
1924/25.	60	48	46	14	33	16	30	16	10	6	22	2	31	5	33	2	269	109	378	11	2	10	—	1	2	8	3	1	1	—	—	4	1	3	—	47
1825/26.	34	38	44	31	41	8	27	16	24	3	13	4	22	2	31	5	236	107	343	1	2	11	2	5	3	6	1	5	—	1	—	1	—	3	—	40
1926/27.	60	39	29	27	25	21	36	5	18	10	24	3	16	4	19	1	227	109	327	3	2	6	—	7	1	3	2	3	—	3	—	1	—	1	—	30
1927/28.	44	25	43	19	20	22	32	12	22	2	22	5	24	2	17	3	224	90	314	6	—	3	—	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	11
1928/29.	38	29	34	20	31	16	27	10	31	3	20	2	16	4	17	2	214	80	294	1	1	3	—	2	—	—	—	1	2	4	1	—	—	2	—	17
1929/30.	42	21	24	14	25	13	19	19	—	—	—	—	—	—	—	—	110	51	161	—	2	5	—	3	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11
1930/31.	46	23	37	17	19	9	23	2	—	—	—	—	—	—	—	—	125	51	176	1	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
1931/32.	17	14	26	13	23	7	9	6	—	—	—	—	—	—	—	—	76	39	115	1	2	1	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9
1932/33.	46	25	17	11	16	13	19	6	—	—	—	—	—	—	—	—	98	45	153	2	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3
1933/34.	41	28	33	21	12	9	11	6	—	—	—	—	—	—	—	—	97	64	161	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1934/35.	19	18	30	23	24	9	8	7	—	—	—	—	—	—	—	—	81	57	138	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1935/36.	18	21	17	13	20	12	20	3	—	—	—	—	—	—	—	—	75	47	122	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	2
1936/37.	28	14	18	14	17	4	24	12	—	—	—	—	—	—	—	—	87	44	131	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	2
1937/38.	25	13	24	8	17	9	14	3	—	—	—	—	—	—	—	—	80	33	113	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
1938/39.	33	18	26	14	21	5	17	8	—	—	—	—	—	—	—	—	97	45	142	1	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3
1939/40.	26	22	34	12	22	7	20	3	—	—	—	—	—	—	—	—	102	44	146	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
1940/41.	22	26	22	23	37	10	20	7	—	—	—	—	—	—	—	—	101	66	167	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1941/42.	10	—	31	9	50	14	44	16	21	10	15	8	13	1	6	2	294	55	349	9	7	—	—	6	8	5	8	16	6	—	—	—	—	—	—	65
1942/43.	95	—	90	—	30	11	46	15	34	9	17	10	17	4	13	1	342	80	422	2	—	6	6	2	7	4	9	10	5	16	10	8	5	—	—	94
1943/44.	109	40	85	34	77	—	34	14	31	14	32	9	20	8	16	4	412	123	535	1	—	1	—	—	—	9	6	—	2	—	4	3	10	6	4	41

A tengelyhatalmak sorsdöntő vereségei Afrikában El-Alamein mellett és Európában Sztálingrádnál előrevetítették egy esetleges visszarendeződés, egy új Trianon lehetőségét. Erre Zentán is sokan gondoltak, és a kezdeti lelkesedést előbb az aggódás, azután a beszolgáltatások és a népszerűtlen közellátási intézkedések miatt fokozódó ellenszenv váltotta fel. Ugyanakkor a jugoszláv partizánok tevékenységéről, a legendás Tito partizánvezérről is egyre több hírt hallottak a londoni és a moszkvai rádió magyar vagy szerb nyelvű adásaiban. A zentai szláv nemzetiségű lakosság előtt felmerült az ismételt nemzeti felszabadulás reménye, a magyarok előtt viszont a régi Jugoszlávia alatti kisebbségi sors újbóli vállalásának, sőt az 1941-ben történt nemzeti atrocitásokért a felelősség viselésének lehetősége. Ilyen közhangulatban a gimnázium a háború, az egyre közeledő frontok pszichológiai hatása alatt élt: az érettségi vizsgákat rendeletileg előrehozták, hogy az érintett korosztály minél előbb bevonulhasson, a tanári kar fiatal taneröi pedig állandó készenlétben álltak a „SAS" behívótól rettegve, hogy bevonuljanak, vagy valahova eltűnjenek. Mindamellett a haladó értelmiségi frontnak mégis voltak képviselői a tanárok és a tanulók sorában is. A haladó eszmék terjesztését az önképzőköri munka leple alatt végezték. Betiltott írók könyveit adták kézről kézre, keresték a kapcsolatot a balos, népi mozgalmakkal, hallgatták a nyugati rádióadók magyar adásait, és az önképzőköri kiadványok sokszorosítására szolgáló berendezésen titokban több náciellenes, nyilas párt ellenes kiadványt nyomtattak ki.[90]

1943 őszén a tanév november elsején kezdődött, és korán, 1944 április elsején már be is fejeződött. A majdnem felére redukált tanévet a háborús körülményekkel indokolták. A következő tanévre vonatkozólag az intézeti évkönyv utolsó oldalán, a beíratkozási tájékoztatóban ezt közölte **Simon Mihály** igazgató: *„A tanulók felvétele a jövő iskolai évre, tekintettel a rendkívüli viszonyokra, bizonytalan."* Szeptemberben mégiscsak megtörténtek a beíratkozások, és a tanítás is megkezdődött. Ekkor már Makó felől ide lehetett hallani az ágyúdörgés tompa, vészjósló moraját. Bács megyét a magyar kormány október 4-én hadműveleti zónává nyilvánította, s ezen a napon a tanítást minden iskolában felfüggesztette. Négy nap múlva Zentára harc nélkül bevonult a szovjet Vörös Hadsereg 31. gárdahadtestének egyik gyalogsági alakulata. A város lakossága bénultan szemlélte a pergő eseményeket: október 8-án a városházán összeült az a „Népfelszabadító Bizottság" (Narodnooslobodilački odbor), amely március óta illegálisan működött, és két, szerb és magyar nyelvű röplapon felhívással fordult a lakossághoz. Október 12-én pedig a szerb lakosság ünnepélyes fogadtatást rendezett az elsőként megérkezett jugoszláv katonai egységnek, a VIII. vajdasági brigád Csókáról átkelő három századának. A háborúnak ugyan még nem volt vége, de a döntő fordulat Zentán már bekövetkezett.

A két főgimnázium

A szovjet hadsereg átvonulását követő napon a városi Népfelszabadító Bizottság **Vujović Milót**, a Jugoszláv Királyság idejéből a gimnázium utolsó igazgatóját megbízta a gimnázium megnyitásának előkészítésével. A megtett intézkedésekről Vujović igazgató október 14-én számolt be, mire a Bizottság így határozott:

„M. Vujović elvtárs beszámolóját a mind a nyolc osztályra kiterjedő gimnáziumi tanfolyam megindítására a Bizottság elfogadja, és elrendeli, illetve úgy határoz, hogy hívassanak fel az összes tanulók, tekintet nélkül nemzetiségükre..."

A megbízott igazgató személye nem hagyott kétséget az iránt, hogy a Népfelszabadító Bizottság a délszláv államiság talaján áll, de a Jugoszláv Királyság korábbi oktatáspolitikáját nem követi, mert minden tanulót felhív, tekintet nélkül nemzetiségére. A határozat további elemei még inkább kidomborítják az új hatalom osztályjellegét:

„*A gimnáziumban előadandó tantárgyak tekintetében a Bizottság határozata az, hogy* **a német nyelv helyett az oroszt kell bevezetni. A hittanoktatást és a történelmet a további utasításokig az összes iskolák beszüntetik. A latin nyelv is elesik mint tantárgy**"[91] *(Kiemelés:* D. J.*).*

A Népfelszabadító Bizottság felhívása szerb és magyar nyelven már október 20-án megjelent a „**Sloboda–Szabadság**" című helyi lapban, a tanítás mégsem kezdődhetett meg, csak december 11-én, mert a gimnázium épületét ismét – akárcsak az első világháború végén – kórháznak rendezték be. Közben bevezették a katonai közigazgatást. A megalakított Térparancsnokság ***dr. Novak Vilkót*** nevezte ki gimnáziumi megbízottnak, s ő megkezdte a tanszemélyzet megszervezését. A Városi Népfelszabadító Bizottság a tanszemélyzetre vonatkozó előterjesztést december 9-én erősítette meg; majd két nappal ezután megkezdődött a tanítás, de csak a szerb tannyelvű tagozatok első – ötödik osztályaiban, a régi polgári iskola épületében (Vojvoda Bojović utca 18. szám). Innen a gimnázium 1945. február 16-18-án a központi iskola épületébe (Belgrádi utca 1. szám) költözött, mert épületét még mindig a hadikórház foglalta le. Februárban megszűnt a katonai közigazgatás, és a gimnázium Vajdaság Népfelszabadító Főbizottsága Közoktatásügyi Osztályának irányítása alá került. Ez a tartományi közoktatásügyi szerv kezdeményezte a párhuzamos, magyar tannyelvű tagozatok megnyitását. A tanerők toborzása ekkor is több hetet igényelt, míg nem március 23-án megkezdődött a tanítás. Az ötosztályos gimnázium szerb tagozatait 1945. január 15-én hétosztályúvá fejlesztették, a magyar tagozatokra viszont kevesen jelentkeztek (4-8 tanuló egy-egy osztályra), így itt maradt az öt osztály a tanév végéig. Január 24-én dr. Novak Vilkót felmentették, és helyébe ***Bukurov Branislavot*** nevezték ki az iskola megbízott igazgatójának.

A magyar osztályok indulásakor a gimnázium tantestületét tíz szerb és tizenegy magyar nemzetiségű tanár alkotta azzal, hogy négy magyar a szerb tagozatokon, illetve két szerb nemzetiségű tanár a magyar osztályokban is tanított. Az iskolai rendtartás tekintetében ugyancsak visszaállították a Jugoszláv Királyság előírásait. Ez az osztályzatokra is vonatkozott: a kitűnő (5), a jeles (4) és a jó (3) voltak az átmenő (pozitív), és az elégtelen (2), valamint magaviseletre a rossz (1) voltak az elmarasztaló (negatív) osztályzatok. A tanítás – tekintettel a tanév kései megkezdésére – csak július 22-én, de a korábban is hagyományos tornaünnepéllyel fejeződött be.[92] Közvetlenül az iskola átvétele után Vujović igazgató felbecsülte a gimnáziumot ért háborús károkat. Jelentéséből kitűnik, hogy az épület és a felszerelés nem szenvedett nagyobb károkat; viszont elhurcolták a könyvtár egész szerb nyelvű állományát, mintegy 2000 kötetet, elvesztek a térkép-, a pénz- és a múzeumi gyűjtemények, a filmvetítő berendezés és az iskolai pénzalapok takarékkönyvei. A szertárak felszerelése és a magyar nyelvű könyvállomány viszont gyarapodott.[93]

A következő tanév 1945-ben már békében és szervezettebb körülmények között kezdődött. Még 1945. július 31-én megalakult a gimnázium iskolatanácsa: a hat szülőből és négy tanárból álló szerv úgy oszlott meg, hogy öt magyar és ugyanannyi szerb tagja volt. A tanács elnöke tizenegyedik tagként a mindenkori igazgató. Az iskolatanács fontos szerepet kapott az iskola demokratizálódásában: közös szülői értekezletet tartott, amelyen a taná-

rok a szülőkkel megbeszélték a gimnáziumi oktatás és nevelés összefogással megoldható gondjait. A felvilágosító munka is kibontakozott: az új iskola a népé, a tanulás joga pedig minden gyermeké, tekintet nélkül nemzeti, vallási vagy szociális hovatartozására; a gyermekeket a felnőttek és egymás megbecsülésére kell nevelni; az új oktatás és nevelés eszmei alapja a marxista tan, valamint a népfelszabadító háború vívmánya: a testvériség-egység. Szülői segítséggel és a helyi néphatalom szerveinek a közreműködésével kimeszelték a tantermeket, megjavították az ajtókat, ablakokat, padokat és padlókat, előbb a központi iskolában, majd szeptember elején, amikor a katonakórházat megszüntették, akkor a gimnázium épületében is. Ugyancsak a szülők önkéntes munkavállalásával, valamint anyagi, természetbeni támogatásával nyitották meg a gimnázium diákotthonát (internátus) is azon a napon, amelyen a tanítás is kezdetét vette: 1945. szeptember 17-én.[94]

A jugoszláv népfelszabadító háború vezető politikai magva a Jugoszláv Kommunista Párt *Titóval* az élén a teljes (nemzeti és szociális) egyenjogúság megvalósításának jelszavával zászlaja alá gyűjtötte a délszláv nemzetek haladó erőit. A királyi Jugoszlávia megszállói elleni ötéves partizánharcban kivívta a győzelmet, de egyben megbuktatta a monarchiát, és 1945. november 29-én kikiáltotta a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaságot. Az új állam szövetségi berendezése volt hivatva biztosítani a délszláv nemzetek egyenjogúságát, Szerbia keretén belül pedig az autonóm egységek – Vajdaság mint tartomány és Kosovo-Metohija mint körzet –, a nemzeti kisebbségek, így Vajdaságban a magyarok, szlovákok, románok és ruszinok nemzeti egyenjogúságát. A zentai gimnázium szempontjából ez a szerb (délszláv) és a magyar tagozatok részarányos megnyitását jelentette. Így már az 1945/46. tanévben a szerb tannyelvű nyolc osztályban 18, míg a hat magyar osztályban 15 rendes, illetve helyettes (ideiglenes) tanár dolgozott. De az oktatási rendszer demokratizálódását legszembetűnőbben a tanulók létszámnövekedése szemléltette: míg az 1943/1944. tanévben a nyolc magyar osztályban 535 tanuló volt (szerb tannyelvű osztályok nem voltak), addig az 1945/1946. tanévben a hat magyar osztályban 659 és a nyolc szerb osztályban 430, összesen 1089 tanulója volt a gimnáziumnak, több mint kétszerese a két évvel korábbi létszámnak! A tanítás most már a Szerb Népköztársaság Közoktatásügyi Minisztériuma által előírt egységes tanterv és óraterv alapján folyt, de Vajdaság Autonóm Tartomány kisebbségi tannyelvű iskolái számára folyamatban volt a külön tantervek előkészítése is.[95]

A következő tanévben megnyílt a gimnázium minden osztálya, szerb és magyar tannyelven egyaránt. A statisztikai kimutatás szerint a szerb tagozatokra 502, a magyarokra 825, azaz összesen 1327 tanuló íratkozott be a tanév kezdetén; velük 10 fiú-, 12 leány- és 10 vegyes, tehát összesen 32 tagozatot alakítottak. Lévén, hogy az át- és beíratkozás az egész tanév ideje alatt folyt, így az iskolát 1947-ben 1428 tanuló fejezte be. Ilyen nagy tanuló- és tagozatlétszám megnehezítette az intézmény munkáját, s elkerülhetetlenné vált az átszervezés. Az első lépés a magyar alsó tagozatok kiválása volt: külön magyar algimnázium alakult, amely az ún. „központi iskola" (Belgrádi utca 1. szám) épületében működött. A főgimnáziumnak azonban még így is 789 rendes tanulója maradt a 13 szerb és a 7 magyar felső tagozaton.

Az 1948/49. tanévben a magyar algimnáziumhoz csatolták a felső (V-VIII.) osztályokat, ami által tulajdonképpen a magyar tannyelvű gimnázium is főgimnáziummá alakult át. Így 1948 szeptemberétől két vegyes főgimnázium működött Zentán: a magyar gimnáziumnak 1016, a szerbnek ennek pontosan a fele, azaz 508 tanulója volt. Mindkét iskola teljesen önálló jogi személy, igazgatóval, tantestülettel, pecséttel és irattárral. A két gimná-

zium azért közösen használta a gimnáziumi épületet oly módon, hogy az egyik félévben a szerb, a másikban a magyar intézmény járt délelőtt. Önálló tanácsa is volt mind a két intézménynek, amelynek tagjait szülői értekezleten a szülők, illetve a tantestületük kebeléből a tanárok választották..[96]

A szocialista társadalmi berendezésű új Jugoszlávia előbb hét-, majd nyolcosztályos általános iskolai rendszert akart bevezetni. Ez gyakorlatilag az addigi iskolai oktatási rendszer gyökeres módosítását jelentette. A gimnáziumok működésében ez a változás azt jelentette, hogy az eddig alsó osztálynak számító negyedik – az 1948/49. tanévtől kezdve felsővé lett minősítve. Azok a „progimnáziumok", amelyek a szomszéd községekben rendre megnyíltak, az 1947/48. tanévben két generációt is szárnyra bocsátottak, mert ebben a tanévben a harmadik és a negyedik osztály után is kisérettségi vizsgálatok voltak. A tantervi változások átgondolatlansága az oktatás bejáródott rendjének felbomlásához vezetett: a gimnáziumi negyedik és ötödik osztályok tanterve szinte azonos volt. Ezenkívül a szomszédos községek algimnáziumaiból most egyszerre két nemzedék íratkozott be a zentai főgimnázium negyedik-ötödik osztályába.

A tanügyi hatóság rögtön rájött az elkövetett hibára; erre újabb átszervezést eszközölt. Az 1950/51. tanév kezdetén a gimnázium első (I-IV.) osztályait leválasztották, és az akkor létrehozott nyolcosztályos, vagy ahogy akkor nevezték: „nyolcéves" (szerbül: osmoljetka) iskolákhoz csatolták. A zentai szerb gimnázium első osztályai a 3. számú, a magyaré pedig az 1. számú nyolcosztályos iskolához kerültek. Ez az állapot azonban csupán egy évig tartott, mert a következő tanév folyamán – immár a tanév idején – a két említett nyolcéves iskola felső osztályait (V-VIII.) a két gimnáziumhoz csatolták, így az 1950/51. és az 1951/52. tanévben a két gimnázium csupán a felső (V-VIII.) osztályokkal működött, de az 1952/

53. tanévben visszaállt a régi, nyolcosztályos szerb és magyar gimnázium. A szerb tannyelvű gimnázium az 1953/54. tanév kezdetén felvette *Stevan Sremac* zentai születésű szerb író, a magyar tannyelvű pedig *Bólyai Farkas* magyar író, matematikus nevét.

A nagy társadalmi fordulat, a szocialista forradalom és a népfelszabadító háború győzelme gyökeres változást hozott az uralkodó társadalmi eszmék területén is. Az „újjáépítés" után megkezdődött a „szocialista átalakulás megalapozása", az „iparosítás és villamosítás", a „tervgazdálkodás", a szovjet minták kritikátlan másolása (1945-1948). A színre lépő munkás-paraszt hatalom a régi renddel teljesen szakítani akart, a marxista-leninista eszmék talaján megszüntetni a kizsákmányolást, a tőkés osztályállamot. Az átalakulás első évtizedét a gimnázium történetében is az új utak és formák keresése jellemezte. Ezekben az években lényegesen megváltozott az intézmény szelleme. Világnézeti váltás történt: a korábbi idealista, vallásos világnézetet az új tantervek kiiktatták, és helyébe a materialista, marxista tanokat helyezték. Másik jellemző vonása e kor gimnáziumi oktatásának a tömegesítés: a gimnázium nyolcadik osztályát 1945 és 1956 között 872-en fejezték be, ennyien tettek nagyérettségit, többen, mint 1901 és 1945 között! A háborút követő években erősen érződött a szovjet befolyás: az első tankönyvek szovjet szerzők műveinek a fordításai voltak, de ezekből sem volt elég, és az oktatás gyakran az elsajátítandó tananyag sűrítményének lediktálásában, a lediktált szöveg gépies memorizálásában, a „magolásban" vagy „beszajkózásban" és a „feleltetésben", azaz a bemagolt tananyag verbális visszakérdezésében merült ki. De nem csupán a tankönyvek hiányoztak, hanem a jól képzett tanárok, sőt a jegyzetek készítéséhez szükséges füzetek is, hogy a szemléltető eszközökről ne is beszéljünk; a krétán és a táblán kívül esetleg könyvillusztrációk, ábrák és fényképek padsorok közötti végighordozása jelentette a „szemléltetést". Igaz, ezekben az években kenyérből sem volt elég, jegyre adták a tejet és „pontokra" a szövetet. De ami hiányzott, azt egy bizonyos fokig lehetett lelkesedéssel pótolni, és abból volt éppen elegendő.

Gyökeresen megváltozott a gimnázium belső rendje, mindennapi életritmusa, hangulata. Már 1945/46-ban az osztályok, illetve a tagozatok tanulói maguk közül osztályelnököt és helyettest választottak. Rövidesen a rendszerváltás után a gimnáziumban is megalakultak az aktuális társadalmi és politikai szervezetek tagozatai, fiókjai. Így a tanárok megfelelő szakszervezeti csoportba tömörültek – a Tanügyi Dolgozók Szövetségébe –, a tanulók pedig a Pionírok Szövetségébe (az alsósok), illetve az Egyesült Antifasiszta Ifjúsági Szövetségbe, annak csoportjaiba, tagozataiba, illetve aktíváiba. Az iskolai élet mindennapjait faliújságok készítése, a tanulócsoportok („kruzsokok") munkája, a legkülönfélébb versenyek szervezése, versenyfelhívások szövegezése, vándorzászló megszerezéséért folyó versenyeken való részvétel töltötte ki, és tette izgalmassá, változatossá, mozgalmassá. Nem hiányoztak a korábban is művelt tornajátékok, az ún. „testnevelési napok" („slet"), és a különféle sportversenyek sem. Működtek az irodalmi önképzőkörök, felléptek a szavaló- és színjátszó csoportok, folyt a falujárás népi táncosokkal, kórussal és zenekarral; és aki még itt sem találta meg szerepét, annak ott volt az erdősítés, csatornázás, választási agitálás. Elmondható, hogy az ötvenes évek közepéig nem volt olyan társadalmi megmozdulás, amelybe a tanulókat és tanáraikat be ne kapcsolták volna. De nem csupán itthon, azaz Zentán járultak hozzá az újjáépítéshez, az „első ötéves terv" megvalósításához, hanem a nagy, országos munkavállalásokon is: több váltásban dolgoztak a Brčkót Banovićival, Šamacot Szarajevóval, Dobojt Banja Lukával összekötő vasútvonalnak, a Belgrádot Zágrábbal összekapcsoló autóútnak, a főváros új részének – Újbelgrádnak –, a svetozarevói

kábelgyárnak és a sevojnói rézhengerműnek az építésén. Itthon pedig a gimnázium tanulói fásítják a Keresztest, rendezik és ápolják a Népkertet, hordják az uszályokból a követ, szállítják a téglát a Szövetkezeti Otthon építéséhez a Dózsa György utcában; a tanárok szervezik a népegyetemi előadásokat, vezetik a Népfront akcióit, gyűjtik a népkölcsönt, agitálnak a választógyűléseken, irányítják a népművelő munkát, terjesztik a könyvet, támogatják a művelődési és a sportszervezetek munkáját – egyszóval: a gimnázium(ok) együtt él(nek) a várossal, a tartománnyal, az országgal. Így habár a gimnázium társadalmi funkciója lényegesen nem is változott, mert megmaradt az egyetemi tanulmányokra előkészítő feladata, és mint ilyen elsősorban az értelmiségi pályák felé nyitott utat, azért lényeges változást jelentett az, hogy erre az útra most a kétkezi dolgozók gyermekei is nagyobb számban léphettek, tehát a gimnázium valóban demokratizálódott. Ezt mutatják egyébként az egykorú statisztikai adatok is. Az 1951/52. tanévben például a kétkezi dolgozók gyermekei 34,5%-ban, az iparosoké és a kisbirtokosoké 22,0%-ban voltak képviselve a gimnázium felső (V-VIII.) osztályában; de viszonylag nagy volt az értelmiségi szülők gyermekeinek száma is: ők alkották a tanulók 33,0%-át.[97]

A Moša Pijade Gimnázium

A Szovjetunió kísérlete, hogy Jugoszláviát is a rendszerét másoló népi demokráciák táborába terelje, 1948-ban megbukott. A zsdanovi iskolatípus azonban még kísértett néhány évig, úgyhogy több nekifutás után a valódi változás 1956-ban következett be.

A minőségi változás lényege a kötelező nyolcosztályos általános iskoláztatás bevezetéséből állt. Ennek megfelelően megszűntek a progimnáziumok, illetve ahol főgimnáziumok működtek, azok alsó osztályait a nyolcosztályos iskolákhoz csatolták. Így Zentán is a Stevan Sremac, illetve a Bólyai Farkas főgimnáziumok alsó (I-IV.) osztályait most már végérvényesen a nyolcosztályos iskolákba olvasztották. Ezzel azonban a két gimnázium tanuló-, illetve tagozatszáma megfeleződött: míg az 1955/56. tanévben a két gimnáziumnak 34 tagozata volt 1090 tanulóval, addig az 1956. szeptember 1-én megnyílt egyesített új gimnáziumnak 15 tagozata maradt 484 tanulóval. Ezzel a tagozat-, illetve tanulói létszámmal nem volt gazdaságos két tanintézményt fenntartani. Azt senki sem nehezményezte, legalább is nyilvánosan, hogy ezzel megszűnt Zentán az önálló szerb, illetve magyar gimnázium. Az új, egységes gimnázium a két korábbi intézmény V-VIII. osztályait egyesítette magában, és a törvény rendelkezései alapján területi jelleget nyert. Ez azt jelentette, hogy tagozatai a beíratkozó tanulók nemzetisége, illetve anyanyelve (vegyes házasságokból származó tanulóknál a szülők nyilatkozata) alapján alakultak. Ezek szerint az iskolának szerb és magyar tannyelvű tagozatai voltak. Általában a szerb tagozatok a latin ábécé első, két tagozat esetén még a második betűjét viselték, a magyarok a sorban következőket. Az első osztály rendszerint két szerb tagozattal indult (a, b tagozat), illetve két-három magyarral (c, d, e). Az iskola fenntartója Zenta járás Népbizottsága lett, így a közvetlen hatósági irányítást és felügyeletet a Járási Népbizottság Közoktatási és Kulturális Tanácsa, illetve Osztálya végezte, míg a szakirányítás és szakellenőrzés az újvidéki Oktatásfejlesztő Intézet hatáskörébe tartozott. Az iskola társadalmi igazgatása egységes Iskolabizottságra hárult. A gimnáziumnak most egy igazgatója, egy épülete, egy tantestülete maradt; de az épületet

még a kicsiny tagozatszám mellett is meg kellett osztania, kezdetekben a Szakmunkásképző Iskolával. ***Moša Pijade*** kommunista forradalmár és politikus halála után a gimnázium felvette a nevét. Így hivatalosan **Gimnazija „Moša Pijade" Gimnázium** lett a neve.[98]

Az új intézmény első évei természetesen nem voltak mentesek az átalakulás, az útkeresés megrázkódtatásaitól. A tanári testület is sok változást élt át. Igaz, mindkét tantestületből a legjobb tanerők maradtak meg, de a képzettségi színvonal nem volt kielégítő. Az iskola fenntartója, a Járási Népbizottság előrelátó ösztöndíj-politikájának volt köszönhető, hogy éppen az új gimnázium megalakulásától kezdődően minden évben 3-4, egyetemet végzett fiatal tanár érkezett az intézetbe, s ott 1957/58-ban 9, majd 1962/63-ban már 17 egyetemi végzettségű tanár dolgozott.[99]

A zentai járás Népbizottsága bőkezű ellátásban részesítette a gimnáziumot: kicserélték a régi bútorzatot a tantermekben, a fizikai és vegytani tantermeket a csoportos oktatás igényeinek megfelelően felszerelték, felépítették az iskolaműhelyt, hangszóróállomást szereltek fel, gyarapították a könyvtárat, beszerezték a legfontosabb tanszereket és audio-vizuális oktatási eszközöket. Ily módon a zentai gimnázium felszereltségét és tanszemélyzetét tekintve a vajdasági középiskolák között az élvonalba került.

Az ötvenes évek végén azonban olyan változásokra került sor, amelyek az intézmény alig megkezdett erőteljesebb fejlődését újra lelassították. A Szövetségi Képviselőház 1958-ban meghozta az Általános iskolatörvényt, amely a gimnáziumok általános tudást nyújtó, egyetemi tanulmányokra felkészítő szerepét meghagyta ugyan, de az oktatás bifurkációja (természettudományi és humán irányzat) és a választott, szakképesítést nyújtó tantárgyak által jelentős lépéssel közelítette a befejező jellegű középiskolához. A törvényt új gimnáziumi

tanterv követte, amelyet az 1959/60. tanévtől kezdődően vezettek be. A tanterv lehetővé tette, hogy a tanulók az első osztály befejezése után választhassanak a természettudományi-matematikai, illetve a társadalomtudományi-nyelvi irányzat között. Az érettségi vizsgálatok módja is gyökeresen megváltozott. Ezentúl a záróosztály (a negyedik) tanulói házi dolgozatot írtak valamely tantárgyuk körébe tatozó témáról, és ezt a dolgozatot védték az érettségi vizsgabizottság előtt. Az érettségi vizsgálat új módját már az 1959/60. tanévtől kezdve bevezették. Ugyancsak életbe lépett a tanulók osztályozására vonatkozó új előírás is, amely az osztályzatok nyilvánosságát hirdette meg, és egy fokozattal kibővítette a pozitív osztályzatok számát, bevezetve az eddig ismeretlen „elégséges (2)" osztályzatot.

A tanügyi hatóság politikai ösztönzésre rövid idő alatt gyökeres változásokat akart bevezetni kellő kísérleti eljárásból merített tapasztalatok levonása és a fokozatosság elvének tiszteletben tartása nélkül. Alig múlt el néhány esztendő, máris az eredményeket kérte számon. Így már 1961-ben alapos és mindenre kiterjedő ellenőrzést végzett a Tartományi Oktatásfejlesztő Intézet révén. A tanfelügyelők igen részletes jelentése megállapítja, hogy az oktatás anyagi alapja és személyi feltételei lényegesen javultak, és ez máris érezhető, kedvező változásokat okozott az oktatásban, a koedukációban, a kölcsönös nemzeti megbecsülés – ahogy akkor nevezték: „a testvériség-egység építése" – terén, a műszaki és a fizikai nevelésben, a minőségileg új tanár-diák viszonyban, a tanítás és az osztályozás gazdag formáiban. Kiemeli azt is, hogy különösen a természeti tárgyak oktatásában bevezetett csoportmunka, a demonstráció és a kísérletezés lehetősége megindította a tanulók felszabadításának folyamatát. A tanuló nem az oktatás passzív objektuma többé, hanem a tanárral és tanulótársaival együtt annak tevékeny szubjektuma. A jelentés rámutat a tanulók önkormányzati szerveinek, az osztály- és iskolaközösségeknek a szerepére, amelyek eleddig csupán formálisan keltek életre. A tantestület szerepéről szólva megállapítja:

„A tantestület az iskola legfelelősebb pedagógiai irányító szerve; feladata, hogy elvi álláspontot foglaljon az iskolai élet minden fontos kérdésében; tagjaitól meg kell követelnie az elfogadott határozatok tiszteletben tartását és maradéktalan végrehajtását. Ugyancsak gondot kell fordítania az oktatás színvonalára, a tantestület tagjainak szakmai továbbképzésére, de különösen a kezdő tanárok felkarolására mind pedagógiai és módszertani, mind pedig szakmai szempontból."[100]

A törvény a gimnázium feladatait illetőleg igen magas, de elvont, általános követelményeket szabott: a „sokoldalúan fejlett, szocialista személyiség" kialakításában jelölte meg a gimnáziumi oktatás célját, de nem határozta meg a szocialista személyiség összetevőit, ezért nem is „bontotta le" a tantervben azokat az utakat és módokat, amelyekkel ezt a célt el kívánta érni. Az általános, elvi célok kézzelfogható tantervi utasítások révén, többéves begyakorlással törhettek volna utat a mindennapi oktatómunka gyakorlatáig; ezek azonban a gyakorlati tapasztalatok levonásának hiánya miatt nem is készülhettek el. Tény, hogy az ún. „választott szaktárgyak", mint például a gyorsírás vagy a könyvelés oktatása

még be sem válthatta a hozzája fűzött reményeket és elvárásokat, a tanügyi kormányzat máris új koncepciót kívánt megvalósítani: a természettudományi – társadalomtudományi bifurkációt, amelyet 1959-ben vezettek be. Így a választott oktatás rendszere, amelynek keretében a tanulók a kötelező tantárgyak mellett hajlamuk szerint választhattak szaktárgyakat, alig két évig volt érvényben. E két év alatt a zentai gimnáziumban 99 tanuló gyorsírást, 170 pedig könyvelést tanult.[101] A bifurkáció lényegében a korábbi klasszikus és reálgimnázium egyesítését jelentette egy iskolai intézmény keretein belül azzal, hogy a tanuló az első osztály elvégzése után választott társadalom-, illetve természettudományi irányzatot. Az magától értetődik, hogy a társadalomtudományi irányzat tantervében a társadalomtudományok, a természettudományiban pedig a természettudományok voltak nagyobb óraszámmal képviselve. Ehhez kapcsolódott az érettségi vizsgálatok új módja: a negyedik osztályos tanulók a tanév folyamán szaktantárgyaik valamelyikéből érettségi házi dolgozatként tanáraik javaslata alapján témát választottak. A választott témáról a vezető tanárral többször is konzultálva, a kapott forrásirodalom alapján házi dolgozatot írtak. A házi dolgozatot a vezető tanáron kívül még két szaktanár értékelte; ha a dolgozat elfogadásra került, a tanuló kiállhatott az érettségi következő részére: az iskolában írásbeli dolgozatot írt anyanyelvből. Ha az anyanyelvi írásbeli dolgozatra is pozitív osztályzatot kapott, akkor a házi dolgozatát védhette a vizsgabizottság előtt. A három osztályzat középarányosa adta meg a tanuló érettségi osztályzatát.[102]

Nem kétséges, hogy a gimnázium 19 egyetemi és 5 főiskolai végzettségű, többségében fiatal tanára kihívásnak tekintette, és szívesen vállalta az új és több vonatkozásban is kreatív hozzáállást megkövetelő feladatokat. De a pedagógiai eredmények beérése előtt az iskolareform ismét „lépett egyet": a Szövetségi Képviselőház új nyilatkozatot fogadott el, határozatot hozott a szakiskolai oktatásról. Ennek lényege a szakiskolai oktatás fejlesztése volt – az „általános középiskolai", értsd: gimnáziumi oktatás rovására. Ezzel az iskolapolitikai lépéssel egyidejűleg a területi közigazgatást is átszervezték: Vajdaság Autonóm Tartományban csökkentették a járásoknak mint közigazgatási egységeknek a számát. Ekkor, 1959. december 31-én megszűnt a zentai járás is – a zentai gimnázium eddigi fenntartója –, beolvadt a megnagyobbodott szabadkai járásba.

Az első lépést – a gimnázium leépítése irányában – azért még a Zenta járási Népbizottság tette meg: 1959. március 6-án tartott ülésén egyszerűen átruházta saját iskolafenntartói jogait – és persze kötelezettségeit is – a Községi Népbizottságra, Zenta község Népbizottsága eleinte eléggé bizalmatlanul fogadta a gimnázium fenntartói jogainak és kötelezettségeinek reája történő átruházását. A községi Közoktatásügyi Tanács javasolta, hogy a Járási Népbizottság vizsgálja felül a gimnázium fenntartására vonatkozó határozatát. Javaslatát azzal indokolta, hogy a gimnázium tanulóinak mintegy 40%-a vidéki; másrészt a község nem rendelkezik megfelelő eszközökkel, értsd: jövedelemforrásokkal, amelyekből a fenntartást biztosíthatná.[103]

1959 szeptemberében azonban a Járási Népbizottság a gimnáziumra vonatkozó korábbi márciusi határozatának revideálása helyett egészen mást lépett: megnyitotta az Ápolónő- és Egészségügyitechnikus-képző Iskolát (népszerű neve Egészségügyi Iskola lett), amelybe az első évben a gimnázium második osztályát elvégzett tanulókat vettek fel. Mi sem természetesebb, hogy ezek a tanulók nem valamely vidéki iskolából, hanem a zentai gimnázium második osztályából iratkoztak át az Egészségügyi Iskola első osztályába.

Úgy látszik, hogy a szakiskoláztatásról hozott képviselőházi nyilatkozat a községi oktatásügyi szerveknél is megtette hatását: a következő évben – most már a zentai Községi Népbizottság – megtáltosodván, még egy új középiskolát nyitott: közgazdaságit, mindjárt három első osztállyal! Természetes, hogy a Közgazdasági Iskola megnyitásával is a gimnáziumtól vonták el az általános iskolát végzett helybeli tanulókat. De nem csupán ezzel hatottak vissza az új szakiskolák a gimnázium létalapjára, hanem azzal is, hogy az ellátásuk és a pénzelésük a gimnázium rovására történt, valamint hogy a gimnázium épületét, felszerelését használták, és tanerőit alkalmazták. Azután a Közgazdasági Iskola megnyitása például eleve szükségtelenné tette az 1958-ban indított gyorsírás és könyvelés fenntartását a gimnáziumi választott szakoktatás keretében. Mindent összevetve már a megnyitott két szakiskola is jelentős anyagi és szellemi erőket vont el a gimnáziumtól, s ezt még csak betetőzte, - már a következő évben! – a harmadik szakiskola, a Vegyészeti Technikum megnyitása.

A szakoktatás ilyen rövid idő alatt történt felfejlesztése - azt sem feledve, hogy szakiskolák a szomszédos községekben (Adán, Csókán és Törökkanizsán) is nyíltak, - megállította a gimnázium fejlődési folyamatát, mert a szakiskolák tulajdonképpen a gimnáziumból, de annak rovására, éltető elemeinek elvonásával fejlődtek ki. Történt ez abban a kritikus időszakban, amikor a zentai járás megszűntével a középiskolai oktatás terhe szinte teljes egészében az alapító, fenntartó községre, Zentára hárult. Midőn a Községi Népbizottság közoktatásügyi szervei a gyors iskolaalapítások útjára léptek, azt gondolták, hogy a középiskolák fenntartása végül a megnagyobbodott járások – Zenta község esetében a szabadkai járás, amelybe a zentait is bekebelezték – hatáskörébe kerül. Ez nem következett be: 1961. április elsején nem csak a gimnázium, hanem mind a három szakiskola is községi intézmény lett. Ugyanezen a napon alakult meg a törvény alapján a Községi Társadalmi Iskolaalap azzal a feladattal, hogy a község általános iskolái mellett immár a négy középiskolát is fenntartsa. Mivel ez az iskolafenntartó szerv csupán községi jövedelemforrásokra támaszkodhatott, azok pedig igen szűkösek voltak, a látványos fejlődés megrekedt; a gimnázium új beruházásokra immár nem számíthatott, sőt a szakiskolák fejlesztésével járó terhek jó részét is vállalnia kellett. Ilyen feltételek között a gimnázium 1956-ban beindított reformja derékba tört.[104]

A középiskolai túlfejlesztés megfontolatlanságát most a régi iskola, a gimnázium, illetve annak tanulói, tanárai és oktatási feltételei sínylették meg. Legelőbb is csökkenteni kellett a gimnáziumi tagozatok számát. Majd különböző irányzatok (társadalom- és természettudományi) összevonására került sor. Megszűntek a választott szakok. Ennek következményeként csökkentek az óraszámok, ami a tanárok áthelyezését vonta maga után. Ezzel együtt járt a megkezdett beruházások leállítása a kabinetrendszerű oktatás terén. Az intézmény égető pénzügyi gondjait tandíj bevezetésével kísérletezett enyhíteni, ezzel bizonytalanságot keltve a vidéki és a szegényebb származású tanulók körében. Ezekhez a szomorú körülményekhez a városi hatóság még azzal is hozzájárult, hogy az 1961 őszén megnyitott új általános iskolát, amelyet Stevan Sremacról neveztek el, a gimnázium épületébe helyezte azzal érvelve, hogy a szakmunkásképző iskola saját épületébe költözött, azaz a gimnázium épületét „tehermentesítették"! Így a 350 tanulólétszámmal működő tanonciskola helyett egy 620 tanulót felölelő, alacsonyabb korosztályokat is magába foglaló iskolát „kapott" lakótársul a gimnázium. Ez a kényszermegoldás az épület és a felszerelés hatványozott igénybe-

vételéhez, gyors elhasználódásához vezetett. Elég csupán azt megemlíteni, hogy a tornaterem „munkaideje" reggel 6 órától este 10-ig tartott!

A megnyitott szakiskolák helyzetét a község igyekezett megszilárdítani: ennek keretében került sor a gimnázium épületének kibővítésére. A Vegyészeti Technikum megnyitásakor a község mint alapító kötelezte magát megfelelő felszerelés, elsősorban a gyakorlati oktatáshoz elengedhetetlen laboratóriumi helyiségek biztosítására. A községi önkormányzat minden igénybe vehető pénzforrást mozgósítva új iskolaépület felépítéséről hozott határozatot. Ennek az épületnek eredetileg csak a telke lett volna határos a gimnáziuméval, maga az új épület a Vuk Karadžić utcára épült volna 140 millió dináros költségelőirányzattal. Az építési előkészületek gyorsan haladtak, 1962 decemberében a Panonija Építővállalat már az alapokat is kiásta, de végül mégsem itt épült fel az új iskolaépület – hanem a gimnáziumi épület nyugati szárnyának folytatásában. Így az egész beruházás értéke – a laboratóriumi szerelvényeket is beszámítva – 37 millió dinárra csökkent. Az építővállalat 1963. május 20-án nyitotta meg az építőhelyet, és a Dobrivoj Nikolić zentai építészmérnök által készített terv alapján megkezdte az építkezést. Bár a munkálatok jól haladtak, az épület mégsem készült el a szerződésben vállalt időre, a tanév kezdetére, hanem csak november 23-ára.

Az új épületrész közvetlenül csatlakozik a régi gimnáziumi épület nyugati szárnyához. Alapmérete 11 x 22 méter; a földszinten öt, az emeleten pedig hat helyiségből áll. Tetőzete alig lejtő beton, keletre nyolc, nyugatra hat ablaktengelye néz. Az új résznek nincs lépcsőháza, hanem a gimnáziumi épület szárnyfolyosójából egy-egy széles ajtón át lehet a földszintre és az emeletre bejutni. Itt mintegy folytatódik a gimnáziumi szárnyfolyosó. A folyosóról az első ajtón át a tanterembe, a másodikon a laboratóriumba, a szembeni harmadi-

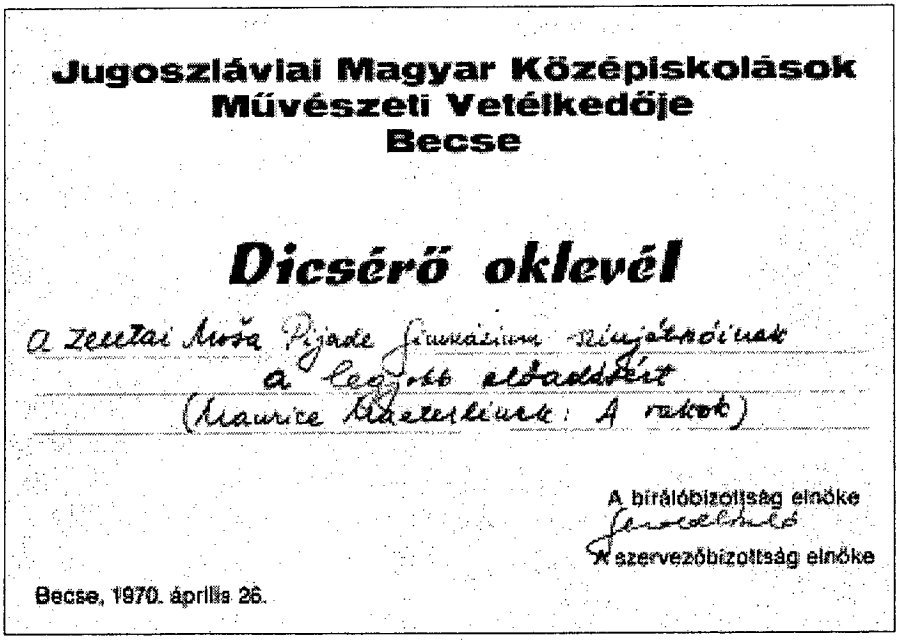

Jugoszláviai Magyar Középiskolások
Művészeti Vetélkedője
Becse

Dicsérő oklevél

a Zentai Moša Pijade Gimnázium színjátszóinak
a Legyen elég! előadásáért
(Maurice Maeterlinck: A vakok)

A bírálóbizottság elnöke

A szervezőbizottság elnöke

Becse, 1970. április 26.

kon pedig a kabinetbe lehet belépni. A laboratóriumból ajtó nyílik a kabinetbe és a mérlegterembe, illetve az emeleten a digesztóriumba. A termek fűtésére cserépkandallók, világítására pedig a mennyezetre függesztett neoncsövek szolgálnak. Az új épületrész alig több mint 27 millió dinárba került. Szerencsére az utcai front felől nem tűnik szembe, hogy stílusa nem azonos a gimnáziuméval.[105]

A Községi Társadalmi Iskolaalap képtelen volt megbirkózni a négy, fokozatosan kiegészülő középiskola személyi és dologi kiadásaival; végül a Községi Népbizottság Tanügyi Tanácsa az iskolák valamiféle összevonására, egyesítésére szánta rá magát, és az 1962/63. tanév kezdetén megalakította a „Középiskolák Közösségé"-t. ***Kljajić Milovan*** gimnáziumi igazgatót nevezték ki a Közösség igazgatójává, összevonták a négy iskola könyvelését és az ügyintézést, majd az összes tagozatokat a gimnázium épületébe helyezték[106] (az Egészségügyi Iskola már 1963 őszén visszaköltözött a gimnázium épületébe, miután a tartományi tanügyi hatóság nem engedélyezte a zentai Népbizottság által elhatározott bezárását). Az, hogy mekkora terhet jelentett Zentának a négy középiskola eltartása, legjobban abból tűnik ki, hogy igen alacsony inflációs index (6/év) mellett az 1958. évi 12,6 millió dinárról (akkor csak a gimnázium költsége) 1964-re már 78,1 millióra, azaz hat év alatt a hatszorosára ugrott! Ezt a kiadást viszont már nem a zentai járás jövedelmére kellett alapozni, hanem csupán a községére! A nagy reményekkel indított átszervezés igen sovány eredményeket hozott, mert az oktatás anyagi bázisa: az épületek, a tanszerek, a szemléltető eszközök a fokozott és nem ellenőrzött igénybevétel miatt hatványozottan amortizálódtak, az épület túlterheltsége gyakori mérges vitákat okozott: például csupán a délelőtti/délutáni váltás kérdése késhegyre menő vitát váltott ki a tantestületek között. Ezeken a problémákon a Közösség társadalmi igazgatószerveinek megalakítása sem sokat segített: a Központi Iskolabizottság és az egységes Munkaközösség (Radna zajednica) nem oldották meg a prob-

lémákat, mert mint később kitűnt, maga a Középiskolai Közösség sem törvényen alapult.[107] Így nem is kerülhetett sor a Közösség belső rendjét szabályozó általános érvényű ügyiratok megalkotására: szabályrendelet (Statutum) nem készült, csupán egy szabályzat a felvételi vizsgák lebonyolításáról és egy másik a személyi jövedelmek meghatározásáról. Végül a Közösség 1964. december 31-én feloszlott, de a számlák a ki tudja kik által rendelt könyvekért, tanszerekért még hónapok múltán is érkeztek, amelyeket ismét csak a gimnázium fizetett ki.[108] A Középiskolai Közösség feloszlása után a gimnázium legfelsőbb irányító szerve, a Dolgozók Gyűlése 1965. december 9-én új Szabályrendeletet alkotott. Az elkövetkező időszakot éppen ez a szabályalkotó (normatív) tevékenység jellemzi: szabályzatok, ügyrendek, munkarendek előkészítése, vitája, meghozása köti le az iskolai irányító szervek és a tantestület figyelmét. Így a Gimnázium Tanácsa – az 1965. évi Szabályrendeletben alkotott legfelsőbb irányító szerv – 1968. június 3-án új, igen részletes (175 szakaszból álló) Szabályrendeletet hozott.[109] De a belső viszonyok ilyen finom szabályozása sem helyettesíthette a fejlesztésre fordítható anyagiak hiányát.

A gimnázium anyagi alapjának fejlesztése a hatvanas évek elején hirtelen lelassult. Az iskola udvarának déli oldalán 1960-ban felépült ugyan a műszaki neveléshez szükséges iskolaműhely épülete, amelyben két szakma oktatására négy helyiség szolgált (fa-, fém-, műszer- és mesterszoba), de a műhelyek felszerelése a szakmunkásképző iskola elköltözése miatt elmaradt. Ugyancsak elsikkadt a gimnáziumi fotólaboratórium elhelyezése is, amelyet végül a Népi Technika épületében „oldottak meg". Halaszthatatlan volt azonban a műszaki és egészségügyi szerelvények felújítása, a poros udvar rendezése, az iskolai artézi kút felújítása és általában a vízellátás megoldása, a tornaterem nagyjavítása, a sporteszközök korszerűsítése, a játékterek és pályák kiépítése. Az épületen belül a hatvanéves cserépkályhák meg a már „felújított" vaskályhák és a deszkapadlók vártak szanálásra. A tornaterem és az épület tetőzete is nagyjavításra szorult. Az iskola működésének anyagi feltételei közül a 60-as évek végéig a községi szervek segítségével mégis sikerült majdnem minden javítást teljesíteni: 1962-ben az iskola vízvezetékét az elapadt artézi kútról a szomszédos tömbház vízhálózatára kapcsolták; 1964-ben, amikor a községi egészségügyi felügyelőség az iskola bezárását helyezte kilátásba, megjavították a csatornázást, a padlózatot, kicserélték a kiégett kályhákat, bemeszelték a tantermeket, és a WC-helyiségekben kézmosót szereltek fel. Az udvar betonozását viszont a tanulók munkájára és a helybeli vállalatok segítségére alapozták: így szakaszosan ez a beruházás is végbement.

A gimnáziumi oktatás tantervi keretei a hatvanas évekig nem lépték át az intézmény kapuját. Voltak ugyan korábban is iskolán kívüli nevelési és oktatási formák – földrajzi és történelmi kirándulások, látogatások – ezek azonban csupán fakultatív jelleggel bírtak. Ezek mellé az ötvenes évektől kezdődően az üzem- és gyárlátogatások is felsorakoztak. A földrajzi és történelmi jellegű kirándulások a kettős Monarchia idején Magyarország hegyvidékét, Erdélyt, az Északi-Kárpátokat és az ottani magyar történelmi emlékhelyeket járták be, majd a Jugoszláv Királyság korában Szerbia, Horvátország és Szlovénia nevezetes helyeit. Ez a hagyomány azután az anyagi lehetőségektől függően folytatódott a szocialista Jugoszláviában is. Az üzemek látogatása kezdetben a helyi manufaktúrákra korlátozódott, majd az ötvenes évektől kezdődően fokozatosan kiterjedt a legismertebb vegyipari nagyvállalatokra: a pancsovai üveggyárra, a borovói gumiipari vállalatra, a szabadkai kénsav- és műtrágyagyárra, az újvidéki gázgyárra, a spliti Jugovinil műanyaggyárra stb.

Az ötvenes évek végén a szocialista neveléselméletnek megfelelően a gimnáziumokban is gyakorlati lépéseket tettek az oktatásnak a termelőmunkával való közvetlen összekapcsolására. A tanterv szerinti termelőmunkát először a Tisza Bútorgyárban szervezte meg az intézmény 1959-ben –, ekkor még csak két napot. Az 1961/62. tanévtől kezdve pedig már minden osztály – kivéve a negyediket – kétheti „termelőmunkát" teljesített azokban a zentai vállalatokban, amelyek elfogadtak gimnáziumi tanulókat foglalkoztatásra. A tanulócsoportok az ipari-technológiai folyamatok megtekintése után a könnyebb munkahelyeken dolgoztak. Így a hatvanas évek folyamán évente 26-28 000 munkaórát is teljesítettek a gimnázium tanulói a helyi vállalatokban, különféle munkahelyeken.[110] Később azonban mindinkább a vállalati termelési eredményekre ki nem ható, egyszerűbb, segédmunkási feladatokat láttak el: a gépeket tisztították és olajozták, az üzem munkatermeit takarították. A hatvanas évek közepétől pedig mind erőteljesebben a helyi mezőgazdasági nagyvállalat vette igénybe – idénymunkások helyett – a gimnáziumi olcsó munkaerőt, főleg az őszi betakarítási munkálatok: kukoricatörés, répaszedés alkalmával.[111]

A termelőmunka bevezetése mellett más kísérletek is történtek az iskolai oktatás és a mindennapi élet összekapcsolására: csoportos színház-, mozi-, kiállítás-látogatások, munkásmozgalmi aktivisták és a partizánharcok részvevőinek meghívása iskolai órákra, emlékeiket idéző beszélgetésekre, a tanulóifjúság bevonása az ifjúsági szervezet által a különféle társadalmi és politikai megmozdulásokba – itt külön kell szólni az „ifjúság napja", azaz május 25-e, Tito köztársasági elnök születésnapja tornabemutatóiról és ünnepi rendezvényeiről –; találkozások a helyőrség katonáival november 11-én, illetve az újoncok eskütételekor; a községi képviselő-testület üléseinek, egyes bírósági tárgyalásoknak a végighallgatása és megfigyelése (amelyekről azután a tanulók iskolai dolgozatot írtak) stb. 1964 őszén még a belgrádi Avala filmvállalat által forgatott *„A szerelemre szavazok"* című film külső forgatásain is részt vettek a gimnázium diákjai. A négy iskola permanens térhiánya, a fejlett oktatási, órán kívüli tevékenység a hatvanas évek végén felvetette az iskolaépület újabb bővítésének gondolatát. Igaz, valójában ez a gondolat sem volt a megoldás módozatát tekintve új.

A gimnázium mint iskolatípus a történeti hagyomány szerint a klasszikus görög testedző, testgyakorló helytől eredezteti nevét. Mi sem természetesebb tehát, hogy a tornagyakorlatok, a testnevelés és a sport a zentai gimnázium alapítása óta a nevelés alappillérét képezte az „ép testben ép lélek" jelszava szerint. A tantervben előírt testnevelés mellett az intézmény tanulói és tanárai is tevékenyen bekapcsolódtak a helyi sportszervezetekbe, illetve ezeken keresztül a tartomány és az ország sportéletébe. A gimnázium tanulói közül több országos, sőt Európa-hírű sportoló is kiemelkedett, akik atlétikában, szertornában, asztaliteniszben, birkózásban, sakkban és úszásban kiváló teljesítményeikkel öregbítették a város és az iskola hírnevét. Ez különösen akkor jelentkezett, amikor az intézmény 1961-ben önálló sportegyesületet alakított. Ettől kezdve a tanulók szakosztályok szerint beneveztek a különböző középiskolai bajnokságokra, részt vettek az országos diákolimpiákon. A versenyek és a sportkapcsolatok termékenyítőleg hatottak az iskola kapcsolataira más középiskolákkal és gimnáziumokkal, így a hódmezővásárhelyi, az óbecsei, a kikindai és a belgrádi katonai gimnáziummal. A kölcsönös kapcsolatok fokozatosan más területre is átterjedtek: pedagógiai tapasztalatcserékre, iskolai irodalmi és művelődési rendezvényekre, vetélkedőkre. Ezek egyike, az óbecsei középiskolai vetélkedő, amelyen a zentai gimnazis-

ták éveken át eredményesen szerepeltek, hagyományossá is vált. A gazdag önképzőköri és művelődési tevékenység is egyre égetőbben követelte a gimnázium épületének bővítését.

A gimnázium épületének bővítését a zentai Járási Népbizottság már az 1956-ban elfogadott fejlesztési tervében úgy irányozta elő, hogy az épület egészére még egy, tehát második emeletet építtet. Ez a terv most jutott el a megvalósulás fázisába; a ráépítés elsősorban azért tűnt célszerűnek, mert az épület tetőzetének javítása, toldozása-foldozása csak ideiglenes megoldás volt, és a tetőzet teljes felújítása elodázhatatlanná válván, az Iskolatanács – amely az új törvény szerint 1965. január 31-én alakult meg – kimondta, hogy a födémcserét az épület átalakításával kell összekapcsolni.

A ráépítési terv kidolgozására a zentai Panonija és a magyarkanizsai Építőipari Kombinát vállalkozott. A zentai vállalat 110, a kanizsai 128 milliós átépítési tervet készített. Az Iskolatanács elvben mind a két tervet elfogadta, de a kivitelező megválasztását a kölcsönöktől tette függővé. Végül 110 millió dinárt úgy sikerült biztosítani, hogy 56 milliót a Tartományi Közoktatásügyi Közösség, 19 milliót a Vajdasági Bank zentai fiókja, 15 milliót a Községi Képviselő-testület és 10 milliót a Vojvodina Biztosító Intézet zentai fiókja kölcsönzött a gimnáziumnak; a hitelek 10 évi törlesztésre szóltak. A hitelek biztosítása után a gimnázium szerződést kötött a zentai Panonija vállalattal, de a kanizsai Építőipari Kombinát tervezőirodája által készített kivitelezési tervek alapján. A zentai építővállalat a szükséges engedélyek beszerzése után, a tanév befejezését bevárva, 1969. július 15-én megnyitotta az építőhelyet. Először az épület egyik szárnyán szedték le a régi palatetőt; ahogy ez megtörtént, a rákövetkező éjjel hatalmas zivatar zúdult a városra, úgyhogy a fedetlen mennyezet teljesen átázott. Amikor a károkat szanálták, és az épületrészt lefedték, sor került a másik szárny palatetőjének leszedésére is. És mi történt? Ismét hatalmas zivatar, és a mennyezet ismét átázott! Az időjárási körülmények így ugyancsak késleltették az építkezést, de a vállalat ennek ellenére is a szerződésben kikötött határidőre: szeptember 15-ére befejezte a munkát, és az épületet átadta a gimnáziumnak.

Az új emelet 1200 m^2 hasznos területtel növelte az intézmény helyiségeinek alapterületét. Ezen a területen 11 új tanterem, 2 laboratórium, könyvtár, olvasóterem, mozi és 2 WC kapott helyet, és ezzel a négy középiskola elhelyezésének kérdése megoldódott, ami nagy megkönnyebbülést jelentett a gimnáziumnak is; egyedüli hátrány csak az épület korábbi stílusjegyeinek elvesztése volt.[112]

Alig csitult el a kőműveskalapácsok zaja, a gimnáziumnak újabb nehézségekkel kellett szembenéznie: az intézmény újbóli verifikálásával, nyilvánossági jogának újbóli elismertetésével. A törvényes előírások ismételten megkövetelték az iskolák működtetésének minimális dologi és személyi feltételeit. E feltételek az épületre, a tantermekre és az iskola felszereléseire, valamint a képesített tanárok számára vonatkoztak. A megejtett felülvizsgálat alkalmával megállapítást nyert, hogy a zentai gimnázium a képesített tanároknak 63, a szükséges felszerelésnek pedig csupán 35%-ával rendelkezik. A Tartományi Közoktatásügyi Felügyelőség végzésben értesítette az iskolafenntartót, hogy határidőt szabott meg a hiányok pótlására. Kilenc évtized után – mivel a nyilvánossági jogot a gimnázium 1881. április 20-án már egyszer megkapta – 1971-ben ismét kérdésessé vált a gimnázium nyilvánossági joga. Az alapító Zenta község pedig, mint 90 évvel korábban is, most is gimnáziuma segítségére sietett. A Községi Képviselő-testület 1971. szeptember 21-én tartott ülésén a gimnázium verifikációjához szükséges személyi feltételek megteremtésére azonnal 650 000 dinárt, az új tornaterem építésére pedig 850 000 dinárt hagyott jóvá. A gyors intézkedés következtében a megszabott határidőre kiegészült a tantestület, a tanszerek felújítása is a kívánt mértékben megtörtént, sőt a világítás is új, neoncsöves berendezést kapott. Az illetékes hatóság rövidesen megadta a nyilvánossági jogot, tehát nem volt olyan következetes, mint a kilencven évvel korábbi; a tornaterem átépítése így elmaradt. De szükség lett volna – bár ez nem szerepelt a feltételek között – az elöregedett padlózat és a fűtés – a kiégett vaskályhák – cseréjére is.[113]

A problémák egy része tehát megmaradt, amelyekről a helyi sajtóban **Fábri Géza**, az Iskolatanács elnöke a következőket írta:

„A zentai gimnázium épületének bővítése késleltette a tanév kezdetét. Az építkezéssel nem oldódott meg teljesen az iskolatér és a tanszerhiány kérdése, hisz négy középiskola használja az épületet. Az idegen nyelv és a testnevelési órák külön gondot okoznak. Mivel egy osztályon belül rendszerint kétféle nyelvet tanulnak a tanulók (aszerint, hogy mit tanultak az általános iskolában), az idegen nyelv órák alkalmával két tanteremre van szükség. A tanulók ezeken az órákon rendszerint vándorolnak, szabad tantermet keresve.

A tornaterem reggeltől késő estig szinte szünet nélkül foglalt. A levegő elhasznált, és különösen a korai órákban hideg a hatalmas helyiség.

Az utazó diákoknak éppen a tornaterem túlzott megterhelése miatt már hajnalban fel kell kelniök, hogy itt lehessenek a 6,35-kor kezdődő órán. Megfáznak már az úton, az autóbuszra várva."

A gimnázium termeinek fűtését télen samottozott vaskályhák biztosították. Fával és szénnel fűtöttek. A fűtőanyag beszerzése rendszerint a nyári vakáció ideje alatt történt, s azt az épület nyugati szárnya alatt lévő pincehelyiségekben raktározták. A túlzott igénybevétel miatt a kályhákból a samott gyorsan kiégett és kihullott.

„Végül egy roppant aktuális kérdést vetnék fel – írja Fábri –, *a tüzelés kérdését. Nem tudom eléggé kifogásolni azt a körülményt, hogy az építkezés alkalmával nem oldották meg a központi fűtést"* – írja, majd így folytatja:

„A tantermekben és a folyosókon szóródik a szén, a hőmérséklet roppant változó a tantermekben, rendszerint túl melegek a helyiségek. A hőmérséklet 26-38 Celsius fok között van. A tanulók csak nagy megerőltetéssel tudnak gondolkozni, izzadnak, rossz a levegő a szobában. Aki a táblánál felel, rendszerint a kályha közelében, a szó szoros értelmében szenved. Mindenki azt gondolhatja, hogy ezen a problémán igazán egyszerű segíteni, mindössze annyi az egész, hogy kevesebbet kell tüzelni. Valóban így is képzeljük ezt mindannyian, de fűtőink kérlelhetetlenül megöntik a kályhákat szénnel, minden kérés és figyelmeztetés ellenére. Egyszer már elveszítettem a türelmemet, és kértem ennek az értelmetlen ténykedésnek a magyarázatát. A válasz meglepett, mert némi igazság volt benne: »őrízzük a parazsat a délutáni osztályok számára«."[114]

A fűtés gazdaságosabb és tisztább megoldást igényelt, s a terv már erre is megvolt. Amikor ugyanis a szomszédos lakóépületek 1969-ben központi fűtést kaptak, a beszerelés tervét a gimnázium épületére is elkészítették. Akkor azonban az épület még csupán egyemeletes volt, ezért most a tervet át kellett dolgozni. Az új tervet a zentai Elektro-Bačka vállalat készítette el 1973-ban. A hitel biztosítása azonban elhúzódott. A tervek költségtételeit át kellett dolgozni, és végül 671 564 dinárt kellett biztosítani a központi fűtés beszerelésére és a szomszédos épületet is ellátó kazánra történő rákapcsolására.

Az iskolareform kezdete óta tanügyi berkekben aligha volt vitatottabb téma az oktatási programoknál és a tanterveknél; ezeket többször is átdolgozták, hogy megfeleljenek a korszerű körülményeknek és elvárásoknak. Az elvárások között az első volt a fizikai és a szellemi munka kiegyensúlyozott integrációja, a gimnáziumokkal szemben pedig az a kívánság is felmerült, hogy ne csak egyetemre előkészítő, de egyben befejező, képesítést nyújtó iskolák is legyenek. A műszaki oktatás bevezetése, az iskolaműhelyek létesítése, majd a termelőmunka kötelező bevezetése ezt az elsődleges célt szolgálták. A gimnáziumi oktatás egyetemre előkészítő, de egyben befejezett képesítést is nyújtó jellegét azonban csak a tudatos és tervezett útkereséstől, a tapasztalatokat higgadtan és reálisan felmérő, a változásoktól sem visszariadó tudatos lépésektől lehetett elvárni. Ez a vállalkozó szellem a zentai gimnázium tanári karából sem hiányzott ugyan, de a kreatív törekvések összefogása, a tantestület egységének és tartós nevelőhatásának megvalósulása annál inkább. A gimnázium tantestületének nevelői munkájára rányomta bélyegét a tanárok vándorlása, a gyakori – tanév folyamán is bekövetkezett – tanárváltozás, az órák gyakori helyettesítése, majd az ún. „lyukas órák" szaporodása. Ehhez társult a tanmenetek „állhatatlansága", a tankönyvek „késése", az iskolai oktatási napok „váltakozása" (délelőtt/délután) és az órarend, a napkezdő első óra idejének változása. Az intézmény mind kevésbé kialakult rendjével, következetes munkaszervezésével „nevelt", hanem mindinkább azzal, ami ezeknek az ellentéte.

A hetvenes éveket ismét tantervváltozások vezették be. Az országos polémia a középiskolai tantervekről immár egy évtizede folyt, de a gimnáziumi tantervek nem enyhítettek lényegesen a tanulók túlterheltségén. Az európai átlagos heti óraszám ekkor nem haladta meg a 28-30 órát, nálunk 36, illetve nemzetiségi osztályokban 42, azaz napi 6 illetve 7 óra volt. Ehhez szorosan kapcsolódott az érettségi vizsga kérdése. A tantervi kívánalmak szerint az érettségi a négyévi gimnáziumi oktatás/nevelés fokmérője, amit az 1960 óta érvényben lévő vizsgamódról aligha lehetett állítani. Ehhez viszonyítva az 1969-ben bevezetett új tanterv „egy lépés hátra": nem törölte el a házi dolgozatot, de mellette három tárgyból írásbeli és a választható tantárgycsoportban három tárgyból szóbeli vizsgát írt elő. Ezt a módosítást a zentai gimnáziumban az 1970/71. tanévtől kezdődően a fokozatosság elvét félredobva azonnal bevezették. A tanulók tehát már 1971-ben úgy érettségiztek, hogy a

tanév második felében témát választottak, és arról házi, majd az év végén anyanyelvből és a tanult idegen nyelvből iskolai dolgozatot írtak. A természettudományi tagozatok tanulói emellett még matematikából is írásbeliztek. Ha az írásbeli dolgozatokra átmenő osztályzatot kaptak, akkor a tanuló immár a szóbeli vizsgára is kiállhatott. Szóbeli vizsgát tantárgycsoportok szerint egy választott csoportból tettek: a természettudományi tagozaton négy csoportból lehetett választani:

1. matematika, fizika, vegytan,
2. matematika, biológia, vegytan,
3. matematika, biológia, földrajz,
4. matematika, ábrázoló mértan, fizika.

A társadalomtudományi tagozaton is négy csoport volt, ezek a következők:

1. szerb nyelv, szociológia, történelem,
2. szerb nyelv, filozófia (logikával), zene- v. képzőművészet,
3. szerb nyelv, filozófia (pszichológiával), szociológia,
4. szerb nyelv, történelem, földrajz.

A nemzetiségi tagozatok tanulói szerb nyelv helyett anyanyelvből (Zentán magyar nyelvből) érettségiztek, és ezeknek a tanulóknak még egy csoportból volt lehetőségük választani:

5. magyar nyelv, szerb nyelv, történelem.

Az érettségi lebonyolítására a Gimnáziumok Köztársasági Közössége irányelveket dolgozott ki, amelyek alapján a zentai gimnázium is meghozta saját szabályzatát. Az első új szabályzat szerinti érettségi vizsgákat 1971 júniusában viszonylag jó eredménnyel fejezték be: a jelöltek 67,35%-a letette az érettségit, 28,57%-át egy, esetleg két tárgyból javítóvizsgára utalták, és csupán 4,08%-ot utaltak az érettségi vizsga teljes megismétlésére.[115]

A „reformos" viták azonban egyáltalán nem csillapodtak, sőt egyre merészebb és szélsőségesebb álláspontok jelentkeztek. A tartományi tanügyi hatóságok „konyháján" arról kezdtek suttogni, hogy a gimnáziumot mint egyetemre előkészítő és szaktudást nem biztosító „elit"-iskolát meg kellene szüntetni. Mások az érettségit nehezményezték, mivel az újból a négyévi oktatómunka értékmérője lett, amit tanügyi berkekben is sokan vitathatónak, sőt igazságtalannak tartottak. Maguk a tanulók pedig a túlterheltségre panaszkodtak:

„... – *Túl vannak terhelve a diákok. A heti negyven óra, akárhogy vesszük is, sok. A tananyag részletes, a tanárok sokat követelnek. Ez nem diákos panaszkodás, a tanárok is rájöttek, hogy változtatni kell a helyzeten.*

... A terv ugyanis az, hogy a jövőben egyes tantárgyakat, például a testnevelést, a zenét, a képzőművészeti és a technikai nevelést stb. nem osztályoznák... Többet érne, ha a tananyagot egy alapos átgondolás után csökkentenék... A tanulók fele utazik, a buszok menetrendje sokszor nem megfelelő, gyakran reggel hattól, fél héttől itt vannak az iskolában, délután három-négy órakor érnek haza... Itt van a szabad szombatok esete is. Nincs, ami kitöltse őket. Ilyenkor a szakcsoportok összejövetelt tarthatnának... A szabad szombat üresjárat lett. Talán lesz némi javulás ezen a téren, ugyanis megnyílik a könyvtár és az olvasóterem..." [116]- reménykedik **Sretenka Udovički**, negyedik osztályos kitűnő tanuló.

A következő év újabb váratlan fordulatot hozott: megszűnt az érettségi vizsga. Igaz, nem túl sok értelme volt érettségit tenni, amikor az egyetemre bárki, akár általános iskolai végzettséggel is beiratkozhatott. Ezt a váratlan pálfordulást még az érettségi komoly bírálói is megkérdőjelezték:

„Jómagam voltam az, aki a ***tavalyi iskolaévben*** *bevezetett megszigorító intézkedésekkel kapcsolatban szóvá tettem annak paradox voltát és logikátlanságát, hogy a négy év alatt számtalanszor... 'lefeleltetett' diák tudását a tanár röpke negyed vagy fél óra alatt újra „átértékelje"...*

Mégis, tanárismerőseim többsége bizonyos aggodalommal fogadta az érettségi és záróvizsga eltörléséről szóló rendeletet... aligha hihető, hogy az illetékes oktatásügyi szerveink... végképp lemondtak a tanulók tudásszintjének ellenőrzéséről, sőt valószínű, hogy azt a ***felvételi vizsgák megszigorításával*** *kívánják még hathatósabbá tenni."*[117]

ZAHVALNICA

ELISMERŐ OKLEVÉL

GIMNAZIJI »MOŠA PIJADE«-SENTA

Radna organizacija Agro-industrijskog kombinata »Senta« izražava svoju zahvalnost za nesebičan i samopregoran rad na ubiranju letine.

A Zentai Agrár-ipari Kombinát munkaszervezete elismerését fejezi ki a terménybetakarításban végzett önzetlen és odaadó munkájáért.

Azután, amikor már a gimnáziumnak szinte minden dologi adottsága megvolt, hogy közelgő centenáriumát méltóképpen megünnepelhesse – 1973-ban a központi fűtés szerelése is befejeződött – bekövetkezett az utolsó, a szocialista iskolarendszert fémjelző nagy reform, amely ***Stipe Šuvar*** szocialista ideológus elméletén alapult. Lényege ezen elméletnek a tízosztályos általános és az arra épülő kétosztályos szakoktatás, amely a gimnáziumokat teljesen kitörli az iskolai oktatási rendszerből, mivel ez az iskolatípus az ifjúságot csupán sok felesleges elméleti tudással terheli, nem ad gyakorlati tudást a termelőmunkához, és meghiúsítja a helyes pályaválasztást – indokolták a „hivatásirányú" oktatási rendszer szószólói a Tartományi Képviselőház által a hivatásirányú képzés rendszere kiépítésének alap- és irányelveiről közzétett rezolúcióban. Ezt a „kiáltványt" 1975-ben a Végrehajtási program elfogadása követte, ennek gyakorlati megvalósulása pedig a gimnáziumok fokozatos felszámolását jelentette. A tartományi Közoktatásügyi Titkárság Utasítása alapján az 1975/76. tanévben – ez volt a zentai gimnázium 100. tanéve! – már nem nyílt meg az iskola első osztá-

lya. Az általános iskolát végzett tanulók immár nem a gimnázium, hanem az általános középiskola első osztályába iratkozhattak, és annak tanterve alapján tanultak, habár látszatra a gimnázium épületébe jártak, és annak tanárai oktatták őket. Vagyis abban az évben, amelyben a gimnázium a centenáriumát ünnepelte, valójában haldoklott, mert már folyamatban volt a felszámolása.

A következő tanévben megszűnt a második osztály is, majd a tanév végén mintegy a „közakarat" megnyilvánulásaképp – az érdekelt iskolák dolgozóinak 1977. június 19-én megejtett referendum útján kinyilvánított elhatározásával – megalakult a Papp Pál Általános Középiskola, azaz igazgatásilag is kiváltak a gimnáziumból az első és a második osztályok. Ugyanakkor megalakult a Moša Pijade Hivatásirányú Társadalmi Tevékenységi Oktatási Központ, ahova az általános középiskolát 1976/77-ben bevégzett tanulók iratkozhattak az 1977/78. tanévben, és ahova most a Moša Pijade Gimnázium harmadik és negyedik osztályai is tartoztak. A „de facto" szétválást valójában a tanári testületek 1977. augusztus 30-án végrehajtott megalakítása jelentette, mert ezzel a két új iskola „átvette" a gimnázium dolgozóit, bár azok egy része továbbra is tanított a gimnázium harmadik és negyedik osztályaiban. Most már csak a felszámolás utolsó fázisa volt hátra. Elsősorban az új Moša Pijade Iskolaközpont cégbejegyzése, amelyet mint a Moša Pijade Gimnázium név- és tevékenységváltoztatását jelentették be. A cégváltozást a szabadkai Társultmunkaügyi Bíróság 1978. március 6-án jegyezte be, s e naptól az új pecsét is használatba vétetett. „De jure" tehát a zentai gimnázium megszűnt. „De facto" azonban még létezett mint felszámolás folyamatában lévő intézmény mindaddig, míg az 1978/79. tanévben be nem fejezte a gimnáziumot az utolsó negyedik osztály is. Augusztus végén lezajlottak az utolsó vizsgák, majd kiadták az utolsó bizonyítványokat. 1979. augusztus 31-én a zentai Moša Pijade Gimnázium „de facto" is megszűnt létezni.[118]

A centenárium

A gimnázium fennállásának százéves évfordulóját 1976. október 8-án ünnepelte. Az évforduló - köztudomású lévén a gimnázium „átszervezése" – vegyes érzelmeket keltett. A hivatásirányú oktatás bevezetése már az 1975/76. tanévben az ún. „általános középiskola" első osztályának megnyitása révén megindította a gimnázium fokozatos felszámolását. Az ünnepi évben – 1976/77-ben – már csak harmadik és negyedik osztály működött, és tudvalevő volt, hogy 1979-ben az „alma mater" útra fogja bocsátani az utolsó nemzedéket. Voltak azért sokan, akik még reménykedtek, hogy a hivatásirányú oktatás keretében az első évek tapasztalatai után meg fog maradni az általános irányú oktatást nyújtó, legnagyobb hagyományokkal bíró középiskola, a gimnázium. Általában azonban a közhangulatot a nosztalgia jellemezte, és ez rányomta bélyegét a centenáriumi előkészületekre.

A kerek évforduló közeledtét tanárok és kultúrmunkások jelezték[119], ennek ellenére maga az intézmény 1976 áprilisáig szinte semmit sem tett, kellő költségfedezet hiányával indokolva tétlenségét. Amikor viszont a község az eszközöket biztosította, azokból valamely tartós alkotásra, tekintettel a fentebb érzékeltetett közhangulatra, aligha gondolt már valaki. Ilyen körülmények között képviselő-testületi határozattal Ünnepi Bizottság alakult ***Rózsa Gyula*** mérnök, képviselő-testületi elnök elnöklete alatt, s az május elején kinevezte albizottságait: a rendezvényeket előkészítő, valamint a kiadványt előkészítő albi-

zottságot.[120] Felvetődött tehát az a gondolat, hogy a centenáriumra az intézmény egy díszesebb kiadványt készítsen. A még meg sem alakult albizottságnak a kinevezési véghatározat szerint ***1976. június 30-áig kész kéziratot kellett volna nyomtatásra átadni.***

A kiadványt előkészítő albizottság első – alakuló – ülését június 3-án tartotta: **elfogadta** a megbízatást azzal, hogy ami lehetséges, azt megteszi, ti. ha az általa megbízott (felkért) egyének és intézmények is megteszik azt, ami tőlük telhető. A centenáriumi kiadvány azonban, bár a kívánt kézirat kéthetes késéssel elkészült, nem jelent meg[121], így a jubileum valójában az **ünnepi rendezvényekre** redukálódott.

Az ünnepi rendezvények májustól decemberig tartottak, de java részük szokványos művelődési vagy sportrendezvény volt azzal, hogy a hirdetményeken és a meghívókon a szöveget azzal kezdték, hogy „a zentai gimnázium 100 éves évfordulója alkalmából" vagy annak tiszteletére tartják a rendezvényt. A szó szorosabb értelmében a gimnázium jubileumára szervezett rendezvények október 8-ára, Zenta „felszabadulásának" napjára koncentrálódtak (a pontos dátum október 5-e lett volna). Az ünnepi alkalomra Benes József, a gimnázium egykori tanára készített alkalmi vignettát, valamint készült jelvény, levélboríték, memorandumos levélpapír is, és az ünnepség napján (péntekre esett) a helyi postahivatal alkalmi bélyegzőt használt. A napi- és hetilapok külön oldal(aka)t szenteltek az évfordulónak rövid, alkalmi történeti visszatekintéssel vagy éppen a 100 éves gimnázium frappáns adatainak felvonultatásával. „*Százéves a zentai Gimnázium*" oldalcím alatt a helyi Tiszavidék írta:

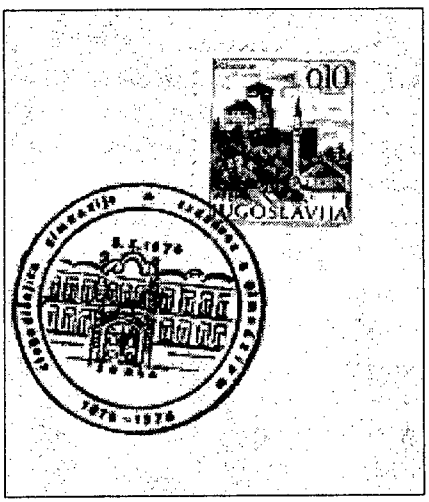

„A Gimnázium általános középiskolai első osztályának hét tagozata van összesen 190 tanulóval. Négy tagozaton magyarul, hármon pedig szerb nyelven folyik az oktatás. A második osztály hat tagozatába (négy magyar és két szerb) 160-an járnak, a harmadik osztály öt magyar nyelvű és két szerb nyelvű tagozatába pedig 182-en. A hét tagozat közül három társadalmi-nyelvi, négy pedig természettudományi-matematikai irányzatú. A negyedik osztályok hat tagozata közül négyben magyar, kettőben pedig szerb nyelven folyik a tanítás. Itt is két osztály társadalmi-nyelvi, négy pedig természettudományi-matematikai irányzatú.

A zentai Gimnáziumnak ma összesen 26 tagozata és 673 tanulója van. Nemzetiségi hovatartozás szerint 203 szerb ajkú és 470 magyar. Az intézményben 37 állandó és 6 tiszteletdíjas középiskolai, illetve általános iskolai tanár működik.

A Gimnáziumnak hét korszerűen felszerelt kabinetje van: biológiai, kémiai, fizikai, földrajzi, honvédelmi, műszaki és az idegen nyelv oktatására szolgáló. Tágas klubjában évente számos tanácskozást, összejövetelt, rendezvényt tartanak. Igen szépen rendezett, 8557 kötetes könyvtárának a tanulók és a tanárok egyaránt nagy hasznát veszik. Az idén központi fűtéssel ellátott, kétemeletes, korszerű épületet jól felszerelt tornaterem és tágas udvar sportpályái egészítik ki."[122]

A fenti bekezdésben említett, „*a Gimnázium általános középiskolai első osztályának hét tagozata*" alakilag mindenben megfelelt a valós helyzetnek, tartalmilag azonban annál

kevésbé, mivel képletesen szólva a gimnáziumot belülről elpusztítani hivatott rákos daganat szerepét játszotta.

A szomorú valóság pedig az volt, hogy a két évtizedes szünni nem akaró zaklatás és mostoha meghurcoltatás után immár a haldokló érdemeinek képmutató felsorolására, utolsó „kitüntetésére" gyűltek össze a jubileum részvevői október 7-én délután, hogy meghallgassák a városháza nagytermében a gimnázium még élő igazgatóinak visszaemlékezéseit, valamint 8-án, hogy megtekintsék a gimnázium épületében rendezett kiállítást, továbbá este, a színházteremben rendezett ünnepi műsort. A kiállítást a zentai Történelmi Levéltár, a múzeum és a gimnáziumi irattár anyagából állították össze, kiragadva a gimnázium múltjának néhány markáns mozzanatát, illetve személyiségét. A megnyitáskor Márton Pál, az intézet egykori tanulója, akkor a szabadkai Körzeti Gazdasági Kamara elnöke hangsúlyozta az intézmény elévülhetetlen érdemeit, új sikereket kívánván neki „a második évszázad küszöbén".[123]

Az intézmény saját, bensőséges ünnepét október 7-én tartotta a Községi Képviselő-testület épületének (Városháza) tanácstermében. Erre a gimnázium minden egykori és akkori igazgatóját, tanárát, tisztviselőjét és altisztjét, egyszóval: dolgozóit meghívták. A megjelent tíz egykori igazgató mindegyike emlékezett igazgatósága idejének valamely feledhetetlen eseményére, élményére. Megjelentek ezen a díszülésen a köztársaság és a tartomány zentai gimnáziumot végzett tisztségviselői, közöttük ***Dobó Sándor***, ***Hajder Đorđe***, ***Móra András*** és a gimnázium folyamatban lévő felszámolásáért felelős ***Nikolić Milenko*** és ***Varga László*** tartományi oktatásügyi titkár és helyettese is. A díszülés zárórészében ***Rózsa Gyula*** mérnök, Zenta község Képviselő-testületének elnöke a gimnázium két volt igazgatójának, ***Bordoški Boškónak*** és ***Varga Lászlónak*** átadta Tito köztársasági elnök kitüntetését: az Aranykoszorús Munkaérdemrendet, illetve a Népért Tett Szolgálatok Ezüstkoszorús Érdemrendjét. Másnap este a Művelődési Ház színháztermében tartott ünnepi ülésen ugyanő köszöntötte a megjelenteket, majd ***Nikolić Milenko*** átadta Tito elnök Testvériség-Egység Aranykoszorús Érdemrendjét ***Vukmirović Velinkának***, a gimnázium utolsó igazgatónőjének. Ugyancsak Zenta város is Aranykoszorús Munkaérdemrenddel jutalmazta a gimnáziumot. Ezután a szokványos üdvözlő távirat sem maradhatott el Tito elnöknek, végül a gimnázium tanulói alkalmi költemény elmondásával, a szabadkai Pro Musica Kamarakórus pedig alkalmi műsorral zárta a centenáriumi ünnepséget. Azt említeni sem kell, hogy a gimnázium érdemes, régen elhunyt igazgatóiról: Kuthy Józsefről, Szűcs Lajosról, Mrkobrad Đorđéról, Knežević Milivojról, Simon Mihályról és azokról a tudós tanárairól, akik az intézmény első hét évtizedében szabtak irányt fejlődésének, az ünnepi visszatekintésekben szinte szó sem esett. Az volt a lényeges, amit az ünnepi beszámoló kiemelt: hogy a gimnázium centenáriumát, ím, a város felszabadulásának 32. évfordulójával együtt ünnepeljük.

Ezután már csupán a Magyar Szó napilap által szervezett községi sportvetélkedő keretében emlékeztek meg a zentai gimnázium tanulóinak főleg az utóbbi négy évtizedben a sport terén elért eredményeiről, valamint a múzeum nyitott kiállítást három egykori gimnáziumi rajztanár: *Harsány Lajos*, *Švrakić Todor* és *Szabados Gábor* munkáiból.

Utószó helyett

A zentai gimnázium megszüntetése után a tartományi és a községi szakigazgatás szervei a rendszer keretében új középiskolai intézményeket létesítettek. „Önigazgatási úton" , a „dolgozók döntésével", több „társulási önigazgatási megállapodás" megkötésével iskolaközpontok alakultak. Amint említettük, a gimnázium megszűnése egyben az addig működő szakiskolák felszámolását is jelentette: a volt gimnázium, közgazdasági és egészségügyi középiskola dolgozói (nem csupán a tanárok, hanem az egész személyzet) 1979. május 4-én „társulási önigazgatási megállapodást" írtak alá, ezzel megalakították az **Október 8. Közép- és Középfokú Hivatásirányú Oktatási és Nevelési Központot**, amelynek anyaépülete a gimnázium épülete volt. Ez az intézmény tehát már sem nevében, sem céljaiban, sem tantervi tartalmaiban nem volt **általános tudást adó középiskola**. Inkább szakoktatási központ.

Rövidesen azonban ez a központ is megszűnt: fuzionált a korábban a szakmunkásképző- és a vegyészeti technikumból alakított Papp Pál Technikai Iskolaközponttal. Így alakult meg 1982. január 1-én az **Október 8. Egységes Közép- és Középfokú Hivatásirányú Oktatási és Nevelési Központ.** Gyakorlatilag tehát Zenta minden középiskolája ebben a szervezeti keretben működött, azzal, hogy „általános" szak nem volt, hanem helyette kulturológiai, jogi, közigazgatási, közgazdasági, ápolói, vegyésztechnikusi stb. tagozatok.

Újabb átszervezésre 1986-ban került sor. Ekkor a zentai középiskolai központ egybeolvadt a csókaival (állattenyésztés, húsfeldolgozás) július 1-én megalakítván az **Október 8. Községközi Oktatási Központot** Zenta és Csóka székhellyel. E központ keretében működött a **Zentai Középfokú Oktatási-nevelési Alapszervezet**, lényegében a korábban is képviselt szakirányokkal. Az „Alapszervezet" postacíme továbbra is csak a zentai gimnázium épületére utal, de hát nem is lehetett volna más.

Ez az agyonszervezett iskolarendszer Szerbia alkotmányos átalakulásával szappanbuborékként pattant szét: a községközi központ 1989-ben megszűnt, majd 1990. auguszus 28-án megalakult a röviden csak **„gimnázium"**-nak nevezett intézmény. Az újabb törvényes rendelkezések azután megnyitották az utat a zentai gimnázium renovációjára. Ennek keretében a mai gimnázium a régi, 1876-ban alapított intézmény jogutódjának tekinti magát; erről tanúskodik az is, hogy az intézmény 1996-ban megünnepelte fennállásának 120. évfordulóját. Tény azonban, hogy a gimnázium története 1976-ban megszakad, a mai gimnázium csupán szellemi örökös, de nem közvetlen jogutód is egyben. Az 1976 és 1990 között működött iskolák a legjobb szándékkal sem voltak gimnáziumnak tekinthetők, inkább szakközépiskoláknak számítottak. Mindez indokolttá teszi, hogy a zentai gimnázium első száz évének rövid története önálló kiadványban jelenjen meg.

Végül itt mondok köszönetet mindazoknak, akik e kisded munkám megszületését és megjelenését elősegítették, munkámban hasznos tanácsokkal támogattak, legelsősorban *dr. Szeli Istvánnak*, tanáromnak és igazgatómnak, néhai *Bordoški Boškónak*, tanáromnak és recenzesemnek, *Fábri Géza* osztályfőnökömnek, *Fábri Gizella*, *Guelmino János* és *Tót Horgosi Pál* tanáraimnak, iskola- és osztálytársaimnak akik kitartásra buzdítottak, továbbá tanítványaimnak, közöttük is *dr. Papp Györgynek* és *Balassy Ildikónak*, akik tanácsaikkal, véleményükkel és nem egyszer kutatómunkájukkal is segítségemre voltak.

Végül, de nem utolsósorban köszönöm a Magyar Köztársaság Művelődési és Közoktatási Minisztériumának, hogy anyagi támogatásával munkám megjelenését lehetővé tette, és a kiadónak, hogy kiadta.

Zentán, 1998. március 15.

A szerző

[1] ***Szűcs Lajos***: Zenta városi községi gymnasium alapításának és 19 évi működésének története. Zenta, 1895, 9.
[2] ***Fényes Elek***: Az Ausztriai Birodalom statisztikája és földrajzi leírása. Pest, 1857, 52.
[3] ***Tóth Péter***: Felekezeti elemi iskolák Zentán. Adalékok a zentai népiskolák történetéhez. Gradja za monografiju Sente, 25/a. Senta, 1979, 5.
[4] ***Dudás Gyula***: Az oktatásügy története Bács-Bodrogh vármegyében. A Bács-Bodrogh Vármegyei Történelmi Társulat Évkönyve, Zombor, XVIII/1902, 2-3, 142.
[5] ***Szűcs Lajos***, idézett mű, 11.
[6] Zenta város Képviselő-testülete üléseinek jegyzőkönyve (a továbbiakban: Zenta v. kt. jkv.), 1870. 06. 17., 111. szám alatt. F: 003.1.15.124. j. a.
[7] ***Szűcs Lajos***, idézett mű, 11.
[8] ***Szűcs Lajos***: idézett mű, 9.
[9] A váltsági szerződés az 1870. évi XXVI. törvénycikkben országgyűlési megerősítést nyert. Ennek pontjai szerint a községek 1875-ig hat egyenlő részletben fizették ki a reájuk eső váltságösszeget. Zenta 281 322 forint 75 krajcárt tartozott fizetni 1875. október 1-ig, amit maradéktalanul ki is fizetett.
[10] ***Rácz Vince***, Földosztások Zentán, Zentai Füzetek, 19/5, Zenta, 1979, 17.

[11] Zenta város Községi Iskolaszéke üléseinek jegyzőkönyve (a további hivatkozásokban: Iskolaszék jkv.) 1874. 02. 05/26.sz.a., TLZ, 386.01.70. j.a.
[12] Zenta v.kt.jkv., 1875. 06. 07./131.sz.a., TLZ, F:003.01.19.141. j.a.
[13] Zenta v.kt.jkv., 1876. 04. 27/82.sz.a., TLZ, F:003.01.20. 137. j.a.
[14] Ibidem, valamint ***Szűcs Lajos***, idézett mű, 21.
[15] Ibidem, valamint ***Szűcs Lajos***, idézett mű, 22., továbbá az Iskolaszék jkv., 1876. 06. 01/71 sz.a. kifejezett aggodalma; TLZ, F:386.02.48. j.a.
[16] ***Szűcs Lajos***, idézett mű, 26.
[17] Zenta városi községi gymnasium harmadik értesítője az 1878-79. tanév végén. Zenta, 1879 (a továbbiakban a gimnázium értesítői így idézve: Értesítő), 15.
[18] Zenta v.kt.jkv., 1878. 06. 21/137. sz.a., TLZ, F:003.01.22.177. j.a.
[19] Értesítő, 1878-79, 17.
[20] Zenta v.kt.jkv., 1878. 06. 21/137. sz.a., TLZ, F:003.01.22.177. j.a.
[21] ***Szűcs Lajos***, idézett mű, 28, 40.
[22] Zenta v.kvt.jkv., 1880. 06. 13/135 sz.a.,, TLZ, F:003.01.24.211. j.a.
[23] ***Szűcs Lajos***, idézett mű, 39.
[24] Zenta v.kt.jkv., 1883. 05. 25/128. sz.a., TLZ. F:003.01.26.148. j.a.
[25] Az épület részletes leírását és adatait lásd: Értesítő, 1884/85, 4-26.
[26] Értesítő, 1886/87, 20.
[27] ***Klamarik János dr.***, A magyarországi középiskolák újabb szervezete, Budapest, 1893, 151, 191.
[28] Zenta v.kt.jk., 1886. 03. 15/62. sz.a., TLZ, F:003.01. 29.81. j.a.; lásd még; Értesítő, 1885/86, 3-17
[29] A zentai Közs. gymnasium tanári értekezleteinek jkve, 1885-1888, 1885. évi 8. ülés, dec. 31., ZTL. F:031.16. j. a.
[30] ***Szűcs Lajos***, idézett mű, 161-188, 208-211.; lásd ugyancsak az 1877-1897. évi értesítők megfelelő adatait.
[31] Értesítő, 1914/15, 3.
[32] Értesítő, 1885/86, 31.
[33] Dudás Gyula, a későbbi közismert történész és publicista két tanévet (1885/86. és 1886/87.) dolgozott a zentai algimnáziumban. Hivatkozott cikkei a következők: „Gymnasiumunk jövője" (Zentai Hírlap, 1884), „Főgymnasiumunk ügyében" (Zentai Ellenőr, 1885, 1886). „Gymnasiumi értesítő" (Zentai Híradó, 1886), „A zentai gymnasium museuma" (Zentai Hírlap, 1887) és „A zentai főgymnasiumról" (Zentai Ellenőr, 1896).
[34] ***Szűcs Lajos***, idézett mű, 140.
[35] Zenta v. kt. jkv., 1895. 04. 22/279 sz.a.. TLZ, F:003.01.38.110. j.a.
[36] Értesítő, 1895/96, 39.
[37] Zenta v.kt.jkv., 1897. 05. 18/427. sz.a., TLZ, F:003.01.40.236.j.a.
[38] Zenta v.kt.jkv., 1897. 08. 04/591.sz.a., TLZ, F:003.01. 40.344. j.a.
[39] Értesítő, 1900/01. 106.
[40] Ugyanott, 111.
[41] ***Dobos János***, Srednje škole (Középiskolák), Građa za monografiju Sente, Zenta, 1965, 21.
[42] Értesítő, 1902/03, 3, 83-89.
[43] Zenta v.kt.jkv., 1900. 10. 22/786. sz.a., TLZ, F:003.01. 43.343. j.a.
[44] Zenta v.kt.jkv., 1904. 05. 06/479. sz.a., 1904. 08. 12/806. sz.a., 1904. 10. 07/1050. sz.a., TLZ. F:003.01.45. j.a.
[45] Az építésről lásd a helyi lapok közleményeit: „Főgimnáziumunk épülete" (Összetartás, 1903. 11. 25/137.sz., majd ugyanezen cím alatt az 1905. 02. 08/16. sz); a sztrájkról lásd: Zenta v.kt.jkv. 1906.05.11/631. sz.a. TLZ, F:003.01.47.243. j.a.; az építés lefolyásáról: Értesítő 1906/07, 9.
[46] Az épület részletes leírását lásd: Értesítő 1906/07, 11-16; az építés részletes költségleírása: Értesítő 1909/10, 15. Az épület kiállítási sikeréről: Értesítő 1908/09, 17, valamint a Zentai Közlöny 1909.07.18-i 29. számában megjelent cikkét.
[47] Értesítő, 1909/10, 3-17.

[48] *Urbán István – Szeli István*, A zentai gimnázium története, A „Mosa Pijade" Vegyes Főgimnázium Évkönyve, Zenta, 1958. 7; *Kalmár Simon*, Zenta, Bács-Bodrog vármegye, I. kötet, Szerkeszti Dr. Borovszky Samu, Budapest, 1909, 286; Értesítő, 1894/95, 100; 1895/96, 69.

[49] Az 1901/02. tanévben a tanulók létszáma 253, tíz évvel később, 1911/12-ben pedig 269; lásd még: Értesítő, 1904/05, 69.

[50] Lásd az értesítőkben minden tanévre vonatkozólag az „Intézet működése" alfejezetben a „Valláserkölcsi nevelés" cím alatt közölteket.

[51] *Dr. Klamarik János*, idézett mű, 18.

[52] *Dobos János*, idézett mű, 26-28.

[53] *Szűcs Lajos*, idézett mű, 107.

[54] Az értesítőkben lásd a „Jótékonyság" című fejezeteket; a tanári testület közéleti és tudományos-ismeretterjesztő tevékenységére vonatkozólag pedig „Az intézet működése" című fejezeteket 1920-ig.

[55] *Veress Árpád*: Tanuló ifjúságunk modora, Értesítő, 1904/05, 3.

[56] Értesítő 1904/05, 63. Dudás Emil hetedik osztályos tanuló - aki később a francia idegenlégióba is eljutott - 1905. május 2-án testnevelésórán labdajáték közben „sérelmet" szenvedett: letört ápolt körme, amiért „szemtelen paraszt"-nak titulálta osztálytársát, Katona Imrét. Katona a veszekedés hevében ezért felpofozta Dudást. Másnap az iskolában Dudás bemocskolt becsületére hivatkozva pisztolyt rántott, és fejbe lőtte Katonát. Tiszta véletlenségből a golyó nem okozott halálos sebet. Katona orvosi beavatkozás után felgyógyult, Dudást kicsapták, és az egész ügy a szabadkai törvényszék előtt nyert szomorú epilógust.

[57] Értesítő, 1914/15, 11, 13, 64, 65.

[58] Értesítő, 1915/16, 16.

[59] Értesítő, 1916/17, 11.

[60] Értesítő,1917/18. 11.

[61] Lásd az értesítők erre vonatkozó adatait 1900-1918 között!

[62] Értesítő, 1917/18, 5.

[63] Értesítő, 1919/20, 7.

[64] *Gligorijević, dr Branislav*, O nastavi na jezicima narodnosti u Vojvodini 1919-1929, Zbornik za istoriju. Matica srpska, Novi Sad 1972/5, 60.

[65] Értesítő, 1919/20, 6.

[66] Izveštaj za školsku 1929/30. godinu (továbbiakban: Izveštaj). Državna realna gimnazija u Senti, Senta, 1930, 44-45.

[67] Ibidem

[68] Izveštaj o stanju škole u školskoj 1922/23. godini (Évvégi jelentés). Spisi Državne realne gimnazije u Senti (a zentai Állami Reálgimnázium iratai; a továbbiakban: Spisi gimn.), 1923.06.22/213. sz.a., TLZ, F:031. 300. j. a.; lásd még: Izveštaj 1929/30, 5-10.

[69] Nem véletlen, hogy a jugoszláviai Magyar Párt zentai városi szervezetének megalakítói és betiltásáig vezetői (1929) a gimnázium tanárai, Vámos János és Mohácsi Pál voltak. Lásd: Spisi gimn. 1921.09.16/601.sz.a., 1922.07.22/396.sz.a., 1922.07.27/406. sz.a., 1922.08.20/453. sz.a, TLZ, F:031.300. j.a.

[70] Rezolucija profesorskog društva – Sekcija u Beogradu (A Tanáregyesület belgrádi szakosztályának felhívása); lásd: Spisi gimn. 1923.0422/181. sz.a., TLZ, F:031.300. j.a.

[71] Igazgatói jelentés (Izveštaj direktora). Spisi gimn. 1929.09.10/865. sz.a., TLZ, F:031.300. j.a.

[72] A Kossuth Önképzőkörről lásd: Értesítő, 1900/01, 67; a Stevan Sremac Önképzőkörről: Spisi gimn., Literarna sekcija 1924., TLZ, F:031.300. j.a.; a szoborállításról: „A Szremac-szobor leleplezése" Sentai Friss Újság, II/1928. évf. július 1/73. sz. 2.

[73] Igazgatói jelentés, Spisi gimn., 1930.10.10/798. sz a., TLZ, F: 031.300. j.a.

[74] Uputstva (Utasítások), Spisi gimn. 1930.08.30/671 és 673. sz.a.; 1930.09.14/701. sz.a.; 1930.09.15/704. sz.a. és 1930.09.21/726. sz.a., TLZ, F:031.300. j.a.

[75] A zentai áll. s közs. főgimn. tanári könyvtárának katalógusa, összeállította: dr. Teleki István főgimn. tanár, Zenta, 1912.

[76] A gimnáziumi könyvtárakról lásd: Szűcs Lajos, idézett mű, 87-95; Értesítő, 1911/12, 5; 1917-18, 16; a tanári könyvtár katalógusát lásd: Értesítő, 1911/12, 10-48, 1912/13, 5-135.
[77] Büntető határozat (Rešenje o kažnjavanju). Spisi gimn. 1930.09.08/680. sz.a., TLZ, F:031.300. j.a.
[78] A moholi községi elöljáróság jegyzőkönve, 1936.01.18/10., TLZ, F:074.6. j.a.
[79] Értesítő (Izveštaj škole) 1939/40, 6-9.
[80] Igazgatói vélemény (Mišljenje direktora). Spisi gimn. 1930.11.26/926 sz.a., TLZ, F:031.300. j.a.
[81] Szabályzatok (Pravila Gimnazije). Spisi gimn. 1934.01.12/25; 1934.03.03/180 és 1934.04.20/346. sz.a., TLZ, F:031.301. j.a.
[82] ***Karsai Elek***, A budai Sándor-palotában történt, Budapest, 1963, 432-466.; ***Petkovics Kálmán***, Áprilistól novemberig, Szabadka, 1973, 5-17.
[83] Senćanske žrtve fašizma (A fasizmus zentai áldozatai), Senta, 1966, 9.
[84] ***Simon Mihály*** latin szakos tanár kapott megbízatást a tanári kar összehívására és az igazgatói teendők végzésére.
[85] A szentai Vegyes Főgimnázium értesítője az 1945/46. tanévről, Senta, 1946, 5.
[86] Évkönyv, 1941/42, 18-19.
[87] Ibidem, 11.
[88] Ibidem, 9.
[89] Évkönyv, 1941/42, 15., 1942/43, 20.,1943/44, 20.
[90] ***Keczeli Mészáros Béla*** tollba mondott nyilatkozata a Džanić-féle budapesti csoport zentai kapcsolatairól, Vajdasági Múzeum (Muzej Vojvodine), Újvidék, Levéltári anyagok osztálya, arh. 8277. j. a.
[91] Zenta város Népfelszabadító Bizottsága 1944. október 14-i ülésének jegyzőkönyve. ZTL, F: 121.1.1.8. j.a., a tartományi tanügyi szakhatóság a latin nyelvet rövidesen ismét bevezette (a gimnáziumban Fábri Jenő római katolikus lelkész tanította mint óraadó tanár), és a német nyelv is visszakerült a választható nyelvek sorába.
[92] Az iskola krónikája (Letopis škole) 144/45. TLZ, F: 031.1.1. j. a.
[93] Értesítő 1945/46, 4.
[94] A zentai Állami Vegyes Reálgimnázium tantestületi jegyzőkönyvei (Zapisnici sednica nastavničkog veća Državne mešovite realne gimnazije u Senti) 1944/46. TLZ, F: 031.21. j. a.
[95] A nemzeti kisebbségek tanterveiben különösen három alaptantárgy: a nemzeti nyelv- és irodalomtanítás, a szerbhorvát nyelv- és irodalomtanítás és a történelemtanítás tantervei képezték hosszú viták tárgyát. Ezek a viták még az ötvenes évek elején is folytak. A magyar általános iskolák, gimnáziumok és tanítóképzők történelemtanításának programtervezetét például 1953-ban bocsátották általános vitára. A viták sarkalatos pontja volt a nemzeti történelem, amelynek programtervezetét ***Mirnics József***, a szabadkai gimnázium tanára készítette el. A tervezet bevezetőjében Mirnics megállapítja: „A nemzeti történelem tanítása a magyar iskolákban rendezetlen. Az 1946-os, eddig meg nem született program már elavult. Előadóink (értsd: általános- és középiskolai tanáraink - DJ) jórésze fiatal, nem is ismeri - akik ismerik, azok már (helyesen) nem tartják be. Mondhatnánk, hogy a magyar nemzeti történelemből a szaktanár azt tanítja, amit jónak tart. Egyesek egyáltalán nem is tanítják a magyar nemzet történetét" (Mirnics J., A nemzeti történelem programtervezete a magyar középiskolákban, Népoktatás, VI/1953, 6, 1019). ***Varga L.***, Néhány gondolat a történelem tanterv- és programtervezettel kapcsolatban. Népoktatás, VI/1953, 9, 1161; (itt kell megjegyezni, hogy Varga László korábban éppen a zentai gimnáziumban tanított történelmet és filozófiát).
[96] Izveštaj škole (Iskolai értesítő) 1946/47, 104., 1947/48, 84., ***Urbán István – Szeli István***, A zentai gimnázium története, Godišnji izveštaj Više mešovite gimnazije „Moša Pijade" u Senti za 1957/58. školsku godinu. Senta, 1958. 10.
[97] ***Dobos János***, idézett mű, 40.
[98] Az intézet neve (Naziv škole), 1957.05.05/113. sz.a., TLZ, F: 031.311. j. a.
[99] Tanévzáró jelentés (Godišnji izveštaj škole) 1963.07.03 /298. sz.a., TLZ, F: 031.315. j. a.
[100] Tanfelügyelői jelentés (Izveštaj o obilasku škole), 1961.08.05/309. sz., TLZ, F:031.313. j. a.

[101] Tanévzáró jelentés (Godišnji izveštaj škole) 1959.07.03/238. sz.a. TLZ, F:031.312. j. a. Itt jegyezzük meg, hogy a gyorsírás oktatása nem volt éppen új a zentai gimnáziumban: már 1880 óta, egészen az első világháború végéig rendkívüli tárgyként szerepelt, sőt 1900-ban még egyesületet is alakítottak a gyorsírók: a Zentai Fenyvessi Gyorsíró Kört, amely még versenyeket is tartott parlamenti gyorsírásból, valamint gyorsírással írt, nyomdailag sokszorosított lapot adott ki Zentai Gyorsíró címmel; ennek bekötött példányait a gimnázium könyvtára is megőrizte, ahonnan feltehetőleg a zentai Népkönyvtár helyi kiadványainak gyűjteményébe került.

[102] ***Kljajić, Milovan***, Reforma školstva (Az iskolareform). Godišnji izveštaj Više mešovite gimnazije „Moša Pijade" u Senti (A zentai Moša Pijade Vegyes Főgimnázium évkönyve), Senta, 1958, 12.

[103] Zenta község Népbizottsága Közoktatásügyi Tanácsának 1059.05.27-i jegyzőkönyve, TLZ, F: 121. rendezetlen, ideiglenes iratjegyzék, 3. j. a.

[104] Zenta község Népbizottsága Közoktatásügyi Tanácsának jegyzőkönyve az 1962.08.29-én tartott üléséről, TLZ, F: 121, rendezetlen, ideiglenes iratjegyzék, 4. j.a.

[105] A Vegyészeti Technikum iskolabizottsági és tantestületi jegyzőkönyvei az 1962/63. és az 1963/64. tanévből. TLZ, F: 614.4. j.a. Tiszavidék, I. évf. 1969.08.29. „Ameddig a takaró ért" az „Emberek, események, évszázadok" c. rovatban, 11.

[106] Zenta község Népbizottsága Közoktatásügyi Tanácsa 1962.06.27-én, 1963.03.09-én és 07.12-én tartott ülésének jkve, TLZ, F: 121, rendezetlen, ideiglenes iratjegyzék 4. j.a.

[107] A törvénytelen Közösség ettől eltekintve még diáklapot is adott ki Srednjoškolac (Középiskolás) címen. Az A4 formátumú sokszorosított lap főszerkesztője ***Gašović Milivoje*** tanár volt. A lap három számát ismerjük az 1963/64. tanévből.

[108] Lásd a Központi Iskolabizottság 1964. évi jegyzőkönyveiben, TLZ, F.031.296. j.a.

[109] Szabályrendeletek (Statuti), TLZ, F:031.296. j. a.

[110] A gimnázium évi összefoglaló jelentései 1960-1968, TLZ, F:031.297. j. a.

[111] A zentai gimnázium krónikája 1964-1979, 1964.okt.9-10, TLZ, F:031.3. j. a.

[112] A Moša Pijade gimnázium második emeletráépítési épületterve, TLZ, F:031.341. j. a.

[113] Az 1970. évi árvízkárok felszámolásáról a Képviselő-testület 1971. szeptember 27-i ülésén hozott községi határozat, Zenta község irattára, 325.8/1971-04. sz.

[114] F.G. (Fábri Géza) „Ahol dolgozunk, tanulunk...", Tiszavidék, II. évf. 3. sz., 1970.01.23., 5.

[115] ***Vukmirović, Velinka***, Za nama ostaje još jedna školska godina (Még egy tanév marad mögöttünk), Godišnji izveštaj Gimnazije „Moša Pijade" u Senti 1970-1971 – a zentai Moša Pijade Gimnázium évkönyve. Senta, 1971, 3.

[116] ***(a-a-)*** (Kriska Viktória), Középiskolákról – diákszemmel, Tiszavidék, III. évf. 45 sz. 1971.11.10.

[117] ***Szloboda J.***: Egy rendelkezés margójára, Tiszavidék, V. évf. 2. sz. 1973.01.12.

[118] Adatok a Moša Pijade Gimnázium levéltári nyilvántartásából, ZTL, F:031, Fondjegyzetek.

[119] Az évfordulót a Magyar Szó Tiszavidék című mellékletében ***Tripolsky Géza*** (-kyg-) már február 27-én bejelentette „Százéves a zentai gimnázium" című cikkével; azután magam írtam a Magyar Szó április 25-i vasárnapi számába cikket azonos címen.

[120] Ezek teljes neve: A Gimnázium Százéves Évfordulója Rendezvényeit Szervező Albizottság (Komisija za organizaciju jubilarnih priredbi stogodišnjice Gimnazije) és a Gimnázium Százéves Évfordulójára Kiadandó Kiadvány Szerkesztő Bizottsága (Redakcioni odbor za prikupljanje, odabiranje i sastavljanje građe za publikaciju koja će se izdati povodom stogodišnjice Gimnazije).

[121] Az akkor elkészített öt szerzői íves kézirat végül mégsem került sem a jubileumi évben, sem később kiadásra, bár a négy (!) recenzens - bizonyos jobbítások mellett - elfogadásra és kiadásra javasolta; a szóban forgó kézirat e jelen történeti áttekintés alapja.

[122] 1976 a számok tükrében. Tiszavidék, VIII. évf. 39. sz. 1976.10.08.

[123] Tiszavidék, VIII. évf. 40. sz. 1976.10.15. (képaláírás)

Igazgatók, tanárok, diákok

A gimnázium igazgatói

Rövidítések: h. = igazgató helyettes, mb. = megbízott igazgató, MG = magyar gimnázium, SZG = szerb gimnázium

1. Kuthy József	1876. szept. 1.-1887. okt. 28.
2. Szűcs Lajos	1887. okt. 29.-1915. febr. 28.
3. Dr. Halmos Béla, mb.	1915. márc. 1.-1916. márc. 15.
4. Veress Árpád	1916. márc. 16.-1920. nov. 8.
5. Vukičević, Nenad	1920. nov. 9.-1922. jún. 30.
6. Mrkobrad, Đorđe	1922. júl. 1.-1931. dec. 31.
7. Kovačević, Stevan, mb.	1932. jan. 1.-1933. jan. 20.
8. Mrkobrad, Đorđe	1933. jan. 21.-1933. márc. 31.
9. Vujović, Milo, mb.	1933. ápr. 1.-1933. aug. 2.
10. Knežević, Milivoje	1933. aug. 3.-1939. nov. 9.
11. Vujović, Milo	1939. nov. 10.-1941. ápr. 11.
12. Simon Mihály, mb.	1941. máj. 6.-1941. júl. 24.
13. Veress Árpád	1941. júl. 25.-1942. jún. 30.
14. Szőke Dezső	1941. júl. 1.-1943. máj. 3.
15. Gallé László, h.	1943. máj. 4.-1943. máj. 31.
16. Simon Mihály	1943. jún. 1.-1944. okt. 8.
17. Vujović, Milo	1944. okt. 9.-1944. okt. 31.
18. Novak, dr. Vilko	1944. nov. 1.-1945. jan. 24.
19. Bukurov, Branislav, mb.	1945. jan. 25.– 1945. ápr. 24.
20. Pisarov, Teodora, mb.	1945. ápr. 25.-1945. máj. 31.
21. Vujović, Milo	1945. jún. 1.-1948. szept. 30.
22. Gaál János, mb., MG.	1947. szept. 1.-1949. okt. 24.
23. Borđoški, Boško, SZG.	1948. okt. 1.-1952. márc. 31.
24. Szeli István, MG.	1949. okt. 25.-1952. márc. 31.
25. Mrkobrad, Sava, mb., SZG.,	1952. ápr. 1.-1952. szept. 30.
26. Varga László, MG.	1952. ápr. 1.-1952. dec. 31.
27. Milić, Dušan, SZG.	1952. okt. 1.-1956. aug. 31.
28. Szeli István, MG.	1953. jan. 1.-1956. aug. 31.
29. Mikes Mihály	1956. szept. 1.-1957. aug. 31.
30. Kljajić, Milovan	1957. szept. 1.-1961. aug. 31.
31. Dobos János, mb.	1961. szept. 1.-1962. aug. 31.
32. Kljajić, Milovan	1962. szept. 1.-1964. júl. 31.
33. Urbán János, h.	1964. aug. 1.-1964. aug. 31.
34. Vukmirović, Velinka	1964. szept. 1.-1978. aug. 31.

A gimnázium tanárai

Rövidítések a hittan-tanároknál: ág. ev. = ágostai evangélikus, izr.= izraelita, r.k. = római katolikus sz. pr. = szerb-pravoszláv, ref. = református

1. Schröder György	r.k.	1876
2. Kacziány Ödön		1876-1877
3. Czehe Győző		1876-1879
4. Kobzy János		1876-1879
5. Reitmann Ferencz		1876-1879
6 Vida Sándor		1876-1879
7. Klein Salamon	izr.	1876-1885
8. Koncz József		1876-1885
9. Virágh István r.k.		1876-1890
10. Nikolić, Aleksandar	sz.pr.	1876-1896
11. Klazsik Rókus		1876-1918
12. Blázek Lajos	r.k.	1878-1886
13. Tóth Lajos		1878-1906
14. Türr Lajos		1879-1881
15. Dr. Ferenczy Alajos		1880-1902
16. Dr. Fülöp Adorján		1880-1914
17. Szűcs Lajos		1880-1915
18. Örvény István		1881-1898
19. Pollák Fülöp	izr.	1885-1886
20. Dudás Gyula		1886-1887
21. Bergel Emil	izr.	1886-1894
22. Mészáros Lajos		1888-1913
23. Benedek Elek	r.k.	1890-1903
24. Pollák Emánuel	izr.	1895-1901
25. Fischer Sándor		1897-1908
26. Prekajski, Miloš	sz.pr.	1897-1920
27. Schmidt Fülöp		1898-1923
28. Mohácsy Pál		1898-1924
29. Schmollinger Antal		1898-1900
30. Mifka Antal		1899-1910
31. Veress Árpád		1899-1920
32. Orbán Károly		1900-1919
33. Dr. Halmos Béla		1900-1929
34. Dr. Hacker Kálmán		1900-1929
35. Forrai Ferencz		1901-1902
36. Bodrogi Ignácz	izr.	1901-1903
37. Koós Lajos		1902-1903
38. Somogyi József		1902-1903
39. Cserei Tivadar		1902-1909
40. Schmidt Fülöp	ág.ev.	1902-1918
41. Udvari István	r.k.	1903-1904
42. Valentin József		1903-1906
43. Lőwinger József	izr.	1903-1917

44. Dr. Glückstahl Andor		1903-1920
45. Schweiger Hermann	izr.	1903-1929
46. Katona István	r.k.	1904-1907
47. Harsány Lajos		1905-1930
48. Dr. Teleki István		1906-1940
49. Barsi László	r.k.	1907-1920
50. Argay Ferencz		1908-1909
51. Csizovszky Ferencz		1909-1910
52. Víg Lajos		1909-1921
53. Szöke Dezső		1909-1942
54. Csincsák Endre		1909-1935, 1940-1947
55. Nagy Gusztáv		1910-1914
56. Almásy Károly		1912-1913
57. Simon Mihály		1913-1941, 1952-1956
58. Edelényi Mihály		1914-1928
59. Bajnok József		1916-1920
60. Oszwald József		1918-1921
61. Vámos János		1918-1928
62. Tumbász Béla		1919-1920
63. Klazsik Lehel		1919-1923
64. Bakodi Paulina		1920-1921
65. Habram Katalin		1920-1921
66. Sarić, Terezija		1920-1921
67. Simon, Antonije		1920-1921
68. Arsiki, Lazar		1920-1922
69. Szabados Gábor		1920-1923
70. Habram Ilona		1920-1926
71. Pleštić, Aleksandar		1920-1926
72. Sićarević, Zora		1920-1929
73. Cucin, Predrag		1920-1929
74. Ćirić, Dušan		1920-1929
75. Benedek Rózsa		1920-1931
76. Kuthy Verona		1921-1922
77. Miljković, Blagoje		1921-1922
78. Gofman, Sergije		1921-1929
79. Vojnović, Vojislav	sz. pr.	1921-1940
80. Dragin, Aleksandar		1922-1924
81. Marinčević, Preljub		1922-1924
82. Vojinović, Dragiša		1922-1927
83. Lazin, Đorđe		1922-1929
84. Mrkobrad, Đorđe		1922-1933
85. Mrkobrad, Jelena		1922-1935
86. Kovačević, Stevan		1922-1940
87. Dejanović, Berislav		1923-1925
88. Lukač, Branko		1923-1927
89. Rajičević, Mitar		1923-1927
90. Veselinović, Radoslav		1923-1927
91. Petković, Ljubica		1924-1925
92. Čartorijski, Jovan		1924-1932

93. Bordoški, Nenad		1925-1926
94. Petrović, Milan		1925-1926
95. Prekajski, Petar		1925-1926
96. Obertir, Jovan		1925-1927
97. Jablan, Dragojla		1925-1931, 1945-1948
98. Bodrožić, Nikola		1926-1927
99. Tišma, Pavle		1926-1927
101. Pastelj, Vladimir		1926-1929
103. Patrobov, Jovan		1926-1929
102. Stjepanek, Vječeslav		1926-1931
103. Znamenski, Petar		1926-1940
104. Gallé József		1927-1929
105. Milutinović, Ljubiša		1927-1931
106. Aradski, Sever		1927-1941, 1945-1955
107. Bolhár Jusztina		1928-1929
108. Kolarov, Đorđe		1928-1929
109. Marković, Dragoljub		1928-1929
110. Oszwald Imre		1928-1929
111. Vujović, Milo		1928-1939
112. Marković, Jelena		1929-1933
113. Flittner Béla	r.k.	1929-1940
114. Radaković, Jelena		1930-1931
115. Savić, Milica		1930-1932
116. Šišmanović, Angelina		1931-1934
117. Šestopalov, Anatolije		1931-1940
118. Rackov, Ivanka		1932-1933
119. Jelešić, Zorka		1932-1934
120. Kruška, Petar		1932-1934
121. Mišković, dr. Jovan		1932-1934
122. Kostjuk, Aleksandar		1932-1935
123. Miloević, Leposava		1932-1940
124. Bukurov, Branislav		1932-1940, 1944-1945
125. Ujčić, Tugomil		1932-1943
126. Bogić, Dušan		1933-1935
127. Brkić, Boginja		1933-1938
128. Kneževič, Aleksandra		1933-1939
129. Korecki, Milosava		1934-1937
130. Korecki, Vladimir		1934-1937
131. Petrović, Branko		1934-1940
132. Radojčić, Zora		1934-1938, 1939-1941
133. Bošnjaković, Zora		1935-1936
134. Adamov, Nadežda		1937-1940
135. Adamov, Rada		1937-1940
136. Jović, Antun		1938-1939
137. Šitin, Cveta		1938-1939
138. Bešlić, Nada		1938-1940
139. Poklepović, Josip		1938-1940
140. Tomanović, Leposava		1938-1941
141. Glebov, Gligorije		1939-1940

142. Rozenberg Emil	izr.	1939-1940
143. Šoljaković, Gorica		1939-1941
144. Tomašević, Nedjeljka		1939-1941
145. Ács József		1940-1944, 1951-1953
146. Gaál János		1940-1947, 1949-1959
147. Heinrich József		1940-1969
148. Keck János	ref.	1941
149. Hrubiány Endre	r.k.	1941-1942
150. Kislaki Károly		1941-1942
151. Dr. Letić, Petar		1941-1942
152. Örsi Károly		1941-1942
153. Szécsi Gáspár		1941-1942
154. Wagner Józsefné		1941-1942
155. Dr. Banó István		1941-1944
156. Veszprémi Józsefné		1941-1944
157. Dr. Dugonics Ferenc		1941-1944
158. Dr. Ehrenfeld Sándor	izr.	1941-1944
159. Eszes Ferenc		1941-1944
160. Gecsényi Gyula		1941-1944
161. Majoros János		1941-1944
162. Pécsvárady Vladimírné		1941-1944
163. Dr. Prodanović, Nikola		1941-1944
164. Sekulić, Aleksandar	sz. pr.	1941-1944
165. Vereczkei Sarolta		1941-1944
166. Eckert Kornélia		1942-1944
167. Dr. Gál Gyula	r.k.	1942-1943
168. Illésy Julianna		1942-1944
169. Tóth Kálmán	ref.	1942-1944
170. Wellenreiter Pál		1942-1944
171. Eszter Blanka		1943-1944
172. Klebniczky József		1943-1944
173. Kosinszky László		1943-1944
174. Körmöczi Ambrus	r.k.	1943-1944
175. Lechmayer Béla	r.k.	1943-1944
176. Takács Lajos		1943-1944
177. Skerlak, Vladimir		1944-1945
178. Popović, Žarko		1944-1946
179. Koledin, Jelena		1944-1951
180. Menjajlov, Nikola		1944-1951
181. Domnić, Konstantin		1945-1946
182. Domnić, Stanka		1945-1948
183. Sauerborn Ilona		1945-1949
184. Vujić, Vera		1945-1949
185. Kragujević, Lazar		1945-1956
186. Jablan, Vido		1946-1947
187. Meer Anna		1946-1947
188. Bijelić, Dušan		1946-1948
189. Panasenko, Eleonora		1946-1948
190. Perišić, Živojin		1946-1951

191. Guelmino János	1946-1949, 1950-1951
192. Durman, Veljko	1946-1956
193. Szűcs József	1947-1949
194. Újházi Erzsébet	1947-1949
195. Jančić, Olga	1947-1950
196. Szőke Elvira	1947-1950
197. Aradski, Sofija	1947-1951
198. Barasits Erzsébet	1947-1951
199. Barasits Gyula	1947-1951
200. Bencsik Mária	1947-1951
201. Buinac Ljubica	1947-1951
202. Guelmino Valéria	1947-1951
203. Illovszki Margit	1947-1951
204. Iván Gyula	1947-1951
205. Radojević, Đurđevka	1947-1951
206. Šatilov, Dimitrije	1947-1951
207. Tőke Vera	1947-1951
208. Podrumac, Slavka	1947-1953
209. Horváth Irén	1947-1956
210. Ženicki, Viktor	1947-1956
211. Vujić, Natalija	1947-1971
212. Barsi Gyula	1948-1949
213. Horvatović, Miroslava	1948-1949
214. Horvatović, Ratomir	1948-1949
215. Razić, Spasoje	1948-1949
216. Zeković, Momčilo	1948-1949
217. Simić, Ljuba	1948-1950
218. Burány Pál	1948-1950, 1956-1961
219. Gubik Ferenc	1948-1951
220. Szabó Margit	1948-1951
221. Seđakov, Ozren	1948-1951
222. Tomić, Branka	1948-1953
223. Szeli István	1948-1956
224. Tőke István	1948-1954, 1956-1962
225. Vlahović, Stojanka	1948-1971
226. Kővágó László	1949
227. Simić, Ljubica	1949
228. Dér Júlia	1949-1951
229. Dér József	1949-1951
230. Lazić, Milan	1949-1951
231. Mijanović, Ratomirka	1949-1951
232. Moholi (Milošević), Olga	1949-1951
233. Nacsa Etelka	1949-1951
234. Újházi Lajos	1949-1951, 1961-1962
235. Zvekić Božidar	1949-1956
236. Tót Horgosi Pál	1949-1951, 1959-1960
237. Erdélyi István	1949-1958
238. Fábri Gizella	1949-1978
239. Nagy Teréz	1950

240. Branovački Aranka	1950-1951
241. Bálint István	1950-1952
242. Huszágh Mária	1950-1952
243. Sárosi Károly	1950-1952
244. Novaković, Vladislav	1950-1954
245. Milić, Dušan	1950-1956
246. Fábri Géza	1950-1977
247. Vučković, Vuko	1951-1952
248. Borđoški Boško	1951-1953
249. Szollár Dezső	1951-1956
250. Pisarev (Flandja, Milić), Teodora	1951-1956
251. Zarić, Milan	1951-1956
252. Gellér Tibor	1952-1954
253. Todorov, Tihomir	1952-1954
254. Varga László	1952-1954
255. Bálind Pál	1952-1956
256. Čukić, Ljubomir	1952-1956
257. Mikes Mihály	1952-1956
258. Mikes (Šprajcer), Melanija	1952-1956
259. Mrkobrad, Sava	1952-1956
260. Živković (Poljak), Ružica	1952-1956
261. Simon Mihály	1952-1958
262. Frick Leopold	1952-1956, 1961-1974
263. Popović (Mandić), Nevena	1953-1955
264. Živkov Branka	1953-1955
265. Molnár Gábor Vera	1953-1956
266. Kőmíves Irén	1954
267. Milošević, Todor	1954
268. Ribár Tibor	1954-1955
269. Vanyócki György	1954-1955
270. Janičev, Danica	1954-1955
271. Strugar, Tatjana	1954-1955
272. Babin, Branka	1954-1956
273. Radulov, Miloš	1954-1956
274. Todorov, Branislav	1954-1956
275. Tomelj, Paula	1954-1956
276. Dancsó Jenő	1954-1959
277. Urbán István	1954-1961
278. Kokot, Vojna	1955-1956
279. Savić, Milan	1955-1956
280. Kljajić, Milovan	1955-1957
281. Nikolić (Radosavljević), Milosava	1955-1978
282. Vukmirović, Velinka	1955-1978
283. Burány Nándor	1956
284. Viola Lujza	1956-1957
285. Fajka Nándor	1956-1959
286. Adžić, Blažo	1956-1964
287. Tubić, Gojko	1956-1978
288. Fehér (Gabel) Klára	1957-1960

289. Csonka (Beretka) Magda	1957-1977
290. Stojšić, Nikola	1957-1977
291. Tubić, Persida	1957-1977
292. Dr. Bata Károly	1958-1959
293. Dr. Harmath László	1958-1959
294. Kádár József	1958-1959
295. Nagy Abonyi Hilda	1958-1960
296. Srdić, Milka	1958-1961
297. Janković, Vojislav	1958-1963
298. Teodorović, Ljubica	1958-1963
299. Dobos János	1958-1960,1962-1965
300. Ládi Jolán	1958-1967
301. Tóth Horti Sándor	1959-1961
302. Đorđevi, Ivan	1959-1962
303. Nagy Némedi Sándor	1959-1962
304. Benes József	1959-1962
305. Sõregi Dezsõ	1959-1977
306. Urbán János	1959-1978
307. Miranović, Andrija	1960-1961
308. Nagy Abonyi László	1960-1961
309. Neider Béla	1961-1962
310. Bene Julianna	1961-1963
311. Detki József	1961-1963
312. Radonjić, Svetozar	1961-1963
313. Fábián Mihály	1961-1965
314. Belošev, Jovan	1961-1964, 1972
315. Szloboda János	1961-1968
316. Rózsa Gyula	1962-1963
317. Prágai Erzsébet	1963-1971
318. Petronijević, Persida	1963-1978
319. Sugár (Borđoški) Rozália	1963-1978
320. Tarle, Ivan	1965
321. Zeković, Eva	1965-1976
322. Ramadanski, Milan	1967-1973
323. Senić, Petar	1967-1973, 1976-1977
324. Bálint János	1967-1975
325. Burány Csilla	1968
326. Ragács Erzsébet	1968
327. Jovin, Borivoj	1968-1969
328. Borđoški, Dragomir	1968-1971
329. Opančar, Zoran	1968-1971
330. Evetovics Mária	1968-1977
331. Boros István	1969-1971
332. Rajsli Etelka	1969-1972
333. Sujetova-Kostić, Marina	1969-1975
334. Bartha Sándor	1969-1975, 1975-1977
335. Bartha Judit	1969-1978
336. Máriás Vilmos	1970-1974, 1975-1977
337. Pintér Éva	1970-1975

338. Budan, Danica 1970-1978
339. Balla Lajos 1971-1972
340. Berecz Ilona 1971-1972
341. Kurunci Márta 1971-1972
342. Szilasi Mihály 1971-1972
343. Pető László 1971-1973
344. Mišeljić, Mira 1971-1973
345. Gašović, Milivoje 1971-1977
346. Marković, Milutin 1971-1977
347. Zaklan, Staniša 1972-1975
348. Gyalus Károly 1972-1977
349. Börcsök László 1972-1978
350. Urbán Ibolya 1973-1974
351. Kostić, Ljubomir 1973-1975
352. Katona Eszter 1973-1978
353. Csanádi János 1974
354. Gaál Éva 1974-1975
355. Matejić, Slavica 1974-1975
356. Živković, Dušica 1974-1977
357. Vekić, Dragan 1975
358. Faragó Jolán 1975-1976
359. Lučić Ilona 1975-1976
360. Sabo, Elena 1975-1976
361. Todorov Erzsébet 1975-1976
362. Arc Gabriella 1975-1977
363. Faragó Amália 1975-1977
364. Rakin Éva 1975-1977
365. Lazarević, Prvoslav 1975-1978
366. Sütő Zoltán 1975-1978
367. Dragić, Milena 1976-1977
368. Fehér József 1976-1977
369. Petrović, Stojka 1976-1977
370. Stajić, Milan 1976-1977
371. Vastag Katalin 1976-1977
372. Rövid Magdolna 1976-1978
373. Tomin, Draginja 1976-1978
374. Knezić, Stipan 1977
375. Đorđević, Mira 1977-1978
376. Kecskés, Zdenka 1977-1978
377. Raffai Ferenc 1977-1978
378. Gubik Rózsa 1978

Titkárok, könyvtárosok, könyvelők, ügyintéző

Tót Horgosi Pál	titkár	1949-1954, 1959-1960
Vukmirović, Velinka	titkár	1953-1954
Kubát János	titkár	1954-1956
Boljanović, Branislav	titkár	1955-1956
Preradov, Miloš	titkár	1956-1965
Bene Julianna	titkár	1957-1965
Kljajić, Jovanka	titkár	1965-1975
Meštrov, Mirjana	titkár	1972-1975
Nagy Abonyi Hilda	titkár	1976-1978
Farkas Márta	számvivő	1961-1965
Ilin Jolán	könyvelő	1965-1978
Recskó Júlia	pénztáros	1975-1978
Radonjić, Emilija	könyvtáros	1962-1964
Preradov, Miloš	könyvtáros	1975-1978

Hivatalsegédek

Györe Mátyás	1889-1909
Fodor István	1903-1904
Rácz Szabó Péter	1904-1935
Tóth István	1910-1920
Burány András	1915-1920
Matović, Stanko	1925-1941
Stojković, Petar	1938-1940
Ćopkov Petar	1939-1941
Homolya János	1941-1944
Tóth Mihály	1941-1944
Apró Nagy József	1943-1944
Kajčić, Gligorije	1944-1969
Káplár József	1945-1972
Bábinszki Nándor	1949-1956
Gordán Mátyás	1951-1956
Olajos János	1956-1965
Zagyi Mihály	1963
Gracza István	1964-1965
Kóródi Ferenc	1965
Kecskés István	1965
Velez László	1965-1972
Molnár Szipán János	1968
Velez Erzsébet	1968
Fajka Antal	1968-1976

Grahovac, Danica	1969-1978
Kis János	1972
Fehér György	1974-1975
Olajos Péter	1975
Rácz Szabó Miklós	1975-1976
Aulik Mátyás	1975-1976
Balog Anna	1976
Tornai János	1976-1977

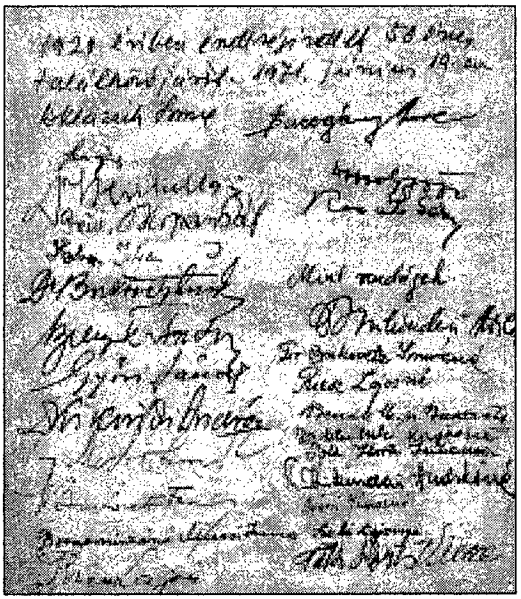

Források:

A Gimnázium személyzetének (igazgatók, tanárok, titkárok, ügyintézők, könyvtárosok, könyvelők, pénztárosok, hivatalsegédek) adatait az 1876-1920. évi időszakra az intézmény évi jelentéseiből; az 1921-1944. évi időszakra részben a kiadott évi jelentésekből, részben a tanulók anyakönyveiből, az 1945-1978. évi időszakra pedig több forrásból: a gimnázium dolgozóinak anyakönyvéből (ezt 1963-ban nyitották meg és 1978-ig vezették, de az egyes személyek rovatosan vezetett adatait nem egészítették ki, esetenként le sem zárták, levéltári jelzete 31.49 és 508.6), Zenta község Népbizottsága számfejtőségének fizetési főkönyveiből, a Gimnázium fizetési jegyzékeiből (jelzete: 31.354, 31.355), továbbá a tanulók és az érettségizők anyakönyveiből merítettük.

A közölt adatok hibái és hiányosságai miatt kérem az érintettek elnézését.

D. J.

A zentai gimnázium érettségit tett tanulói 1901-1979

1901

1. Berényi Dániel, 1881 Csantavér
2. Bolgár Elek, 1883 Kassa
3. Branovacsky Szávó, 1883 Zenta
4. Csukly András Gyula, 1880 Szakály
5. Flesch Károly, 1883 Zenta
6. Guelmino Alajos, 1884 Zenta
7. Horovitz Dénes, 1883 Zenta
8. Kőrösi Ferenc, 1883 Zenta
9. Mannheim Emánuel, 1882 Kishegyes
10. Molnár Gábor Ferenc, 1881 Zenta
11. Polacsek Márkus, 1883 Perlasz
12. Preszly Lajos Lóránt, 1883 Szeged
13. Schönfeld Miklós, 1883 Szabadka
14. Schwarzer Jenő, 1883 Szabadka
15. Tényi Győző, 1882 Zenta
16. Vikor István, 1881 Mohol

1902

17. Balázs Jenő, 1883 Zenta
18. Beck Húgó, 1884 Topolya
19. Bergel Sándor, 1883 Zenta
20. Boshán Samu, 1883 Ada
21. Deák Simon, 1883 Zenta
22. Döme László, 1882 Zenta
23. Flesch Jenő, 1885 Zenta
24. Frankl (Fenyő) Samu, 1883 Halas
25. Glücksthal Zvetán, 1884 Zenta
26. Kalmár Simon, 1884 Zenta
27. Kerekes Frigyes, 1882 Zenta
28. Klauz Lajos, 1882 Zenta
29. Kovács Kázmér, 1883 Zenta
30. Kovácsevity Bozsidár, 1882 Ada
31. Novoszel Imre, 1885 Torda
32. Orbán Henrik, 1883 Székesfehérvár
33. Basch Rezső, 1884 Zimony
34. Sichermann Gábor, 1883 Zenta
35. Skultéty János, 1882 Zenta
36. Szilágyi László, 1881 Mezőkövesd
37. Szilvási János, 1884 Zenta
38. Teleky István, 1884 Zenta
39. Tolmácsy István, 1882 Zenta
40. Ungár Béla, 1885 Horgos
41. Víg Lajos, 1884 Zenta

1903

42. Annus András, 1885 Zenta
43. Balázs Zoltán, 1885 Zenta
44. Barsi Ferenc, 1884 Zenta
45. Barsi Nándor, 1882 Zenta
46. Bokor József, 1883 Szeged
47. Borgyoski Milivoj, 1884 Zenta
48. Bózsó Mátyás, 1883 Zena
49. Fischer Rezső, 1885 Zenta
50. Fischer Sándor, 1885 Újverbász
51. Franz Mátyás Rezső, 1885 Homokrév
52. Homolya László, 1882 Zenta
53. Huszágh Sándor, 1884 Ada
54. Jakovlyevits Milorád, 1884 Zenta
55. Kalmár Elemér, 1882 Zenta
56. Kárpáti Lipót, 1884 Kishegyes
57. Mester György, 1884 Zenta
58. Montág Ödön, 1884 Zenta
59. Müller Dezső, 1885 Ada
60. Pintér Ödön, 1884 Torda
61. Prekájszki Iván, 1884 Zenta
62. Rosenberg Dezső, 1883 Boglártelke
63. Víg Károly, 1886 Zenta
64. Zimányi Jenő, 1883 Zenta

1904

65. Epstein Zoltán, 1886 Padé
66. Fekete Mihály, 1886 Zenta
67. Hirschenhauser Andor, 1886 Zenta

68. Horvát Lajos Sándor, 1886 Ókanizsa
69. Jakovlyevity Iván, 1886 Zenta
70. Kron Ferenc, 1885 Padé
71. Krsity Száva, 1886 Zenta
72. Ofner (Salamon) Sándor, 1886 Ada
73. Ormos Andor, 1886 Zenta
74. Ostheimer Miklós, 1884 Csávoly
75. Radó Gyula, 1886 Nagykikinda
76. Ramadanszky Péter, 1882 Törökkanizsa
77. Rasch József Károly, 1886 Orsova
78. Reich Zoltán, 1885 Szeged
79. Rosenfeld Antal, 1885 Martonos
80. Sík Béla György, 1887 Zenta
81. Szécsényi István János, 1885 Zenta
82. Tóth Bagi József, 1884 Csantavér
83. Wendörfer Imre, 1887 Orsova

1905

84. Bokor Károly, 1887 Szeged
85. Boros Géza, 1886 Budapes
86. Erdélyi István, 1886 Zenta
87. Ferenczi Antal, 1883 Zenta
88. Hoffmann Dezső, 1888 Zenta
89. Horváth Lajos, 1886 Bácsföldvár
90. Jedlicska Jenő Márton, 1887 Zenta
91. Kovács Imre, 1887 Zenta
92. Löffler Oszkár, 1886 Újkígyós
93. Neff György, 1884 Nagykikinda
94. Nikolics Sándor, 1886 Zenta
95. Pekle Ottó, 1887 Zenta
96. Stein Ernő (Hermann), 1885 Tiszaszentmiklós
97. Szalay Ferenc, 1885 Szeged
98. Szőke Dezső, 1886 Zenta
99. Tolmácsy Márton János, 1885 Zenta
100. Veszelovszky Gyula Sándor, 1886 Aracs
101. Wéner Péter, 1885 Nagytószeg
102. Zentai Soma, 1886 Zenta
103. Török József, 1886 Csonoplya
104. Vermes Endre, 1884 Zenta

1906

105. Barna Lajos, 1885 Zenta
106. Flesch Károly, 1889 Ókanizsa
107. Katona Imre, 1886 Ada
108. Kuthy Lajos, 1888 Zenta
109. Leicht György, 1886 Nagyjóka
110. Molnár Géza, 1885 Hódmezővásárhely
111. Radó Lipót, 1889 Nagykikinda
112. Rasch Gyula, 1889 Szeged
113. Rehák József Ferdinánd, 1889 Zenta
114. Szenn Menyhért, 1887 Rácmilitics
115. Weinberger Gyula, 1888 Óbecse
116. Zákó Olga, 1889 Zombor

1907

117. Barba Dezső, 1889 Temesvár
118. Bauer Jakab, 1887 Újverbász
119. Bodrogi Andor, 1889 Mélykút
120. Csernák Dezső, 1887 Zenta
121. Deutsch Zsigmond, 1889 Zenta
122. Fleischer Ernő, 1887 Csonoplya
123. Flesch Ernő, 1890 Zenta
124. Garancsy László, 1889 Szatmárnémeti
125. Hoffmann Izsó, 1889 Zenta
126. Kerepesi Vince, 1886 Zenta
127. Léh Jenő, 1889 Újverbász
128. Molnár Dezső, 1888 Zenta
129. Neproszel Gyula, 1887 Székesfehérvár
130. Petróczy Aurél, 1887 Budapest
131. Polyák János, 1888 Zenta
132. Simon Mihály, 1886 Zenta
133. Solymos Arthúr, 1890 Mitrovica
134. Szőts Jenő, 1887 Ráckeresztúr
135. Tóth Géza, 1888 Budapest
136. Ungár Andor, 1889 Zenta
137. Vámos János, 1887 Zenta
138. Wirth Márton, 1887 Németcérnya
139. Sőreghi János, 1886 Ókanizsa

1908

140. Atyimov János, 1889 Csóka
141. Basch Lipót, 1889 Ada
142. Bergl Mihály, 1889 Kiskőrös
143. Brummer Nándor, 1889 Tiszahegyes
144. Csetle János, 1887 Zenta
145. Flesch Jakab László, 1890 Tiszaszentmiklós
146. Gelbmann Jenő, 1890 Tiszajózseffalva
147. Glücksthal Géza, 1891 Zenta
148. Klein Ignác, 1887 Bácspéterréve
149. Nagy László, 1889 Zenta
150. Polacsek Mór, 1889 Mohol
151. Salgó Imre, 1891 Ada
152. Spitzer Andor, 1889 Zenta
153. Szeifert Károly János Lajos, 1887 Tiszaszentmiklós

154. Tábori Jenő, 1890 Pusztakocsohát
155. Weisz Márton (Márkusz), 1888 Zenta

1909

156. Brandeis Jakab, 1890 Péterréve
157. Csernák József, 1891 Zenta
158. Egyedi Dániel, 1891 Ada
159. Feuer Imre, 1891 Mohol
160. Gyurkovich Sándor, 1891 Nagykikinda
161. Lengyel József, 1892 Apatin
162. Mészáros Ferenc, 1888 Zenta
163. Pável Benő, 1890 Dunaadony
164. Percsy Antal, 1888 Szentfülöp
165. Petróczy Károly, 1890 Győr
166. Polacsek Ízsó, 1890 Zenta
167. Polyák Károly, 1889 Zenta
168. Rehák Elemér, 1890 Zenta
169. Répás Nándor, 1891 Zenta
170. Róna József, 1890 Padé
171. Salgó Sándor, 1892 Ada
172. Sébor János, 1890 Facskó
173. Stöszl Ármin, 1889 Zenta
174. Wendorfer Géza, 1891 Zenta

1910

175. Beslity Miklós, 1891 Ada
176. Bodnár Zoltán, 1892 Miskolc
177. Bús Károly, 1890 Zenta
178. Dimitrijevity Dragomir, 1892 Zenta
179. Feuer Dezső, 1893 Mohol
180. Gesztessy Antal, 1892 Zenta
181. Hajniki Béla, 1890 Nagykikinda
182. Heller Dávid, 1889 Zenta
183. Hirschl Sándor, 1892 Zenta
184. László Andor, 1892 Módos
185. Milacski Lajos, 1892 Zenta
186. Peczárszky Iván, 1892 Zenta
187. Perr Győző, 1891 Gyulafalva
188. Szűcs Jenő, 1891 Zenta
189. Táborosi Gyula, 1893 Pusztakocsóhát
190. Zákó Milán, 1892 Zombor

1911

191. Bata Péter, 1891 Ókanizsa
192. Bedő István, 1891 Pécs
193. Bobár József, 1893 Szabadka
194. Braun Tibor, 1893 Zenta
195. Czingráf János, 1890 Bocsár
196. Dávid Mihály, 1893 Kézdivásárhely
197. Fleischl István, 1893 Tiszaszöllős
198. Gere Kelemen, 1892 Zenta
199. Heiszler-Gyurgyovánszky Ferenc, 1893 Zenta
200. Kaszap Tivadar, 1893 Budapest
201. Kovács Endre, 1893 Zenta
202. Malagurszky Lőrinc, 1892 Szabadka
203. Pollák István, 1893 Zenta
204. Rácz István, 1892 Óbecse
205. Recskó András, 1893 Zenta
206. Salgó Andor, 1893 Ada
207. Schmidtmájer Ákos, 1893 Lacháza
208. Tót-Sági Dezső, 1891 Zenta
209. Vartus Ferenc, 1892 Zenta
210. Zakkay József, 1893 Dés

1912

211. Cabafy Endre, 1894 Zenta
212. Deutsch Miksa, 1894 Zenta
213. Farkas Endre, 1892 Győrszentmárton
214. Fischer Miklós, 1892 Péterréve
215. Goldstein Dezső, 1894 Zenta
216. Héhn József, 1892 Zsombolya
217. Lázár László, 1894 Zenta
218. Majoros Péter, 1894 Zenta
219. Mezei László, 1894 Zenta
220. Piacsek Ferenc, 1894 Szentendre
221. Pollák Imre, 1894 Zenta
222. Rácz Imre, 1894 Óbecse
223. Szegedi Mihály, 1893 Zenta

1913

224. Bartók István, 1893 Zenta
225. Bíró Miklós, 1894 Zenta
226. Blahm Ernő Géza, 1895 Pincéd
227. Bodnár József, 1895 Torna
228. Branovacsky Simon, 1892 Zenta
229. Csernák László, 1894 Zenta
230. Dudás István, 1895 Zenta
231. Halász János, 1895 Zenta
232. Helmberger Lajos József, 1895 Zenta
233. Klein Aladár János, 1894 Beodra
234. Klein Náthán, 1893 Péterréve
235. Ludaics Bogdán, 1894 Versec
236. Múró László Ferenc, 1895 Csátalja
237. Nagymélykúti Ferenc, 1892 Zenta

238. Pap Gyula Jenő, 1895 Foktő
239. Pőhm Zoltán Adolf, 1893 Alsómecenzés
240. Raffai Zoltán Aladár, 1894 Törökbecse
241. Somogyi Károly, 1894 Miskolc
242. Szeghy Sándor Lajos, 1894 Szekszárd
243. Tumbász Sándor Béla, 1839 Szabadka
244. Virág Béla Alajos, 1892 Bácsalmás

1914

245. Baghy József, 1896 Tiszaszentimre
246. Balog Károly, 1893 Zenta
247. Boros Ferenc, 1894 Zenta
248. Braun Zoltán, 1896 Zenta
249. Csernák László, 1894 Zenta
250. Dorogi Gábor, 1896 Seebach
251. Erdélyi Ferenc Mihály, 1894 Zenta
252. Frank Imre, 1896 Zenta
253. Gróf Elemér, 1896 Zenta
254. Hellemberger István, 1897 Zenta
255. Kohn Miksa, 1896 Zenta
256. Novoszel Ferenc, 1895 Zenta
257. Oroszi János Ágoston, 1894 Péterréve
258. Rácz Imre, 1893 Zenta
259. Reichard Péter, 1895 Zsombolya
260. Somogyi Ödön, 1896 Mezőkövesd
261. Vuits Szvetozar, 1895 Zenta
262. Vukovits Milivoj, 1895 Zenta

1915

263. Ábrahám Tibor András, 1895 Ada
264. Bognár Illés, 1894 Zenta
265. Csetle Géza, 1896 Zenta
266. Göblös János, 1896 Mohol
267. Forrai Lajos Zoltán István, 1896 Zenta
268. Fischer Ernő, 1896 Péterréve
269. Ludaics Milos, 1896 Zombor
270. Markovity Száva, 1895 Ireg
271. Oroszi István, 1895 Péterréve
272. Pap Géza Antal, 1896 Foktő
273. Weisz Simon, 1895 Zenta
274. Beck Oszkár, 1897 Mohol
275. Csányi Endre, 1897 Zenta
276. Kelemen Jenő, 1897 Zenta
277. Lőwinger Jenő, 1897 Zenta
278. Markovich Béla János, 1898 Katymár
279. Prekajszky Deszanka, 1897 Zenta
280. Varga István, 1897 Zenta
281. Vidákovits Ferenc, 1894 Csantavér
282. Virág László, 1897 Mohol

1916

283. Dorogi József, 1898 Seebach
284. Dudás László, 1898 Zenta
285. Feuer Simon, 1898 Zenta
286. Gologlavics Sándor, 1898 Dolova
287. Polgár Kálmán, 1898 Zenta
288. Bérczi Pál, 1898 Magyarkanizsa
289. Biliczki Ferenc, 1897 Zenta
290. Buknicz József, 1897 Szeged
291. Horváth Szilárd, 1898 Zsombolya
292. Kalmár Ferenc, 1897 Zenta
293. Király Sándor, 1898 Magyarkanizsa
294. Lőwi Mór, 1898 Mohol
295. Mayer András, 1897 Zenta
296. Nagy Péter, 1895 Magyarkanizsa
297. Rozgonyi Géza, 1898 Szarvas
298. Sztojánovits János, 1897 Mozsor
299. Tóth Lajos, 1897 Magyarkanizsa
300. Vargha Mátyás, 1897 Csantavér

1917

301. Piszarov Milkó, 1899 Ada
302. Vojnovics Iván, 1899 Óbecse
303. Árvay Lajos, 1899 Zenta
304. Gulyás Kálmán, 1899 Zenta
305. Homolya József, 1898 Zenta
306. Huszágh László, 1898 Zenta
307. Jankovics István, 1897 Zenta
308. Kurdi János, 1899 Kopács
309. Mirtsov Márton György, 1899 Horgos
310. Tóth Károly, 1899 Magyarkanizsa
311. Tóth Mátyás, 1898 Magyarkanizsa
312. Trabajkó Antal, 1898 Zenta
313. Tukacs Lajos, 1898 Magyarkanizsa
314. Biliczki Ede, 1898 Zenta
315. Halmos Mária Gizella, 1899 Petrozsény
316. Horváth Teréz Margit, 1899 Zenta
317. Nagy Vince, 1898 Zenta
318. Oroszi Ferenc, 1899 Péterréve
319. Prekajszky Deján, 1899 Zenta
320. Bíró László, 1888 Szarvas
321. Ferling Jakab, 1898 Teremi

1918

322. Bánffy Boldizsár, 1900 Zenta
323. Feuer János, 1900 Mohol
324. Geyer István, 1900 Újsóvé
325. Krausz József István, 1900 Nagybecskerek
326. Mester Lajos András, 1900 Zenta
327. Wolf László, 1900 Péterréve
328. Schmidt Pál, 1899 Kiskunhalas
329. Urbán Károly, 1899 Péterréve
330. Czabafi András, 1894 Péterréve
331. Csordás István, 1899 Csóka
332. Király Lajos, 1898 Ada
333. Koncz János, 1899 Magyarkanizsa
334. Lövey Péter, 1897 Zenta
335. Gregorovits Mladen, 1900 Magyarkanizsa
336. Goldstein Jenő, 1900 Zenta
337. Nagy Pál István, 1900 Zenta
338. Sternberg Erzsébet, 1900 Zenta
339. Vuits Vladimir, 1900 Zenta

1919

340. Beszédes János, 1900 Magyarkanizsa
341. Bilitzky András, 1899 Zenta
342. Blum Béla Fülöp, 1899 Torzsa
343. Bűn Gergely, 1898 Zenta
344. Mélykúti Lajos, 1899 Törökkanizsa
345. Pavlovits Milán, 1899 Ada
346. Reiszter Henrik, 1899 Kuczora
347. Renkó Antal, 1899 Zenta
348. Rozgonyi Ferenc Imre, 1900 Szarvas
349. Tausz János, 1897 Újsóvé
350. Tumbász Elemér Nándor, 1897 Zenta
351. Zsúnyi Mihály, 1896 Temerin
352. Bagáry Anna, 1901 Törökkanizsa
353. Bakody Ilona Paulina, 1900 Zenta
354. Farkas Baráti Béla György, 1900 Zenta
355. Frank Pál, 1901 Zenta
356. Frey Antal, 1901 Topolya
357. Huszágh Nándor, 1901 Zenta
358. Klein Mór, 1901 Zenta
359. Kőnig Júlia, 1902 Petrőc
360. Manheim Pál, 1901 Ada
361. Stolz Dezső László, 1901 Zenta
362. Varga Gyula, 1901 Söjtör
363. Veress Árpád, 1902 Zenta
364. Virág Péter, 1896 Zenta

1920

365. Bleuer Miksa, 1901 Galánta
366. Bóbán János, 1901 Zenta
367. Bognár Vince, 1902 Zenta
368. Bukovetz Ferenc, 1902 Detta
369. Csehók Mihály, 1900 Szanád
370. Dobos Győző Antal, 1903 Zenta
371. Fischer Margit, 1901 Zenta
372. Fleischmann Tibor, 1903 Szenttamás
373. Gottfried Ernő, 1902 Sopron
374. Gyenes János, 1900 Zenta
375. Juhász Ferenc, 1901 Zenta
376. Kikirícs Ignác András, 1902 Zenta
377. Kováts Géza, 1902 Zenta
378. Lóránt Imre, 1902 Nagykároly
379. Losoncz Dezső, 1900 Magyarkanizsa
380. Manheim Miksa, 1903 Ada
381. Muhi Sándor, 1901 Magyarkanizsa
382. Mutsi Iván Imre, 1894 Zenta
383. Nagy Imre, 1902 Gyála
384. Radó Irén, 1902 Zenta
385. Sohr József, 1902 Zenta
386. Solty Jolán Klára Teréz, 1900 Szabadka
387. Szántó Pál, 1903 Törökkanizsa
388. Szegedi Imre Károly, 1899 Zenta
389. Szűcs Margit, 1886 Zenta
390. Adler Antal, 1902 Ada
391. Balog Ilona, 1900 Zenta
392. Bózsó Péter, 1902 Zenta
393. Bóbán Ferenc, 1903 Zenta
394. Bukovetz Imre, 1903 Detta
395. Buzogány Imre, 1898 Péterréve
396. Czerni Antal, 1902 Zsombolya
397. Dér Ákos, 1901 Csantavér
398. Döme Jenő, 1901 Zenta
399. Gáspár Gyula, 1902 Csantavér
400. Győri János, 1902 Zenta
401. Habram István, 1900 Zenta
402. Iricz Lajos, 1902 Basahid
403. Kőszeghi Piroska, 1902 Temesvár
404. Meznerics Ferenc, 1903 Szabadka
405. Mucsi Irma Mária, 1902 Ada
406. Plavsics Dusán, 1901 Zenta
407. Riesz Lajos, 1902 Topolya
408. Rosenfeld Emil, 1902 Szabadka
409. Rózser János, 1903 Zenta
410. Rozgonyi György, 1903 Csongrád
411. Rudics József, 1902 Zenta

412. Schwartz Endre, 1903 Nagykikinda
413. Schwartz Imre, 1902 Mohol
414. Schwartz István, 1902 Mohol
415. Schwartz Jakab, 1903 Kula
416. Schweiger Ilona, 1903 Zenta
417. Stöckl József, 1903 Zenta
418. Szabó Lajos, 1903 Zenta
419. Szatmári János, 1902 Péterréve
420. Sztrilich Lajos, 1903 Zombor
421. Szűgyi István, 1902 Zenta
422. Tripolszki Ágoston, 1902 Péterréve
423. Wirth Dezső, 1902 Zenta

1922

424. Adler Dénes, 1904 Ada
425. Andróczki Aladár, 1900 Szenttamás
426. Benedek György, 1904 Mozsor
427. Búrány István, 1904 Zenta
428. Erdélyi János, 1902 Gyála
429. Hercog Andor, 1904 Padé
430. Jákó Andor, 1904 Zenta
431. Krausz István, 1904 Csantavér
432. Lengyel János, 1904 Zenta
433. Löbl Ferenc, 1904 Magyarkanizsa
434. Löwinger Erzsébet, 1904 Zenta
435. Nikolić Miloš, 1904 Zenta
436. Novák Rozália, 1900 Zenta
437. Pecarski Mileta, 1903 Zenta
438. Pleštić Mileta, 1903 Bocsár
439. Popov Obrad, 1903 Zenta
440. Prekajski Bude, 1904 Zenta
441. Recskó Ibolya, 1904 Zenta
442. Sóti István, 1903 Magyarkanizsa
443. Szabó Erzsébet, 1904 Zenta
444. Szatmári Rozália, 1903 Magyarkanizsa
445. Száraz János, 1903 Zenta
446. Szorcsik Miklós, 1903 Zenta
447. Tomasics Béla, 1904 Zenta
448. Tripolszki András, 1904 Péterréve
449. Pleštić Vladimir, 1900 Dunaszecső

1923

450. Gräf Ádám, 1905 Mehádia
451. Varga Sándor, 1904 Ómoravica
452. Deutsch Sándor, 1905 Mohol
453. Tóth Horgosi Sándor, 1903 Zenta
454. Wursth Béla, 1905 Újvidék
455. Offner György, 1905 Újvidék
456. Glücksthál Jenő, 1905 Zenta
457. Weinfeld Zoltán, 1905 Újvidék
458. Pogács Imre, 1904 Temerin
459. Kovács Ilona, 1905 Újvidék
460. Léderer Ilona, 1905 Újvidék
461. Windrich Júlia, 1905 Temerin
462. Kemény Júlia, 1904 Zenta
463. Kőnig Gyula, 1905 Kula
464. Haan Gyula, 1905 Szarajevó
465. Gonclik Kálmán, 1905 Zenta
466. Varjas László, 1904 Pacsér
467. Székely László, 1905 Székesfehérvár
468. Grubi Lili, 1905 Újvidék
469. Wéber Lajos, 1905 Bocsár
470. Bukovetz Mária, 1905 Detta
471. Kökényesi Mária, 1902 Zenta
472. Varga Mihály, 1905 Mohol
473. Mezei Mihály, 1905 Zenta
474. Slavnić Nikola, 1903 Zenta
475. Schweiger Miklós, 1905 Zenta
476. Lukács Ottó, 1905 Újvidék
477. Kopasz Pál, 1905 Zenta
478. Kemény Rózsa, 1906 Zenta
479. Vajda István, 1906 Zenta
480. Ládi István, 1902 Piros
481. Flesch Ferenc, 1905 Újvidék
482. Kúthy Etelka, 1902 Zenta

1924

483. Aibl Alfréd, 1903 Zombor
484. Weidinger Sándor, 1905 Zombor
485. Komáromi Sándor, 1906 Pacsér
486. Czabafy Sándor, 1906 Zenta
487. Hirschfeld Sándor, 1905 Bácsordas
488. Friedmann Alfréd, 1906 Tovarnik
489. Éberl András, 1906 Zenta
490. Offner Antal, 1906 Ada
491. Schill Árpád, 1906 Nemesmilitics
492. Wortner Béla, 1905 Palánka
493. Guttman Béla, 1906 Bezdán
494. Prekajski Božidar, 1905 Zenta
495. Kovács Vilmos, 1906 Martonos
496. Botka László, 1900 Bácsföldvár
497. Dégi László, 1906 Óbecse
498. Branovački Danilo, 1905 Zenta
499. Sziklai György, 1906 Izsák
500. Schulz György, 1906 Pancsova
501. Király Etelka, 1905 Zombor
502. Weisz Jenő, 1906 Tolna

503. Berkovits Imre, 1905 Padé
504. Okor Imre, 1906 Törökbecse
505. Jánovits János, 1905 Bácskertes
506. Utasi János, 1903 Csantavér
507. Schwarz József, 1906 Zenta
508. Gottfried Károly, 1905 Sopron
509. Magó Károly, 1905 Mohol
510. Szabó Károly, 1905 Újfutak
511. Bata Lajos, 1906 Magyarkanizsa
512. Bergel Miklós, 1905 Soltvadkert
513. Schärr Miklós, 1906 Zombor
514. Vértes Pál, 1906 Fegyvernek
515. Hubai Rudolf, 1906 Budapest
516. Szauer Simon, 1906 Zenta
517. Belovai István, 1905 Zenta
518. Birclin Stevan, 1905 Zenta
519. Ormos István, 1906 Zenta
520. Czakó István, 1904 Temerin
521. Sándor István, 1906 Budapest
522. Forgách Ferenc, 1906 Joszipovó

1925

523. Panić Aleksandar, 1906 Zenta
524. Nikolić Velizar, 1907 Kumán
525. Lalić Velimir, 1906 Zenta
526. Zikov Dragoljub, 1904 Tiszaszentmiklós
527. Hirschfeld Jenő, 1904 Németcsernye
528. Vujičić Milorad, 1905 Zenta
529. Borđoški Nenad, 1905 Zenta
530. Salamon Miklós, 1905 Budapest
531. Stanković Ljubomir, 1903 Magyarkanizsa
532. Vujin Sava, 1906 Feketetó
533. Malbaški Sava, 1907 Ókeresztúr
534. Manić Sever, 1904 Zenta
535. Schüller István, 1907 Eszék
536. Karabaš Trifun, 1906 Zenta
537. Klemm Ádám, 1905 Kölpény
538. Klein Sándor, 1907 Budapest
539. Róth Sándor, 1907 Zenta
540. Fleischer Sándor, 1906 Kassa
541. König András, 1908 Zenta
542. Löbl András, 1908 Magyarkanizsa
543. Steingenberger András, 1907 Újozora
544. Gyetvai Béla, 1907 Zenta
545. Horvát Béla, 1906 Péterréve
546. Bruck László, 1907 Zombor
547. Vidrich László, 1907 Temerin
548. Gallé László, 1908 Zenta
549. Malonyai László, 1907 Zenta
550. Freier László, 1906 Temerin
551. Kovács Géza, 1905 Zenta
552. Fuchs György, 1907 Hercegszőlős
553. Sellinger Jenő, 1906 Titel
554. Gaál János, 1907 Zenta
555. Deutsch János, 1908 Zenta
556. Hornyik János, 1907 Temerin
557. Fehér Illés, 1905 Temerin
558. Szőke József, 1907 Torontálvásárhely
559. Heinrich József, 1907 Zenta
560. Schumacher József, 1907 Óbecse
561. Gruber Lídia, 1907 Csenej
562. Majlend Pál, 1905 Zenta
563. Tót Szilveszter, 1905 Temerin
564. Brichta István, 1907 Zenta
565. Bruck István, 1907 Apatin
566. Kopasz István, 1907 Zenta
567. Tót István, 1906 Csóka
568. Hecskó Tamás, 1906 Csóka
569. Kemény Ferenc, 1907 Zenta
570. Sóti Ferenc, 1907 Zenta
571. Falcetto Cézár, 1908 Békéscsaba
572. Teodorović Kornel, 1907 Szanád
573. Borzaški Nestor, 1907 Zenta
574. Pajić Slavko, 1905 Zenta
575. Tumbász Ferenc, 1906 Szabadka
576. Árpási Károly, 1906 Ada
577. Mandel István, 1907 Zombor

1926

578. Oluški Gavro, 1904 Szanád
579. Lisica Damjan, 1906 Utolica
580. Savić Dobrivoj, 1906 Zenta
581. Mešterović Đura, 1908 Felsőittebe
582. Ćirin Ivan, 1905 Csernye
583. Werner János, 1907 Alsókabol
584. Poljaković Katica, 1907 Szabadka
585. Čobić Kosta, 1906 Józseffalva
586. Radović Ljubomir, 1907 Pitomača
587. Borđoški Marko, 1908 Zenta
588. Stančulov Milan, 1906 Nagybecskerek
589. Slavnić Pavle, 1908 Zenta
590. Šećerov Svetozar, 1907 Ókeresztúr
591. Aradski Sever, 1905 Sándor (Szabadka)
592. Trkulja Stanko, 1906 Katinovac (Topusko)
593. Tripolszki Aladár, 1908 Zenta
594. Molnár Sándor, 1907 Maradék
595. Nagy Sándor, 1906 Péterréve
596. Hubert András, 1908 Zenta

597. Csávossy Árpád, 1908 Zombor
598. Kopasz Vera, 1909 Zenta
599. Göte Viktor, 1908 Kúla
600. Bergel László, 1908 Zenta
601. Rosenberg László, 1908 Zenta
602. Soór László, 1909 Zenta
603. Salga László, 1905 Ada
604. Rieger Jenő, 1908 Zenta
605. Tomasits Jenő, 1907 Zenta
606. Bergel Ibolya, 1908 Zenta
607. Harmuth Imre, 1908 Zombor
608. Wirtz János, 1908 Temerin
609. Rauch János, 1907 Óbecse
610. Virág József, 1908 Padé
611. Garai Lívia, 1908 Budapest
612. Farkas Baráti Lajos, 1906 Zenta
613. Fischer Margit, 1908 Kiszombor
614. Kocsis Nándor, 1908 Zenta
615. Edelényi Miklós, 1907 Győr
616. Sóti Rózsa, 1909 Zenta
617. Megadja István, 1908 Zenta
618. Varnyu Teodor, 1908 Zenta
619. Bruck Tibor, 1909 Zombor
620. Dudás Tibor, 1905 Óbecse
621. Klein Ferenc, 1908 Péterréve
622. Utasi Ferenc, 1906 Csantavér
623. Perkučin Živojin, 1904 Törökkanizsa
624. Szathmári Albin, 1906 Péterréve
625. Kollin László, 1908 Budapest
626. Stöckl Jenő, 1905 Zenta
627. Simonyi János, 1908 Zenta
628. Kiszely Lajos, 1907 Antalfalva
629. Galsa Máté, 1904 Zenta
630. Bujdosó Péter, 1907 Temerin

1927

631. Krivokapić Blažo, 1906 Klacina
632. Bukurov Branislav, 1909 Tiszaszentmiklós
633. Nikolić Vladimir, 1909 Zenta
634. Klein László, 1909 Péterréve
635. Stančulov Darinka, 1909 Zenta
636. Pecarski Živko, 1909 Zenta
637. Lalić Zagorka, 1909 Zenta
638. Müller Imre, 1909 Zenta
639. Martalits Gyula, 1906 Bezdán
640. Nadrljanski Milivoj, 1907 Szanád
641. Jovanović Miloš, 1909 Zenta
642. Knežev Mita, 1909 Mokrin
643. Jović Nadežda, 1909 Zenta
644. Vujošević Novak, 1905 Momce
645. Lazić Olga, 1908 Tiszatarros
646. Seđakov Ozren, 1907 Törökkanizsa
647. Fleischer Rózsa, 1908 Kassa
648. Gerő István, 1909 Sajkásszentiván
649. Rosa István, 1909 Törökbecse
650. Pummer Sándor, 1899 Újvidék
651. Burány Béla, 1908 Zenta
652. Kertész László, 1908 Bezdán
653. Albert György, 1908 Bezdán
654. Fábri Jenő, 1908 Zenta
655. Harsány Zoltán, 1909 Zenta
656. Fábrik Kázmér, 1909 Zenta
657. Gere Károly, 1909 Karlova
658. Gessl Károly, 1907 Zombor
659. Gere Lajos, 1908 Zenta
660. Bakay Mária, 1908 Zenta
661. Kocsis Szilveszter, 1908 Zenta
662. Burány István, 1908 Zenta
663. Skultéthy István, 1909 Zenta
664. Bűn Ferenc, 1909 Zenta
665. Bózsó Ferenc, 1906 Zenta
666. Földi Ferenc, 1908 Csantavér
677. Csipak Ferenc, 1906 Zenta
668. Stojanović Božidar, 1907 Magyarkanizsa
669. Voljevica Osman, 1903 Mostar
670. Pecze Ágoston, 1906 Péterréve
671. Horvát József, 1908 Magyarkanizsa
672. Jeszenszki Ferenc, 1908 Bezdán
673. Sebők Sándor, 1910 Zenta
674. Fodor András, 1910 Zenta
675. Krivokapić Blažo, 1906 Nikšić
676. Gerić Velinka, 1908 Ókeresztúr
677. Onjin Veljko, 1909 Csóka
678. Cucin Vera, 1910 Zenta
679. Donáth László, 1910 Zenta
680. Schwartz László, 1910 Mohol
681. Bosnić Darinka, 1909 Rujevac
682. Tomić Dobrila, 1909 Csúrog
683. Ignjatov Dušan, 1908 Gyála
684. Patronov Georgije, 1910 Szentpétervár
685. Krak Đura, 1905 Tiszaszentmiklós
686. Bergel Ernő, 1910 Zenta
687. Slavnić Živko, 1910 Zenta
688. Steiner József, 1910 Zenta
689. Nagy Mária, 1910 Martonos
690. Borđoški Milica, 1909 Zenta
691. Dimitrijević Miloje, 1910 Tiszaszentmiklós
692. Bandić Milorad, 1909 Csóka
693. Kőnig Imre, 1910 Zenta

694. Kovačević Radivoj, 1909 Ada
695. Vorgić Radmila, 1909 Nagybecskerek
696. Banov Svetozar, 1909 Tiszaszentmiklós
697. Kragujević Stanislav, 1908 Zenta
698. Garai István, 1910 Zenta
699. Vlahović Stojanka, 1909 Józseffalva
700. Varga Albert, 1908 Magyarkanizsa
701. Körmöczi Ambrus, 1907 Magyarkanizsa
702. Doroghi László, 1910 Zenta
703. Hering Erzsébet, 1908 Zenta
704. Welter János, 1910 Csősztelek
705. Nagy József, 1908, Nuštar
706. Horváth Gyula, 1911 Zenta
707. Benedek Kornélia, 1910 Zenta
708. Surányi Margit, 1908 Zenta
709. Klenóczki Mária, 1910 Zenta
710. Kuzmann Miklós, 1909 Bezdán
711. Ruff István, 1907 Bezdán
712. Kocsis Ferenc, 1909 Zenta
713. Stöckl Ferenc, 1910 Zenta
714. Radović Branko, 1906 Pitomača
715. Nikolić Jovan, 1910 Melence
716. Mrkšić Radojka, 1910 Ada
717. Szabó László, 1910 Zenta
718. Wild Ernő, 1906 Nagybecskerek
719. Dukai Károly, 1908 Mohol
720. Wild Pál, 1909 Nagybecskerek
721. Renkó Pál, 1909 Zenta

1929

722. Arsikić Jovan, 1911 Feketető
723. Babin Branka, 1911 Zenta
724. Bajić Dafina, 1908 Gyála
725. Werner István, 1911 Alsókabol
726. Branovački Melanija, 1911 Zenta
727. Vujačić Dušan, 1908 Golubovci
728. Gerić Radovan, 1910 Ókeresztúr
729. Kragujević Milorad, 1911 Zenta
730. Markov Fotije, 1910 Szőreg
731. Mijić Milorad, 1909 Csóka
732. Miladinov Dušan, 1910 Gyála
733. Miladinov Nenad, 1910 Gyála
734. Milutinović Đorđe, 1911 Újvidék
735. Mirkov Simeun, 1911 Tiszaszentmiklós
736. Molnár Pál, 1911 Zenta
737. Pavlov Milorad, 1910 Józseffalva
738. Pakaški Vladimir, 1908 Szőreg
739. Perkučin Ivan, 1910 Törökkanizsa
740. Popović Velibor, 1911 Veliki Laole
741. Cucin Ružica, 1912 Zenta
742. Soklovački Anđelije, 1910 Csóka
743. Ács Lajos, 1910 Beremend
744. Bakay Erzsébet, 1911 Zenta
745. Basch Lajos, 1910 Kolonisti
746. Gyetvai Ferenc, 1910 Zenta
747. Erdélyi Lajos, 1907 Zenta
748. Pfau Johann, 1910 Slav. Šamac
749. Rudics Kálmán, 1910 Csantavér
750. Szűcs Márton, 1907 Kula
751. Tolmácsy Géza, 1911 Zenta
752. Tóth Pál, 1910 Kishegyes
753. Harangozó Gábor, 1909 Bácsfeketehegy
754. Harsány Lajos, 1911 Zenta
755. Hegedűs László, 1911 Bácsföldvár
756. Czabafy János, 1907 Péterréve
757. Czékus István, 1909 Kishegyes
758. Schwartzer Gyula, 1910 Zenta
759. Stolz Magdaléna, 1911 Zenta
760. Govedarica Milan, 1910 Nikšić
761. Lalić Milica, 1911 Temesvár
762. Popov Dušan, 1909 Gyála
763. Szosalyszki Irina, 1908 Novo Radomek
764. Sztrilich Béla, 1911 Zenta
765. Bodor István, 1910 Zenta
766. Váradi János, 1910 Kécsa
767. Kálmán Géza, 1909 Kerény
768. Lengyel Ferenc, 1907 Szabadka
769. Ruff István, 1907 Bezdán
770. Szabadi László, 1909 Temesvár
771. Torma Frigyes, 1909 Zsombolya

1930-tól 1941-ig

nem voltak érettségi vizsgák, mivel a zentai gimnáziumot algimnáziummá fokozták le

1942

772. Bakai Ilona Rozália, 1921 Senta
773. Bátky György, 1922 Mezőkovácsháza
774. Dobó Géza Győző, 1921 Stara Kanjiža
775. Gecsényi Tihamér, 1923 Kistelek
776. Szabó Alajos, 1921 Ada
777. Tolmácsi Ferenc, 1922 Mali Iđoš
778. Úri Ilona Edit, 1923 Mali Iđoš
779. Varga Horgosi Mátyás, 1924 Čantavir

1943

780. Balogh Károly, 1925 Budapest
781. Búrány János Péter, 1924 Sándorfalva
782. Deák István, 1922 Senta
783. Erdélyi István András, 1925 Senta
784. Garamvölgyi József, 1922 Fülöpszállás
785. Gombos Péter, 1924 Novi Sad
786. Kishonti Kovalcsik István, 1922 Senta
787. Kishonti Kovalcsik Pál, 1924 Senta
788. Morvai István, 1923 Srbobran
789. Mutsy György János, 1925 Senta
790. Nagy Géza, 1924 Senta
791. Paszt Aranka Gizella, 1925 Senta
792. Szécsi Imre, 1924 Almáskamarás

1944

793. Balog András Károly, 1922 Senta
794. Barát József, 1905 Zenta
795. Barsi László, 1925 Senta
796. Csikmák Mihály József, 1923 Senta
797. Deák Ferenc, 1916 Zenta
798. Dózsa Béla Dezső, 1914 Szeged
799. Ferenczy Jenő, 1909 Zenta
800. Gyorgyevits István, 1925 Senta
801. Győri Pál, 1925 Senta
802. Keczeli Mészáros András Ferenc, 1926 Senta
803. Kiss László, 1926 Senta
804. Milutinovics János, 1914 Magyarkanizsa
805. Molnár Csikós Bálint, 1911 Zenta
806. Molnár Gábor István János, 1925 Senta
807. Mucsi (Teleki) József, 1925 Senta
808. Palkó László, 1922 Senta
809. Papp Elemér Antal, 1925 Senta
810. Pernyész András Dénes, 1922 Senta
811. Pólya János, 1906 Jánoshalma
812. Sóti Menyhért, 1917 Zenta
813. Szávity Nenád, 1922 Senta
814. Szép Ferenc, 1924 Senta
815. Szlávnics Sándor, 1922 Obilićevo
816. Újházi Frigyes Gergely, 1926 Senta
817. Vámos Géza, 1924 Senta
818. Bóbán Erzsébet, 1916 Zenta
819. Boross Ottilia Márta Magdolna, 1924 Senta
820. Horváth Gabriella (Dózsa Béláné), 1915 Zenta
821. Hatala Irén, 1923 Senta
822. Kecskés Anna, 1925 Senta
823. Kiss Alice, 1921 Senta
824. Klenóczki Júlia, 1921 Senta
825. Monostori Mária Magdolna, 1925 Budapest
826. Szabó Julianna, 1924 Bácsalmás

1945

827. Gutwein Laura, 1926 Subotica
828. Jelić Dušan, 1923 Subotica
829. Györe István, 1925 Ada

1946

830. Barzi Sándor, 1928 Senta
831. Basaraba Petar, 1928 Mol
832. Beretka László, 1926 Senta
833. Bijelić Đurđica, 1927 Ogulin
834. Božanić Jovanka, 1926 Senta
835. Bošković Veselinka, 1928 Senta
836. Veličković Dragica, 1924 Ada
837. Gerić Anica, 1923 Žabalj
838. Đorđević Jovan, 1928 Senta
839. Kragujević Ivanka, 1926 Senta
840. Krivokapić Vojislav, 1927 Senta
841. Lalović Vojislav, 1927 Straševina
842. Lederer Đorđe, 1928 Čoka
843. Mikes Mihály, 1926 Senta
844. Mogin Đorđe, 1928 Novi Sad
845. Morvai György, 1925 Srbobran
846. Muškinja Grozdana, 1927 Senta
847. Nagy Abonyi Gábor, 1926 Senta
848. Novakov Smiljka, 1927 Subotica
849. Popov Julka, 1024 Krstur
850. Riesz Magda, 1928 Senta
851. Fábri Nándor, 1923 Senta
852. Čukić Momčilo, 1924 Gospić
853. Schwarz István, 1927 Nova Kanjiža
854. Bubanja Rakić Ljuba, 1927 Senta
855. Kojić Milena, 1926 Krstur
856. Erdélyi Zsuzsanna, 1927 Senta

1947

857. Babin Katarina, 1925 Senta
858. Baničević Nikola, 1927 Grahovo
859. Blažic Luka, 1927 Senta
860. Blažic Sava, 1927 Krstur
861. Borzaški Vladimir, 1928 Senta
862. Bugarski Senka, 1928 Čoka
863. Vámos György, 1927 Bratislava

864. Weinberger Gizella, 1926 Senta
865. Borđoški Vladimir, 1928 Senta
866. Vučković Gojko, 1926 Senta
867. Guelminó Terézia, 1924 Senta
868. Gligorović Slavko, 1927 Senta
869. Demin Arkadije, 1927 Čoka
870. Dragin Nada, 1928 Ada
871. Jankov Razumenka, 1928 Čoka
872. Lazarević Bosiljka, 1927 Cetinje
873. Maletin Jovan, 1926 Padej
874. Magdić Stanislav, 1926 Novalja
875. Polak Alfred, 1928 Čoka
876. Preradov Miloš, 1927 Senta
877. Sekulić Grujica, 1927 Padej
878. Tatić Zagorka, 1923 Senta
879. Ubavić Nevenka, 1927 Stari Bečej
880. Holló András, 1926 Senta
881. Hauer Valéria, 1927 Senta
882. Šećerov Nada, 1927 Krstur
883. Šećerov Svetozar, 1926 Sanad
884. Mrkobrad Sava, 1925 Slavsko Polje
885. Todorov Branislav, 1927 Đala
886. Maluckov Miodrag, 1924 Senta
887. Bacsi László, 1928 Ada
888. Bilicki László, 1927 Senta
889. Boros Miklós, 1927 Senta
890. Boros Gyevi Vendel, 1927 Senta
891. Cseh Géza, 1925 Čoka
892. Domány László, 1927 Senta
893. Fábri Géza, 1927 Senta
894. Hagymás Károly, 1927 Senta
895. Harmath Ferenc, 1926 Senta
896. Kolarik Jenő, 1926 Mol
897. Kovács Rezsul Gizella, 1925 Subotica
898. Kovács László, 1926 Nova Kanjiža
899. Mihalec Ferenc, 1924 Bačko Petrovo Selo
900. Mucsi Terézia, 1929 Senta
901. Nemes Miklós, 1927 Subotica
902. Raffai Ágoston, 1927 Bačko Petrovo Selo
903. Schumacher Gizella, 1927 Mol
904. Sóti Gizella, 1927 Senta
905. Stumper Hilda, 1927 Debeljača
906. Toldi György, 1928 Senta
907. Tóth Abonyi István, 1925 Horgoš
908. Vajda Ferenc, 1927 Stara Kanjiža
909. Vígh Ágoston, 1929 Budapest
910. Kesić Stanoje, 1921 Pančevo
911. Neškov Ivan, 1926 Ada
912. Stevanov Mirjana, 1929 Čoka
913. Barna Klára, 1927 Senta
914. Aksin Miroslav, 1929 Ada
915. Babin Sultana, 1927 Senta
916. Bakolić Marija, 1929 Gornji Kovilj
917. Basaraba Milana, 1930 Mol
918. Bjelić Ivan, 1929 Stara Pazova
919. Boljanović Nikola, 1928 Daniči
920. Borđoški Danilo, 1926 Senta
921. Borđoški Dragutin, 1926 Senta
922. Wolf Ibolya, 1928 Senta
923. Vuković Persida, 1930 Senta
924. Vučković Borislav, 1929 Makola
925. Gelbmann Miklós, 1926 Senta
926. Žeravica Milanka, 1927 Đala
927. Jablanov Ljubomir, 1927 Đala
928. Jakovljević Ljubica, 1926 Ada
929. Jovović Božidar, 1929 Senta
930. Jovović Momčilo, 1925 Podgorica
931. Kaćanski Dragica, 1929 Novi Sad
932. Knežević Olga, 1929 Senta
933. Krivokapić Zora, 1929
Banatsko Aranđelovo
934. Ludajić Vitomir, 1929 Senta
935. Perović Aleksandar, 1929 Senta
936. Popov Slavko, 1927 Đala
937. Popov Stevan, 1927 Senta
938. Pratić Radojka, 1926 Ada
939. Razić Veljko, 1929 Mol
940. Rankov Olga, 1928 Potiski Sveti Nikola
941. Somborski Ružica, 1928 Ada
942. Udovički Branko, 1925 Mol
943. Čobić Marija, 1929 Obilićevo
944. Čpeljak Zvonimir, 1929 Subotica
945. Preradov Milana, 1929 Senta
946. Kovačević Olga, 1924 Nikšić
947. Aulik Jenő, 1929 Senta
948. Berta Mihály, 1927 Banatsko Aranđelovo
949. Denkovits Róbert, 1929 Ada
950. Erdélyi József, 1930 Senta
951. Erdélyi László, 1928 Senta
952. Földi Nándor, 1923 Senta
953. Füzesi Imre, 1930 Budapest
954. Girizd István, 1928 Ada
955. Györe Imre, 1926 Senta
956. Harmat László, 1927 Senta
957. Hegedűs Miklós, 1929
Banatsko Aranđelovo
958. Heinrich Tibor, 1929 Čoka
959. Kádas Lajos, 1927 Stari Bečej
960. Kalmár Jenő, 1928 Senta
961. Koncz László, 1927 Senta

962. Nagy Abonyi Géza, 1928 Senta
963. Nagy László, 1929 Senta
964. Süli Endre, 1929 Jazovo
965. Szokola János, 1928 Senta
966. Tóth Horgosi József, 1929 Senta
967. Viola Gyula, 1928 Senta
968. Adankó Katalin, 1928 Mol
969. Bakota Rózsa, 1929 Stara Kanjiža
970. Barkóczi Ilona, 1929 Senta
971. Biliczki Éva, 1928 Senta
972. Bózsó Márta, 1930 Senta
973. Búrány Mária, 1926 Senta
974. Gajdos Cecília, 1927 Mol
975. Jámbor Mária, 1930 Senta
976. Kobrehel Ilona, 1929 Čoka
977. Molnár Gábor Veronika, 1927 Senta
978. Nagy Mária, 1929 Senta
979. Nemcsók Ilona, 1929 Senta
980. Papp Margit, 1928 Senta
981. Sebők Margit, 1926 Stara Kanjiža
982. Szabó Zsuzsanna, 1929 Senta
983. Tóth Horti Piroska, 1929 Senta
984. Horváth Ernő, 1924 Zmajevac
985. Varga Pál, 1924 Ada
986. Babin Marika, 1928 Senta
987. Dolnić Dragutin, 1929 Velika Kikinda
988. Radóc László, 1929 Újpest

1949

989. Batančev Vasa, 1930 Potiski Sveti Nikola
990. Beleslin Dušan, 1931 Senta
991. Bogosavljev Leposava, 1930 Stara Kanjiža
992. Vučković Vojislav, 1931 Podgorica
993. Živkov Vera, 1930 Ada
994. Zarić Sava, 1930 Krstur
995. Jablanov Vasa, 1929 Krstur
996. Kapor Đorđe, 1930 Senta
997. Lišić Milan, 1929 Martonoš
998. Marjanov Vera, 1929 Senta
999. Nikolić Mihailo, 1930 Senta
1000. Petrović Marija, 1927 Senta
1001. Popov Živojin, 1927 Senta
1002. Samec Jano, 1930 Potiski Sveti Nikola
1003. Stevanov Milorad, 1929 Nova Kanjiža
1004. Stojanović Stanislava, 1929 Stara Kanjiža
1005. Filipenko Nada, 1930 Senta
1006. Hirschl Ágnes, 1930 Senta
1007. Burány Lajos, 1929 Subotica
1008. Jojkić Nikola, 1927 Szeged
1009. Kovács Magdolna, 1929 Senta
1010. Mićković Zorka, 1929 Senta
1011. Nadrljanski Omer, 1929
Potiski Sveti Nikola
1012. Perović Draginja, 1931 Senta
1013. Popov Kovilka, 1929 Senta
1014. Szalvai Antal, 1928 Senta
1015. Stokić Vera, 1929 Senta
1016. Bálint János, 1929 Jazovo
1017. Bernát András, 1930 Ada
1018. Berta Béla, 1929 Senta
1019. Bori Imre, 1929 Bačko Gradište
1020. Búrány Béla, 1931 Senta
1021. Csuvik István, 1929 Ada
1022. Gyetvai Lajos, 1927 Senta
1023. Huszágh Mihály, 1928 Ada
1024. Karácsonyi László, 1929 Stari Bečej
1025. Konc Albert, 1928 Nadrljan
1026. Lakatos Ferenc, 1929 Potiski Sveti Nikola
1027. Lavicska László, 1927 Senta
1028. Márton Béla, 1930 Senta
1029. Pintér Mihály, 1930 Zmajevo
1030. Sóti Jenő, 1928 Nadrljan
1031. Szecsei Mihály, 1929 Nadrljan
1032. Tóth Horgosi Pál, 1927 Senta
1033. Újházi Gyula, 1930 Stara Kanjiža
1034. Bognár Imre, 1929 Velika Kikinda
1035. Kopasz Tivadar, 1928 Ada
1036. Barsi Valéria, 1930 Senta
1037. Bóka Rozália, 1930 Mol
1038. Deutsch Zsuzsanna, 1930 Bački Monoštor
1039. Gruik Ilona, 1931 Martonoš
1040. Gubás Izabella, 1930 Nova Kanjiža
1041. Habram Erzsébet, 1929 Senta
1042. Lipinszki Ilona, 1930 Senta
1043. Lóczi Lenke, 1930 Senta
1044. Márkus Matild, 1930 Senta
1045. Molnár Rozália, 1928 Bačko Gradište
1046. Pálfi Margit, 1929 Nova Kanjiža
1047. Rácz Terézia, 1930 Senta
1048. Rudics Erzsébet, 1931 Senta
1049. Suta Margit, 1930 Bačko Gradište
1050. Szeles Gizella, 1931 Senta
1051. Gyurcsik Ilona, 1929 Senta
1052. Balog Károly, 1929 Senta
1053. Szabó Tönki Imre, 1929 Senta
1054. Szemes István, 1930 Nova Kanjiža
1055. Urbán István, 1929 Senta
1056. Vikor Olivér, 1930 Mol
1057. Bálint Mária, 1928 Jazovo

1058. Erdélyi Ilona, 1929 Senta
1059. Faragó Gizella, 1929 Ada
1060. Húzsvár Etelka, 1929 Senta
1061. Dobrotka Ottó, 1927 Ada
1062. Korponai János, 1930 Čoka
1063. Pecze István, 1927 Bačko Petrovo Selo
1064. Pócs Gábor, 1929 Senta
1065. Sípos Pál, 1930 Ada
1066. Somogyi László, 1930 Stara Moravica
1067. Várkonyi István, 1927 Stari Bečej
1068. Verba József, 1929 Senta
1069. Wolf Gyula, 1929 Ada
1070. Gajdos Ibolya, 1931 Mol
1071. Kovács Piroska, 1930 Mol
1072. Mészáros Klára, 1930 Senta
1073. Nagy Zámbó Rózsa, 1930 Senta
1074. Prisztál Rózsa, 1929 Senta
1075. Sági Etelka, 1928 Stari Bečej
1076. Vikor Erzsébet, 1930 Mol

1950.

1077. Avdalović Branko, 1930 Stara Kanjiža
1078. Berci Petar, 1932 Stara Kanjiža
1079. Bogosavljev Bogdan, 1932 Stara Kanjiža
1080. Dokić Jovan, 1927 Mol
1081. Zakić Ivan, 1931 Đala
1082. Zeković Pavle, 1932 Senta
1083. Josić Momir, 1931 Stara Kanjiža
1084. Kapor Milan, 1932 Senta
1085. Kordovan Dušan, 1931 Stara Kanjiža
1086. Konjović Đorđe, 1931 Senta
1087. Marinkov Miroslav, 1931 Vilovo
1088. Petrović Stevan, 1932 Ada
1089. Prokin Miloš, 1028 Ada
1090. Radulov Miloš, 1929 Senta
1091. Torbica Dušan, 1929 Karađorđevo
1092. Savić Aleksandar, 1932 Senta
1093. Ulić Dobroslav, 1930 Podgorica
1094. Bajić Maca, 1931 Đala
1095. Bajić Cveta, 1932 Prag
1096. Boljanović Velinka, 1930 Senta
1097. Borđoški Tatjana, 1931 Maribor
1098. Pilić Nada, 1930 Senta
1099. Jančić Marija, 1930 Krstur
1100. Lancoš Jelica, 1932 Đala
1101. Manojlović Sofija, 1930 Ada
1102. Matić Jelena, 1931 Ada
1103. Popović Đurđinka, 1931 Mol
1104. Savić Marija, 1931 Ada
1105. Habram Eleonóra, 1931 Senta
1106. Cvejić Jelena, 1930 Mokrin
1107. Schönaug Klára, 1931 Stari Bečej
1108. Šumanac Dušanka, 1931 Stara Kanjiža
1109. Despotović Ljubomir, 1926 Subotica
1110. Jovin Radovan, 1930 Čoka
1111. Mijić Vasilije, 1930 Čoka
1112. Mučibabić Slavko, 1930 Nova Crvenka
1113. Pilh Emil, 1931 Ostojićevo
1114. Mišković Radovan, 1930 Ada
1115. Vlahović Desanka, 1931 Nikšić
1116. Vojvodić Jelena, 1929 Bajmok
1117. Nemes Mária, 1931 Subotica
1118. Unković Nevenka, 1930 Senta
1119. Šefer Agata, 1931 Karavukovo
1120. Bálint Margit, 1930 Stari Bečej
1121. Beretka Lajos, 1930 Mol
1122. Bognár Márta, 1931 Velika Kikinda
1123. Brusznyai János, 1929 Bačko Petrovo Selo
1124. Búrány Márta, 1930 Senta
1125. Cabafy László, 1931 Senta
1126. Dancsó Jenő, 1928 Senta
1127. Farkas István, 1929 Ada
1128. Harmath Konrád, 1928 Stara Kanjiža
1129. Húzsvár László, 1931 Horgoš
1130. Korponai Erzsébet, 1931 Čoka
1131. Márkus Piroska, 1930 Senta
1132. Molnár Gábor Teréz, 1928 Senta
1133. Molnár Csikós Gizella, 1931 Senta
1134. Nacsa Sándor, 1928 Bačko Gradište
1135. Nagy Abonyi Márton, 1929 Senta
1136. Pecze Erzsébet, 1929 Bačko Petrovo Selo
1137. Pelle István, 1931 Veliki Bečkerek
1138. Perge Géza, 1930 Senta
1139. Péter Zoltán, 1930 Beograd
1140. Piszár József, 1931 Senta
1141. Rekeczki József, 1930 Uzunovićevo
1142. Sárkány Ilona, 1932 Senta
1143. Sörös Károly, 1931 Stari Bečej
1144. Surján Pál, 1928 Bačko Gradište
1145. Szabados Lajos, 1929 Sanad
1146. Szalvai Erzsébet, 1930 Senta
1147. Szorcsik Piroska, 1931 Senta
1148. Tóth László, 1932 Stari Vrbas
1149. Verebes Ernő, 1931 Senta
1150. Vígh Jerne, 1931 Budapest
1151. Wolf István, 1928 Ada
1152. Botka Imre, 1929 Stari Bečej
1153. Nagy Abonyi László, 1928 Senta
1154. Nagy Mélykúti Lajos, 1928 Senta

1155. Piszár Ilona, 1927 Senta
1156. Sindeles Mátyás, 1925 Bačko Petrovo Selo
1157. Mucsi András, 1926 Senta
1158. Boros Katalin, 1928 Senta
1159. Deák Lajos, 1924 Zmajevac
1160. Horváth Ilona, 1931 Senta
1161. Kovács Jenő, 1928 Stara Kanjiža
1162. Kubát János, 1930 Senta
1163. Németh Nándor, 1930 Nova Kanjiža
1164. Rudics László, 1930 Senta
1165. Szabó Borbála, 1930 Bačko Petrovo Selo
1166. Törköly István, 1927 Sajan
1167. Andróczki Pál, 1928 Srbobran
1168. Baranyi Margit, 1928 Ada
1169. Bruckner Annamária, 1931 Senta
1170. Huszák Dezső, 1930 Senta
1171. Klímó Nándor, 1931 Senta
1172. Kosik Magda, 1930 Senta
1173. Kurucz Ferenc, 1929 Senta
1174. Verebes Klára, 1930 Senta

1951

1175. Borđoški Branka, 1933 Maribor
1176. Vlahović Milan, 1928 Manastir Morački
1177. Vujadinović Milivoj, 1929 Gornji Breg
1178. Domnić Tatjana, 1932 Novi Vrbas
1179. Živkov Branka, 1932 Senta
1180. Jovanov Milan, 1931 Čoka
1181. Krat Aleksandra, 1932 Beograd
1182. Manić Vidosava, 1932 Senta
1183. Mihadžić Vojin, 1933 Petrovgrad
1184. Mihaljev Karanfila, 1932 Sanad
1185. Mišković Danica, 1932 Potiski Sveti Nikola
1186. Vujadinović Milan, 1932 Senta
1187. Malešev Ljubiša, 1929 Sanad
1188. Gruić Danica, 1932 Banatsko Aranđelovo
1189. Jeftić Mihajlo, 1931 Sombor
1190. Jakovljev Ružica, 1932 Čoka
1191. Lišić Vera, 1932 Martonoš
1192. Mikovilović Ljiljana, 1932 Beograd
1193. Popov Milorad, 1929 Čoka
1194. Raišević Milorad, 1925 Senta
1195. Balassa Magdolna, 1933 Senta
1196. Barsi Katalin, 1932 Senta
1197. Berecz Tamás, 1931 Mol
1198. Búrány Nándor, 1932 Senta
1199. Dér Irén, 1929 Stara Kanjiža
1200. Falusi Imre, 1932 Jazovo
1201. Fehér Ferenc, 1930 Stari Bečej
1202. Gulyás Ilona, 1933 Senta
1203. Jávorszki Endre, 1931 Senta
1204. Kis Károly, 1932 Bačko Petrovo Selo
1205. Komlós Sándor, 1932 Ada
1206. Kósa Valéria, 1931 Kula
1207. Léner István, 1931 Mol
1208. Nagy Horti István, 1932 Senta
1209. Sóti Imre, 1931 Nadrljan
1210. Söreghi Magdolna, 1932 Senta
1211. Surján Gusztáv, 1931 Bačko Gradište
1212. Szabó Márta, 1932 Senta
1213. Tasi Sándor, 1932 Ada
1214. Tóth István, 1930 Temerin
1215. Törteli Gizella, 1932 Senta
1216. Acsai István, 1931 Mol
1217. Boros Jenő István, 1931 Senta
1218. Borsi Ferenc, 1931 Srpska Crnja
1219. Horváth Ilona, 1932 Senta
1220. Horváth Viktória, 1932 Stari Bečej
1221. Nyilas Mária Magdolna, 1932 Senta
1222. Babinjec Sándor, 1930 Ada
1223. Bálint János, 1932 Stara Kanjiža
1224. Beder István, 1932 Martonoš
1225. Gyurcsik Erzsébet, 1932 Senta
1226. Habram Matild, 1933 Senta
1227. Habram Mihály, 1931 Senta
1228. Lékó Valéria, 1930 Stara Kanjiža
1229. Mezei Éva, 1932 Senta
1230. Szeles Ferenc, 1932 Senta
1231. Vicei Valéria, 1932 Senta

1952

1232. Avramović Svetislav, 1933 Sremska Mitrovica
1233. Berci Danica, 1934 Stara Kanjiža
1234. Kapor Vladimir, 1933 Senta
1235. Komanov Isidor, 1933 Senta
1236. Kragujević Milica, 1933 Senta
1237. Manić Slavko, 1934 Senta
1238. Mišković Jovan, 1933 Ada
1239. Pecarski Stanko, 1933 Senta
1240. Piskunov Vera, 1934 Senta
1241. Popov Sofija, 1933 Senta
1242. Šarović Mirjana, 1932 Senta
1243. Branovački Marija, 1933 Senta
1244. Popov Miloš, 1926 Ada
1245. Bajić Milinka, 1933 Đala
1246. Bajić Jeca, 1932 Đala
1247. Batančev Milan, 1933 Potiski Sveti Nikola

1248. Boljanović Branislav, 1932 Senta
1249. Gvozdenović Petar, 1931 Gornji Breg
1250. Despotov Mladen, 1932 Nova Kanjiža
1251. Mrkšić Jelena, 1933 Senta
1252. Micković Milivoj, 1933 Senta
1253. Mrkšić Zagorka, 1932 Ada
1254. Pecarski Ljubinka, 1933 Senta
1255. Reinholz Győző, 1934 Senta
1256. Roganović Novak, 1932 Senta
1257. Srećkov Pavle, 1931 Čurug
1258. Urošević Zoran, 1934 Senta
1259. Šećerov Lina, 1932 Krstur
1260. Opačić Bojana, 1934 Ohrid
1261. Bakota Etelka, 1934 Stara Kanjiža
1262. Beretka Magdolna, 1932 Senta
1263. Boros Gyevi Tibor, 1931 Senta
1264. Botka Antal, 1931 Bačko Gradište
1265. Dancsó Irén, 1933 Senta
1266. Farkas Ferenc, 1932 Stari Bečej
1267. Fischer Kálmán, 1933 Bačka Palanka
1268. Gubik Gizella, 1933 Senta
1269. Homolya Oszkár, 1932 Senta
1270. Huszágh László, 1933 Senta
1271. Kiss Katalin, 1931 Zagreb
1272. Kókai Mária, 1932 Stara Kanjiža
1273. Móra András, 1932 Sajan
1274. Mráz Andor, 1930 Bačko Petrovo Selo
1275. Pásztor Tibor, 1932 Majdan
1276. Rotenheber Etelka, 1933 Senta
1277. Rudics Irén, 1933 Senta
1278. Rúzsa Nándor, 1932 Potiski Sveti Nikola
1279. Schleicher Lajos, 1930 Senta
1280. Schumacher József, 1933 Mol
1281. Szvilály Erzsébet, 1932 Ada
1282. Tajti István, 1932 Ada
1283. Tóth Horgosi Piroska, 1933 Senta
1284. Turzai Erzsébet, 1933 Čantavir
1285. Urbán Mária, 1833 Senta
1286. Világos Frigyes, 1933 Ada
1287. Molnár Csikós Benedek, 1929 Senta
1288. Horváth Magdolna, 1932
Bačko Petrovo Selo
1289. Kis István, 1933 Bačko Petrovo Selo
1290. Mráz Erzsébet, 1933 Bačko Petrovo Selo
1291. Trungel Ferenc, 1933 Ada
1292. Bata Miklós, 1929 Senta
1293. Bene Aranka, 1933 Senta
1294. Brasnyó Tibor, 1931 Srbobran
1295. Bukovetz Imre, 1933 Subotica
1296. Detki József, 1932 Potiski Sveti Nikola
1297. Dobó Klára, 1934 Senta
1298. Kopasz Lajos, 1930 Senta
1299. Lehoczki Ferenc, 1933 Mol
1300. Nagy Némedi Sándor, 1930 Senta
1301. Rudics Imre, 1933 Senta
1302. Ozsvár Lajos, 1930 Nadrljan
1303. Privoda Éva, 1931 Tornjoš
1304. Urbán János, 1931 Senta

1953.

1305. Babin Milivoj, 1933 Senta
1306. Bajić Andrija, 1934 Beč
1307. Bahovec Helena, 1935 Kragujevac
1308. Beleslin Bogdan, 1935 Senta
1309. Jovanović Nada, 1935 Debeljača
1310. Jović Svetlana, 1934 Skoplje
1311. Kovačev Miloš, 1934 Senta
1312. Komlušan Radivoj, 1922 Čoka
1313. Mandić Milivoje, 1934 Đakovica
1314. Mendebaba Sima, 1935 Đala
1315. Milošev Ljubica, 1935 Padej
1316. Mokraček Marija, 1934 Potiski Sveti Nikola
1317. Popov Živojin, 1934 Đala
1318. Savić Mirko, 1934 Senta
1319. Cvejić Đoka, 1934 Sanad
1320. Zeković Branka, 1933 Senta
1321. Lazin Smiljan, 1933 Nova Kanjiža
1322. Nikolić Nadežda, 1934 Senta
1323. Živkov Žarko, 1933 Senta
1324. Herman Marija, 1934 Senta
1325. Jurišin Živa, 1918 Tiszaszentmiklós
1326. Božičković Vojislav, 1933 Odžaci
1327. Stankov Dušan, 1933 Čoka
1328. Barsi Tamás, 1934 Senta
1329. Csehpál Pál, 1934 Ada
1330. Dobos János, 1935 Stara Kanjiža
1331. Fehér Ödön, 1934 Subotica
1332. Fendrik Mária, 1934 Senta
1333. Görög István, 1934 Banatsko Aranđelovo
1334. Homolya Matild, 1934 Tornjoš
1335. Kosik Erzsébet, 1934 Senta
1336. Kovács Gabriella, 1935 Senta
1337. Pakosz Gizella, 1934 Mol
1338. Papp Piroska, 1933 Tornjoš
1339. Perényi Mária, 1935 Senta
1340. Sőregi Dezső, 1933 Senta
1341. Szloboda János, 1934 Senta
1342. Varga Júlia, 1934 Mol
1343. Varga Mária, 1934 Stara Kanjiža

1344. Wolland László, 1934 Senta
1345. Beszédes Ella, 1935 Beograd
1346. Farkas Verona, 1935 Padej
1347. Harmath Ilona, 1934 Senta
1348. Horváth István, 1930 Apatin
1349. Kószó János, 1933 Rusko Selo
1350. Lázár Tibor, 1914 Tiszaszentmiklós
1351. Matúz Mária, 1931 Senta
1352. Martonosi Simon, 1930 Jazovo
1353. Rövid Gyula, 1932 Stara Kanjiža
1354. Sándor Pál, 1930 Sombor
1355. Szarapka Mihály, 1928 Martonoš
1356. Szűgyi Ferenc, 1931 Novi Sad
1357. Bauer Imre, 1933 Stari Bečej
1358. Dobos Katalin, 1934 Novi Sad
1359. Juhász Mihály, 1934 Čoka
1360. Kaupert Pál, 1933 Senta
1361. Mészáros Éva, 1935 Senta
1362. Szalkai Leona, 1934 Stara Kanjiža
1363. Szorcsik Erzsébet, 1933 Senta
1364. Takács Ilona, 1935 Senta
1365. Varga Gál Erzsébet, 1933 Senta
1366. Varga Vera, 1934 Mol
1367. Bús Ilona, 1929 Stara Kanjiža

1954.

1368. Babin Persida, 1936 Senta
1369. Branovački Mirjana, 1935 Šibenik
1370. Boljanović Zora, 1935 Danići
1371. Boljanović Natalija, 1934 Senta
1372. Gašović Milivoje, 1934 Polje Crkvica
1373. Đorđević Ivan, 1935 Senta
1374. Živkov Svetislav, 1935 Senta
1375. Zarić Marko, 1934 Senta
1376. Krivokapić Rajka, 1935 Senta
1377. Lojović Vidosava, 1934 Orahovo
1378. Mišković Nadežda, 1934
Potiski Sveti Nikola
1379. Nadrljanski Ljiljana, 1935 Sanad
1380. Opsenica Jovanka, 1936 Čapljina
1381. Perović Dragoljub, 1935 Titograd
1382. Petkov Sava, 1934 Idoš
1383. Popov Vasilije, 1934 Đala
1384. Radonjić Vladimir, 1934 Split
1385. Radonjić Svetozar, 1932 Senta
1386. Sekulić Mirko, 1934 Donje....(C. G.)
1387. Cvetković Slavka, 1934 Gračac
1388. Rakić Đorđe, 1934 Bačko Gradište
1389. Bajić Jelena, 1935 Čoka
1390. Birclin Marija, 1935 Beograd
1391. Bikić Nada, 1936 Senta
1392. Vuković Ljiljana, 1934 Cetinje
1393. Lojović Vidosava, 1934 Senćanski Gunaraš
1394. Maksimov Draginja, 1936 Senta
1395. Miščević Mihajlo, 1932
Banatsko Aranđelovo
1396. Rakin Dragoljub, 1935 Melenci
1397. Bošković Mirko, 1933 Pačir
1398. Kragujević Aleksandra, 1934 Senta
1399. Radonjić Vera, 1935 Senta
1400. Senić Vladimir, 1921 Novi Dulići
1401. Stankov Radovan, 1931 Đala
1402. Stevanov Vladimir, 1932 Čoka
1403. Ćirin Mihailo, 1933 Smederevo
1404. Džakula Milena, 1934 Rusko Selo
1405. Matić Teodora, 1932 Martonoš
1406. Tomić Katarina, 1932 Senta
1407. Popović Milivoj, 1927 Mol
1408. Bartók István, 1936 Senta
1409. Búrány Veronika, 1934 Senta
1410. Czabafy Ágnes, 1936 Senta
1411. Domány Ferenc, 1935 Senta
1412. Galsa Veronika, 1933 Senta
1413. Gere Zsíros Teréz, 1935 Senta
1414. Hényel Magdolna, 1934 Mol
1415. Kosik Ilona, 1936 Senta
1416. Kőrősi Márta, 1935 Senta
1417. Lavicska Piroska, 1935 Senta
1418. Léner Gizella, 1936 Mol
1419. Matykó Jenő, 1935 Senta
1420. Mészáros András, 1934 Ada
1421. Mészáros Péter, 1934 Mol
1422. Mikonya Etelka, 1935 Senta
1423. Nagy Teréz, 1936 Senta
1424. Rehák József, 1933 Ada
1425. Sári Ilona, 1935 Sajan
1426. Tóth Horti Sándor, 1936 Senta
1427. Varga Polyák László, 1936 Senta
1428. Zsiga János, 1936 Senta
1429. Biacs Ferenc, 1932 Martonoš
1430. Borza Sándor, 1933 Čoka
1431. Fehér Opletán István, 1935 Senta
1432. Gödöllei Éva, 1934 Bačko Petrovo Selo
1433. Kaszás József, 1935 Gornji Breg
1434. Majláth Irma, 1932 Novi Bečej
1435. Szloboda László, 1934 Senta
1436. Tóth Imre, 1933 Nova Kanjiža
1437. Bekes István, 1934 Senta
1438. Gordos Sándor, 1933 Novi Sad

1439. Hanák László, 1934 Senta
1440. Rácz Szabó Margit, 1936 Senta
1441. Vámos István, 1933 Subotica
1442. Barna András, 1932 Senta
1443. Gere Erzsébet, 1934 Senta
1444. Molnár Szipán Anna, 1933 Senta
1445. Nagy Mária, 1934 Senta
1446. Riesz Attila, 1931 Senta
1447. Török Nándor, 1932 Ada
1448. Fábrik Margit, 1935 Tornjoš
1449. Katona József, 1934 Čoka
1450. Lengyel Gizella, 1935 Novi Kneževac
1451. Mészáros Piroska, 1936 Ada
1452. Szokola Margit, 1935 Tornjoš
1453. Varga András, 1932 Ada
1454. Fekete Ilona, 1935 Zagreb
1455. Lipinszki Mária, 1933 Senta
1456. Novoszel Magda, 1935 Senta
1457. Spang József, 1931 Ada

1955

1458. Bogdanov Ljiljana, 1936 Kusić
1459. Beatović Jovan, 1936 Nova Gradina
1460. Borđoški Danilo, 1936 Maribor
1461. Davidović Radmila, 1936 Ada
1462. Davidović Radomir, 1934 Ada
1463. Đorđević Milorad, 1936 Senta
1464. Đurić Slobodan, 1934 Sarajevo
1465. Žikić Anica, 1935 Stari Bečej
1466. Jenovac Mirjana, 1937 Senta
1467. Jenovac Olga, 1936 Senta
1468. Jovanov Milan, 1935 Čoka
1469. Kaćanski Danilo, 1936 Srbobran
1470. Kostić Milutin, 1935 Trsa (Zeično)
1471. Lazić Divna, 1936 Velika Kikinda
1472. Miković Zvonimir, 1936 Stari Bečej
1473. Nadrljanski Nedeljka, 1936 Sanad
1474. Nenadov Marija, 1936 Potiski Sveti Nikola
1475. Smoljanović Danica, 1936 Osijek
1476. Stankov Ivan, 1937 Padej
1477. Stanković Dušan, 1936 Kladovo
1478. Stojšin Katica, 1931 Žabalj
1479. Taušan Aleksandar, 1937 Stara Kanjiža
1480. Tomašević Radoslav, 1936 Somina
1481. Udovički Miroslava, 1936 Mol
1482. Urošević Milanka, 1937 Senta
1483. Balzam Tibor, 1936 Bačko Gradište
1484. Belecz Piroska, 1936 Zagreb
1485. Berta Ilona 1937 Senta
1486. Borbély Géza, 1936 Senta
1487. Bozsó Magdolna, 1937 Beograd
1488. Búrány Zsuzsanna, 1937 Senta
1489. Csanádi Endre, 1937 Novi Kneževac
1490. Fehér Lajos, 1934 Senta
1491. Gere József, 1937 Senta
1492. Gubás Jenő, 1937 Novi Kneževac
1493. Horváth Lídia, 1937 Bačko Petrovo Selo
1494. Juhász Imre, 1937 Čoka
1495. Kalmár Ilona, 1937 Bašaid
1496. Kanyó László, 1936 Stara Kanjiža
1497. Koncz István, 1937 Stara Kanjiža
1498. Mészáros Ferenc, 1936 Ada
1499. Neider Béla, 1936 Senta
1500. Renkó György, 1936 Senta
1501. Rudics Ildikó, 1937 Senta
1502. Sőregi László, 1937 Senta
1503. Süveg Sándor, 1936 Sanad
1504. Szarka Erzsébet, 1937 Senta
1505. Szilágyi Anna, 1937 Subotica
1506. Szirovica Ernő, 1937 Novi Kneževac
1507. Tényi Géza, 1937 Temerin
1508. Török Anna, 1937 Zagreb
1509. Túri Ferenc, 1937 Ada
1510. Zsárkov Irén, 1935 Gornji Breg
1511. Marinkov Miodrag, 1935 Vilovo
1512. Ognjenović Branislav, 1933 Senta
1513. Slavnić Milanka, 1935 Senta
1514. Vilovski Veljko, 1936 Potiski Sveti Nikola
1515. Dickov Borivoj, 1936 Ada
1516. Erdeljan Milan, 1936 Senta
1517. Popović Miladin, 1934 Ada
1518. Vujošević Novica, 1936 Senta
1519. Pušin Ljubomir, 1935 Senta
1520. Džakulin Stevan, 1934 Stari Bečej
1521. Vanđel Milan, 1935 Stari Bečej
1522. Senić Petar, 1936 Senta
1523. Avdalović Radomir, 1935 Senta
1524. Boljanović Radovan, 1936 Daniči
1525. Mišković Žarko, 1937 Ada
1526. Piszár Tibor, 1935 Senta
1527. Hadusfalvy Györgyi, 1930 Senta
1528. Lengyel Lajos, 1930 Senta
1529. Fehér Gizella, 1936 Čoka
1530. Mikes Erzsébet, 1932 Senta
1531. Simon József, 1936 Vrbica
1532. Tóth Etelka, 1936 Stara Kanjiža
1533. Avdalović Sreten, 1934 Senta
1534. Ididov Hristina, 1933 Žabalj
1535. Jenovac Milan, 1935 Senta

1536. Marić Milivoj, 1933 Alibunar
1537. Milenković Miodrag, 1932 Senta
1538. Nikolić Petar, 1933 Senta
1539. Savelić Milan, 1934 Stara Kanjiža
1540. Spajić Milan, 1933 Stari Bečej
1541. Tucakov Milan, 1933 Čurug
1542. Ćeranić Lazar, 1931 Senta
1543. Csanádi Ottília, 1934 Nova Kanjiža
1544. Gulyás Gizella, 1936 Senta
1545. Oláh Teréz, 1935 Senta
1546. Péter Ilona, 1928 Bačko Gradište

1956

1547. Avdalović Tomislav, 1934 Stepen
1548. Arađanski Olga, 1938 Čoka
1549. Atlagić David, 1936 Bravsko
1550. Adžić Dragoslava, 1937 Beograd
1551. Babin Milena, 1938 Senta
1552. Belić Milenko, 1936 Srbobran
1553. Berić Petar, 1936 Stari Bečej
1554. Bogešić Vladan, 1937 Otočac
1555. Borđoški Branislav, 1937 Senta
1556. Bugarski Dragoljub, 1937
Potiski Sveti Nikola
1557. Vlaškalić Leposava, 1937 Ada
1558. Vojvodić Slobodan, 1935 Vis
1559. Vuković Milan, 1938 Beograd
1560. Grujin Đorđe, 1938 Senta
1561. Zeković Bratislav, 1938 Otočac
1562. Jankov Stojan, 1935 Bočar
1563. Janković Tomislav, 1933 Beograd
1564. Kaloper Milka, 1937 Potiski Sveti Nikola
1565. Kremer Davorin, 1937 Ljubovija
1566. Mandić Slavko, 1939 Đakovica
1567. Marđokić Petar, 1937 Beograd
1568. Milićev Vita, 1936 Mol
1569. Njegomir Milan, 1936 Vrebac
1570. Pavlov Rađenko, 1937 Sanad
1571. Pantelić Danilo, 1936 Suvo Selo
1572. Stajić Anđelija, 1937 Senta
1573. Terzin Olga, 1937 Kikinda
1574. Terzić Jovan, 1937 Senta
1575. Tomašev Božidar, 1937 Bačko Petrovo Selo
1576. Habram Magdolna, 1938 Senta
1577. Hajder Đorđe, 1934 Stara Kanjiža
1578. Cvjetković Aleksandar, 1935 Gračac
1579. Šarović Radenko, 1938 Senta
1580. Škrbić Mladen, 1934 Hrtkovci
1581. Brankov Đorđe, 1935 Bačko Gradište
1582. Boberić Momir, 1936 Novi Bečej
1583. Vrana Miroslav, 1936 Pepelište
1584. Vujačić Danica, 1937 Senta
1585. Vujadinović Vuko, 1928 Gornji Breg
1586. Vukotić Stanka, 1936 Senta
1587. Vučković Miodrag, 1938 Senta
1588. Vujadinović Bratislav, 1936 Senta
1589. Vuković Smiljka, 1936 Beograd
1590. Gašić Milan, 1933 Senta
1591. Gvozdenović Milica, 1934 Senta
1592. Dukin Nedeljko, 1934 Čoka
1593. Ivanović Milka, 1937 Petrovgrad
1594. Krstekanić Biserka, 1936 Senta
1595. Pejić Dušan, 1933 Bosanski Petrovac
1596. Repac Vidosava, 1938 Bački Sokolac
1597. Supić Đorđe, 1935 Zimonjić
1598. Hajder Zora, 1936 Stara Kanjiža
1599. Hermann Brigitta, 1938 Senta
1600. Njegomir Slavko, 1935 Pavlovac
1601. Veselinov Tereza, 1936 Novi Bečej
1602. Vojvodić Stanko, 1937 Senta
1603. Đurovic Milan, 1928 Senta
1604. Đokić-Ivanković Milan, 1933 Senta
1605. Vukić Mileva, 1935 Stara Kanjiža
1606. Krivokapić Radovan, 1934 Senta
1607. Malešević Ksenija, 1935 Senta
1608. Medenica Miloš, 1919 Peć
1609. Pejin Milka, 1920 Sirig
1610. Radonjić Ananije, 1935 Senta
1611. Hajdek Stjepan, 1923 Vinkovci
1612. Bakota Ottília, 1937 Stara Kanjiža
1613. Balog Károly, 1937 Ada
1614. Bartók Ibolya, 1938 Senta
1615. Bartuc Szilveszter, 1937 Mol
1616. Cabafy Elemér, 1938 Senta
1617. Borsos Ferenc, 1938 Stara Kanjiža
1618. Kadvány László, 1938 Senta
1619. Koncz József, 1937 Novi Kneževac
1620. Korponai Ilona, 1937 Čoka
1621. Losonc Sándor, 1936 Novi Kneževac
1622. Matykó Julianna, 1938 Senta
1623. Rácz Szabó Ottó, 1938 Novi Kneževac
1624. Rúzsa Gyula, 1938 Senta
1625. Tóth László, 1836 Nova Kanjiža
1626. Majorosi Imre, 1936 Bačko Gradište
1627. Csuvik József, 1937 Ada
1628. Dalos Ferenc, 1937 Senta
1629. Sőregi Tódor Zoltán, 1926 Senta
1630. Balassa Pál, 1936 Ada
1631. Korhecz László, 1937 Bačko Petrovo Selo

1632. Selmeczki Veronika, 1936 Senta
1633. Fendrik Ferenc, 1935 Senta
1634. Kocsis Gergely, 1936 Bačko Gradište
1635. Kovács Elvira, 1936 Martonoš
1636. Papp Judit, 1936 Martonoš
1637. Rúzsa Etelka, 1937 Banatski Monoštar
1638. Sarnyai Imre, 1935 Stara Kanjiža
1639. Solymosi Valéria, 1937 Ada
1640. Sóti Mária, 1938 Senta
1641. Sõregi Klára, 1935 Čurug
1642. Tóth Ilona, 1936 Borča
1643. Tóth Horgosi László, 1937 Inđija
1644. Barasits Ilona, 1934 Šupljak
1645. Bucsánszki Erzsébet, 1936 Banatsko Aranđelovo
1646. Deák Rozália, 1935 Gornji Breg
1647. Farkas Baráti Margit, 1937 Senta
1648. Kopasz Vera, 1937 Ada
1649. Kracsun Tolnai Zoltán, 1937 Stara Kanjiža
1650. Ripczó Károly, 1928 Senta
1651. Koós János, 1936 Ada
1652. Bertha Mátyás, 1938 Subotica
1653. Soltis Teréz, 1938 Bačka Topola
1654. Huszár László, 1939 Horgoš
1655. Borsos György, 1938 Gornji Breg
1656. Csehák Rozália, 1938 Čoka
1657. Sípos György, 1938 Novi Bečej
1658. Hegedüs Zoltán, 1937 Zagreb
1659. Horváth Miklós, 1938 Senta
1660. Konc Zoltán, 1937 Horgoš
1661. Korponai István, 1939 Čoka
1662. Márkus István, 1938 Senta
1663. Molnár Csikós János, 1937 Senta
1664. Pecze Zoltán, 1938 Bačka Topola
1665. Terzin Milanka, 1939 Velika Kikinda
1666. Simonyi János, 1937 Stari Bečej
1667. Tóth Bagi Aranka, 1937 Čantavir
1668. Tolmácsi Géza, 1938 Subotica
1669. Tóth Bojnik Erzsébet, 1938 Senta
1670. Újházi István, 1939 Stara Kanjiža
1671. Weiss Hildegard, 1938 Ada
1672. Búrány Etelka, 1938 Senta
1673. Pozsár Gizella, 1938 Senta
1674. Atlagić Nedeljko, 1938 Senta
1675. Belošev Jovan, 1938 Potiski Sveti Nikola
1676. Blagotić Petar, 1936 Subotica
1677. Borđoški Đorđe, 1937 Senta
1678. Borzaš Izidor, 1936 Senta
1679. Vujadinović Vojislav, 1936 Gornji Breg
1680. Golović Rajka, 1936 Senta
1681. Davidović Blagoje, 1938 Vrak
1682. Đurović Milorad, 1936 Gornji Breg
1683. Ždero Radojka, 1936 Velebit
1684. Markov Branko, 1938 Potiski Sveti Nikola
1685. Markov Danica, 1938 Padej
1686. Mišević Toma, 1937 Njegoševo
1687. Narandžić Nikola, 1935 Stara Kanjiža
1688. Novkov Danica, 1939 Senta
1689. Pajić Mirjana, 1938 Senta
1690. Panić Aleksandar, 1937 Bajša
1691. Popov Dušan, 1937 Sajan
1692. Popović Jovan, 1938 Golubovci
1693. Radonjić Draginja, 1938 Senta
1694. Samardžić Dimitrije, 1938 Senta
1695. Sošin Mirjana, 1939 Subotica
1696. Stevanov Milan, 1938 Padej
1697. Tontić Mirjana, 1936 Senta
1698. Turinski Teodora, 1938 Tivat
1699. Čeranić Božica, 1939 Knin
1700. Šefer Ervin, 1939 Karavukovo
1701. Benke Jolán, 1927 Bačko Gradište
1702. Lazin Jovan, 1937 Novi Kneževac
1703. Lolin Petar, 1934 Senta
1704. Radonjić Arsenije, 1936 Makala
1705. Szabó Zoltán, 1938 Vrbica
1706. Szatmári Albin, 1937. Bačko Petrovo Selo
1707. Dokmanović Stevan, 1936 Stari Bečej
1708. Krivokapić Milovan, 1937 Senta
1709. Mandić Milka, 1935 Đakovica
1710. Čobić Danilo, 1938 Sarajevo
1711. Boljanović Nevenka, 1935 Senta
1712. Vukmirović Vladimir, 1927 Horgoš
1713. Đurđić Dušan, 1936 Senta
1714. Žikić Uroš, 1913 Óbecse
1715. Ivančević Nikola, 1919 Nova Kršlja
1716. Miljanović Grozdana, 1938 Senta
1717. Petkov Vojislav, 1931 Bačko Petrovo Selo
1718. Török Simon, 1927 Mošorin
1719. Uzelac Nikola, 1914 Medak
1720. Ádám Ilona, 1938 Senta
1721. Berta Zsuzsanna, 1938 Senta
1722. Berta Ferenc, 1936 Senta
1723. Bruckner Ilona, 1938 Senta
1724. Cvejánov Eszter, 1938 Bačko Gradište
1725. Dobó Illés, 1935 Stara Kanjiža
1726. Domonkos József, 1938 Stara Kanjiža
1727. Huszák Tibor, 1938 Čantavir
1728. Kaszás Dávid, 1937 Ada
1729. Lajcsák Rozália, 1938 Čoka
1730. Lukics Károly, 1938 Kula

1731. Törteli Cecília, 1937 Ada
1732. Varga Géza, 1938 Velika Kikinda
1733. Avdalović Nada, 1937 Senta
1734. Birclin Dobrivoj, 1938 Senta
1735. Vilovski Vera, 1937 Potiski Sveti Nikola
1736. Vujaković Miloš, 1938 Stara Kanjiža
1737. Đakov Nada, 1938 Novi Kneževac
1738. Nikičić Jelena, 1937 Stara Kanjiža
1739. Perkučin Persida, 1938 Novi Kneževac
1740. Petrov Obrenka, 1938 Novi Kneževac
1741. Popov Radovan, 1937 Senta
1742. Samardžić Branislav, 1937 Senta
1743. Babin Lazar, 1917 Zenta
1744. Basrak Milan, 1937 Bosanska Krupa
1745. Vojvodić Veselin, 1930 Senta
1746. Erceg Bora, 1936 Dolac
1747. Kepčija Dobrila, 1936 Derventa
1748. Zarić Milan, 1915 Szerbkeresztúr
1749. Csúri Károly, 1938 Gornji Breg
1750. Búrány Mihály, 1938 Senta
1751. Popović Mirko, 1937 Ada
1752. Nešić Ljubica, 1936 Senta
1753. Krivokapić Pavle, 1935 Senta
1754. Avdalović Radmila, 1938 Senta
1755. Svorcan Desanka, 1934 Senta
1756. Stojanović Lazar, 1937 Crna Bara
1757. Sági Jolán, 1938 Stari Bečej
1758. Horváth András, 1937 Bačko Petrovo Selo
1759. Krumenacher Klára, 1938 Ada
1760. Đurović Svetozar, 1928 Kopito
1761. Stevović Ivan, 1932 Gornji Breg
1762. Novković Momčilo, 1925 Velebit
1763. Gospođinački Milivoj, 1937 Stari Bečej
1764. Stojšin Katica, 1931 Žabalj
1765. Butás Mária, 1935 Stari Bečej

1958.

1766. Adžić Ljiljana, 1940 Beograd
1767. Babić Blažo, 1938 Hadžići
1768. Beleslin Ikonija, 1939 Senta
1769. Borđoški Vojin, 1939 Senta
1770. Vujadinović Milan, 1939 Gornji Breg
1771. Jovanović Branislava, 1939 Skoplje
1772. Kovačević Miloš, 1938 Stara Kanjiža
1773. Kragujević Lenka, 1940 Subotica
1774. Laban Vukašin, 1939 Plav
1775. Lalić Mirjana, 1939 Senta
1776. Lukić Danica, 1940 Novi Kneževac
1777. Marić Radovan, 1938 Novi Kneževac
1778. Mészáros Antal, 1939 Padej
1779. Mrkić Savo, 1938 Čantavir
1780. Nešić Milica, 1939 Beograd
1781. Obradov Milena, 1939 Senta
1782. Oluški Jelica, 1939 Skoplje
1783. Popmijatov Jovan, 1939 Beograd
1784. Popov Dušanka, 1939 Sajan
1785. Popović Ksenija, 1939 Senta
1786. Preradov Stevan, 1939 Senta
1787. Teodoresku Ljubinka, 1940 Kragujevac
1788. Teodorović Vera, 1939 Senta
1789. Šustran Rodoljub, 1938 Čoka
1790. Betyák Rózsa, 1939 Martonoš
1791. Borbély László, 1939 Subotica
1792. Boros László, 1939 Senta
1793. Fehér Etelka, 1939 Senta
1794. Göblös József, 1939 Senta
1795. Heinrich Béla, 1939 Senta
1796. Hevér Vera, 1938 Senta
1797. Huszák Márta, 1939 Senta
1798. Karácsonyi Ernő, 1939 Vrbica
1799. Kispál Ferenc, 1939 Senta
1800. Kocsis Szürke Zsuzsanna, 1940 Senta
1801. Kopasz Vera, 1939 Subotica
1802. Korpa Béla, 1939 Senta
1803. Kósa Endre, 1940 Kula
1804. Magosi László, 1940 Subotica
1805. Mészáros Ilona, 1939 Beograd
1806. Muhi Pál, 1939 Subotica
1807. Nagy Mélykuti Teréz, 1939 Senta
1808. Neider Ilona, 1939 Senta
1809. Recskó Imre, 1939 Senta
1810. Sóti Anna, 1939 Stara Kanjiža
1811. Surányi Terézia, 1937 Bogaraš
1812. Szabados Károly, 1938 Stara Kanjiža
1813. Takács Erzsébet, 1939 Senta
1814. Török Margit, 1939 Zagreb
1815. Vida Ilona, 1939 Rusko Selo
1816. Neugebauer Gabriella, 1938 Ada
1817. Đurđić Dragoje, 1939 Komarnica
1818. Ognjenović Dragutin, 1937 Senta
1819. Sugár István, 1939 Senta
1820. Csuzdi Ferenc, 1939 Zemun
1821. Werner János, 1939 Martonoš
1822. Szabó József, 1921 Senta
1823. Basch Lajos Nándor, 1939 Senta
1824. Pajić Bojana, 1939 Senta
1825. Bacakov Dubravka, 1939 Martonoš
1826. Đurković Ivan, 1938 Senta
1827. Boljanović Dragan, 1938 Senta

1828. Vujadinović Desanka, 1937 Gornji Breg
1829. Boljanović Bosiljka, 1923 Daniići
1830. Knežević Branislav, 1936 Senta
1831. Balassa Piroska, 1939 Senta
1832. Koós Vera, 1939 Ada
1833. Lakatos Vidor, 1938 Bačko Petrovo Selo
1834. Korhec Illés, 1839 Bačko Petrovo Selo
1835. Pásztor Vera, 1940 Velika Kikinda
1836. Süveg Károly, 1939 Senta
1837. Szikora Ilona, 1939 Senta
1838. Szarka Ilona, 1938 Senta
1839. Urbán Rozália, 1937 Senta
1840. Bandić Ivan, 1939 Beograd
1841. Boljanović Aleksandar, 1939 Senta
1842. Borđoški Dragan, 1940 Senta
1843. Burić Žarko, 1937 Danilovgrad
1844. Vlahović Vladeta, 1938 Nikšić
1845. Vuković Dušan, 1937 Cetinje
1846. Kaćanski Mladenko, 1938 Srbobran
1847. Stevović Nikola, 1937 Trešnjevo
1848. Stojanović Vukica, 1938 Senta
1849. Temišvarski Jovan, 1937 Kumane
1850. Džaković Slavko, 1936 Plevlje
1851. Banov Radojka, 1939 Potiski Sveti Nikola
1852. Božović Angelina, 1937 Nadinići
1853. Vrtković Đorđe, 1939 Senta
1854. Vujadinović Veselinka, 1937 Senta
1855. Drašković Veljko, 1937 Senta
1856. Gavrić Zoran, 1938 Stari Bečej
1857. Grčki Aleksandar, 1937 Novi Bečej
1858. Zarić Marija, 1939 Senta
1859. Pavličević Andrija, 1936 Bajmok
1860. Pevalić Gorinka, 1937 Sanad
1861. Racko Mihajlo, 1938 Horgoš
1862. Lévai Ilona, 1939 Senta
1863. Nagy Zámbó Margit, 1939 Čantavir
1864. Veljko Anđelko, 1924 Blagaj
1865. Vujadinović Simeon, 1925 Gornji Breg
1866. Cvejić Živan, 1918 Gyála
1867. Šaranović Dušan, 1934 Petrovaradin
1868. Balai Márton, 1932 Temerin
1869. Gyurcsik Mária, 1937 Senta
1870. Nagy Abonyi Imre, 1937 Senta
1871. Szudarovich Katalin, 1938 Senta

1959

1872. Arađanski Zora, 1940 Čoka
1873. Branovački Đurđica, 1940 Šibenik
1874. Branovački Draginja, 1940 Senta
1875. Branovački Nada, 1940 Senta
1876. Vasiljčenko Vera, 1941 Senta
1877. Vrgov Mirko, 1940 Ada
1878. Gligić Tomislav, 1940 Rusko Selo
1879. Dražić Borislav, 1936 Josan
1880. Edelényi Mária, 1940 Subotica
1881. Ivošević Ljubica, 1940 Stara Kanjiža
1882. Igić Branislav, 1940 Beograd
1883. Jakovljević Miroslav, 1940 Novi Kneževac
1884. Kaloper Obrenka, 1940 Potiski Sveti Nikola
1885. Katona Verona, 1940 Mol
1886. Lazinica Nada, 1939 Senta
1887. Lasković Koviljka, 1939 Velebit
1888. Lolin Marija, 1940 Senta
1889. Marinkov Gligorije, 1940 Novi Sad
1890. Martinović Rista, 1940 Vojvoda Stepa
1891. Matović Tomislav, 1940 Užice
1892. Milovanović Dragoslav, Beograd
1893. Nešić Milivoj, 1940 Senta
1894. Pajić Nadežda, 1940 Senta
1895. Petronijević Persida, 1941 Senta
1896. Petrov Mirna, 1940 Sanad
1897. Reinholz Veronika, 1941 Senta
1898. Šević Ljubica, 1940 Senta
1899. Slavnić Éva, 1940 Senta
1900. Todorov Nada, 1940 Čoka
1901. Uverić Đorđe, 1940 Senta
1902. Frik Aleksandar, 1940 Senta
1903. Borđoški (Todorović) Bojana, 1937 Beograd
1904. Vidaković Filip, 1938 Beograd
1905. Vulović Rajko, 1938 Boljanići
1906. Dimitrijević Dušan, 1939 Novi Kneževac
1907. Ivanović Ivan, 1939 Petrovgrad
1908. Kaćanski Nebojša, 1939 Bajša
1909. Laban Anka, 1940 Šavnik
1910. Marjanović Konstantin, 1940 Ada
1911. Rikin Miodrag, 1938 Čoka
1912. Ádám Erzsébet, 1940 Senta
1913. Ádám Mária, 1940 Senta
1914. Balla Klára, 1940 Senta
1915. Belecz Imre, 1938 Senta
1916. Berta Mária, 1941 Čoka
1917. Borsos István, 1940 Bačko Petrovo Selo
1918. Csernák Margit, 1940 Senta
1919. Dluhi Júlia, 1940 Novi Sad
1920. Farkas Zsuzsanna, 1941 Senta
1921. Fendrik Mihály, 1940 Senta
1922. Fodor Margit, 1940 Senta

1923. Gugus Piroska, 1940 Čoka
1924. Györe Klára, 1939 Senta
1925. Gyetvai András, 1940 Senta
1926. Gyurcsik Sándor, 1937 Senta
1927. Kalmár Anna, 1940 Senta
1928. Körmendi Ferenc, 1940 Senta
1929. Matykó Jolán, 1940 Senta
1930. Matykó Júlia, 1940 Senta
1931. Matykó Franciska, 1940 Senta
1932. Mészáros Katalin, 1940 Senta
1933. Mohácsi Éva, 1940 Novi Kneževac
1934. Nacsa Anna, 1940 Novi Kneževac
1935. Nagy Duda Erzsébet, 1941 Senta
1936. Ónozó György, 1940 Čoka
1937. Pallós Péter, 1937 Čantavir
1938. Parigrosz Matild, 1939 Senta
1939. Prikidánovics László, 1940 Senta
1940. Sinkovics Mária, 1941 Senta
1941. Sóti Julianna, 1940 Stara Kanjiža
1942. Sóti Jenő, 1940 Senta
1943. Schűrő Emil, 1939 Senta
1944. Tóth Horti Ilona
1945. Törteli Rita, 1940 Ada
1946. Újhelyi Piroska, 1940 Stara Kanjiža
1947. Urbán László, 1939 Senta
1948. Vida Béla, 1941 Senta
1949. Zanai Márta, 1940 Stara Kanjiža
1950. Bruckner Aladár, 1939 Čoka
1951. Tolmácsi István, 1940 Subotica
1952. Tóth János, 1937 Senta
1953. Pešikan Jovan, 1938 Senta
1954. Tontić Dušan, 1939 Senta
1955. Birclin Vladimir, 1941 Senta
1956. Branovački Mirjana, 1940 Subotica
1957. Ilijin Gorinka, 1940 Đala
1958. Kaluđerovic Slobodan, 1941 Tornjoš
1959. Kanački Zora, 1940 Banatsko Aranđjelovo
1960. Mitrović Lenka, 1939 Senta
1961. Gojkov Miodrag
1962. Mijanović Melanija
1963. Nikolić Jelena,1938 Senta
1964. Orčić Josip
1965. Belančić Zlatoje, 1938 Đala
1966. Borđoški Svetozar, 1938 Senta
1967. Vukadinović Miodrag, 1936 Lapovo
1968. Gulyás Mária, 1938 Senta
1969. Kecskés Károly, 1939 Senta
1970. Koós Dezső, 1940 Ada
1971. Szeredi Ilona, 1940 Senta
1972. Vámos György, 1939 Ada
1973. Zombori István, 1939 Čoka
1974. Balog Etelka, 1939 Senta
1975. Bűn Anna, 1940 Senta
1976. Fehér Kálmán, 1940 Čoka
1977. Hajagos Aranka, 1940 Senta
1978. Jesina Mária, 1941 Subotica
1979. Kajári Aranka, 1940 Zagreb
1980. Kozma Lajos, 1940 Mol
1981. Molnár Olga, 1940 Subotica
1982. Papp Tibor, 1939 Novi Sad
1983. Poros Klára, 1941 Stara Kanjiža
1984. Sóti Antal, 1941 Stara Kanjiža
1985. Szudárovics Csaba, 1939 Senta
1986. Vastag János, 1940 Ada
1987. Sárkány Ida, 1940 Subotica
1988. Homolya Imre, 1939 Senta
1989. Sterbik Borbála, 1939 Ada
1990. Avdalović Obren, 1941 Zenta
1991. Avdalović Dojčilo, 1940 Stepen
1992. Avdalović Miroslav, 1940 Stepen
1993. Batančev Nada, 1940 Potiski Sveti Nikola
1994. Branovački Velinka, 1940 Senta
1995. Mészáros Mária, 1939 Padej
1996. Mićević Biljana, 1940 Užice
1997. Mučibabić Momčilo, 1939 Stara Kanjiža
1998. Uverić Svetozar, 1940 Đala
1999. Čongradac Lazar, 1938 Martonoš
2000. Vujadinović Ljubica, 1936 Senta
2001. Janjušević Musa, 1937 Gornje Polje
2002. Pavličević Dobrenka, 1938 Mol
2003. Pantelin Obrenka, 1938 Novi Kneževac
2004. Stajić Julijana, 1938 Stari Bečej
2005. Šašin Danica, 1938 Senta
2006. Balog Károly, 1940 Senta
2007. Bognár Rózsa, 1939 Stara Kanjiža
2008. Gordos Blanka, 1940 Ada
2009. Kračun Ottó, 1940 Stara Kanjiža
2010. Molnár Gábor Ferenc, 1939 Senta
2011. Nagy Duda Márta, 1939 Senta
2012. Nagypál Márta, 1940 Ada
2013. Ónódi Klára, 1939 Mol
2014. Sinkovics Béla, 1932 Čantavir
2015. Tilinger Csaba, 1941 Bačka Topola
2016. Horti Valéria, 1936 Senta
2017. Milutinovics Eszter, 1939 Stara Kanjiža
2018. Teimel Ilona, 1938 Krstur

2019. Ažman Petar, biológia, 1941 Ljubljana
2020. Beštić Vukašin, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1941 Zalom
2021. Biskupski Mestislav, biológia, 1941 Ivanjica
2022. Bogdan Stana, technikai nevelés, 1940 Senta
2023. Grujić Sava, történelem, 1941 Novi Kneževac
2024. Divijakov Jovanka, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1941 Potiski Sveti Nikola
2025. Kragujević Natalija, vegytan, 1942 Zenta
2026. Lalić Miladin, biológia 1941 Zenta
2027. Milićev Mirjana, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1941 Szeged
2028. Milunović Antun, művészettörténelem, 1941 Újvidék
2029. Mrkajić Desanka, történelem, 1941 Velimlje
2030. Pecarski Merima, vegytan, 1941 Senta
2031. Poltoracki Đorđe, fizika, 1941 Zenta
2032. Popov Danica, angol nyelv és irodalom, 1940 Potiski Sveti Nikola
2033. Stojković Ananija, filozófia, 1940 Donje Selo
2034. Sujić Draginja, történelem, 1940 Čoka
2035. Frik Leopold, vegytan, 1942 Zenta
2036. Cvetković Branislava, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1940 Bor
2037. Aćimov Radivoj, katonai előképzés, 1921 Stari Bečej
2038. Belošev Dušica, földrajz, 1940 Potiski Sveti Nikola
2039. Borđoški Dušan, államépítés, 1910 Zenta
2040. Vlaškalić Ljubica, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1939 Ada
2041. Đukić-Abramović Anđelka, államépítés, 1930 Bačka Topola
2042. Đurović Milenković Natalija, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1928 Senta
2043. Kovačević Dragoljub, államépítés, 1924 Cerovo
2044. Nikočev Miroslav, vegytan, 1939 Sanad
2045. Kljajić Rada, történelem, 1935 Potiski Sveti Nikola
2046. Andruskó Márta, földrajz, 1942 Zenta
2047. Bálint Aranka, német nyelv és irodalom, 1941 Zenta
2048. Bánfi Judit, történelem, 1941 Zenta
2049. Bárkányi Mihály, vegytan, 1941 Zenta
2050. Besenyi György, fizika, 1941 Óbecse
2051. Bicskei Tamás, fizika, 1941 Magyarkanizsa
2052. Bodor Anikó, német nyelv és irodalom, 1941 Zenta
2053. Boros Ágnes, magyar nyelv és irodalom, 1942 Zenta
2054. Boros Julianna, földrajz, 1940 Senta
2055. Boros Katalin, történelem, 1941 Ada
2056. Csernák Etelka, művészettörténelem,1941 Zenta
2057. Csernák Mária, történelem, 1941 Zenta
2058. Csízik Terézia, földrajz, 1941 Zenta
2059. Csuzdi Mihály, fizika, 1941 Mohol
2060. Dobos Júlia, történelem, 1942 Magyarkanizsa
2061. Fehér Illés, vegytan, 1941 Kasigov
2062. Fodor Mária, német nyelv és irodalom, 1941 Zenta
2063. Gombi Nándor, vegytan, 1941 Senta
2064. Guelminó Géza, művészettörténelem, 1941 Zenta
2065. Gyémánt Ferenc, vegytan, 1940 Vrbica
2066. Horváth Aranka, földrajz, 1941 Péterréve

2067. Kalmár László, fizika, 1942 Zenta
2068. Kaszás Károly, biológia, 1942 Zenta
2069. Kincses Rózsa, magyar nyelv és irodalom, 1941 Zenta
2070. Király Rózsa, történelem, 1940 Beograd
2071. Kolarik Vilmos, művészettörténelem, 1939 Mol
2072. Komjáti Eszter, vegytan, 1941 Martonoš
2073. Kocsis Mária, történelem, 1941 Senta
2074. Lakatos László, történelem, 1941 Péterréve
2075. Lépes Kázmér, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1940 Smokovljani
2076. Márkus Béla, fizika, 1940 Senta
2077. Molnár Gábor Antal, fizika, 1941 Zenta
2078. Nagy Ferenc, magyar nyelv és irodalom, 1939 Senta
2079. Nagy Miklós, biológia, 1941 Mohol
2080. Neográdi Ilona, matematika, 1941 Bácsföldvár
2081. Nyerges Sándor, földrajz, 1940 Borča
2082. Rác Szabó Anna-Mária, német nyelv és irodalom, 1941 Zenta
2083. Rózsa Éva, matematika, 1941 Zenta
2084. Sugár László, történelem, 1941 Zenta
2085. Szabó Szabados Sándor, vegytan, 1941 Ada
2086. Szénási István, biológia, 1941 Péterréve
2087. Szorcsik János, fizika, 1941 Szeged
2088. Tóth Abonyi János, vegytan, 1942 Szeged
2089. Tóth Lenke, fizika, 1941 Szabadka
2090. Tukacs Rózsa, testnevelés, 1941 Stara Kanjiža
2091. Varga Erzsébet, magyar nyelv és irodalom, 1941 Újvidék
2092. Zabos Jenő, vegytan, 1941 Mali Iđoš
2093. Bata Terézia, történelem, 1940 Stara Kanjiža
2094. Dluhi Ibolya, 1934 Senta
2095. Kálmán Éva, történelem, 1938 Senta
2096. Turuczki András, fizika, 1939 Bačka Topola
2097. Turu Molnár Gábor Erzsébet, művészettörténelem, 1937 Senta
2098. Berec László, fizika, 1939 Ada
2099. Kucsera István, történelem, 1939 Stari Bečej
2100. Borbély Szabolcs, német nyelv és irodalom, 1939 Senta
2101. Domány Imre, magyar nyelv és irodalom, 1923 Mol
2102. Heinrich Sándor, történelem, 1931 Čoka
2103. Fekete József, vegytan, 1939 Bačka Topola
2104. Neustediger Kálmán, történelem, 1923 Temerin
2105. Szécsényi László, történelem, 1916 Zenta
2106. Tari Jenő, földrajz, 1921 Senta
2107. Tóth Verona, történelem, 1934 Senta
2108. Tóth Horgosi Emma, vegytan, 1937 Martonoš
2109. Jenovácz Emil, vegytan, 1937 Martonoš
2110. Džaković Milorad, orosz nyelv és irodalom, 1940 Plevlje
2111. Bogosavljev Matrona, államépítés, 1930 Stara Kanjiža
2112. Búrány Árpád, biológia, 1941 Zenta
2113. Dragin Mirjana, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1937 Subotica
2114. Nikolić Zagorka, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1937 Đakovica
2115. Graovac Miloš, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1933 Velebit
2116. Marić Lazar, államépítés, 1931 Drvar

2117. Marjanović Bogoljub, biológia, 1941 Bačka Topola
2118. Radosavljević Milan, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1925 Međurečje
2119. Supić Vukašin, állampítés, 1939 Stara Kanjiža

1961

2120. Krivokapić Kosana, földrajz, 1923 Klacina
2121. Molnár Csikós Bálint, magyar nyelv és irodalom, 1911 Zenta
2122. Petrić Smilja, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1937 Dušanovo
2123. Holló Mária, történelem, 1933 Ada
2124. Đurđić Jelena, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1933 Senta
2125. Tomić Milko, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1923 Senta
2126. Adamov Jovan, vegytan, 1942 Čoka
2127. Arsenović Vojislav, fizika, 1942 Mohács
2128. Bajić Miroslav, történelem, 1942 Zenta
2129. Balázs Piri Tibor, matematika, 1943 Szabadka
2130. Božić Miladin, fizika, 1942 Óbecse
2131. Bujak Emil, orosz nyelv és irodalom, 1942 Potiski Sveti Nikola
2132. Boda Éva, történelem, 1942 Topolya
2133. Vučković Slobodan, földrajz, 1942 Hercegnovi
2134. Jančić Vladimir, földrajz, 1942 Krstur
2135. Milovanović Nadežda, filozófia, 1942 Mokrin
2136. Musanić Jelena, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1943 Prokuplje
2137. Radaković Đura, filozófia, 1941 Brda
2138. Samardžić Momčilo, történelem, 1942 Zovi dol
2139. Stefanović Gordana, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1943 Leskovac
2140. Trandafil Vasilije, földrajz, 1943 Potiski Sveti Nikola
2141. Šijačić Svetislav, történelem, 1942 Pacsér
2142. Suković Božo, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1940 Cernica
2143. Balog István, fizika, 1942 Čoka
2144. Borsos György, történelem, 1942 Magyarkanizsa
2145. Csonka Flóra, történelem, 1942 Szabadka
2146. Dalos Rózsa, biológia, 1941 Zenta
2147. Farkas Irén, vegytan, 1942 Zenta
2148. Fodor Piroska, biológia, 1940 Senta
2149. Gábor Géza, földrajz, 1942 Zenta
2150. Gyura Emília, földrajz, 1943 Szeged
2151. Homolya István, vegytan, 1942 Orosháza
2152. Hornyák András, biológia, 1942 Čoka
2153. Kalmár István, vegytan, 1943 Zenta
2154. Kecskeméti Mária, vegytan, 1942 Szeged
2155. Király János, fizika, 1942 Ada
2156. Kocsis Gyöngyi, német nyelv és irodalom, 1942 Horgos
2157. Ladányi Mária, földrajz, 1942 Zenta
2158. Márkus Ferenc, földrajz, 1942 Zenta
2159. Megadja István, biológia, 1943 Zenta
2160. Nagy Ibolya, biológia, 1942 Magyarkanizsa
2161. Nagy Duda Ilona, német nyelv és irodalom, 1942 Zenta
2162. Neider Éva, földrajz, 1942 Zenta
2163. Németh István, történelem, 1941 Szabadka

2164. Surányi Rudolf, vegytan, 1942 Ada
2165. Tolmácsi Zsolt, vegytan, 1942 Szabadka
2166. Tóth Horti Julianna, vegytan, 1943 Zenta
2167. Újházi Luca, magyar nyelv és irodalom, 1942 Zenta
2168. Urbán Márta, német nyelv és irodalom, 1943 Zenta
2169. Baráti Béla, biológia, 1942 Zenta
2170. Baráti József, biológia, 1942 Zenta
2171. Boros Imre, biológia, 1942 Zenta
2172. Búrány Ibolya, biológia, 1942 Zenta
2173. Bogács Károly, fizika, 1941 Martonos
2174. Farkas Ferenc, fizika, 1942 Magyarkanizsa
2175. Fejős Imre, történelem, 1942 Magyarkanizsa
2176. Gaál Edömér, vegytan, 1942 Zenta
2177. Hanák Etel, biológia, 1943 Bácsföldvár
2178. Hanák László, vegytan, 1942 Bácsföldvár
2179. Harsány Zsuzsanna, vegytan, 1942 Zenta
2180. Hevér Rozália, vegytan, 1942 Zenta
2181. Hermann János, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1943 Zenta
2182. Heinrich Imre, matematika, 1942 Zenta
2183. Magó Márta, művészettörténelem, 1942 Szeged
2184. Molnár Csikós Attila, magyar nyelv és irodalom, 1942 Zenta
2185. Mihók János, történelem, 1943 Szeged
2186. Neider Márta, történelem, 1940 Beograd
2187. Sátai József, biológia, Magyarkanizsa
2188. Szorcsik Ilma, német nyelv és irodalom, 1942 Zenta
2189. Szorcsik Klára, vegytan, 1942 Zenta
2190. Sztojkov Tibor, művészettörténelem, 1941 Zenta
2191. Tari Antal, fizika, 1942 Zenta
2192. Törteli Terézia, matematika, 1942 Ada
2193. Bicók Péter, történelem, 1937 Jazovo
2194. Belec Ćirić Olga, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1938 Senta
2195. Roganović Marija, német nyelv és irodalom, 1940 Senta
2196. Spekla Imre, történelem, 1932 Senta
2197. Karakašević Katica, történelem, 1928 Mol
2198. Krivokapić Darinka, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1931 Senta
2199. Bogári Mária, biológia, 1942 Novi Kneževac
2200. Guzina Milan, vegytan, 1941 Fojnica
2201. Žikić Dušan, fizika, 1942 Beograd
2202. Lazić Dušan, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1941 Velika Kikinda
2203. Janković Vladimir, történelem, 1943 Cetinje
2204. Knežević Verica, földrajz, 1942 Novi Kneževac
2205. Krivokapić Nadežda, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1940 Beograd
2206. Milićević Đorđe, történelem, 1941 Zenta
2207. Popović Branko, államépítés, 1910 Sekular
2208. Sočin Isidora, vegytan, 1942 Magyarkanizsa
2209. Halugin Milivoj, földrajz, 1941 Novi Kneževac
2210. Sarnyai Péter, földrajz, 1942 Magyarkanizsa
2211. Varga Erzsébet, magyar nyelv és irodalom, 1942 Zenta
2212. Világos Vilmos, biológia, 1936 Mol
2213. Ehrenreich Benedikt, német nyelv és irodalom, 1942 Berlin

2214. Fodor Ferenc, vegytan, 1942 Zenta
2215. Tóth Horgosi Gyöngyvér, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1942 Szabadka
2216. Jablonszki Gizella, földrajz, 1941 Zenta
2217. Kispál László, történelem, 1929 Jazovo

1962

2218. Nikolin Radoslava, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1942 Crna Bara
2219. Vukotić Veljko, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1942 Nikšić
2220. Ramadanski Milan, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1944 Banatsko Aranđelovo
2221. Nagy Abonyi Imre, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1943 Zenta
2222. Jakovljević Olga, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1942 Novi Kneževac
2223. Vukotić Mirko, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1942 Zenta
2224. Čudić Predrag, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1943 Beograd
2225. Popov Emilija, angol nyelv és irodalom, 1943 Potiski Sveti Nikola
2226. Čobanov Tomanka, francia nyelv és irodalom, 1943 Potiski Sveti Nikola
2227. Hajder Žarko, történelem, 1941 Prijani
2228. Jenovac Marija, történelem, 1943 Zenta
2229. Milićević Ružica, történelem, 1944 Beograd
2230. Pakaški Bojana, történelem, 1941 Zenta
2231. Mitić Ljiljana, matematika, 1943 Pincéd
2232. Kapor Milivoje, biológia, 1943 Podlokanj
2233. Jojić Sida, biológia, 1943 Novi Kneževac
2234. Čobanov Draga, biológia, 1943 Čoka
2235. Burić Dragoslava, biológia, 1944 Manastirica
2236. Milošević Bojana, biológia, 1943 Zenta
2237. Branovački Dragica, biológia, 1941 Senta
2238. Vidicki Slobodan, biológia, 1943 Zombor
2239. Krivokapić Nada, biológia, 1943 Nikšić
2240. Petrov Ljubica, biológia, 1943 Sanad
2241. Raffai István, biológia, 1944 Magyarkanizsa
2242. Vujić Jovan, fizika, 1943 Zenta
2243. Davidović Dragomir, fizika, 1944 Vrbas
2244. Kovačev Slobodanka, fizika, 1943 Potiski Sveti Nikola
2245. Nadrljanski Karanfila, vegytan, 1943 Sanad
2246. Brindl Margareta, vegytan, 1944 Vukovar
2247. Vujić Ida, vegytan, 1943 Zenta
2248. Belović Milorad, vegytan, 1943 Sárvár
2249. Avdalović Slavoljub, vegytan, 1943 Gacko
2250. Pilh Marija, vegytan, 1944 Potiski Sveti Nikola
2251. Vujić Miloš, biológia, 1940 Subotica
2252. Börcsök László, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1944 Óbecse
2253. Abzsity Vera, magyar nyelv és irodalom, 1942 Soroksár
2254. Lipinszki Márta, magyar nyelv és irodalom, 1943 Zenta
2255. Márkus Magdolna, magyar nyelv és irodalom, 1943, Zenta
2256. Raffai Ferenc, magyar nyelv és irodalom, 1944 Magyarkanizsa
2257. Szabó Borbála, magyar nyelv és irodalom, 1943 Zenta
2258. Koncz Rózsa, magyar nyelv és irodalom, 1943 Magyarkanizsa
2259. Mezei Katalin, magyar nyelv és irodalom, 1943 Zenta
2260. Tripolszki Mária, magyar nyelv és irodalom, 1943 Zenta

2261. Urbán Ibolya, történelem, 1943 Zenta
2262. Barát Béla, történelem, 1943 Szeged
2263. Bata Ilona, történelem, 1942 Magyarkanizsa
2264. Bogács Mária, történelem, 1943 Martonos
2265. Csernák Klára, történelem, 1942 Zenta
2266. Urbán Mária, történelem, 1944 Zenta
2267. Kocsis Erzsébet, történelem, 1943 Zenta
2268. Földi Éva, filozófia. 1943 Csantavér
2269. Bekes Zsuzsanna, matematika, 1943 Zenta
2270. Eszes Teréz, matematika, 1943 Felsőhegy
2271. Varga Aranka, matematika, 1943 Ada
2272. Andruskó István, matematika, 1943 Zenta
2273. Lajcsák Ilona, fizika, 1943 Čoka
2274. Rajmond Mátyás, fizika, 1942 Csantavér
2275. Takács István, fizika, 1943 Magyarkanizsa
2276. Czabafi Zoltán, fizika, 1943 Szabadka
2277. Fehér Rózsa, fizika, 1943 Zenta
2278. Gúti András, fizika, 1943 Felsőhegy
2279. Gyetvai Imre, fizika, 1943 Zenta
2280. Kalmár Valéria, fizika, 1943 Zenta
2281. Magossy Imre, fizika, 1944 Csantavér
2282. Habram Antal, vegytan, 1942 Zenta
2283. Kocsis Mária, vegytan, 1943 Zenta
2284. Laufer Mária, vegytan, 1943 Tornyos
2285. Solymosi Kornélia, vegytan, 1943 Szeged
2286. Zámborszki Ilona, vegytan, 1944 Čoka
2287. Balassy Anna, vegytan, 1943 Zenta
2288. Barsi Anna, vegytan, 1944 Zenta
2289. Kecskés Erzsébet, vegytan, 1943 Zenta
2290. Molnár Júlia, vegytan, 1943 Zenta
2291. Muhi Zsuzsanna, vegytan, 1943 Szeged
2292. Renkó Anna Mária, vegytan, 1943 Zenta
2293. Vijatov László, vegytan, 1943 Zenta
2294. Borbély Etelka, biológia, 1942 Zenta
2295. Gyetvai Jolán, biológia, 1943 Zenta
2296. Sóti Erzsébet, biológia, 1943 Magyarkanizsa
2297. Szőcs Verona, biológia, 1943 Ada
2298. Gyetvai Ferenc, biológia, 1942 Zenta
2299. Kecskeméti Ibolya, biológia, 1943 Szeged
2300. Kúti Terézia, biológia, 1943 Mohol
2301. Rácz Szabó Erzsébet, biológia, 1943 Zenta
2302. Sípos Irén, biológia, 1943 Ada
2303. Babócs Vera, földrajz, 1942 Zenta
2304. Berecz Aranka, földrajz, 1943 Zenta
2305. Búrány Endre, földrajz, 1943 Zenta
2306. Olajos Mihály, földrajz, 1943 Zenta
2307. Balog Ferenc, földrajz, 1943 Zenta
2308. Boros Ilona, földrajz, 1943 Zenta
2309. Frank János, földrajz, 1943 Zenta
2310. Széll Béla, földrajz, 1943 Zenta

2311. Keczeli Klára, földrajz, 1943 Szeged
2312. Hajagos Erzsébet, 1943 Zenta
2313. Vicei Zsuzsanna, földrajz, 1944 Zenta
2314. Szűcs Lajos, történelem, 1929 Čoka
2315. Széll Mária Terézia, történelem, 1943 Zenta
2316. Boros Erzsébet, földrajz, 1943 Zenta
2317. Vrana Dejan, történelem, 1941 Skoplje
2318. Mandić Nada, történelem, 1941 Bela Crkva
2319. Mudrić Mirjana, biológia, 1944 Újvidék
2320. Sándor Mária, biológia, 1943 Magyarkanizsa
2321. Kadvány Rózsa, magyar nyelv és irodalom, 1944 Zenta
2322. Kardos József, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1943 Ómoravica
2323. Batančev Lazar, matematika, 1944 Potiski Sveti Nikola
2324. Piszár Attila, fizika, 1943 Zenta

1963

2325. Borđoški Anka, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1937 Stara Kanjiža
2326. Ljesar Milojka, történelem, 1940 Čoka
2327. Avdalović Danica, biológia, 1944 Sikirica
2328. Avdalović Dobrila, vegytan, 1944 Stepen
2329. Borđoški Dragomir, matematika, 1944 Tornyos
2330. Borđoški Slobodanka, ábrázoló mértan, 1944 Senta
2331. Bošković Čedomir, vegytan, 1941 Dramesina
2332. Vujić Vasilije, földrajz, 1945 Senta
2333. Vukov Živka, vegytan, 1944 Ada
2334. Gavran Ljubica, ábrázoló mértan, 1944 Mohol
2335. Jandrić Savka, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1944 Padej
2336. Markov Miroslava, vegytan, 1944 Zenta
2337. Milanov Svetozar, matematika, 1944 Novi Kneževac
2338. Novović Miroslava, vegytan, 1944 Sajan
2339. Popov Zorka, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1944 Zenta
2340. Popović Časlav, biológia, 1945 Senta
2341. Sodić Radovan, földrajz, 1944 Sanad
2342. Strugar Radmila, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1944 Ceklin
2343. Tubić Jelena, ábrázoló mértan, 1944 Szabadka
2344. Bagi Zsuzsanna, filozófia, 1944 Zenta
2345. Barna Viktória, földrajz, 1944 Zenta
2346. Baráth Árpád szociológia, 1944 Zenta
2347. Baráti Magdolna, földrajz, 1943 Zenta
2348. Bodor Csaba, szociológia, 1944 Senta
2349. Bíró Imre, történelem, 1943 Óbecse
2350. Boja Mária, német nyelv és irodalom, 1944 Szentfülöp
2351. Bűn László, pszichológia, 1944 Zenta
2352. Czabafi Mária, történelem, 1944 Senta
2353. Danyi Gizella, pszichológia, 1944 Zenta
2354. Göncz Lajos, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1944 Senta
2355. Gubik Márta, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1943 Újvidék
2356. Kocsis Ildikó, történelem, 1944 Horgoš
2357. Korponai Ibolya, német nyelv és irodalom, 1944 Čoka

2358. Lukács Mária, földrajz, 1944 Ada
2359. Mészáros Ibolya, német nyelv és irodalom, 1944 Zenta
2360. Nagy Katalin, történelem, 1944 Zenta
2361. Papp György, szociológia, 1941 Magyarkanizsa
2362. Patyi Éva, történelem, 1944 Mohol
2363. Száraz Mária, földrajz, 1944 Zenta
2364. Szorcsik Mária, földrajz, 1943 Zenta
2365. Török Etelka, földrajz, 1944 Zenta
2366. Bálint Antal, földrajz, 1943 Banatsko Aranđelovo
2367. Bálint József, biológia, 1945 Banatsko Aranđelovo
2368. Balassy Gyula, fizika, 1944 Zenta
2369. Bartók Klára, biológia, 1944 Senta
2370. Boja Margit, biológia, 1944 Ada
2371. Boros István, matematika, 1944 Zenta
2372. Brahinyec Brigitta, földrajz, 1944 Zenta
2373. Gál Garmada Etelka, vegytan, 1944 Zenta
2374. Gyenes Valéria, biológia, 1944 Zenta
2375. Keczeli Mészáros Sándor, földrajz, 1944 Zenta
2376. Kovács Anna, vegytan, 1944 Zenta
2377. Kocsis Lajos, technológia, 1944 Péterréve
2378. Kovács Kecskeméti Tibor, biológia, 1944 Zenta
2379. Király Etelka, technológia, 1943 Martonos
2380. Márkus Erzsébet, vegytan, 1944 Zenta
2381. Pecze István, biológia, 1944 Szeged
2382. Pertics Péter, földrajz, 1944 Zenta
2383. Rekeczki Erzsébet, vegytan, 1944 Magyarkanizsa
2384. Rózsa János, biológia, 1944 Zenta
2385. Sztojkov Éva, földrajz, 1944 Zenta
2386. Faragó Ilona, fizika, 1944 Magyarkanizsa
2387. Hodik Lenke, ábrázoló mértan, 1943 Ada
2388. Huszár Mária, technológia, 1944 Martonos
2389. Sándor Attila, biológia, 1944 Apatin
2390. Blazsanik Gyöngyi, biológia, 1943 Horgoš
2391. Bodor Gabriella, vegytan, 1944 Zenta
2392. Bognár András, földrajz, 1944 Zenta
2393. Búrány Csilla, fizika, 1944 Zenta
2394. Csernák Hilda, biológia, 1942 Zenta
2395. Dobos Rózsa, fizika, 1944 Magyarkanizsa
2396. Erdélyi György, vegytan, 1944, Zenta
2397. Földi Mihály, biológia, 1945 Čantavér
2398. Fehér Zoltán, biológia, 1944 Čoka
2399. Fendrik Anna, vegytan, 1944 Senta
2400. Guelminó Sándor, földrajz, 1945 Senta
2401. Heinrich György, ábrázoló mértan, 1944 Zenta
2402. Kapás László, fizika, 1942 Zenta
2403. Kocsis Anna, biológia, 1944 Horgos
2404. Nagy Jenő, vegytan, 1944 Senta
2405. Neográdi Valéria, biológia, 1944 Bácsföldvár
2406. Onódi Sándor, vegytan, 1944 Mohol
2407. Pesitz László, fizika, 1944 Bačko Petrovo Selo

2408. Rúzsa Etelka, fizika, 1944 Senta
2409. Süli Ida, biológia, 1944 Potiski Sveti Nikola
2410. Sóti Irén, ábrázoló mértan, 1944 Zenta
2411. Szabó József, földrajz, 1944 Čoka
2412. Takács László, fizika, 1944 Zenta
2413. Uracs Gábor, fizika, 1944 Ada
2414. Uracs János, vegytan, 1943 Ada
2415. Urbán Borbála, ábrázoló mértan, 1944 Senta
2416. Nagy Mária, magyar nyelv és irodalom, 1942 Zenta
2417. Ivanišević Milica, földrajz, 1944 Zenta
2418. Molnár Mária, biológia, 1944 Szeged
2419. Tarján Árpád, technológia, 1944 Péterréve
2420. Todorov Dragica, biológia, 1944 Sanad
2421. Zagorac Tomislav, biológia, 1940 Komorane
2422. Eke István, vegytan, 1944 Zenta
2423. Kecskés Lajos, biológia, 1944 Zenta
2424. Gyetvai Éva, magyar nyelv és irodalom, 1944 Zenta
2425. Molnár Szipán István, biológia, 1944 Zenta
2426. Ágoston András, vegytan, 1944 Ada
2427. Vörösbaranyi Mária, magyar nyelv és irodalom, 1944 Szabadka
2428. Nagy Ilona, magyar nyelv és irodalom, 1930 Stara Kanjiža
2429. Liscsevics Gábor, történelem, 1930 Čantavir
2430. Molnár Gábor (Báló) Ica, történelem, 1934 Senta
2431. Sándor Mária, földrajz, 1943 Magyarkanizsa

1964

2432. Miklós Mária, biológia, 1944 Topolya
2433. Mandić Jelena, biológia, 1942 Straševina
2434. Vujošević Predrag, filozófia, 1943 Beograd
2435. Bíró Géza, biológia, 1945 Ada
2436. Branovački Vukašin, vegytan, 1946 Senta
2437. Branovački Olga, biológia, 1946 Senta
2438. Gerić Ljubomir, fizika, 1946 Senta
2439. Jakovljev Jovan, fizika, 1945 Senta
2440. Jančić Maca, fizika, 1945 Krstur
2441. Jenovac Sofija, biológia, 1945 Senta
2442. Kolarski Jovan, vegytan, 1944 Kölpény
2443. Kurunci Márta, biológia, 1946 Senta
2444. Mandić Milutin, biológia, 1946 Senta
2445. Matok Imre, földrajz, 1945 Senta
2446. Mišćević Miodrag, biológia, 1944 Baroševac
2447. Nadrljanski Milina, vegytan, 1945 Sanad
2448. Naumov Ivan, földrajz, 1945 Čoka
2449. Orlić Momčilo, fizika, 1945 Senta
2450. Perkučin Miodrag, földrajz, 1945 Novi Kneževac
2451. Petrić Vera, vegytan, 1945 Budapest
2452. Slavnić Danica, vegytan, 1945 Senta
2453. Stevanov Bogoljub, technológia, 1946 Padej
2454. Tokin Marija, ábrázoló mértan, 1946 Ada

2455. Horváth László, fizika, 1945 Senta
2456. Szőcs Miklós, földrajz, 1945 Senta
2457. Szudárovics Erzsébet, földrajz, 1945 Senta
2458. Urbán Sándor, földrajz, 1945 Senta
2459. Varnyú Margit, földrajz, 1945 Ada
2460. Wéber Imre, földrajz, 1943 Ada
2461. Mikus Mária, matematika, 1943 Ada
2462. Tóth Mária, matematika, 1945 Čoka
2463. Kalmár Ilona, fizika, 1945 Marghita
2464. Nagyabonyi Lajos, fizika, 1943 Zenta
2465. Bánfi Gyöngyi, vegytan, 1946 Senta
2466. Harmat Hilda, vegytan, 1945 Ada
2467. Jankovics Etelka, vegytan, 1945 Senta
2468. Molnár Éva, vegytan, 1945 Mol
2469. Muhi Mária, vegytan, 1945 Stara Kanjiža
2470. Sándor Miklós, vegytan, 1943 Ada
2471. Szemerédi Regina, vegytan, 1945 Jazovo
2472. Bimbó Mihály, biológia, 1945 Budapest
2473. Harmat Éva, biológia, 1945 Stara Kanjiža
2474. Leopold Anna, biológia, 1945 Stara Kanjiža
2475. Lipinszki Ibolya, biológia, 1945 Senta
2476. Markó Miklós, biológia, 1945 Senta
2477. Sátai Károly, biológia, 1945 Stara Kanjiža
2478. Törteli Magdolna, biológia, 1945 Ada
2479. Atyimcsev Edit, biológia, 1943 Szeged
2480. Balog Zsuzsanna, ábrázoló mértan, 1945 Senta
2481. Beszédes Ibolya, vegytan, 1945 Stara Kanjiža
2482. Bűn József, földrajz, 1945 Stara Kanjiža
2483. Vadnyai László, vegytan, 1945 Ada
2484. Gyetvai Mária, biológia, 1945 Senta
2485. Edelényi Miklós, fizika, 1945 Subotica
2486. Kalmár Zsuzsanna, matematika, 1945 Senta
2487. Kovács Dobák Mária, biológia, 1946 Senta
2488. Korpa István, földrajz, 1945 Senta
2489. Kocsis Zsuzsanna, biológia, 1945 Senta
2490. Márkus Éva, biológia, 1945 Senta
2491. Nagy Valéria, biológia, 1945 Čoka
2492. Nagy Zámbó Mária, biológia, 1945 Senta
2493. Oltós Gizella, földrajz, 1943 Felsőhegy
2494. Szabó Tönki Gizella, biológia, 1945 Senta
2495. Szakács Margit, vegytan, 1945 Crna Bara
2496. Tóbiás Katalin, biológia, 1945 Ada
2497. Tolmácsi András, matematika, 1945 Subotica
2498. Tóth Etelka, vegytan, 1945 Ada
2499. Tóth Eszter, biológia, 1945 Temerin
2500. Földi László, technológia, 1945 Senta
2501. Csernák János, vegytan, 1945 Senta
2502. Sorgye Verona, földrajz, 1945 Senta
2503. Vuković Radovan, földrajz, 1943 Beograd
2504. Deák István, ábrázoló mértan, 1945 Senta

2505. Dragin Ljiljana, fizika, 1945 Senta
2506. Kalezić Vladimir, földrajz, 1945 Senta
2507. Nešić Sava, ábrázoló mértan, 1945 Mol
2508. Sarnyai Imre, földrajz, 1944 Tóthfalu
2509. Megyeri Gábor, földrajz, 1933 Senta

1965

2510. Kórizs Katalin, történelem, 1928 Feketić
2511. Đakov Dušanka, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1946 Ada
2512. Janković Milojka, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1946 Donja Bukovica
2513. Kovačević Mirjana, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1946 Zrenjanin
2514. Koledin Julijana, történelem, 1946 Đala
2515. Krstić Sava, földrajz, 1945 Krstur
2516. Lolin Mirjana, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1946 Mol
2517. Matić Isidor, történelem, 1946 Novi Sad
2518. Nadrljanski Ivanka, történelem, 1946 Sanad
2519. Ramadanski Leposava, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1946 Banatsko Aranđelovo
2520. Svilar Milorad, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1947 Zaječar
2521. Slavnić Zorica, német nyelv és irodalom, 1946 Senta
2522. Stojšić Jovica, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1945 Nova Pazova
2523. Harsány Etelka, német nyelv és irodalom, 1946 Senta
2524. Bindas Ivan, biológia, 1946 Čoka
2525. Božić Aleksandar, biológia, 1946 Senta
2526. Gašović Koviljka, biológia, 1946 Polje
2527. Gerić Cveta, vegytan, 1945 Krstur
2528. Živković Nada, biológia, 1946 Čoka
2529. Ignjačev Dušanka, vegytan, 1947 Senta
2530. Manojlović Marija, vegytan, 1946 Ada
2531. Mijić Lazar, biológia, 1946 Čoka
2532. Milićev Miodrag, fizika, 1946 Senta
2533. Nedeljkov Dušan, biológia, 1946 Čoka
2534. Orlić Milan, matematika, 1946 Senta
2535. Pakaški Dragan, vegytan, 1946 Čoka
2536. Petrić Branimir, biológia, 1946 Novi Kneževac
2537. Preradov Nenad, földrajz 1946 Senta
2538. Radonjić Miroslav, földrajz, 1946 Senta
2539. Sodić Slobodanka, biológia, 1947 Novi Kneževac
2540. Čonić Zoran, biológia, 1946 Čoka
2541. Bánszky Mária, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1946 Novi Kneževac
2542. Berec Erzsébet, német nyelv és irodalom, 1946 Stara Kanjiža
2543. Gephard Etelka, német nyelv és irodalom, 1946 Senta
2544. Zsoldos Edit, földrajz, 1946 Martonoš
2545. Riesz Miklós, földrajz, 1946 Senta
2546. Szabó Ledenyi Mária, német nyelv és irodalom, 1946 Senta
2547. Szőcs Árpád, földrajz, 1945 Senta
2548. Tantos Olga, magyar nyelv és irodalom, 1945 Atinang
2549. Újházi Márta, magyar nyelv és irodalom, 1946 Senta
2550. Fischer Iván, történelem, 1946 Senta
2551. Sárkány Jolán, földrajz, 1946 Martonoš

2552. Sarnyai Erzsébet, földrajz, 1946 Stara Kanjiža
2553. Sinkovics Péter, szociológia, 1946 Senta
2554. Bata László, fizika, 1946 Senta
2555. Bővíz Antal, biológia, 1946 Senta
2556. Cabafi Veronika, biológia, 1946 Senta
2557. Dukai József, biológia, 1947 Stara Kanjiža
2558. Farkas Borbála, földrajz, 1946 Subotica
2559. Fleisz Károly, fizika, 1946 Senta
2560. Gábor Magdolna, biológia, 1947 Senta
2561. Gordán Magdolna, biológia, 1947 Senta
2562. Homolya Ernő, vegytan, 1946 Senta
2563. Huszák Erzsébet, biológia, 1946 Senta
2564. Kelemen Katalin, ábrázoló mértan, 1946 Ada
2565. Lőrik Matild, vegytan, 1946 Kikinda
2566. Nagy István, biológia, 1946 Čoka
2567. Pecze Borbála, biológia, 1946 Bačko Petrovo Selo
2568. Pintér Dezső, fizika, 1946 Stari Bečej
2569. Sándor István, földrajz, 1945 Senta
2570. Sípos Tibor, fizika, 1946 Stari Bečej
2571. Szabó Rozália, biológia, 1946 Novi Kneževac
2572. Vízhányó Ibolyka, matematika, 1946 Novi Kneževac
2573. Vörös Veronika, biológia, 1946 Senta
2574. Zentai Róbert, matematika, 1947 Zagreb
2575. Dalos Éva, biológia, 1946 Senta
2576. Vasin Nedeljko, földrajz, 1947 Ostojićevo
2577. Jančić Jaša, földrajz, 1944 Krstur
2578. Lukinich Frigyes, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1946 Senta
2579. Malbaški Zorka, vegytan, 1945 Krstur
2580. Prodanov Olga, vegytan, 1945 Krstur
2581. Burić Radoslav, szociológia, 1923 Podgorica
2582. Cseszkó Tibor, történelem, 1946 Stara Kanjiža
2583. Menyhárt Zsuzsanna, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1945 Senta
2584. Szabó Ferenc, földrajz, 1946 Čoka
2585. Búrány (Dobó) Vera, földrajz, 1931 Ada
2586. Mucsi György, történelem, 1945 Senta
2587. Tóth Horgosi (Reszler) Klára, magyar nyelv és irodalom, 1935 Senta

1966

2588. Jánosi László, fizika, 1943 Csúrog
2589. Borđoški Milana, biológia, 1947 Senta
2590. Branovački Branislav, biológia, 1948 Senta
2591. Bugarski Pera, fizika, 1947 Ostojićevo
2592. Dobrički Draginja, német nyelv és irodalom, 1947 Senta
2593. Dragović Radovan, fizika, 1947 Senta
2594. Karanović Ljiljana, biológia, 1947 Čoka
2595. Milošević Miloš, fizika, 1947 Senta
2596. Mišković Branko, biológia, 1947 Ostojićevo
2597. Morović Marija, biológia, 1947 Mol
2598. Ožegović Slavka, biológia, 1947 Senta

2599. Prekajski Milan, biológia, 1948 Ada
2600. Radonjić Radmila, biológia, 1948 Senta
2601. Sekulić Jelica, biológia, 1947 Senta
2602. Stefanović Branislava, biológia, 1948 Aleksinac
2603. Čvorkov Milivoj, biológia, 1947 Senta
2604. Čonić Milena, fizika, 1948 Čoka
2605. Čudić Milka, biológia, 1947 Senta
2606. Šarenac Jovan, matematika, 1948 Avtovac
2607. Ádám Katalin, vegytan, 1947 Geighoffen
2608. Ádám Klára, vegytan, 1947 Ada
2609. Andruskó Magdolna, földrajz, 1948 Senta
2610. Barna Jenő, történelem, 1946 Senta
2611. Berec Ilona, ábrázoló mértan, 1948 Kanjiža
2612. Bognár János, földrajz, 1946 Senta
2613. Börcsök Anna, német nyelv és irodalom, 1948 Senta
2614. Brahinyec Eszter, földrajz, 1946 Senta
2615. Bálint Zoltán, vegytan, 1947 Senta
2616. Búrány Éva, vegytan, 1947 Senta
2617. Csejtei Irén, biológia, 1946 Banatsko Aranđelovo
2618. Jankovich Ildikó, német nyelv és irodalom, 1947 Senta
2619. Juhász Vera, magyar nyelv és irodalom, 1948 Ostojićevo
2620. Kalmár Eszter, földrajz, 1947 Senta
2621. Kalmár István, vegytan, 1947 Marghita
2622. Kávai Lívia, vegytan, 1947 Subotica
2623. Keczeli Mészáros Mária, magyar nyelv és irodalom, 1947 Senta
2624. Kiss Éva, történelem, 1947 Stari Bečej
2625. Kömíves Irén, földrajz, 1947 Čoka
2626. Lábadi Lajos, fizika, 1947 Kikinda
2627. Lékó Judit, magyar nyelv és irodalom, 1947 Njegoševo
2628. Máriás Vilmos, vegytan, 1947 Ada
2629. Pósa Erzsébet, földrajz, 1945 Ada
2630. Sarnyai Ferenc, földrajz, 1946 Stara Kanjiža
2631. Szőcs Ildikó, magyar nyelv és irodalom, 1947 Senta
2632. Szabó Ferenc, vegytan, 1948 Senta
2633. Sóti György, fizika, 1948 Senta
2634. Sóti Ilona, földrajz, 1947 Senta
2635. Tantos Teodora, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1948 Subotia
2636. Tőke Anna, magyar nyelv és irodalom, 1948 Subotica
2637. Tóth Pál József, földrajz, 1947 Senta
2638. Vámos Erzsébet, magyar nyelv és irodalom, 1947 Ada
2639. Vasas Margit, fizika, 1948 Senta
2640. Vrábel Rozália, földrajz, 1947 Čoka
2641. Ézsiás István, vegytan, 1947 Ada
2642. Samardžić Đorđe, ábrázoló mértan, 1947 Senta
2643. Recskó Péter, matematika, 1947 Senta
2644. Mandić Miodrag, földrajz, 1948 Senta
2645. Rácz Béla, földrajz, 1947 Bačka Topola
2646. Sebők Anna, vegytan, 1947 Stara Kanjiža
2647. Németh János, pszichológia, 1947 Subotica

1967

2648. Rajak Grozdana, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1936 Čantavir
2649. Grósz Iván, vegytan, 1948 Subotica
2650. Bíró Imre, történelem, 1943 Ada
2651. Opančar Svetlana, biológia, 1946 Bački Brestovac
2652. Ličina Nada, biológia, 1948 Alibunar
2653. Tepavac Desanka, földrajz, 1948 Ostojićevo
2654. Ádám Verona, biológia, 1948 Ada
2655. Pavkov Zora, biológia, 1948 Senta
2656. Milićević Jovan, földrajz, 1947 Ogulin
2657. Milićević Tatjana, biológia, 1949 Koprivnica
2658. Szőcs Kálmán, ábrázoló mértan, 1948 Senta
2659. Fekete Margit, vegytan, 1948 Martonoš
2660. Hanák Magdolna, vegytan, 1948 Senta
2661. Szabó Zoltán, földrajz, 1948 Ada
2662. Nagybali Margit, vegytan, 1948 Ada
2663. Novović Živojin, vegytan, 1948 Ostojićevo
2664. Sedmakov Ljubica, vegytan, 1948 Ada
2665. Korica Mara, biológia, 1948 Zemun
2666. Babin Nestor, vegytan, 1948 Senta
2667. Jovanić Ljubiša, vegytan, Jalovik
2668. Ivanović Slobodan, vegytan, 1948 Kanjiža
2669. Bajić Slobodan, fizika, 1948 Senta
2670. Lukács Tibor, földrajz, 1948 Ada
2671. Rózsa István, vegytan, 1948 Senta
2672. Surányi Endre, vegytan, 1947 Senta
2673. Jankovics Erzsébet, biológia, 1948 Senta
2674. Baricsek László, fizika, 1948 Vršac
2675. Skorin Marija, fizika, 1948 Subotica
2676. Kóspál Lajos, biológia, 1948 Ada
2677. Andruskó László, vegytan, 1948 Senta
2678. Rózsa Antal, fizika, 1948 Senta
2679. Stanojev Ljiljana, biológia, 1948 Senta
2680. Czérna Zsuzsanna, vegytan, 1948 Trešnjevac
2681. Tevdenić Ljubica, biológia, 1948 Senta
2682. Aćić Mileva, biológia, 1948 Kanjiža
2683. Pecarski Danica, biológia, 1948 Senta
2684. Pakaški Milka, biológia, 1948 Senta
2685. Vajagić Dara, biológia, 1948 Ostojićevo
2686. Uzelac Dušan, vegytan, 1949 Trešnjevac
2687. Petrov Srbivoj, biológia, 1948 Sanad
2688. Újházi Gizella, biológia, 1948 Senta
2689. Cvitkó Éva, vegytan, 1949 Zmajevo
2690. Pintér Gyula, vegytan, 1948 Senta
2691. Harangozó Ilona, biológia, 1947 Ada
2692. Bálint Sándor, biológia, 1948 Jazovo
2693. Nagy Abonyi Katalin, vegytan, 1947 Senta
2694. Frik Vera, biológia, 1948 Senta
2695. Papp Zita, vegytan, 1948 Tornjoš

2696. Bózsó Teréz, földrajz, 1948 Senta
2697. Mrkšić Olgica, biológia, 1949 Ada
2698. Bokros András, fizika, 1948 Senta
2699. Kopasz István, vegytan, 1947 Senta
2700. Márkó Erzsébet, biológia, 1947 Senta
2701. Dukai István, biológia, 1947 Stara Kanjiža
2702. Bali Magdolna, vegytan, 1947 Senta
2703. Keszég Katalin, vegytan, 1948 Čoka
2704. Kocsis Ferenc, matematika, 1947 Horgoš
2705. Vojacsek Béla, földrajz, 1948 Ada
2706. Tóbiás József, földrajz, 1948 Ada

1968

2707. Radulov Mária, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1932 Vrbica
2708. Cezner Jadranka, biológia, 1949 Senta
2709. Čurčić Radovan, fizika, 1950 Bečej
2710. Dražić Nada, vegytan, 1948 Ostojićevo
2711. Joanović Jefta, fizika, 1949 Kikinda
2712. Markov Zorka, matematika, 1949 Kikinda
2713. Matić Jovan, fizika, 1949 Mol
2714. Matić Srboljub, biológia, 1949 Ćuprija
2715. Matić Vladimir, vegytan, 1950 Mol
2716. Miščević Marija, biológia, 1948 Velebit
2717. Pavličić Pera, ábrázoló mértan, 1950 Senta
2718. Slavnić Branimir, szociológia, 1948 Senta
2719. Šećerov Branislav, matematika, 1949 Senta
2720. Tomanec Rudolf, ábrázoló mértan, 1949 Senta
2721. Tomić Milorad, vegytan, 1949 Senta
2722. Topalski Dušanka, biológia, 1949 Bačko Petrovo Selo
2723. Tunić Anđelija, matematika, 1949 Kanjiža
2724. Vukelić Dimitrije, fizika, 1950 Senta
2725. Zarić Ilona, biológia, 1948 Senta
2726. Budovalčev Draginja, történelem, 1949 Ostojećevo
2727. Dragović Vesna, történelem, 1950 Beograd
2728. Zec Živko, történelem, 1948 Ostojićevo
2729. Kaloper Čarna, szociológia, 1949 Subotica
2730. Karapandžić Gordana, földrajz, 1949 Ostojićevo
2731. Konjović Vasa, történelem, 1949 Bečej
2732. Manjak Milan, történelem, 1946 Braićevići
2733. Miladinov Joca, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1949 Ostojićevo
2734. Mrđanov Radoslava, német nyelv és irodalom, 1949 Senta
2735. Piroški Branka, német nyelv és irodalom, 1949 Novi Sad
2736. Poljak Đura, történelem, 1949 Ostojićevo
2737. Ćorić Ruža, német nyelv és irodalom, 1948 Bečej
2738. Čvorkov Mirjana, német nyelv és irodalom, 1948 Senta
2739. Čobanov Slobodan, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1948 Čoka
2740. Udovički Dušan, szociológia, 1949 Bečej
2741. Šarović Milorad, történelem, 1946 Pržine
2742. Šećerov Ljiljana, szociológia, 1949 Bačka Topola

2743. Balla Edit, történelem, 1948 Senta
2744. Csüllög Mária, történelem, 1949 Srpski Itebej
2745. Özvegy István, történelem, 1949 Senta
2746. Farkas Rita, földrajz, 1949 Kanjiža
2747. Fischer Jenő, magyar nyelv és irodalom, 1948 Senta
2748. Göblös Márta, történelem, 1949 Senta
2749. Gordos Valéria, német nyelv és irodalom, 1949 Bačko Petrovo Selo
2750. Kobrehel Mária, történelem, 1949 Ada
2751. Kollár Teréz, történelem, 1949 Kanjiža
2752. Lajkó Verona, pszichológia, 1950 Ada
2753. Micsik Erzsébet, földrajz, 1949 Crna Bara
2754. Mészáros Julianna, magyar nyelv és irodalom, 1949 Ada
2755. Micsisz Margit, történelem, 1949 Ostojićevo
2756. Molnár Csikós László, magyar nyelv és irodalom, 1950 Senta
2757. Nagy Abonyi Mária, magyar nyelv és irodalom, 1949 Senta
2758. Nagy Margit, német nyelv és irodalom, 1948 Čoka
2759. Rácz Szabó Ferenc, történelem, 1949 Senta
2760. Sztojkov Zsuzsanna, pszichológia, 1949 Senta
2761. Soós József, magyar nyelv és irodalom, 1948 Senta
2762. Takács Magdolna, történelem, 1949 Senta
2763. Tóth Kázmér, magyar nyelv és irodalom, 1948 Kanjiža
2764. Trajber Erzsébet, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1949 Novi Sad
2765. Varga Emília, pszichológia, 1949 Ada
2766. Ágó István, fizika, 1949 Jazovo
2767. Ágoston Károly, vegytan, 1949 Ostojićevo
2768. Berecz Mária, vegytan, 1949 Subotica
2769. Boldizsár András, fizika, 1949 Mol
2770. Boros Erzsébet, vegytan, 1949 Senta
2771. Csonka Erzsébet, biológia, 1945 Senta
2772. Csonka Rózsa, biológia, 1949 Senta
2773. Harnus Ferenc, fizika, 1949 Mol
2774. Kalmár Margaréta, ábrázoló mértan, 1949 Marghita
2775. Kóspál Endre, vegytan, 1949 Bačko Petrovo Selo
2776. Matúz Magdolna, ábrázoló mértan, 1949 Senta
2777. Máriás József, vegytan, 1949 Mol
2778. Muhi Béla, biológia, 1950 Senta
2779. Szabó Ibolya, vegytan, 1950 Senta
2780. Széll Márta, biológia, 1950 Senta
2781. Szűgyi Ervin, fizika, 1948 Obornjača
2782. Tari Jenő, fizika, 1949 Senta
2783. Tolmácsi Szabolcs Gábor, fizika, 1949 Senta
2784. Tripolsky Irén, biológia, 1950 Sombor
2785. Vattai László, biológia, 1949 Senta
2786. Léner Balázs, matematika, 1948 Mol
2787. Branovački Stevan, biológia, 1948 Senta
2788. Vranić Đura, ábrázoló mértan, 1949 Senta
2789. Gvozdenović Aleksandra, biológia, 1949 Novi Sad
2790. Jakovljev Slobodan, technológia, 1949 Senta
2791. Matić Vladimir, vegytan, 1950 Mol
2792. Matić Pantelija, biológia, 1948 Mol

2793. Mihaljev Svetozar, biológia, 1948 Čoka
2794. Topalski Branimir, biológia, 1948 Bačko Petrovó Selo
2795. Barsi Gábor, biológia, 1950 Senta
2796. Ernyes Klára, földrajz, 1949 Senta
2797. Kalocsai József, földrajz, 1945 Senta
2798. Lévai Balázs, biológia, 1949 Jazovo
2799. Szollár Gizella, történelem,
2800. Süli István, földrajz, 1948 Jazovo

1969

2801. Otlokan Tomislav, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1933 Horgoš
2802. Burić Vuk, történelem, 1944 Petrovo Selo
2803. Bujak Pavel, történelem, 1950 Ostojićevo
2804. Vince Vujić Darka, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1950 Senta
2805. Dragutinović Miodrag, földrajz, 1949 Cetinje
2806. Kljutić Dragoljub, földrajz, 1950 Senta
2807. Mandić Milan, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1949 Kragujevac
2808. Medić Janko, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1949 Vrnograc
2809. Nagy Erika, szociológia, 1951 Subotica
2810. Pantelić Vojislav, történelem, 1950 Mol
2811. Pecić Branislav, történelem, 1949 Čoka
2812. Prekajski Nenad, földrajz, 1950 Ada
2813. Slavnić Ljubica, történelem, 1950 Senta
2814. Slavnić Velimir, történelem, 1949 Senta
2815. Tatić Đorđe, történelem, 1950 Ada
2816. Fles Slobodanka, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1950 Novi Sad
2817. Ćulum Milica, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1950 Kanjiža
2818. Čudić Radivoj, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1950 Senta
2819. Babić Katarina, matematika, 1951 Senta
2820. Vučurović Anđelija, vegytan, 1950 Senta
2821. Gordán László, fizika, 1950 Senta
2822. Grbin Radovan, biológia, 1950 Ostojićevo
2823. Ilić Aleksandar, vegytan, 1950 Zrenjanin
2824. Kelemen Ferenc, vegytan, 1950 Zrenjanin
2825. Lišina Vera, biológia, 1950 Banatsko Rankovićevo
2826. Lolin Milorad, vegytan, 1950 Senta
2827. Lukić Dušanka, vegytan, 1950 Ada
2828. Milojević Dragan, fizika, 1950 Senta
2829. Nadrljanski Verica, biológia, 1950 Sanad
2830. Prokin Mirjana, biológia, 1950 Ada
2831. Rac Đurđev Anđelija, biológia, 1950 Senta
2832. Bočin Vera, biológia, 1950 Senta
2833. Uliján Károly, földrajz, 1950 Bačka Palanka
2834. Sátai Vera, biológia, 1950 Senta
2835. Ábel István, fizika, 1950 Senta
2836. Ágó Margit, biológia, 1950 Jazovo
2837. Bajusz János, biológia, 1950 Ada
2838. Balla Lajos, vegytan, 1951 Senta
2839. Búrány Béla, biológia, 1950 Čantavir

2840. Fejős Csaba, biológia, 1950 Subotica
2841. Fodor István, fizika, 1950 Senta
2842. Gyüre István, vegytan, 1950 Čantavir
2843. Horti Hajnalka, vegytan, 1951 Tornjoš
2844. Körmöczi Ottilia, biológia, 1950 Kanjiža
2845. Kőrösi Klára, biológia, 1950 Senta
2846. Laufer Szilárd, biológia, 1951 Subotica
2847. Nacsa István, vegytan, 1951 Bečej
2848. Nagy Károly, biológia, 1950 Kanjiža
2849. Németh László, fizika, 1950 Senta
2850. Novák Magdolna, vegytan, 1950 Senta
2851. Papp Ibolya, biológia, 1950 Zrenjanin
2852. Raffai Mária, biológia, 1950 Kanjiža
2853. Spekla Béla, biológia, 1950 Senta
2854. Szeli Tivadar, biológia, 1950 Senta
2855. Tornai László, ábrázoló mértan, 1950 Senta
2856. Urbán István, biológia, 1950 Bečej
2857. Bálind Julianna, német nyelv és irodalom, 1950 Senta
2858. Bálint Piroska, pszichológia, 1950 Toba
2859. Dobos István, történelem, 1950 Kanjiža
2860. Forgách Zsófia, történelem, 1950 Subotica
2861. Hagymás Márta, magyar nyelv és irodalom, 1950 Senta
2862. Horák Valéria, történelem, 1950 Mol
2863. Keczeli Mészáros Zsuzsa, magyar nyelv és irodalom, 1950 Senta
2864. Lálity Veronika, történelem, 1950 Tornjoš
2865. Mészáros Károly, német nyelv és irodalom, 1950 Čoka
2866. Miklós Erzsébet, német nyelv és irodalom, 1950 Ada
2867. Molnár Csikós Mária, történelem, 1949 Tornjoš
2868. Rácz Szabó Ilona, történelem, 1949 Senta
2869. Sarnyai Mária, történelem, 1950 Senta
2870. Szalma Erzsébet, szociológia, 1950 Zrenjanin
2871. Szeles Illés, történelem, 1950 Ostojićevo
2872. Szűcs Erzsébet, történelem, 1950 Čoka
2873. Tripolszki Zsuzsanna, magyar nyelv és irodalom, 1950 Senta
2874. Tőke Zoltán, magyar nyelv és irodalom, 1951 Kanjiža
2875. Venyege József, földrajz, 1950 Čoka
2876. Miladinov Persida, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1938 Novi Kneževac
2877. Vasić Slavica, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1950 Senta
2878. Živančev Žarko, történelem, 1950 Mol
2879. Kobrehel Ilona, szociológia, 1950 Ada
2880. Svilar Momčilo, történelem, 1950 Vrdnik
2881. Búcsú Nándor, fizika, 1949 Skorenovac
2882. Dimitrović Mirjana, földrajz, 1950 Subotica
2883. Nikolić Boško, vegytan, 1950 Senta
2884. Torma András, történelem, 1950 Mol
2885. Németh István, biológia, 1950 Senta
2886. Hunyadi Valéria, biológia, 1950 Novo Orahovo
2887. Kalóci Márta, német nyelv és irodalom, 1950 Gunaroš
2888. Dulić Mirjana, biológia, 1951 Darda

2889. Milićević Radosava, társadalomtudományok alapjai, 1939 Devča
2890. Vukić Slobodanka, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1951 Karlovac
2891. Ilić Dušanka, történelem, 1951 Velebit
2892. Jakšić Katica, történelem, 1951 Bečej
2893. Kabler Jelena, történelem, 1952 Senta
2894. Knežević Gordana, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1951 Senta
2895. Kozić Ljubica, történelem, 1951 Senta
2896. Komanov Nevena, történelem, 1951 Padej
2897. Majkić Olga, történelem, 1951 Kanjiža
2898. Makrinov Kristina, történelem, 1951 Senta
2899. Mányi Éva, földrajz, 1950 Kanjiža
2900. Marjanov Katica, pszichológia, 1951 Čoka
2901. Matić Anđelka, szociológia, 1951 Senta
2902. Matok Franja, földrajz, 1950 Senta
2903. Moholi Lidija, angol nyelv és irodalom, 1951 Senta
2904. Mrzić Branko, szociológia, 1951 Inđija
2905. Panjković Slobodanka, pszichológia, 1951 Čoka
2906. Pekarić Zdenka, angol nyelv és irodalom, 1951 Kanjiža
2907. Stevanov Marija, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1951 Padej
2908. Terzin Mirjana, pszichológia, 1951 Kanjiža
2909. Babin Mirko, történelem, 1938 Novaki
2910. Avdalović Milorad, biológia, 1951 Senta
2911. Bugarski Persida, vegytan, 1952 Ostojićevo
2912. Varga Emília, ábrázoló mértan, 1952 Ada
2913. Vranić Rada, vegytan, 1951 Koper
2914. Dautović Jelena, vegytan, 1951 Valjevo
2915. Delić Branislav, fizika, 1951 Subotica
2916. Draganić Mirjana, biológia, 1951 Senta
2917. Ždero Nada, vegytan, 1951 Senta
2918. Živković Dušica, biológia, 1952 Čoka
2919. Zec Živka, biológia, 1951 Ostojićevo
2920. Ivošević Milan, vegytan, 1951 Novi Kneževac
2921. Jovičin Đuro, matematika, 1951 Sanad
2922. Keča Predrag, vegytan, 1951 Kanjiža
2923. Milekić Danica, biológia, 1951 Kanjiža
2924. Militarov Radovan, vegytan, 1951 Kikinda
2925. Milošev Darinka, vegytan, 1951 Padej
2926. Milošević Petar, fizika, 1951 Senta
2927. Nikolić Milana, biológia, 1952 Beograd
2928. Pintér Lívia, fizika, 1952 Senta
2929. Pope Kornélia, biológia, 1952 Kupusina
2930. Radnović Lazarka, vegytan, 1951 Grebice
2931. Tešić Mirjana, fizika, 1951 Mol
2932. Tomić Zoran, fizika, 1951 Skoplje
2933. Cetina Radmila, biológia, 1951 Kanjiža
2934. Arc Gabriella, angol nyelv és irodalom, 1951 Senta
2935. Bacsi Lajos, történelem, 1951 Ada
2936. Bernát Erzsébet, történelem, 1951 Ada
2937. Benes László, történelem, 1951 Bajmok

2938. Csapó Margit, pszichológia, 1951 Novi Kneževac
2939. Dudás Ferenc, szociológia, 1951 Ada
2940. Gyurcsi Mária, történelem, 1952 Kikinda
2941. Hangya László, szociológia, 1951 Senta
2942. Hubert Éva, magyar nyelv és irodalom, 1951 Senta
2943. Kanyó Zoltán, művészettörténelem, 1950 Kanjiža
2944. Kálmán Anna, német nyelv és irodalom, 1952 Kanjiža
2945. Klímó Ildikó, szociológia, 1951 Senta
2946. Kollár Mária, magyar nyelv és irodalom, 1951 Kanjiža
2947. Kolonity Veronika, földrajz, 1951 Mol
2948. Kovács Valéria, történelem, 1951 Kanjiža
2949. Molnár Erzsébet, történelem, 1951 Senta
2950. Molnár Gábor Margit, történelem, 1951 Senta
2951. Nagy Mélykúti Zsuzsanna, földrajz, 1951 Senta
2952. Rácz Szabó Etelka, történelem, 1951 Senta
2953. Szabó Mária, pszichológia, 1951 Kanjiža
2954. Szőke Ferenc, történelem, 1950 Čoka
2955. Szőnyi-Csergő Margit, német nyelv és irodalom, 1951 Senta
2956. Vékony Magdolna, földrajz, 1951 Kanjiža
2957. Vojacsek Magdolna, földrajz, 1950 Ada
2958. Bicskei Mihály, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1936 Nadrljan
2959. Bata István, biológia, 1951 Kanjiža
2960. Bata Rudolf, vegytan, 1951 Senta
2961. Bózsó Johanna, matematika, 1951 Senta
2962. Csányi Ferenc, biológia, 1951 Ada
2963. Dukai Jenő, fizika, 1951 Kanjiža
2964. Dukai Monika, fizika, 1951 Kanjiža
2965. Fajka Gizella, biológia, 1951 Senta
2966. Fehér Katalin, matematika, 1951 Kanjiža
2967. Fehér Rózsa, biológia, 1951 Mol
2968. Gyetvai Rózsa, biológia, 1951 Senta
2969. Kálmán Margit, biológia, 1951 Kanjiža
2970. Kiss Magdolna, vegytan, 1951 Senta
2971. Latyák Ibolya, biológia, 1951 Novi Kneževac
2972. Novák Irma, biológia, 1951 Horgoš
2973. Remete Erzsébet, biológia, 1951 Senta
2974. Süli Ernő, fizika, 1951 Ostojićevo
2975. Szécsényi Katalin, vegytan, 1952 Mol
2976. Szirák József, biológia, 1952 Bačko Petrovo Selo
2977. Vékony Nándor, biológia, 1950 Ada
2978. Vuković Marijana, orosz nyelv és irodalom, 1950 Tavankut
2979. Đurin Darinka, történelem, 1951 Horgoš
2980. Živković Anka, történelem, 1951 Subotica
2981. Jovanović Mirjana, társadalomtudományok alapjai, 1950 Ada
2982. Milojević Živka, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1951 Veliko Gradište
2983. Oficirović Dušan, földrajz, 1952 Ada
2984. Szegfű Rózsa, vegytan, 1951 Subotica
2985. Recskó Edit, vegytan, 1951 Senta
2986. Csízik Mária, biológia, 1951 Senta

2987. Kiss Valéria, biológia, 1951 Bečej
2988. Stevanov Jelena, pszichológia, 1945 Titel
2989. Csonka Gizella, földrajz, 1947 Senta
2990. Solymosi Julianna, földrajz, 1951 Bačko Petrovo Selo

1971

2991. Januskó Georgína, fizika, 1950 Čantavir
2992. Rajčević Slavica, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1950 Beograd
2993. Roganović Strumica, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1940 Žabalj
2994. Đorđević Mira, pszichológia, 1952 Horgoš
2995. Đurović Radoje, képzőművészet, 1953 Senta
2996. Ilić Branislava, pszichológia, 1952 Zrenjanin
2997. Matić Mileva, pszichológia, 1952 Ada
2998. Mučibabić Mirjana, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1952 Modrica
2999. Poljak Emil, földrajz, 1953 Ostojićevo
3000. Puškarević Zora, pszichológia, 1952 Zadar
3001. Tomić Anđelka, földrajz, 1953 Senta
3002. Fehirov Svetlana, pszichológia, 1952 Bečej
3003. Fišer Ljiljana, pszichológia, 1952 Beograd
3004. Šargić Dobrinka, társadalomtudományok alapjai, 1953 Sanad
3005. Šećerov-Dianin Dušanka, történelem, 1952 Senta
3006. Anđelić Luka, biológia, 1952 Skoplje
3007. Armenski Vladimir, fizika, 1952 Čoka
3008. Đatkov Miloš, vegytan, 1952 Čoka
3009. Erős Ervin, ábrázoló mértan, 1953 Jaša Tomić
3010. Jovanović Svetlana, biológia, 1953 Čoka
3011. Kiss Béla, fizika, 1952 Subotica
3012. Korpa Csaba, felmentve, 1953 Senta
3013. Micić Jovanka, matematika, 1953 Tuzla
3014. Nagy Eduárd, vegytan, 1953 Kanjiža
3015. Pajtić Nevena, biológia, 1953 Senta
3016. Pintér Mária, biológia, 1953 Senta
3017. Radulaški Darinka, vegytan, 1952 Mol
3018. Rakić Nikola, vegytan, 1952 Kanjiža
3019. Subotić Danica, biológia, 1952 Ada
3020. Ulijan Elizabeta, földrajz, 1952 Mladenovo
3021. Farkas Ildikó, biológia, 1952 Senta
3022. Hrnjez Marta, vegytan, 1952 Kanjiža
3023. Cazin Melita, biológia, 1953 Metković
3024. Guelminó Ágnes, képzőművészet, 1952 Senta
3025. Kalmár Mária, képzőművészet, 1952 Senta
3026. Karácsonyi Klára, magyar nyelv és irodalom, 1952 Kanjiža
3027. Nagy Torma Zoltán, képzőművészet, 1952 Senta
3028. Pejin Ilona, magyar nyelv és irodalom, 1952 Senta
3029. Pohárkovics Elvira, magyar nyelv és irodalom, 1952 Senta
3030. Rózsa Mária, magyar nyelv és irodalom, 1952 Senta
3031. Széll Ilona, történelem, 1952 Senta
3032. Szilva Irén, magyar nyelv és irodalom, 1952 Bačko Petrovo Selo

3033. Táborosi Ibolya, történelem, 1952 Senta
3034. Thurzó Ildikó, szociológia, 1952 Senta
3035. Bagi Erzsébet, vegytan, 1952 Kanjiža
3036. Borsos Emese, biológia, 1952 Subotica
3037. Darnai Katalin, matematika, 1952 Senta
3038. Darnai Sándor, fizika, 1952 Senta
3039. Fehér Lajos, biológia, 1952 Subotica
3040. Fehér Valéria, földrajz, 1952 Ada
3041. Földi László, vegytan, 1952 Čantavir
3042. Gálik Mária, vegytan, 1952 Ada
3043. Gerzsány Mária, biológia, 1952 Senta
3044. Miklós Nándor, fizika, 1952 Bečej
3045. Nyilas Erzsébet, biológia, 1952 Senta
3046. Törteli Ottília, biológia, 1952 Ada
3047. Vaszlavik Irén, matematika, 1952 Ada
3048. Vékony Ilona, földrajz, 1952 Kanjiža
3049. Bálint Béla, biológia, 1952 Ostojićevo
3050. Bene Sándor, fizika, 1953 Senta
3051. Dékány Rozália, biológia, 1952 Senta
3052. Gyetvai Gizella, biológia, 1952 Senta
3053. Kiss Anna, biológia, 1952 Jazovo
3054. Lengyel Ibolya, biológia, 1952 Senta
3055. Martonosi Mihály, fizika, 1952 Jazovo
3056. Molnár Dezső, biológia, 1952 Ada
3057. Muhi Gabriella, biológia, 1952 Senta
3058. Nagy Perge András, fizika, 1952 Senta
3059. Szorcsik Ákos, földrajz, 1953 Subotica
3060. Bárány Klára, magyar nyelv és irodalom, 1952 Trešnjevac
3061. Cabafi Mária, szociológia, 1952 Senta
3062. Kajári Ilona, képzőművészet, 1952 Senta
3063. Lajkó Erzsébet, történelem, 1953 Mol
3064. Schumacher Zsuzsanna, szociológia, 1953 Mol
3065. Olajos Rózsa, történelem, 1952 Senta
3066. Gyulai Imre, fizika, 1950 Čantavir
3067. Nagy Abonyi Ildikó, biológia, 1951 Senta
3068. Pintér Mária, földrajz, 1952 Jazovo
3069. Vukčević Milica, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1952 Igalo
3070. Vrbaški Ljubica, földrajz, 1952 Mol
3071. Čurčić Gorica, történelem, 1952 Bela Crkva
3072. Šećerov Đorđe, szociológia, 1952 Bačka Topola
3073. Vuletić Stanka, matematika, 1951 Senta
3074. Jašarević Vojislav, biológia, 1952 Bečej
3075. Király Ilona, vegytan, 1952 Senta
3076. Kričković Radomir, fizika, 1951 Sombor
3077. Knežević Zdravko, ábrázoló mértan, 1952 Kanjiža
3078. Ádám Mária, logika, 1951 Ada
3079. Bartók Zsuzsanna, szociológia, 1952 Senta
3080. Klenócki Gabriella, szociológia, 1952 Subotica
3081. Mezei Magdolna, szociológia, 1952 Padej

3082. Dobó Mihály, biológia, 1952 Kanjiža
3083. Kőrösi István, biológia, 1952 Senta
3084. Ábel Miklós, vegytan, 1952 Kanjiža
3085. Geró Ibolya, biológia, 1952 Senta
3086. Isakov Jasna, biológia, 1952 Senta
3087. Raffai István, ábrázoló mértan, 1952 Kanjiža
3088. Hunyadi László, fizika, 1952 Ada
3089. Seres László, fizika, 1952 Ada
3090. Spekla Éva, biológia, 1952 Senta
3091. Szabó Ilona, földrajz, 1952 Jazovo
3092. Vilovski Dragiša, képzőművészet, 1952 Ostojićevo
3093. Cazin Leo, földrajz, 1950 Opuzen

1972

3094. Vujin Jovan, földrajz, 1951 Čoka
3095. Jovanov Tima, vegytan, 1952 Čoka
3096. Péter Mária, képzőművészet, 1952 Ada
3097. Tóbiás Margit, történelem, 1952 Ada
3098. Tomin Vladimir, fizika, 1951 Senta
3099. Tóth Sándor, földrajz, 1952 Ada
3100. Štrbac Bogdan, történelem, 1952 Čoka
3101. Baricsek Katalin, pszichológia, 1953 Senta
3102. Vukosavljev Mirjana, pszichológia, 1953 Bačko Petrovo Selo
3103. Katona Magdolna, képzőművészet, 1953 Senta
3104. Kragujević Zlatana, pszichológia, 1954 Senta
3105. Majkić Slavica, pszichológia, 1953 Ostojićevo
3106. Matić Anica, pszichológia, 1953 Mol
3107. Palatinus Zoltán, történelem, 1951 Ada
3108. Pecić Ljiljana, pszichológia, 1953 Ada
3109. Slavnić Zoran, pszichológia, 1952 Senta
3110. Tomin Draginja, felmentve, 1953 Senta
3111. Udovički Sretenka, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1953 Senta
3112. Bolesnikov Zorica, matematika, 1953 Čoka
3113. Varga László, ábrázoló mértan, 1953 Ada
3114. Erdeljan Vasa, fizika, 1953 Sanad
3115. Julinac Milan, matematika, 1954 Mol
3116. Markov Smiljka, felmentve, 1953 Čoka
3117. Pecarski Darinka, biológia, 1953 Senta
3118. Popov Neda, felmentve, 1954 Drvar
3119. Severić Klara, matematika, 1953 Crvenka
3120. Telečki Dušan, biológia, 1953 Mol
3121. Bödő Sándor, pszichológia, 1953 Bečej
3122. Dankó Csilla, zenetörténet, 1953 Senta
3123. Deák Valéria, szociológia, 1953 Senta
3124. Döme Ágnes, földrajz, 1954 Senta
3125. Gulyás Gizella, magyar nyelv és irodalom, 1953 Senta
3126. Kadvány Elvira, képzőművészet, 1954 Senta
3127. Kajári Irén, logika, 1953 Senta

3128. Konya Éva, szociológia, 1953 Subotica
3129. Kövesdi Ilona, magyar nyelv és irodalom, 1953 Kanjiža
3130. Laták Zita, pszichológia, 1951 Ada
3131. Martonosi Gizella, magyar nyelv és irodalom, 1953 Rusko Selo
3132. Nagy Georgina, pszichológia, 1953 Ada
3133. Nagy Mélykúti Edit, zenetörténet, 1953 Senta
3134. Oláh Gizella, történelem, 1954 Mol
3135. Orosz Gizella, pszichológia, 1952 Feketić
3136. Polyák Márta, magyar nyelv és irodalom, 1953 Senta
3137. Sáfrány Ferenc, zenetörténet, 1953 Martonoš
3138. Sinkovics Éva, szociológia, 1954 Senta
3139. Sóti Csaba, szociológia, 1953 Senta
3140. Szántó Erzsébet, filozófia, 1953 Ada
3141. Szollár Rózsa, pszichológia, 1953 Ada
3142. Vartus Anikó, magyar nyelv és irodalom, 1953 Senta
3143. Vrabel József, magyar nyelv és irodalom, 1953 Subotica
3144. Vörös Jolán, pszichológia, 1953 Banatsko Aranđelovo
3145. Antal Zsuzsanna, biológia, 1953 Senta
3146. Bilicki Jolán, vegytan, 1953 Ada
3147. Deák Magdolna, fizika, 1954 Senta
3148. Farkas Erzsébet, biológia, 1953 Čoka
3149. Fodor István, biológia, 1953 Gornji Breg
3150. Futovics Valéria, matematika, 1953 Senta
3151. Gaál Éva, matematika, 1953 Ada
3152. Hercog Erzsébet, földrajz, 1953 Novi Sad
3153. Kazinci Márta, vegytan, 1953 Senta
3154. Lányi Ilona, biológia, 1953 Kikinda
3155. Lányi Rózsa, biológia, 1953 Senta
3156. Nagy Abonyi Teréz, biológia, 1953 Senta
3157. Nagy Sándor, fizika, 1953 Bačko Petrovo Selo
3158. Palkó Márta, földrajz, 1953 Ada
3159. Pekó Rózsika, vegytan, 1953 Padej
3160. Rudics Ilona, biológia, 1954 Mol
3161. Vajda Irén, fizika, 1953 Horgoš
3162. Vastag Katalin, fizika, 1954 Mol
3163. Bali István, vegytan, 1953 Senta
3164. Boros Gyevi Ottília, biológia, 1952 Senta
3165. Fábri Géza, felmentve, 1953 Senta
3166. Gruik János, matematika, 1954 Senta
3167. Koródi Irén, vegytan, 1954 Senta
3168. Kovács Károly, biológia, 1953 Kupusina
3169. Mészáros Béla, vegytan, 1953 Senta
3170. Molnár Gábor Gizella, fizika, 1953 Senta
3171. Odri József, biológia, 1953 Mol
3172. Rákóci Károly, vegytan, 1953 Senta
3173. Sőregi Nándor, fizika, 1953 Senta
3174. Szőke István, fizika, 1953 Ada
3175. Trupac Jenő, biológia, 1953 Senta
3176. Vatai István, vegytan, 1953 Senta

3177. Kőműves Ildikó, biológia, 1950 Čoka
3178. Eraković Sreten, zenetörténet, 1950 Pančevo
3179. Kolović Siniša, szociológia, 1953 Svetozarevo
3180. Svesko Melita, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1951 Rodoč
3182. Kihut Valéria, történelem, 1953 Padej
3183. Jakšić Georgina, történelem, 1954 Bačko Petrovo Selo
3184. Kovačević Vidosava, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1953 Senta
3185. Prokin Đorđe, pszichológia, 1954 Ada
3186. Čikoš Milan, történelem, 1952 Čoka
3187. Hirš Marija, földrajz, 1953 Čoka
3188. Dubajić Milan, földrajz, 1953 Senta
3189. Petrović Beno, fizika, 1953 Bačka Topola
3190. Mišćević Dušan, biológia, 1953 Velebit
3191. Gajić Branislav, biológia, 1953 Čoka
3192. Papić Nikola, biológia, 1953 Senta
3193. Kollár András, földrajz, 1953 Ada
3194. Subotin Dragan, matematika, 1953 Ćuprija
3195. Nagy Abonyi Katalin, vegytan, 1953 Senta
3196. Horváth Piroska, biológia, 1953 Senta
3197. Szepesi Irén, biológia, 1953 Senta
3198. Bokros Éva, vegytan, 1953 Senta
3199. Szekeres Zoltán, vegytan, 1953 Novi Kneževac
3200. Hegedűs László, matematika, 1953 Novi Sad
3201. Menyhárt Irén, biológia, 1953 Senta
3202. Mészáros István, vegytan, 1953 Senta
3203. Varga Csaba, földrajz, 1953 Senta
3204. Csonka Julianna, vegytan, 1953 Ada
3205. Fehér József, matematika, 1953 Čoka
3206. Kadvány Magdolna, biológia, 1953 Senta
3207. Szénási Piroska, biológia, 1953 Padej
3208. Gombos Valéria, biológia, 1953 Senta
3209. Spekla Éva, képzőművészet, 1954 Senta
3210. Lukinich Kornélia, zenetörténet, 1953 Senta
3211. Tóbiás Verona, filozófia, 1953 Ada
3212. Juhász László, magyar nyelv és irodalom, 1952 Gornji Breg
3213. Bálint Valéria, képzőművészet, 1954 Ada
3214. Bognár Ferenc, szociológia, 1953 Ada

1973.

3215. Kordovan Dušanka, szociológia, 1953 Senta
3216. Mihaljev Svetomir, fizika, 1953 Sanad
3217. Krušić Slavica, biológia, 1953 Martonoš
3218. Mrđanov Milorad, vegytan, 1952 Ada
3219. Dobroka Gordana, biológia, 1953 Čoka
3220. Bogdanović Zora, földrajz, 1952 Subotica
3221. Gruber Ferenc, biológia, 1953 Ada
3222. Gyura Ferenc, biológia, 1952 Senta
3223. Vrabel Lajos, biológia, 1952 Čoka

3224. Hézső Vilmos, biológia, 1953 Kikinda
3225. Barlog Ilona, képzőművészet, 1953 Ostojićevo
3226. Sarnyai József, biológia, 1952 Kanjiža
3227. Habi Magdolna, történelem, 1952 Senta
3228. Bogdanov Mladen, szociológia, 1953 Novi Kneževac
3229. Grbin Sofija, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1954 Ostojićevo
3230. Grujin Darinka, szociológia, 1954 Novi Kneževac
3231. Dautović Nevenka, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1954 Valjevo
3232. Zarić Biserka, történelem, 1954 Kikinda
3233. Jovičin Milica, pszichológia, 1954 Novi Kneževac
3234. Korpa Erzsébet, pszichológia, 1954 Senta
3235. Ludajić Olga, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1954 Senta
3236. Milojević Mirjana, pszichológia, 1954 Veliko Gradište
3237. Papić Vladimir, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1953 Kikinda
3238. Petkov Tatjana, filozófia, 1954 Senta
3239. Stančulov Zoran, történelem, 1954 Senta
3240. Teslić Olga, történelem, 1954 Trešnjevac
3241. Tomić Olga, filozófia, 1954 Senta
3242. Cezner Valerija, szociológia, 1954 Osijek
3243. Ciganović Branislava, pszichológia, 1953 Senta
3244. Agbaba Dušanka, fizika, 1954 Bačka Topola
3245. Basarić Nebojša, biológia, 1954 Senta
3246. Bobić Pavle, fizika, 1954 Senta
3247. Boros Gyevi Erzsébet, felmentve, 1954 Senta
3248. Bunić Rada, biológia, 1954 Banatsko Veliko Selo
3249. Vujić Olga, biológia, 1954 Čoka
3250. Vučinić Ljiljana, biológia, 1955 Senta
3251. Vučurović Gojko, ábrázoló mértan, 1954 Senta
3252. Grbin Ljiljana, matematika, 1954 Ostojećevo
3253. Dragović Mirko, fizika, 1954 Brčko
3254. Đurović Svetlana, biológia, 1955 Senta
3255. Kado Mihály, matematika, 1954 Padej
3256. Karapandžić Ljiljana, földrajz, 1954 Subotica
3257. Kovačević Vera, földrajz, 1954 Senta
3258. Maletin Senka, felmentve, 1954 Padej
3259. Marjanov Milorad, biológia, 1954 Čoka
3260. Matović Ivan, matematika, 1954 Senta
3261. Mrkobrad Mirjana, biológia, 1954 Senta
3262. Nemeš Marija, biológia, 1954 Senta
3263. Popov Draginja, felmentve, 1954 Ostojićevo
3264. Popović Dušan, fizika, 1954 Senta
3265. Balla Tibor, történelem, 1954 Svilojevo
3266. Bicskei Magdolna, pszichológia, 1954 Subotica
3267. Bózsó Ágnes, képzőművészet. 1953 Senta
3268. Csanádi Anasztázia, magyar nyelv és irodalom, 1955 Nadrljan
3269. Csipak Ibolya, filozófia, 1953 Senta
3270. Gutási Anna, magyar nyelv és irodalom, 1954 Kanjiža
3271. Horák Verona, pszichológia, 1954 Bačko Petrovo Selo
3272. Kardos Julianna, magyar nyelv és irodalom, 1954 Senta

3273. Kaszás Imre, pszichológia, 1953 Mol
3274. Kaszás Márta, pszichológia, 1954 Ada
3275. Kálmán István, pszichológia, 1954 Senta
3276. Kerekes Olivéra, pszichológia, 1954 Martonoš
3277. Kiss Nándor, földrajz, 1954 Bačko Petrovo Selo
3278. Lippai Katalin, magyar nyelv és irodalom, 1953 Kanjiža
3279. Losoncz Anna, magyar nyelv és irodalom, 1954 Kanjiža
3280. Mészáros Kis János, történelem, 1954 Čoka
3281. Nagy Mária, magyar nyelv és irodalom, 1954 Nadrljan
3282. Novák István, történelem, 1954 Padej
3283. Pálinkás József, pszichológia, 1954 Kanjiža
3284. Péter Edit, zenetörténet, 1954 Ada
3285. Retek Márta, pszichológia, 1954 Ada
3286. Szabó Erzsébet, zenetörténet, 1953 Senta
3287. Szabó Eszter, pszichológia, 1954 Ada
3288. Szenes Ilona, magyar nyelv és irodalom, 1954 Jazovo
3289. Bagi Borbála, fizika, 1955 Orom
3290. Borbély István, vegytan, 1954 Vrbica
3291. Lajcsák Lívia, fizika, 1954 Čoka
3292. Mészáros László, földrajz, 1954 Ada
3293. Móra Ilona, földrajz, 1954 Ostojićevo
3294. Szabó Anikó, biológia, 1954 Senta
3295. Szabó Ilona, biológia, 1955 Bečej
3296. Szabó Mária, biológia, 1953 Senta
3297. Tóth Márta, fizika, 1954 Senta
3298. Bakos Ibolya, matematika, 1954 Senta
3299. Balanek Zsuzsanna, ábrázoló mértan, 1955 Senta
3300. Barsi Zsuzsanna, biológia, 1955 Subotica
3301. Darnai Mária, biológia, 1954 Senta
3302. Dér Anikó, biológia, 1954 Subotica
3303. Fábián Gyula, biológia, 1954 Kanjiža
3304. Földi Gyula, matematika, 1954 Čantavir
3305. Gálik Ilona, vegytan, 1954 Ada
3306. Iván Hajnalka, biológia, 1954 Senta
3307. Kalmár Jenő, fizika, 1954 Senta
3308. Kaszás Károly, vegytan, 1954 Kanjiža
3309. Miklós Jolán, biológia, 1954 Ostojićevo
3310. Molnár Rózsa, ábrázoló mértan, 1955 Kanjiža
3311. Rasztik Rezső, fizika, 1954 Ada
3312. Solymosi Éva, földrajz, 1954 Ada
3313. Szeles Teréz, vegytan, 1953 Senta
3314. Szécsényi Károly, biológia, 1954 Mol
3315. Szloboda Gyöngyi, biológia, 1954 Senta
3316. Túri Márta, felmentve, 1954 Senta
3317. Újházi Ilona, biológia, 1954 Senta
3318. Vastag Zoltán, vegytan, 1954 Mol
3319. Sremčić Jela, zenetörténet, 1952 Ruma
3320. Szenes Ibolya, biológia, 1954 Jazovo
3321. Sarnyai Rózsa, biológia, 1954 Kanjiža

3322. Boja Magdolna, pszichológia, 1954 Ada
3323. Nikolić Svetlana, pszichológia, 1954 Lipljan
3324. Borbély Teréz, magyar nyelv és irodalom, 1955 Nova Crnja
3325. Radonjić Ljubomir, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1953 Senta
3326. Ćubović Radosija, pszichológia, 1954 Viljuša
3327. Török Csaba, történelem, 1952 Njegoševo
3328. Čirić Marija, földrajz, 1953 Ostojićevo
3329. Stanimirović Dušan, földrajz, 1954 Novi Sad
3330. Momirov Petar, fizika, 1954 Senta
3331. Keszég Károly, biológia, 1954 Padej
3332. Raffai Imre, biológia, 1954 Kanjiža
3333. Szokola Zoltán, fizika, 1955 Čantavir
3334. Piri Ervin, földrajz, 1955 Čoka
3335. Volford István, biológia, 1954 Ada
3336. Jojić Mara, földrajz, 1953 Ostojićevo
3337. Tari István, biológia, 1953 Senta

1974.

3338. Vilovski Olgica, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1954 Ostojićevo
3339. Kolonity Ágnes, zenetörténet, 1953 Senta
3340. Subotin Zlatibor, biológia, 1955 Senta
3341. Burić Petar, biológia, 1955 Senta
3342. Valter Géza, vegytan, 1954 Kanjiža
3343. Urbán Ilona, földrajz, 1954 Ada
3344. Bakalić Mirjana, pszichológia, 1956 Ada
3345. Bugarski Danilo, képzőművészet, 1955 Ostojićevo
3346. Vukić Vesna, képzőművészet, 1956 Karlovac
3347. Vukmirović Jelica, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1955 Senta
3348. Vulić Ljubica, szociológia, 1956 Senta
3349. Vučelić Ljiljana, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1956 Subotica
3350. Dimić Milena, pszichológia, 1955 Zemun
3351. Zakić Dragan, képzőművészet, 1955 Senta
3352. Jablanov Dragica, pszichológia, 1955 Novi Kneževac
3353. Lučić Viktor, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1955 Senta
3354. Nikoloska Sinka, pszichológia, 1955 Lisičani
3355. Paunović Ljiljana, pszichológia, 1955 Čoka
3356. Pecić Dragana, pszichológia, 1955 Ada
3357. Pisarev Ljiljana, pszichológia, 1955 Ada
3358. Rakić Olga, képzőművészet, 1956 Kanjiža
3359. Radisavljević Slavko, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1955 Vrbas
3360. Sremčev Mirjana, szociológia, 1955 Senta
3361. Subotin Milan, pszichológia, 1956 Ostojićevo
3362. Fajka László, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1955 Senta
3363. Hajnrih Aniko társadalomtudományok alapjai, 1955 Subotica
3364. Aleksić Ljubica, vegytan, 1955 Senta
3365. Bugarski Smiljka, biológia, 1955 Ostojićevo
3366. Vén Veronika, földrajz, 1955 Senta
3367. Žmukić Nikola, földrajz, 1955 Senta

3368. Jovanović Milica, földrajz, 1956 Beograd
3369. Kablar Branka, fizika, 1955 Senta
3370. Krajnović Marko, biológia, 1956 Ostojićevo
3371. Marić Angelina, földrajz, 1955 Senta
3372. Mrkšić Miodrag, földrajz, 1956 Senta
3373. Papić Radomir, földrajz, 1955 Senta
3374. Popov Igor, fizika, 1955 Novi Bečej
3375. Ćorić Vesna, biológia, 1956 Sombor
3376. Hrnjez Anica, felmentve, 1955 Kanjiža
3377. Češljar Gustav, földrajz, 1955 Ostojićevo
3378. Ádám Zsuzsanna, zenetörténet, 1955 Senta
3379. Bábinszki Erzsébet, képzőművészet, 1954 Senta
3380. Bagi Hilda, magyar nyelv és irodalom, 1955 Subotica
3381. Bata Klára, képzőművészet, 1956 Kanjiža
3382. Beszédes Teréz, képzőművészet, 1955 Nadrljan
3383. Bognár Gizella, szociológia, 1955 Ada
3384. Boros Gyevi Magdolna, szociológia, 1955 Senta
3385. Döme László, földrajz, 1955 Senta
3386. Égető Katalin, pszichológia, 1955 Novi Kneževac
3387. Hajnal Katalin, magyar nyelv és irodalom, 1955 Senta
3388. Huszár Gábor, történelem, 1955 Vrbica
3389. Jakus Rózsa, zenetörténet, 1955 Ada
3390. Kádár Edit, szociológia, 1955 Ada
3391. Kávai László, történelem, 1955 Kanjiža
3392. Keresztesi Ernő, magyar nyelv és irodalom, 1955 Senta
3393. Keresztényi Márta, földrajz, 1955 Senta
3394. Kovács Emília, zenetörténet, 1954 Novi Kneževac
3395. Kovács Katarina, zenetörténet, 1955 Novi Kneževac
3396. Lakatos Márta, felmentve, 1955 Čoka
3397. Major Mária, pszichológia, 1955 Kanjiža
3398. Mihalickó Ilona, pszichológia, 1955 Čoka
3399. Palkó Edit, zenetörténet, 1955 Ada
3400. Papp Etelka, magyar nyelv és irodalom, 1955 Senta
3401. Rekeczki Tibor, szociológia, 1955 Kanjiža
3402. Sáfrány Mihály, zenetörténet, 1955 Martonoš
3403. Sík Katalin, pszichológia, 1955 Senta
3404. Szabó Ibolya, pszichológia, 1955 Čoka
3405. Túri Gábor, magyar nyelv és irodalom, 1955 Senta
3406. Ürményi Ágnes, magyar nyelv és irodalom, 1955 Ada
3407. Vörös Ilona, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1955 Banatsko Aranđelovo
3408. Bagi Piroska, biológia, 1956 Kanjiža
3409. Barsi László, biológia, 1955 Senta
3410. Bálind Aranka, vegytan, 1955 Ada
3411. Berecz Gizella, biológia, 1954 Kanjiža
3412. Bleszkány Éva, matematika, 1955 Senta
3413. Bodó József, matematika, 1955 Senta
3414. Boros Edit, biológia, 1955 Senta
3415. Dancsó Katalin, biológia, 1955 Senta
3416. Erdélyi György, ábrázoló mértan, 1955 Senta

3417. Fábri Béla, fizika, 1956 Senta
3418. Gruik Tibor, fizika, 1955 Senta
3419. Gubik Zoltán, ábrázoló mértan, 1955 Senta
3420. Hagymás István, biológia, 1955 Novi Sad
3421. Harmat Ibolya, biológia, 1955 Beograd
3422. Kósa Klára, fizika, 1955 Sombor
3423. Lavicska Mária, biológia, 1955 Senta
3424. Lengyel Anna, matematika, 1955 Senta
3425. Matykó Dobokai Vilmos, biológia, 1956 Tornjoš
3426. Molnár Gábor Gizella, fizika, 1955 Senta
3427. Pece Márta, vegytan, 1955 Opatija
3428. Pekla Rózsa, vegytan, 1955 Trešnjevac
3429. Szabó Tönki Ibolya, vegytan, 1955 Senta
3430. Szekeres Gizella, biológia, 1955 Zrenjanin
3431. Szekula László, vegytan, 1955 Subotica
3432. Török Máté, földrajz, 1955 Ada
3433. Újhelyi Éva, földrajz, 1955 Kanjiža
3434. Vasas Mihály, vegytan, 1955 Senta
3435. Aleksić Đorđe, felmentve, 1956 Kanjiža
3436. Csanádi Ilona, ábrázoló mértan, 1953 Novi Kneževac
3437. Farkas Emil, fizika, 1955 Bečej
3438. Gutási Rudolf, biológia, 1955 Subotica
3439. Kajári István, vegytan, 1955 Čoka
3440. Kalmár Valéria, biológia, 1955 Kikinda
3441. Kardos Veronika, biológia, 1955 Senta
3442. Laufer Marjana, biológia, 1955 Subotica
3443. Madarász László, ábrázoló mértan, 1953 Ostojićevo
3444. Nagy Anna, biológia, 1955 Čoka
3445. Novák Gizella, földrajz, 1955 Senta
3446. Ördög Sarolta, földrajz, 1955 Senta
3447. Pavlović Nikola, ábrázoló mértan, 1955 Senta
3448. Pozsár Tibor, földrajz, 1955 Jazovo
3449. Reperger Miklós, fizika, 1954 Novi Sad
3450. Sarnyai Mária, biológia, 1955 Martonoš
3451. Szabadi Magdolna, fizika, 1955 Ada
3452. Tandari Júlia, földrajz, 1953 Martonoš
3453. Tóth Hajnalka, fizika, 1955 Jazovo
3454. Török Antal, földrajz, 1955 Ada
3455. Vrábel Verona, biológia, 1955 Čoka
3456. Pintér Judit, képzőművészet, 1950 Vršac
3457. Brkić Nadežda, képzőművészet, 1954 Senta
3458. Gajić Biserka, pszichológia, 1956 Ostojićevo
3459. Jovanov Radislav, szociológia, 1955 Čoka
3460. Krušić Ivanka, képzőművészet, 1955 Martonoš
3461. Radin Vesna, képzőművészet, 1956 Čoka
3462. Vilovski Dušan, földrajz, 1955 Ostojićevo
3463. Zikov Anka, földrajz, 1955 Ostojićevo
3464. Žmukić Ivan, földrajz, 1955 Senta
3465. Boros István, történelem, 1954 Čoka

3466. Táborosi Katalin, zenetörténet, 1955 Padej
3467. Akác József, földrajz, 1955 Ada
3468. Apró László, fizika, 1955 Bačka Topola
3469. Véber Endre, biológia, 1954 Novi Kneževac
3470. Csányi Klára, földrajz, 1955 Novi Kneževac
3471. Hovanecz Zoltán, biológia, 1954 Novi Sad
3472. Nagy Ilona, ábrázoló mértan, 1955 Kanjiža
3473. Pámer Imre, biológia, 1955 Banatski Dvor
3474. Rica László, biológia, 1954 Ada
3475. Rózsa Lajos, földrajz, 1955 Čoka
3476. Szollár Ibolya, biológia, 1955 Senta
3477. Tóth Anna, földrajz, 1954 Jazovo
3478. Csincsik Klára, földrajz, 1955 Ada

1975

3479. Rekecki Tibor, szociológia, 1955 Kanjiža
3480. Szabó György, vegytan, 1954 Kikinda
3481. Péter Katalin, földrajz, 1955 Ada
3482. Vorgić Stevan, földrajz, 1956 Senta
3483. Đurović Marjano, földrajz, 1956 Senta
3484. Šteibl Valerija, zenetörténet, 1956 Padej
3485. Anđelić Radmila, földrajz, 1955 Bačka Topola
3486. Bošković Nada, biológia, 1956 Senta
3487. Vékony Vera, fizika, 1956 Senta
3488. Vuković Mirjana, biológia, 1956 Senta
3489. Đurović Veselin, matematika, 1957 Senta
3490. Živković Ljiljana, matematika, 1956 Senta
3491. Komar Igor, matematika, 1956 Pince Marot
3492. Kulešević Pavle, földrajz, 1956 Livno
3493. Lučić Olga, földrajz, 1956 Senta
3494. Mernikov Zoltán, matematika, 1956 Senta
3495. Milićević Marica, biológia, 1956 Padej
3496. Montányi Gabriella, biológia, 1956 Senta
3497. Mucsi Zsuzsanna, biológia, 1956 Senta
3498. Petkov Svetislav, földrajz, 1956 Senta
3499. Pjevač Branislav, földrajz, 1957 Subotica
3500. Prijović Milojka, biológia, 1956 Goleša
3501. Simeunović Zorica, matematika, 1957 Beograd
3502. Stevančev Jelena, földrajz, 1956 Kikinda
3503. Badis Ilona, zenetörténet, 1956 Senta
3504. Hajdú Valéria, magyar nyelv és irodalom, 1955 Bačko Petrovo Selo
3505. Bartucz Gabriella, képzőművészet, 1956 Ada
3506. Borsi Gyöngyi, történelem, 1956 Čoka
3507. Csányi Erzsébet, magyar nyelv és irodalom, 1956 Ada
3508. Csernák Erika, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1956 Senta
3509. Deák Lívia, zenetörténet, 1955 Senta
3510. Gulyás Éva, zenetörténet, 1956 Senta
3511. Győri Gerta, pszichológia, 1956 Tornjoš

3512. Juhász Béla, zenetörténet, 1956 Senta
3513. Kincses Ilona, zenetörténet, 1956 Senta
3514. Márkus Márta, zenetörténet, 1956 Senta
3515. Német Ilonka, zenetörténet, 1956 Kikinda
3516. Oláh Piroska, pszichológia, 1956 Mol
3517. Palotás Rózsa, magyar nyelv és irodalom, 1956 Ada
3518. Papp Erika, filozófia, 1956 Tornjoš
3519. Szabó Éva, zenetörténet, 1956 Senta
3520. Szilva Mária, pszichológia, 1956 Bačko Petrovo Selo
3521. Sziveri Valéria, történelem, 1956 Senta
3522. Szorcsik Zsuzsanna, pszichológia, 1956 Subotica
3523. Vadász Piroska, magyar nyelv és irodalom, 1957 Kanjiža
3524. Babinyec Valéria, biológia, 1956 Ada
3525. Balázs Anna, biológia, 1956 Čoka
3526. Bálint Zoltán, ábrázoló mértan, 1956 Ostojićevo
3527. Barsi Gyöngyi, biológia, 1957 Subotica
3528. Biliczki Erzsébet, vegytan, 1956 Senta
3529. Bognár Olívia, biológia, 1957 Senta
3530. Falusi László, földrajz, 1956 Jazovo
3531. Gyömbér Tibor, biológia, 1956 Padej
3532. Hézső Mária, biológia, 1957 Vrbica
3533. Lukácsevics László, vegytan, 1956 Senta
3534. Nagy Mélykúti László, fizika, 1956 Senta
3535. Német Anikó, biológia, 1956 Senta
3536. Pálinkás Márta, fizika, 1956 Senta
3537. Pintér Róbert, ábrázoló mértan, 1956 Čoka
3538. Répás László, vegytan, 1956 Senta
3539. Rózsa Ágnes, fizika, 1956 Senta
3540. Seffer Ilona, biológia, 1956 Senta
3541. Szántai Gabreilla, vegytan, 1956 Senta
3542. Szemerédi Margit, biológia, 1957 Jazovo
3543. Tóth Tibor, matematika, 1956 Senta
3544. Tóth Zoltán, vegytan, 1956 Ada
3545. Bálint Magdolna, vegytan, 1956 Senta
3546. Berta Izabella, biológia, 1956 Novi Kneževac
3547. Boros Béla, matematika, 1956 Senta
3548. Benák Valéria, matematika, 1956 Torda
3549. Bilicki Rudolf, fizika, 1956 Ada
3550. Birkás Lídia, fizika, 1956 Senta
3551. Eszes Ildikó, biológia, 1956 Senta
3552. Farkas Mária, vegytan, 1956 Bečej
3553. Harangozó Zoltán, biológia, 1956 Kovin
3554. Horti György, fizika, 1956 Ada
3555. Miklós László, fizika, 1956 Ada
3556. Nagy Károly, biológia, 1956 Senta
3557. Nagymélykúti Tibor, biológia, 1956 Senta
3558. Szórád Endre, vegytan, 1956 Senta
3559. Sutús Erzsébet, vegytan, 1956 Senta
3560. Pósa József, biológia, 1956 Jazovo

3561. Pető Zoltán, fizika, 1955 Senta
3562. Bacsi Zoltán, ábrázoló mértan, 1956 Ada
3563. Bakai Irén, ábrázoló mértan, 1956 Ada
3564. Dukai Márta, ábrázoló mértan, 1956 Kanjiža
3565. Pavlović Sava, ábrázoló mértan, 1956 Senta
3566. Nagy Klára, ábrázoló mértan, 1956 Zrenjanin
3567. Hangya Zoltán, biológia, 1955 Ada
3568. Bálint Magdolna, vegytan, 1956 Senta
3569. Gyömbér Tibor, biológia, 1956 Padej
3570. Körösi László, biológia, 1956 Senta
3571. Poljak Andrija, biológia, 1956 Ostojićevo
3572. Polyákovity Éva, biológia, 1955 Senta
3573. Szűgyi Margit, zenetörténet, 1956 Mol
3574. Habram Klára, földrajz, 1956 Koper
3575. Habram Mária, zenetörténet, 1955 Subotica
3576. Capár Gizella, zenetörténet, 1957 Mol
3577. Ševančev Jelena, földrajz, 1956 Kikinda

1976.

3578. Barlog Tibor, zenetörténet, 1956 Čoka
3579. Szücs Lajos, biológia, 1956 Čoka
3580. Bibić Zoran, filozófia, 1957 Kikinda
3581. Budovalčev Radoslav, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1957 Kikinda
3582. Gedošević Miroslav, történelem, 1957 Vukovar
3583. Gojkov Siniša, történelem, 1957 Kanjiža
3584. Jančić Katica, történelem, 1957 Kikinda
3585. Kovačević Petar, történelem, 1957 Senta
3586. Nedeljkov Katarina, pszichológia, 1957 Martonoš
3587. Nedeljkov Slavica, pszichológia, 1957 Čoka
3588. Pajić Dragoljub, történelem, 1958 Velika Greda
3589. Petković Milan, földrajz, 1957 Čoka
3590. Feher Irena, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1957 Gradačac
3591. Armenski Marija, földrajz, 1957 Čoka
3592. Barbatov Silvija, biológia, 1957 Senta
3593. Bogár Tibor, fizika, 1958 Novi Bečej
3594. Vén Béla, vegytan, 1957 Senta
3595. Vladisavljev Mirjana, vegytan, 1957 Crna Bara
3596. Ilić Vesna, földrajz, 1957 Čantavir
3597. Komar Vesna, matematika, 1958 Vršac
3598. Mihajlovski Lazar, földrajz, 1957 Čoka
3599. Nikolić Aleksandar, földrajz, 1957 Senta
3600. Novotni László, földrajz, 1957 Čoka
3601. Poljak Paulina, biológia, 1958 Ostojićevo
3602. Radulov Vesna, biológia, 1958 Senta
3603. Radulov Zvonimir, fizika, 1957 Senta
3604. Sabo Sava, vegytan, 1957 Senta
3605. Stojkov Vera, földrajz, 1957 Senta
3606. Uvalin Spomenka, matematika, 1957 Čoka

3607. Šećerov Ljubica, biológia, 1957 Subotica
3608. Aulik Tibor, pszichológia, 1958 Subotica
3609. Baráti Erika, pszichológia, 1957 Senta
3610. Barasics Kornélija, képzőművészet, 1957 Senta
3611. Burány Ilona, földrajz, 1957 Subotica
3612. Darnai Ibolya, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1957 Subotica
3613. Földi Márta, magyar nyelv és irodalom, 1957 Subotica
3614. Fléner Ilona, pszichológia, 1957 Kikinda
3615. Katona Edit, magyar nyelv és irodalom, 1958 Gornji Breg
3616. Koós Ágnes, képzőművészet, 1957 Senta
3617. Kóródi Márta, képzőművészet, 1958 Senta
3618. Mraznica Magdolna, képzőművészet, 1957 Čoka
3619. Patyi Rozália, zenetörténet, 1957 Čoka
3620. Pósa Márta, magyar nyelv és irodalom, 1957 Kanjiža
3621. Rekeczki Éva, magyar nyelv és irodalom, 1957 Kanjiža
3622. Takács Julianna, pszichológia, 1957 Senta
3623. Táborosi Katalin, zenetörténet, 1958 Senta
3624. Terzin Ágnes, képzőművészet, 1957 Subotica
3625. Zsárkov Zsuzsanna, magyar nyelv és irodalom, 1957 Bačka Topola
3626. Verba László, földrajz, 1957 Padej
3627. Csábi Márta, fizika, 1957 Senta
3628. Csizofszki László, fizika, 1957 Senta
3629. Csula Ilona, biológia, 1958 Bela Crkva
3630. Denkovits Ottília, vegytan, 1957 Kanjiža
3631. Deli Ottília, biológia, 1957 Mol
3632. Dobó Márta, biológia, 1957 Kanjiža
3633. Fehér Ilona, földrajz, 1957 Čoka
3634. Fodor Etelka, biológia, 1957 Senta
3635. Forgács Béla, földrajz, 1957 Senta
3636. Hunyadi Sándor, biológia, 1957 Ada
3637. Katkics Zoltán, biológia, 1958 Kanjiža
3638. Ménesi Rudolf, biológia, 1957 Kanjiža
3639. Menyhárt Katalin, ábrázoló mértan, 1957 Senta
3640. Pópity Rózsika, biológia, 1957 Novi Kneževac
3641. Pulai János, vegytan, 1957 Kanjiža
3642. Sarnyai Zoltán, földrajz, 1958 Kanjiža
3643. Szecsei Hermina, biológia, 1957 Martonoš
3644. Tápai Mihály, földrajz, 1957 Čoka
3645. Talpai Erzsébet, biológia, 1957 Rusko Selo
3646. Vasas Ilona, vegytan, 1957 Senta
3647. Bajusz Klára, biológia, 1957 Senta
3648. Kosik Béla, fizika, 1957 Senta
3649. Nagy Ildikó, ábrázoló mértan, 1957 Kikinda
3650. Borsos Magdolna, biológia, 1957 Senta
3651. Burány Csaba, biológia, 1957 Senta
3652. Ceglédi Rudolf, biológia, 1957 Senta
3653. Csík Gyula, matematika, 1958 Senta
3654. Erdélyi Márta, biológia, 1957 Senta

3655. Fajka Róbert, biológia, 1957 Senta
3656. Gyetvai Béla, biológia, 1957 Senta
3657. Harmath Zoltán, fizika, 1957 Beograd
3658. Kosiczky Ferenc, biológia, 1957 Zagreb
3659. Konc Erika, vegytan, 1957 Senta
3660. Lengyel Márta, biológia, 1957 Senta
3661. Lukács Laura, vegytan, 1957 Senta
3662. Márton Endre, biológia, 1957 Senta
3663. Makk Anna, biológia, 1957 Sombor
3664. Molnár Gábor Dorottya, biológia, 1957 Senta
3665. Rácz Szabó László, ábrázoló mértan, 1957 Senta
3666. Sorgye Henrik, biológia, 1957 Senta
3667. Szabó Tönki Rózsa, biológia, 1957 Senta
3668. Szeles Csaba, fizika, 1957 Senta
3669. Szokola Péter, vegytan, 1957 Subotica
3670. Tóth Huba, fizika, 1957 Senta
3671. Tóth Horgosi Katalin, biológia, 1957 Senta
3672. Turi Gyöngyi, biológia, 1957 Senta
3673. Cabafi Emil, földrajz, 1956 Senta
3674. Mrkobrad Đorđe, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1957 Subotica
3675. Ćurčić Slaviša, földrajz, 1956 Gračanica
3676. Boljanović Tihomir, földrajz, 1957 Senta
3677. Jablanov Latinka, történelem, 1957 Novi Kneževac
3678. Jojić Jelena, földrajz, 1957 Kikinda
3679. Terzin Milivoj, földrajz, 1957 Ada
3680. Stojanac Milivoj, földrajz, 1957 Senta
3681. Nikičić Tomislav, vegytan, 1957 Kanjiža
3682. Tót Zoltán, földrajz, 1955 Novi Sad
3683. Vujičić Sava, földrajz, 1957 Senta
3684. Kalmár Árpád, képzőművészet, 1956 Ada
3685. Bíró Attila, szociológia, 1958 Martonoš
3686. Rusák Magdolna, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1956 Ada
3687. Szabó Klára, zenetörténet, 1957 Senta
3688. Krabók Valéria, képzőművészet, 1957 Čoka
3689. Gulyás Teréz, fizika, 1957 Jazovo
3690. Verba Márta, biológia, 1957 Senta
3691. Bata Vilmos, biológia, 1957 Kanjiža
3692. Lakatos Béla, biológia, 1957 Senta
3693. Balassa Endre, földrajz, 1957 Novi Sad
3694. Kalmár Irén, biológia, 1958 Padej
3695. Bálind József, földrajz, 1957 Ada
3696. Sándor László, biológia, 1957 Senta
3697. Boros Gyevi László, földrajz, 1956 Senta
3698. Varga Miklós, fizika, 1957 Kanjiža
3699. Isakov Anita, biológia, 1957 Senta

3700. Szabó Oszkár, biológia, 1957 Čantavir
3701. Varga Tibor, ábrázoló mértan, 1956 Bečej
3702. Török Árpád, vegytan, 1957 Ada
3703. Kovács Tibor, biológia, 1956 Tornjoš
3704. Bicskei Béla, földrajz, 1954 Senta
3705. Bandić Branislav, földrajz, 1959 Čoka
3706. Borsos Lídia, földrajz, 1958 Beograd
3707. Vajagić Biljana, képzőművészet, 1959 Senta
3708. Vasin Dragica, pszichológia, 1958 Čoka
3709. Vilovski Branka, szociológia, 1958 Čoka
3710. Vukmirović Đorđe, földrajz, 1959 Senta
3711. Vucelja Slavko, földrajz, 1959 Žitište
3712. Ivošević Ljiljana, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1958 Novi Kneževac
3713. Jakšić Bogdan, földrajz, 1959 Ada
3714. Katić Dragica, földrajz, 1959 Ada
3715. Milevszka Elizabeta, filozófia, 1958 Kočani
3716. Mitrović Ljiljana, földrajz, 1957 Novi Sad
3717. Mladenović Jasna, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1959 Zagreb
3718. Ostojić Branka, földrajz, 1958 Ostojićevo
3719. Todorović Zlata, szociológia, 1958 Senta
3720. Tomić Zorka, földrajz, 1958 Peć
3721. Cvejić Mirjana, földrajz, 1958 Čoka
3722. Čudić Predrag, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1957 Senta
3723. Andrišković Zlata, földrajz, 1958 Senta
3724. Babin Zlata, biológia, 1958 Senta
3725. Varga Ferenc, vegytan, 1958 Senta
3726. Gladovic Tatjana, felmentve, 1959 Čoka
3727. Ždero Branko, földrajz, 1957 Senta
3728. Ilin Biserka, felmentve, 1958 Senta
3729. Janković Đurđina, felmentve, 1958 Senta
3730. Milenković Branimir, biológia, 1958 Senta
3731. Nikolić Mirko, földrajz, 1958 Senta
3732. Petrović Vlatko, földrajz, 1958 Bitolj
3733. Pecarski Božana, biológia, 1958 Senta
3734. Radenković Ljubiša, vegytan, 1959 Senta
3735. Raičević Stana, földrajz, 1958 Senta
3736. Rus Olivera, vegytan, 1958 Senta
3737. Subotin Snežana, biológia, 1958 Ostojićevo
3738. Tényi László, biológia, 1959 Senta
3739. Fogaraš Teodora, felmentve, 1958 Senta
3740. Čonić Mara, biológia, 1958 Čoka
3741. Šećerov Dušan, biológia, 1958 Subotica
3742. Andruskó Szilvia, zenetörténet, 1959 Senta
3743. Basa György, történelem, 1957 Senta
3744. Bodza Ildikó, földrajz, 1958 Senta
3745. Csorba Erzsébet, szociológia, 1957 Kanjiža
3746. Dobó Lea, képzőművészet, 1958 Ada

3747. Erdélyi Ernesztína, történelem, 1959 Bačka Topola
3748. Fodor Edit, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1958 Senta
3749. Keresztényi Ágnes, földrajz, 1958 Senta
3750. Keszég Valéria, felmentve, 1958 Čoka
3751. Kriska Mária, magyar nyelv és irodalom, 1958 Kanjiža
3752. Nagy Erika, magyar nyelv és irodalom, 1958 Subotica
3753. Nagypál Erzsébet, magyar nyelv és irodalom, 1958 Sajan
3754. Rekecki Klára, magyar nyelv és irodalom, 1958 Ostojićevo
3755. Sárvári Endre, szociológia, 1957 Senta
3756. Surányi Zoltán, filozófia, 1958 Senta
3757. Takács Klára, magyar nyelv és irodalom, 1958 Senta
3758. Triznya Márta, földrajz, 1957 Tornjoš
3759. Urbán Ibolyka, zenetörténet, 1958 Vrbica
3760. Varga Éva, zenetörténet, 1958 Senta
3761. Sebők Zoltán, szociológia, 1958 Subotica
3762. Kincses Jolán, zenetörténet, 1957 Senta
3763. Aulik Gyöngyi, biológia, 1958 Senta
3764. Barsi Atilla, biológia, 1958 Senta
3765. Búrány Nándor, felmentve, 1958 Ada
3766. Fehér Ákos, biológia, 1958 Senta
3767. Hagymás Györgyi, biológia, 1959 Čenej
3768. Huszák Márta, ábrázoló mértan, 1958 Senta
3769. Jankovics Mária, biológia, 1958 Senta
3770. Kincses Endre, ábrázoló mértan, 1957 Senta
3771. Kovács Ibolya, vegytan, 1959 Senta
3772. Kovács Sarolta, biológia, 1958 Senta
3773. Kuruc Ágnes, vegytan, 1958 Senta
3774. Márton Éva, biológia, 1959 Senta
3775. Molnár Szipán Ferenc, matematika, 1958 Senta
3776. Morvai István, ábrázoló mértan, 1958 Subotica
3777. Nagy Abonyi Attila, fizika, 1958 Senta
3778. Nagy Anna, biológia, 1958 Senta
3779. Nagy Etelka, biológia, 1958 Senta
3780. Rudics Éva, biológia, 1958 Senta
3781. Surányi Csaba, biológia, 1958 Senta
3782. Szabó Ferenc, ábrázoló mértan, 1958 Kanjiža
3783. Szalkai Ferenc, vegytan, 1958 Čoka
3784. Szőcs Attila, ábrázoló mértan, 1958 Senta
3785. Szloboda Anikó, biológia, 1959 Senta
3786. Tóth Attila, ábrázoló mértan, 1958 Senta
3787. Bacsi Edit, fizika, 1958 Ada
3788. Bene Ibolya, biológia, 1958 Senta
3789. Bús Mária, felmentve, 1958 Subotica
3790. Csonti Ibolya, földrajz, 1958 Ostojićevo
3791. Halász Éva, biológia, 1958 Subotica
3792. Harangozó Nándor, fizika, 1958 Ada
3793. Huszák Gabriella, felmentve, 1958 Senta
3794. Kucsera Márta, földrajz, 1958 Kanjiža
3795. Mák János, matematika, 1958 Kanjiža

3796. Nagy Margit, vegytan, 1958 Orom
3797. Ördögh Mária, biológia, 1958 Kanjiža
3798. Pásztor Ibolya, vegytan, 1958 Senta
3799. Rác Erika, biológia, 1958 Senta
3800. Sarnyai Ottó, fizika, 1958 Kanjiža
3801. Sándor Malvinka, biológia, 1958 Subotica
3802. Solymosi Éva, vegytan, 1958 Senta
3803. Sós Anikó, biológia, 1958 Senta
3804. Török Emma, vegytan, 1958 Subotica
3805. Újházi Terézia, fizika, 1958 Senta
3806. Ambrus Béla, biológia, 1958 Bačko Petrovo Selo
3807. Balog Zsuzsanna, biológia, 1958 Ada
3808. Baranyi Lajos, fizika, 1958 Novi Sad
3809. Bálint Gábor, felmentve, 1958 Novi Kneževac
3810. Csorba István, biológia, 1958 Čoka
3811. Gergely Gizella, biológia, 1958 Ada
3812. Gergely József, biológia, 1958 Senta
3813. Gere Tibor, biológia, 1958 Senta
3814. Gubacskó Sára, biológia, 1958 Jazovo
3815. Homolya Dénes, biológia, 1959 Bajmok
3816. Homolya Ferenc, fizika, 1958 Subotica
3817. Kocsis Gábor, fizika, 1958 Senta
3818. Komlós Árpád, biológia, 1959 Senta
3819. Lengyel Csaba, biológia, 1958 Senta
3820. Lukácsi Lívia, fizika, 1959 Senta
3821. Márkus Magdolna, földrajz, 1958 Senta
3822. Mészáros Ágota, vegytan, 1958 Padej
3823. Patyi Lajos, vegytan, 1958 Ada
3824. Rúzsa Károly, matematika, 1958 Jazovo
3825. Tarapcsik Tibor, biológia, 1958 Senta
3826. Tóth Árpád, ábrázoló mértan, 1958 Jazovo
3827. Varga Albert, biológia, 1958 Subotica
3828. Vartus Szabolcs, biológia, 1958 Senta
3829. Vastag Magdolna, matematika, 1958 Jazovo
3830. Čobanov Todor, földrajz, 1956 Senta
3831. Kobleher Mária, biológia, 1957 Tornjoš
3832. Csonka András, ábrázoló mértan, 1957 Subotica
3833. Dragin Dragan, földrajz, 1958 Senta
3834. Vajagić Jelena, biológia, 1958 Ostojićevo
3835. Dupák Ibolyka, biológia, 1958 Čoka
3836. Gulyás Etelka, biológia, 1958 Senta
3837. Sőregi Márta, fizika, 1959 Senta
3838. Korom Gizella, biológia, 1958 Toba
3839. Kovács Márta, földrajz, 1958 Kanjiža
3840. Farkas László, fizika, 1958 Senta
3841. Göblös Dezső, zenetörténet, 1958 Senta
3842. Papp Zsuzsanna, pszichológia, 1958 Senta
3843. Matók Valéria, zenetörténet, 1955 Senta
3844. Pejin Vojin, biológia, 1958 Peć

3845. Fodor Éva, biológia, 1958 Senta
3846. Ardala Mara, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1959 Čoka
3847. Vuletić Mirjana, földrajz, 1960 Senta
3848. Vučinić Željko, földrajz, 1959 Senta
3849. Đekić Milan, földrajz, 1958 Čoka
3850. Kaplar Ana, pszichológia, 1959 Vrbas
3851. Lazin Gordana, képzőművészet, 1959 Senta
3852. Mandarić Marija, földrajz, 1958 Velebit
3853. Novaković Svetlana, történelem, 1959 Senta
3854. Onodi Iboja, földrajz, 1959 Čoka
3855. Petković Olivera, képzőművészet, 1959 Čoka
3856. Prijović Ljubiša, földrajz, 1959 Goleša
3857. Prlja Dragan, földrajz, 1959 Ostojićevo
3858. Raičević Zorica, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1960 Senta
3859. Rokvić Aleksandra, pszichológia, 1959 Mokrin
3860. Savin Žužana, földrajz, 1959 Senta
3861. Stojković Svetlana, társadalomtudományok alapjai, 1959 Ostojićevo
3862. Subotin Ljiljana, történelem, 1959 Ostojićevo
3863. Tomaš Miroslav, földrajz, 1959 Trešnjevac
3864. Fero Žužana, földrajz, 1958 Bečej
3865. Šarenac Rada, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1959 Stepen
3866. Bajić Vidoje, földrajz, 1959 Senta
3867. Borđoški Slavica, biológia, 1959 Senta
3868. Vukov Ivan, matematika, 1959 Senta
3869. Gubacskó Rózsika, matematika, 1959 Padej
3870. Ilijin Sava, földrajz, 1959 Novi Kneževac
3871. Kis Olívia, biológia, 1959 Kosovska Mitrovica
3872. Kovačev Mladen, földrajz, 1959 Senta
3873. Lazarević Biljana, földrajz, 1960 Novi Kneževac
3874. Međeri Katica, matematika, 1960 Nikšić
3875. Mrkšić Vesna, vegytan, 1959 Senta
3876. Nikolajev Dušanka, biológia, 1960 Kikinda
3877. Popov Ljiljana, biológia, 1960 Senta
3878. Stojkov Mirko, matematika, 1959 Čoka
3879. Terhes Zoltán, földrajz, 1960 Ada
3880. Todorov Slobodanka, biológia, 1960 Subotica
3881. Tokar Mara, földrajz, 1960 Ostojićevo
3882. Bálint Rózsa, szociológia, 1959 Ada
3883. Barát Mária, történelem, 1959 Padej
3884. Barát Rozália, pszichológia, 1959 Ada
3885. Bence Mária, történelem, 1959 Vukovar
3886. Cipó Erzsébet, történelem, 1959 Senta
3887. Deák Márta, történelem, 1959 Senta
3888. Domonkos Tibor, földrajz, 1959 Senta
3889. Ökrész Borbála, szociológia, 1959 Rusko Selo
3890. Erdélyi Gabriella, pszichológia, 1958 Senta
3891. Faragó Katalin, pszichológia, 1959 Kanjiža

3892. Gergely Béla, történelem, 1959 Senta
3893. Gutási Erzsébet, szociológia, 1959 Senta
3894. Horváth Erika, történelem, 1959 Senta
3895. Kecskés Maconkai Ibolya, pszichológia, 1959 Senta
3896. Kubát Igor, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1960 Senta
3897. Márkus Gizella, filozófia,1958 Senta
3898. Nagy Edit, történelem, 1960 Senta
3899. Nagy Éva, magyar nyelv és irodalom, 1959 Kanjiža
3900. Pásztor Edit, pszichológia, 1959 Bačka Palanka
3901. Répás Ibolya, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1960 Senta
3902. Sóti Gyula, történelem, 1959 Senta
3903. Szabó Ildikó, történelem, 1959 Senta
3904. Szabó Valéria, történelem, 1959 Senta
3905. Szabó Tönki Károly, történelem, 1958 Senta
3906. Terényi István, történelem, 1959 Senta
3907. Tóth Béla, pszichológia, 1959 Senta
3908. Tóth Irén, képzőművészet, 1959 Senta
3909. Tóth Horgosi Zsolt, szerbhorvát nyelv és irodalom, 1959 Senta
3910. Törtei Gizella, magyar nyelv és irodalom, 1959 Senta
3911. Vitéz Teréz, történelem, 1959 Senta
3912. Fendrik Márta, filozófia, 1959 Senta
3913. Fodor Terézia, képzőművészet, 1959 Senta
3914. Homolya Zsuzsanna, filozófia, 1960 Senta
3915. Huszák Béla, történelem, 1959 Senta
3916. Kalmár Kamilla, történelem, 1959 Senta
3917. Kaszás Anikó, szociológia, 1959 Senta
3918. Kókai Ágnes, pszichológia, 1959 Senta
3919. Kőrösi Éva, pszichológia, 1959 Senta
3920. Liska Blanka, felmentve, 1959 Novi Sad
3921. Mészáros Ildikó, pszichológia, 1960 Senta
3922. Mészáros Katalin, képzőművészet, 1959 Senta
3923. Monyák Róbert, pszichológia, 1959 Senta
3924. Nagy Abonyi Éva, történelem, 1960 Senta
3925. Nagy Erika, szociológia, 1959 Senta
3926. Nagy Horti Rezső, filozófia, 1960 Subotica
3927. Ozvald Anna, történelem, 1960 Senta
3928. Túri Terézia, képzőművészet, 1959 Orom
3929. Vastag Zsuzsanna, szociológia, 1958 Ada
3930. Bálint János, földrajz, 1959 Novi Kneževac
3931. Börcsök Mária, biológia, 1959 Rusko Selo
3932. Döme Judit, biológia, 1960 Tornjoš
3933. Faragó Anikó, biológia, 1960 Senta
3934. Gazsó Endre, ábrázoló mértan, 1959 Senta
3935. Hajdú Zsolt, felmentve, 1959 Subotica
3936. Kalapáti Ferenc, fizika, 1959 Senta
3937. Kaszás Ilona, fizika, 1959 Senta
3938. Kecskés Ilona, biológia, 1959 Tornjoš
3939. Kerepesi Erika, biológia, 1959 Kikinda
3940. Király Ilona, biológia, 1960 Čoka

3941. Kosik Éva, biológia, 1959 Senta
3942. Lakatos Melinda, biológia, 1959 Čoka
3943. Liscsevics Lujza, biológia, 1959 Senta
3944. Martonosi Béla, fizika, 1959 Padej
3945. Márkus Tibor, biológia, 1959 Čoka
3946. Mraznica Ibolya, biológia, 1960 Čoka
3947. Németh Erzsébet, matematika, 1960 Ostojićevo
3948. Szecsei Zsuzsanna, biológia, 1960 Tornjoš
3949. Tóth Bojnik Irén, biológia, 1959 Senta
3950. Vastag László, fizika, 1960 Jazovo
3951. Annus Julianna, biológia, 1959 Senta
3952. Balassa Márta, biológia, 1959 Ada
3953. Bálint Terézia, biológia, 1960 Senta
3954. Beszédes Nándor, biológia, 1959 Senta
3955. Bóka Ibolya, biológia, 1959 Senta
3956. Burza Katalin, földrajz, 1959 Senta
3957. Csernák Ibolya, felmentve, 1960 Senta
3958. Göblös Kázmér, biológia, 1959 Senta
3959. Káplár Erika, biológia, 1959 Senta
3960. Kosik Endre, biológia, 1959 Senta
3961. Lehoczki Annamária, biológia, 1959 Ada
3962. Márki László, biológia, 1959 Senta
3963. Miklós Lajos, biológia, 1959 Ada
3964. Mikusák István, vegytan, 1959 Ada
3965. Nagy István, biológia, 1959 Senta
3966. Pósa Sándor, biológia, 1959 Senta
3967. Rekecki Ottília, felmentve, 1959 Trešnjevac
3968. Rudics Erika, biológia, 1959 Ada
3969. Simonyi Zoltán, felmentve, 1960 Zrenjanin
3970. Sóti Eszter, felmentve, 1959 Ada
3971. Solymosi Márta, földrajz, 1959 Ada
3972. Surányi Hilda, biológia, 1959 Senta
3973. Szász Piroska, földrajz, 1959 Ada
3974. Tóth Szegedi Ágnes, biológia, 1960 Senta
3975. Varga László, biológia, 1959 Ada
3976. Vasas Éva, földrajz, 1960 Senta
3977. Vámos Lajos, biológia, 1960 Senta
3978. Vince Erzsébet, matematika, 1959 Senta
3979. Bálint Géza, biológia, 1959 Mol
3980. Berta Izabella, biológia, 1959 Subotica
3981. Biacs Zoltán, felmentve, 1959 Male Pijace
3982. Boros Ottó, vegytan, 1959 Senta
3983. Búrány Éva, földrajz, 1959 Senta
3984. Fehér János, ábrázoló mértan, 1959 Ada
3985. Gere Magdolna, biológia, 1959 Senta
3986. Gyalus Zoltán, biológia, 1959 Ada
3987. Gyurcsik Márta, vegytan, 1959 Senta
3988. Hegedűs Zoltán, biológia, 1959 Senta
3989. Horváth Elvira, biológia, 1959 Senta

3990. Huszák Róbert, biológia, 1959 Senta
3991. Juhász Éva, fizika, 1959 Senta
3992. Koós Hajnalka, vegytan, 1958 Mol
3993. Odri Gizella, biológia, 1959 Ada
3994. Orosz Tivadar, földrajz, 1959 Subotica
3995. Pekla Magdolna, ábrázoló mértan, 1959 Trešnjevac
3996. Perge Aliz, biológia, 1960 Novi Sad
3997. Piszár László, fizika, 1959 Senta
3998. Rehák József, fizika, 1960 Senta
3999. Slajher Csaba, matematika, 1959 Ada
4000. Szabó Eszter, biológia, 1959 Ada
4001. Szabó Gabriella, biológia, 1959 Senta
4002. Szloboda Géza, földrajz, 1959 Senta
4003. Tóth Ákos, fizika, 1959 Senta
4004. Varga Zoltán, földrajz, 1959 Senta
4005. Vukovics Endre, biológia, 1959 Senta
4006. Kókai Gábor, fizika, 1956 Bačka Topola
4007. Fuszkó Endre, ábrázoló mértan, 1958 Budisava
4008. Avdalović Radoslav, földrajz, 1957 Senta
4009. Vujaklija Slavica, matematika, 1960 Senta
4010. Zikov Olgica, földrajz, 1960 Ostojićevo
4011. Krzić Dragan, földrajz, 1959 Sremski Karlovci
4012. Barát Gábor, biológia, 1959 Senta
4013. Baranyi Elemér, fizika, 1959 Mol
4014. Boja Erzsébet, biológia, 1959 Senta
4015. Bene Zoltán, biológia, 1960 Senta
4016. Boldizsár Bíró Márta, vegytan, 1958 Ada
4017. Kelemen Júlia, filozófia, 1959 Zrenjanin
4018. Kasza László, vegytan, 1959 Bačka Topola
4019. Kaszap János, földrajz, 1959 Padej
4020. Prágai József, biológia, 1959 Senta
4021. Rákos Nándor, földrajz, 1959 Ada
4022. Szitás Teréz, biológia, 1958 Senta
4023. Szikora Edit, biológia, 1959 Senta
4024. Mészáros Szerénke, biológia, 1959 Čoka
4025. Urbán Anna, magyar nyelv és irodalom, 1959 Senta

1979.

4026. Ország Vilmos, biológia, 1959 Utrine
4027. Barbat Dobrila, szociológia, 1959 Novi Kneževac
4028. Pekarić Nagy Klára, történelem, 1957 Senta
4029. Lipinszki Károly, biológia, 1939 Senta
4030. Sekulić Marija, biológia, 1954 Novi Sad

Mellékletek jegyzéke

8. oldal: Kisebb latin tanoda helyett elemi iskola, 1842. Hasonmás Zenta kiváltságos mezőváros községe és tanácsa jegyzőkönyvéből, 1839-1843, 121. o. TLZ, F:560.1.
10. oldal: Újházy Menyhért aláírása a Községi Iskolaszék jegyzőkönyvében.
12. oldal: A polgári iskola épülete, 1870. A felvétel a XX. század elején készült. A Zentai Múzeum gyűjteményéből.
16. oldal: A zentai algimnázium épülete. A Zentai Múzeum fényképgyűjteményéből.
19. oldal: A gimnáziumban 1876-ban használt segédkönyv.
20. oldal: Meghívó a gimnázium millenniumi emlékünnepélyére. TLZ, F:381, Vujić-gyűjtemény, Dudás A. 1850. sz.
22. oldal: A gimnáziumi könyvtár katalógusa, 1912. (címoldal). TLZ, F:031.333. j.a.
25. oldal: A főgimnáziumi épület alaprajza. 1907. Értesítő 1906/07, 11-16.
27. oldal: A zentai főgimnázium 1907-ben átépített épületének homlokzata. A Zentai Múzeum fényképgyűjteményéből.
29. oldal: A gimnázium pecsétje 1900-1920.
31. oldal: Gimnáziumi bizonyítvány 1913-ból.
33. oldal: Az első világháború előtti utolsó érettségizők. TLZ, F:031. 359. j.a.
34. oldal: A zentai gimnázium Szabályrendelete 1916-ból.
36. oldal: A gimnázium tantestülete a XX. század elején. TLZ, F:031.359. j.a.
38. oldal: A gimnázium 1919/20. tanévi értesítőjének címoldala. TLZ, F:031. 334. j.a.
39. oldal: A fizikai előadóterem a XX. század elején. TLZ, F:031. 359. j.a.
40. oldal: Tanterem a XX. század elején. TLZ, F:031.359. j.a.
41. oldal: Ének- és zeneterem a XX. század elején. TLZ, F:031.359. j.a.
44. oldal: Stevan Sremac zentai születésű író szobra, amelyet a róla elnevezett önképzőkör tagjai kezdeményezésére 1928-ban emeltek. Zentai Múzeum, Történelmi Osztály, 2289. sz. (Szénási Oszkár felvétele)
48. oldal: A tanulók anyakönyvének egyik oldala 1943/44-ből. ZTL, F:031.168. j.a.
50. oldal: Az iskola benépesülése 1920-1944 között. A zentai m. kir. állami gimnázium évkönyve az 1943/44. tanévről. Zenta, 1944, 50.
54. oldal: A gimnázium tantestülete 1950 tavaszán. TLZ, F:031. 359. j.a.
57. oldal: Az 1952/53-ban érettségizett 8a osztály karikatúratablója. Kaupert Pál munkája, Fábri Géza tulajdonában.
58. oldal: Katonai előképzésen, 1961.
61. oldal: A Jugoszláviai Magyar Középiskolások Művészeti Vetélkedőjének dicsérő oklevele 1970-ből.
62. oldal: A zentai gimnázium két emeletesre bővített épülete, 1970. (Szénási Oszkár felvétele)
65. oldal: A magyar tagozat tanárai 1966-ban.
69. oldal: A Zentai Agrár-ipari Kombinát elismerő oklevele 1974-ből.
71. oldal: Centenáriumi emlékbélyegző, 1976.
72. oldal: A gimnázium centenáriumi jelvénye, 1976.
73. oldal: Az 1976-os ballagási ünnepségről készült felvétel.
92. oldal: Hasonmás az érettségi találkozók emlékkönyvéből. Az 1921. évi érettségizők 50 éves találkozója 1971-ben.

Tartalom

Előszó 5
Az iskola alapítója 7
A polgári iskolától az algimnáziumig 9
Az algimnázium viszontagságai 13
A főgimnázium és épülete 24
A századfordulótól az első világháború végéig 29
Az új államban 38
Ismét algimnázium 43
A második világháború idején 47
A két főgimnázium 51
A Moša Pijade Gimnázium 56
A centenárium 70
Utószó helyett 75
Igazgatók, tanárok, diákok 81
A gimnázium igazgatói 82
A gimnázium tanárai 83
Titkárok, könyvtárosok, könyvelők, ügyintéző 91
Hivatalsegédek 91
A zentai gimnázium érettségit tett tanulói 1901-1979 93
Mellékletek jegyzéke 157

MEGJELENT A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG MŰVELŐDÉSI ÉS KÖZOKTATÁSI MINISZTÉRIUMÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL.

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

373.54(497.113 Senta) (091)

DOBOS, János
A zentai gimnázium száz éve : (1876-1976) / Dobos János. - Zenta : Dudás Gyula Múzeum- és Levéltárbarátok Köre, 1998 (Zenta : Udarnik) . - 159 p. : ill. ; 24 cm. - (Zentai Monográfia Füzetek ; 43. füz.)

Példányszám 1000. - Bibliográfia és jegyzetek: 76-80. p.
ISBN 86-7082-015-3
a) Gimnazija (Senta) - Istorija - 1876-1976

Dudás Gyula Múzeum- és Levéltárbarátok Köre, Zenta. Szerkesztőbizottság: Fodor István, Hajnal Jenő, Szloboda János (fő- és felelős szerkesztő). Számítógépes előkészítés: Szöllősi Szilvia. Lektor és korrektor: Szloboda János. Műszaki szerkesztő: Beszédes István. Készült a zentai Udarnik nyomdában 1000 példányban.